

HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKEELMA.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA.

22.

1944.

Ajanluvunmukainen hakemisto

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1944.

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1924				
Maaliskuu	10	Asetus vanhempainneuvostosta ja opettajaneuvostosta	—	20
1930				
Joulukuu	10	Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama (myöhempi muutoksineen)	138	164
1936				
Toukokuu	26	Palkan suorittaminen kesälomalle lähtevälle viranhaltijalle; kaupunginhallituksen päätös	99	109
Joulukuu	2	Helsingin kaupungin raittiusvalistuslautakunnan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	140	168
1940				
Toukokuu	23	Sodan aikana turvasäilöön otettujen kaupungin työläisten työsuhde; kaupunginhallituksen päätös	205	250
1941				
Kosäkuu	23	Työn keskeytymisen ajalta eräissä tapauksissa maksettava palkka; valtioneuvoston päätös	41	32
1942				
Tammikuu	28	Kaasunkulutuksen supistaminen; kaupunginvaltuuston päätös	135	159
1943				
Lokakuu	23	Työlaitoksissa noudatettava pistejärjestelmä; työlaitosten keskusliiton päätös	—	105
Joulukuu	1	Nuohousmaksujen korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös	117	128
»	9	Työlaitoksissa noudatettavan pistejärjestelmän soveltamisohjeet; työlaitosten keskusliiton hallituksen päätös	—	105

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1944				
Tammikuu	3	Helsingin kaupungin työlaitosten hoidokkien työsuoritusten ja käytöksen arvosteluperusteet; huoltolautakunnan vahvistamat	90	105
»	7	Kansaneläkelaitokselle suoritettavan vakuutusmaksun pidättäminen; kaupunginhallituksen päätös	64	80
»	11	Tulo- ja omaisuusveroasetus	1	1
»	»	Asetus vuonna 1944 toimitettavaa kunnallisverotusta varten annettavien tuloilmoitusten antoajan pitentämisestä	3	2
»	12	Veronmaksun laiminlyömisestä johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen; valtiovarainministeriön päätös	2	2
»	13	Kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen korottamisperusteet; valtioneuvoston päätös	7	5
»	»	Asetus eräiden poliisitoimien perustamisesta, muuttamisesta ja lakkauttamisesta	23	21
»	»	Majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen soveltamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös	26	22
»	20	Kansaneläkelakia koskevia poikkeuksia; valtioneuvoston päätös	8	6
»	21	Laki tontinvuokralain muuttamisesta	10	7
»	»	Pelastusaukot; sisäasiainministeriön päätös	11	9
»	22	Väestönsuojien rakentaminen erinäisille paikkakunnille; sisäasiainministeriön päätös	13	11
»	26	Työväenopistoissa maksettavien luento- ja tuntipalkkioiden korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös	20	19
»	»	Viranhaltijan eroamisikää koskevien virkasäännön määräysten täydentäminen; kaupunginvaltuuston päätös	24	21
»	27	Kunnallisten ja yksityisten kasvatustilain sekä työväenlasten hoitotilain omien rakennusten		

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1944				
		vuokra-arvon määräämisperusteet; sosiaaliministeriön päätös	25	22
Tammikuu	28	Asetus kansakoulunopettajan virkojen täyttämisestä sotatilan aikana	19	19
»	29	Ohjeet kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatimisesta; sisäasiainministeriön päätös	14	12
»	»	Työntekijäin palkanmaksukausi; kaupunginhallituksen päätös	78	94
Helmikuu	1	Autovajat ja niissä säilytettävät puu- ja puuhiilikäyttöiset moottoriajoneuvot; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	16	13
»	»	XXII kaupunginosan korttelia n:o 555 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	206	250
»	»	XXIII kaupunginosan kortteleita n:ot 669, 670, 671 ja 920 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	207	251
»	2	Neuvontatoimiston perustaminen poliisilaitoksen yhteyteen; sisäasiainministeriön kirjelmä	37	29
»	14	Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien A- ja B-osastojen järjestyssäännön muutos; työtupien johtokunnan vahvistama	47	47
»	»	Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien C-osaston järjestyssäännön muutos; työtupien johtokunnan vahvistama	48	48
»	15	Muutos taksaan kaupungin vaakamestareille tulevista palkkioista, kun he pyynnöstä suorittavat punnitsemisia ja mittauksia tullipakkahuoneen ulkopuolella; satamalautakunnan vahvistama	49	48
»	16	Kaupungin kiinteistöjen palovakuuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	27	24
»	»	Taksa maksujen laskemiseksi siipikarjateurastamon käyttämisestä; kaupunginvaltuuston vahvistama ..	28	24

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1944				
Maaliskuu	1	Rakennusluontoisten töiden säännötely; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	12	10
»	2	Korvauksen suorittaminen palomiehille menetetyistä vapaapäivistä; kaupunginhallituksen päätös	34	28
»	3	Asetus sisäasiainministeriön väliaikaisesta siirtoväenasiain osastosta	30	26
»	»	Asetus maatalousministeriön eläinlääkintöosastolle annetusta oikeudesta myöntää lievennyksiä eläintautilain soveltamisesta annetun asetuksen määräyksistä	33	28
»	7	Työpaikkojen väestönsuojien rakentaminen; sisäasiainministeriön päätös	15	12
»	10	Laki verojen ja erinäisten valtiolle tulevien maksujen perimisestä täysin markoin	4	3
»	»	Laki eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin	6	4
»	»	Laki vuoden 1944 varsinaisten kunnanvaltuutettujen ja kaupunginvaltuutettujen vaalien siirtämisestä vuoteen 1945	29	25
»	»	Asetus eräiden määräaikojen pidentämisestä haettaessa valtion varoista korvausta yhteiskunnallisen huollon kunnalle aiheuttamista kustannuksista	31	26
»	16	Keskitetystä liikenteestä annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös	32	27
»	»	Virkaloman myöntäminen viranhaltijalle lastensa evakuoimista varten; kaupunginhallituksen päätös	36	29
»	17	Pitäjänmäen teollisuusalueen rakennusjärjestys; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama	58	68
»	22	Sukupuolitautilain aiheuttamista toimenpiteistä kaupungille koituneiden kustannusten korvaaminen; kaupunginhallituksen päätös	35	29
»	»	Sairaaloiden viranhaltijain rajoitettu oikeus poistua kaupungista vapaa-aikoinaan; kaupunginhallituksen päätös	38	30

VII

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1944				
Maaliskuu	23	Kansaneläkelakia koskevia poikkeuksia; valtioneuvoston päätös	9	7
»	»	Laki eräistä koulutoimen järjestelyistä sota-aikana ..	17	15
»	»	Asetus yksityisoppikouluista	21	20
»	31	Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta	18	17
»	»	Paloturvallisuuden tehostaminen sodan aikana; sisäasiainministeriön päätös	39	30
»	»	Laki kunnallisista terveystarista	50	49
»	»	Laki kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille ja tuberkulosin vastustamistyön edistämiseksi annettavasta valtionavusta annetun lain muuttamisesta	52	56
»	»	Laki kunnan kättilöistä	54	58
»	»	Laki kunnallisista äitiys- ja lastenneuvoloista	56	65
Huhtikuu	6	Taksa, jonka mukaan kouluhammaslääkäreille on suoritettava korvausta lastensuojelulautakunnan alaisissa laitoksissa olevien lasten hammashoidosta; kaupunginhallituksen vahvistama	62	79
»	14	Työntekijäin vuosilomien järjestäminen vuonna 1944; valtioneuvoston päätös	59	75
»	17	Eläintarhan urheilukentän kilpailuvuokrien korottaminen; kiinteistölautakunnan vahvistama	63	79
»	20	Perusteet, joiden mukaan työväenopistojen omien rakennusten vuokra-arvot on laskettava opistoille valtionapua myönnettäessä; valtioneuvoston vahvistamat	111	122
»	21	Asetus kansanhuoltopiirien toimistoista, kansanhuoltolautakunnista ja kansanhuollonjohtajista	42	33
»	26	Kaupungin viranhaltijain vuoden 1944 kesälomien järjestely; kaupunginvaltuuston päätös	60	77
»	27	Verojen ja erinäisten valtiolle tulevien maksujen perimisestä täysin markoin annetun lain soveltaminen; valtiovarainministeriön päätös	5	3

VIII

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1944				
Huhtikuu	27	Laki vapunpäivän järjestämisestä työntekijäin vapaa- päiväksi eräissä tapauksissa	40	32
»	»	Kunnan palkkaamien kansanhuollonjohtajien ja mui- den toimihenkilöiden asettaminen kansanhuoltotoi- mistoihin; valtioneuvoston päätös	43	39
»	28	Paikallisen kansanhuollon yleinen ohjesääntö; kansan- huoltoministeriön vahvistama	44	39
Toukokuu	4	Eräitä koulutoimen järjestelyjä sota-aikana; valtioneu- voston päätös	68	81
»	5	Helsingin kaupungin rakennustoimiston työntekijäin työsääntöjen muutos; sosiaaliministeriön vahvis- tama	45	46
»	»	Helsingin kaupungin puhtaanapitolaitoksen työnteki- jään työsääntöjen muutos; sosiaaliministeriön vah- vistama	46	47
»	»	Väestönsuojeluun liittyvä huolto; sisäasiainministeriön pätös	61	78
»	10	Kaupungin opetuslaitoksissa maksettavat tuntipalkat; kaupunginvaltuuston päätös	22	20
»	»	Koiraveron suuruus; kaupunginvaltuuston päätös	65	80
»	11	Verovelvolliselle pannun kunnallisvero-ennakon oikai- seminen; kaupunginhallituksen päätös	67	81
»	19	Laki irtolaislain muuttamisesta	66	80
»	25	Eräitä tullilain säännöksiin tehtäviä poikkeuksia; val- tioneuvoston päätös	77	93
»	»	Palkan suorittaminen kesälomalle lähtevälle viran- haltijalle; kaupunginhallituksen päätös	99	110
»	»	Rekisterinpito tylsä- ja vähämielisistä henkilöistä; kau- punginhallituksen päätös	119	128
»	26	Laki kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista annetun lain muuttamisesta	69	85
»	»	Laki lisäyksistä kansakoululaitoksen kustannuksista annettuun lakiin	70	86
»	»	Laki kunnan viranhaltijain neuvotteluoikeudesta	72	87

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1944				
Toukokuu	26	Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta	73	88
»	31	Kiinteistötoimiston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös	80	94
»	»	Harjoittelijoiden ottaminen kaupungin virastoihin; kaupunginvaltuuston päätös	81	95
»	»	Lisäys virkasääntöön; kaupunginvaltuuston vahvistama	82	95
»	»	Sunnuntaiyöstä johtuvan vapaa-ajan uudelleenjärjestely kaupunginkirjastossa; kaupunginvaltuuston päätös	84	96
»	»	Sairaalahaarakirjaston perustaminen kaupunginkirjastoon; kaupunginvaltuuston päätös	85	96
»	»	Vuokrasopimusten indeksimääräysten edellyttämien vuokrankorotuksien toimeenpaneminen; kaupunginvaltuuston päätös	91	106
Kesäkuu	6	XIV kaupunginosan korttelia n:o 516 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	208	251
»	17	Asetus kunnallisista terveystoimista annetun lain soveltamisesta	51	54
»	»	Asetus kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille ja tuberkulosin vastustamistyön edistämiseksi annettavasta valtionavusta 31 päivänä toukokuuta 1929 annetun lain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta	53	57
»	»	Asetus kunnan kättilöistä annetun lain soveltamisesta	55	63
»	»	Asetus kunnallisista äitiys- ja lastenneuvoloista annetun lain soveltamisesta	57	67
»	21	Kaupungin ajoissa omin hevosin työskenteleville kuorma-ajureille suoritettava kalliinajanlisäys; kaupunginvaltuuston päätös	83	95

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1944				
Kesäkuu	21	Taksa maksujen laskemiseksi kalasataman jäädyttämön käytöstä; kaupunginvaltuuston vahvistama ..	86	96
»	»	Sortuneiden rakennusten raivaustöissä olevien aputyöntekijäin tuntipalkka; kaupunginvaltuuston päätös ..	98	109
»	»	Nuohousmaksujen korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös	117	128
Heinäkuu	6	Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuosina 1944—1946 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus; valtioneuvoston päätös	71	86
»	»	Helsingin kaupungin ruotsinkielisten kansakouluoppilaiden psykiatrinen hoito; kaupunginhallituksen päätös	110	122
»	7	Laki yleisestä lääkärinhoidosta annetun lain muuttamisesta	74	90
»	»	XX kaupunginosan kortteleita n:ot 787—790 koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	209	252
»	11	Laki hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain muuttamisesta	87	97
»	»	Asetus hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain soveltamisesta	88	99
»	»	Työmaaruokalain järjestäminen rakennustoimiston työmailla; yleisten töiden lautakunnan päätös	102	110
»	13	Kansaneläkelakia koskevia poikkeuksia; valtioneuvoston päätös	75	91
»	14	Laki kunnan toimivallan väliaikaisesta laajentamisesta eräissä tapauksissa	96	108
»	»	Asetus niiden henkilöluetteloiden maksusta, jotka henkilöittäjain tulee kunnallisten vaaliluetteloiden tekemistä varten toimittaa	97	109
»	20	Työntekijäin eläkesäännön erään määräyksen soveltaminen puistotyöntekijöihin nähden; kaupunginhallituksen päätös	106	112

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1944				
Heinäkuu	21	Asetus sisältävä väliaikaisia määräyksiä ajonopeudesta moottoriajoneuvoliikenteessä	76	93
»	29	Helsingin kaupunginhallituksen ohjesäännön 10 §:n 3 kohdan muutos; valtioneuvoston vahvistama	79	94
Elokuu	14	Eräiden autokuljetusmaksujen muuttaminen; kansanhuoltoministeriön päätös	92	106
»	17	Eräistä koulutoimen järjestelyistä annetun päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös	93	107
»	»	Lisäys työehtosopimukseen koskeva teurastajien palkan järjestämistä; kaupunginhallituksen ja Helsingin kunnantyöntekijäin keskustoimikunta r. y:n allekirjoittama	100	110
»	24	Työsuhteiden päättymisen ja eräiden työsopimusten tekemisen säännöstely; valtioneuvoston päätös	89	103
»	»	Naispuolisten viranhaltijain ja työntekijäin irrottaminen sotasaيراaloihin y. m. nykytärkeisiin maanpuolustustehtäviin; kaupunginhallituksen päätös	128	144
»	28	Kunnallisen äitiys- ja lastenneuvolan lääkäriille suoritettava korvaus; sisäasiainministeriön päätös	95	108
»	30	Reserviläispalkan maksaminen eräissä tapauksissa; kaupunginvaltuuston päätös	101	110
»	31	Huoneistojen käytön tehostaminen; valtioneuvoston päätös	107	113
Syyskuu	4	Helsingin kaupungin kunnalliskodin järjestyssäännön muutos; huoltolautakunnan vahvistama	195	240
»	7	Virkavapauden myöntäminen viranhaltijoille maataloustöihin osallistumista varten; kaupunginhallituksen päätös	103	111
»	»	Ly-määräyksen saaneiden kaupungin palkannauttijain vuosilomat; kaupunginhallituksen päätös	104	111
»	»	Omin vaunuin tai hevosin kaupungin töissä olevien kuorma-ajurien työsuhteiden y. m. yhdenmukaistaminen; kaupunginhallituksen päätös	105	112
»	»	Työvelvollisten tutkiminen kaupungin poliklinikoissa; kaupunginhallituksen päätös	118	128

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1944				
Syyskuu	14	Laki sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta annetun lain muuttamisesta	94	107
»	»	Huoneenvuokrasäännöstely; valtioneuvoston päätös ..	108	120
»	»	Laki eräistä koulutoimen järjestelyistä sota-aikana annetun lain muuttamisesta	109	121
»	20	Kaasunkulutuksen supistaminen; kaupunginvaltuuston päätös	135	159
»	»	Helsingin kaupungin urheilu- ja retkeilylautakunnan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	137	161
»	»	Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	139	166
»	22	Asetus kunnan toimivallan väliaikaisesta laajentamisesta eräissä tapauksissa annetun lain toimeenpanosta	112	123
»	28	Eräiden työsopimusten väliaikainen jatkuminen; valtioneuvoston päätös	122	140
»	29	Asetus perhelisälain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta	113	125
»	»	Asetus räjähdysaineista annetun asetuksen muuttamisesta	116	127
Lokakuu	2	Huoneistojen käytön tehostamiseksi määrättyjen toissijaisten toimenpiteiden soveltaminen eräillä paikkakunnilla; sosiaaliministeriön päätös	—	115
»	5	Huopalahden, Kulosaaren ja Oulunkylän kuntien sekä Haagan kauppalan alueiden kokonaisuudessaan ynnä eräiden Helsingin maalaiskuntaan kuuluvien kylien, tilojen ja muiden alueiden siirtäminen Helsingin kaupunkiin; valtioneuvoston päätös	129	145
»	»	Asetus Haagan kauppalan lakkauttamisesta	130	146
»	»	Eräiden alueiden siirtäminen Helsingin kaupungin yhteyteen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	131	146
»	10	Helsingin kaupungin jako äänestysalueisiin; maistraatin vahvistama valtiollisia vaaleja varten	151	177

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1944				
Lokakuu	11	Sotapalveluksessa olevien kaupungin viranhaltijain ja työntekijäin vuoden 1944 kesälomien järjestely; kaupunginvaltuuston päätös	126	142
»	12	Asetus poikkeuksellisesta huonekorkeudesta asuntopulan poistamiseksi suoritettavassa rakentamisessa	124	142
»	13	Laki sotaorpojen työhuollosta annetun lain muuttamisesta	114	125
»	»	Laki sotaleskien työhuollosta annetun lain muuttamisesta	115	126
»	»	Laki asutuslautakunnista annetun lain muuttamisesta	121	139
»	»	Asetus sotapalveluksesta vapautetun asevelvollisen omaisille eräissä tapauksissa suoritettavista eduista	125	142
»	19	Työnantajan velvollisuus ilmoittaa eräiden työsuhteiden lopettamisesta; valtioneuvoston päätös	123	141
»	»	Kansaneläkelakia koskevia poikkeuksia; valtioneuvoston päätös	142	169
»	»	Huoneenvuokrasäännöstely; valtioneuvoston päätös ..	143	170
»	27	Sotapalveluksesta kotiutetuille asevelvollisille maksettava eroraha; valtioneuvoston päätös	127	143
Marraskuu	1	Tonttien myynnissä noudatettavat periaatteet; kaupunginvaltuuston vahvistamat	134	157
»	»	Kaasunkulutuksen supistaminen; kaupunginvaltuuston päätös	135	160
»	»	Kaupungin kansakoululuokkien keskimääräinen oppilasluku; kaupunginvaltuuston päätös	141	169
»	2	Huoneistojen käytön tehostaminen; valtioneuvoston päätös	145	171
»	3	Asetus henkikirjoituksesta	120	129
»	4	Väliaikaiset paloturvallisuusohjeet Helsingissä olevia teollisuuskaasuttimia varten; palolautakunnan vahvistamat	198	242
»	»	Väliaikaiset paloturvallisuusohjeet Helsingissä olevia autosuojia varten; palolautakunnan vahvistamat ..	199	242

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1944				
Marraskuu	9	Huoneenvuokrasäännöstely; valtioneuvoston päätös ..	144	170
»	»	Toimenpiteitä työttömyyden torjumiseksi; valtioneu- voston päätös	146	172
»	»	Sotapalveluksesta kotiutuvien asevelvollisten sekä puo- lustuslaitoksen työstä vapautuvien linnoitustyöläis- ten, lottien ja muiden vastaavien henkilöiden työhön sijoittamisen perusteet; valtioneuvoston päätös	147	173
»	»	Kaupungin työnvälitystoimiston henkisen työn tekijäin osaston käyttäminen täytettäessä tilapäisen työvoi- man tililtä palkattavia virkoja; kaupunginhallituksen päätös	148	175
»	»	Satama- ja liikennemaksutariffien korotus; sisäasiain- ministeriön vahvistama	149	176
»	10	Ammattiopintojen avustuslaki	155	186
»	»	Asetus ammattiopintojen avustuslain toimeenpanosta	156	189
»	»	Ammattiopintojen avustuslain täytäntöönpano; valtio- neuvoston päätös	157	191
»	14	Velvollisuus eräissä tapauksissa ilmoittaa asuinpaikan muutoksesta; kulkulaitosten ja yleisten töiden mi- nisteriön päätös	164	199
»	15	Muuttoilmoitusten toimittaminen Helsingin kaupun- gissa; sosiaaliministeriön päätös	165	200
»	16	Työpalkkojen ylimääräinen korotus; valtioneuvoston päätös	153	182
»	»	Rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luo- kittamisesta annetun päätöksen muuttaminen; sisä- asiainministeriön päätös	171	204
»	»	Asetus sisältävä väliaikaisia määräyksiä moottoriajo- neuvojen tunnusmerkeistä	173	207
»	17	XIV kaupunginosan kortteileita n:ot 479 a ja 479 b kos- keva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi- neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	210	252
»	»	XIII kaupunginosan korttelia n:o 411 ja tämän kort- telin eteläpuolella XX kaupunginosassa olevaa n.s.		

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1944				
Marraskuu	20	Leppäsuon aluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	211	253
»	20	VI kaupunginosan korttelia n:o 123 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	212	254
»	22	Taksa palolaitoksen sairaankuljetusvaunujen käyttämisestä; kaupunginvaltuuston päätös	136	160
»	»	Kunnallisverojen ennakkokanto; kaupunginvaltuuston päätös	150	176
»	»	Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	152	180
»	»	Yksityisten viemärijohtojen sekä taloihin ja tonteille rakennettavien johtojen teettämistä koskevan ohjesäännön sekä kaduissa tehtävien kaivuiden suoritus- ja valvontataksan muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	158	192
»	»	Korvauksen suorittaminen virantoimituksessa kuolleen palokunnan viranhaltijan omaisille; kaupunginvaltuuston päätös	159	192
»	23	Sotapalveluksesta kotiutettujen asemiesten odotusraha; valtioneuvoston päätös	160	193
»	»	Pikakoulutettavien asemiesten kurssiraha; valtioneuvoston päätös	161	195
»	»	Työntekijäin vuosilomien järjestäminen; valtioneuvoston päätös	162	198
»	»	Asetus irtolaisasetuksen muuttamisesta	163	198
»	24	Huoneenvuokralautakuntien toiminnanjohtajat; valtioneuvoston päätös	166	200
»	»	Laki asevelvollisille sotatilan aikaisen palveluksen perusteella myönnettävistä kodinperustamislainoista	176	209
»	28	Keskitetty liikenne; valtioneuvoston päätös	178	214

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1944				
Marraskuu	29	Kaupungin viranhaltijain ja työntekijäin palkkojen ja eläkkeiden järjestely; kaupunginvaltuuston päätös	154	183
»	30	Eräiden alueiden oikeudellinen siirtäminen Helsingin kaupunkiin; valtioneuvoston päätös	—	146
»	»	Asetus asutuslautakunnista annetun lain toimeenpanosta	169	202
»	»	Asetus omakotirahastosta annetun asetuksen muuttamisesta	170	203
»	»	Kansaneläkelakia koskevia poikkeuksia; valtioneuvoston päätös	172	207
»	»	Helsingiläisten potilaiden ottaminen Kellokosken mielisairaalaan; kaupunginhallituksen päätös	175	208
»	»	Asetus asevelvollisille sotatilanaikaisen palveluksen perusteella myönnettävistä kodinperustamislainoista annetun lain toimeenpanosta	177	211
»	»	Kodinperustamislainojen enimmäismäärä; valtioneuvoston päätös	—	210
Joulukuu	1	Laki kungallisen vaalilain muuttamisesta	132	155
»	»	Laki kaupunkien kunnallislain muuttamisesta	133	156
»	»	Liikennetoimistot, liikennepiirit ja toimistojen sijoituspaikat; kansanhuoltoministeriön päätös	—	215
»	5	IV kaupunginosan korttelia n:o 77 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	213	255
»	8	Laki kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin sodan aikana annettavasta valtionavusta annetun lain soveltamisajan pitentämisestä	191	239
»	»	Palkkion suorittaminen huoneenvuokralautakuntien jäsenille; kaupunginhallituksen päätös	196	240
»	13	Helsingin kaupungin liikennelaitoksen lautakunnan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	180	220

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuksen	
			nu- mero	sivu
1944				
Joulukuu	13	Helsingin kaupungin satamalautakunnan johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	185	233
»	14	Sotapalveluksesta vapautuneiden kaupungin viranhaltijain ja työntekijäin vuoden 1944 kesälomien järjestely; kaupunginhallituksen päätös	—	198
»	»	Huoneistojen käytön tehostaminen; valtioneuvoston päätös	167	201
»	»	Käyttämättömien huoneistojen luovuttaminen vuokralle; valtioneuvoston päätös	168	201
»	15	Laki pienasuntolainoista	189	235
»	21	Kaupunkien ja kauppalain tonttikirjan ja maarekisterin laatiminen; valtioneuvoston päätös	174	208
»	»	Asetus perimiskuitista	182	224
»	»	Helsingin kaupungin yleisen talletusmakasiinin ohjesääntö; valtioneuvoston vahvistama	184	227
»	»	Luvan myöntäminen Helsingin kaupungille perustaa yleinen talletusmakasiini; kauppa- ja teollisuusministeriön päätös	—	227
»	»	Pienasuntolainojen myöntäminen; valtioneuvoston päätös	190	236
»	22	Laki köyhäinhoidollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa	181	222
»	»	Laki eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä annetun lain voimassaolon jatkamisesta	203	249
»	28	Helsingin raitiotie- ja omnibussosakeyhtiön omaisuuden hankkimista kaupungille koskeva kauppasopimus; Helsingin raitiotie- ja omnibussosakeyhtiön ja Helsingin kaupungin allekirjoittama	179	219
»	»	Helsingin makasiiniosakeyhtiön omaisuuden hankkimista kaupungille koskeva kauppasopimus; Helsingin makasiiniosakeyhtiön ja Helsingin kaupungin allekirjoittama	183	225
»	»	Työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa eräiden työsuhteiden lopettamisesta annetun päätöksen voimassaoloajan jatkaminen; valtioneuvoston päätös	194	240

XVIII

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			numero	sivu
1944				
Joulukuu	29	Helsingin kaupungin yleisen talletusmakasiinin järjestyssääntö; satamalautakunnan hyväksymä	186	234
»	»	Laiturihuollon yleiset määräykset; satamalautakunnan päätös	187	234
»	»	Yleisen talletusmakasiinin ja laiturihuollon taksat; satamalautakunnan päätös	188	235
»	»	Laki työväenopistojen valtionavustuksen maksattamisesta työkaudelta 1944—1945	192	239
»	»	Asetus työvoima-asiain piiri- ja paikallishallinnosta annetun asetuksen voimassaolon jatkamisesta	193	239
»	»	Laki perhelisälain muuttamisesta	200	244
»	»	Asetus työnvälitysasioiden väliaikaisesta alistamisesta kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön johtoon	204	249
»	30	Asetus perhelisälain toimeenpanosta	201	246
»	»	Perhelisälain toimeenpano; valtioneuvoston päätös	202	248
»	»	Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen ohjesääntön 2 §:n muutos; valtioneuvoston vahvistama	197	241
		Tonttijaon muutos vuonna 1944	214	255
		Muutokset sääntöpakkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1944	215	256

Aakkosellinen hakemisto

Helsingin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1944.

	Sivu
Ajonopeudet , moottoriajoneuvojen, asetus sisältävä väliaikaisia määräyksiä niistä	93
Alueliitos	145, 146
Ammattioptintojen avustuslaki	186
sen toimeenpanoasetus	189
sen täytäntöönpano	191
Aputyöntekijät , sortuneiden rakennusten raivaustöissä olevat, heidän tunti- palkkansa	109
Asemakaavanmuutoksia ja asemakaavamääräyksiä , jotka koskevat:	
IV kaupunginosan korttelia n:o 77	255
VI kaupunginosan korttelia n:o 123	254
XIII kaupunginosan korttelia n:o 411	253
XIV kaupunginosan korttelia n:o 516	251
XIV kaupunginosan kortteleita n:ot 479 a ja 479 b	252
XX kaupunginosan kortteleita n:ot 787—790	252
XX kaupunginosassa olevaa n. s. Leppäsuon aluetta	253
XXII kaupunginosan korttelia n:o 555	250
XXIII kaupunginosan kortteleita n:ot 669—671 ja 920	251
Asemiehet , pikakoulutettavat, heidän kurssirahansa	195
sotapalveluksesta kotiutetut, heidän odotusrahansa	193
Asetus ammattioptintojen avustuslain toimeenpanosta	189
asevelvollisille sotatilanaikaisen palveluksen perusteella myönnettävistä kodin- perustamislainoista annetun lain toimeenpanosta	211
asutuslautakunnista annetun lain toimeenpanosta	202
eräiden määrääkijöiden pitentämisestä haettaessa valtion varoista korvausta yhteiskunnallisen huollon kunnalle aiheuttamista kustannuksista	26
eräiden poliisitoimien perustamisesta, muuttamisesta ja lakkauttamisesta	21
Haagan kauppalan lakkauttamisesta	146
henkikirjoituksesta	129
hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain sovelta- misesta	99
irtolaisasetuksen muuttamisesta	198
kansakoulunopettajan virkoon täyttämisestä sotatilan aikana	19
kansanhuoltopiirien toimistoista, kansanhuoltolautakunnista ja kansanhuollen- johtajista	33
kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille ja tuberkulosin vastustamistyön edistämiseksi annettavasta valtionavusta 31 päivänä toukokuuta 1929 annetun lain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta	57
kunnallisista terveyssisarista annetun lain soveltamisesta	54
kunnallisista äitiys- ja lastenneuvoloista annetun lain soveltamisesta	67
kunnan kättilöistä annetun lain soveltamisesta	63
kunnan toimivallan väliaikaisesta laajentamisesta eräissä tapauksissa annetun lain toimeenpanosta	123

Asetus maatalousministeriön eläinlääkintöosastolle annetusta oikeudesta myöntää lievennyksiä eläintautilain soveltamisesta annetun asetuksen määräyksistä niiden henkilöluettelojen maksusta, jotka henkikirjoittajain tulee kunnallisten vaaliluetteloiden tekemistä varten toimittaa	109
omakotirahastosta annetun asetuksen muuttamisesta	203
perhelisäläin toimeenpanosta	246
perhelisäläin toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta	125
perimiskuitista	224
poikkeuksellisesta huonekorkeudesta asuntopulan poistamiseksi suorittavassa rakentamisessa	142
räjähdyksineistä annetun asetuksen muuttamisesta	127
sisäasiainministeriön väliaikaisesta siirtoväenasiain osastosta	26
sisältävä väliaikaisia määräyksiä ajonepuudesta moottoriajoneuvoliikenteessä sisältävä väliaikaisia määräyksiä moottoriajoneuvojen tunnusmerkeistä	93
sotapalveluksesta vapautetun asevelvollisen omaisille eräissä tapauksissa suoritettavista eduista	142
tulo- ja omaisuusvero-	1
työnvälitysasioiden väliaikaisesta alistamisesta kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön johtoon	249
työvoima-asiain piiri- ja paikallishallinnosta annetun asetuksen voimassaolon jatkamisesta	239
valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta	88
vuonna 1944 toimitettavaa kunnallisverotusta varten annettavien tuloilmoitusten antoajan pidentämisestä	2
yksityisoppikouluista	20
Asevelvolliset , heidän odotusrahansa	193
heille sotatilanaikaisen palveluksen perusteella myönnettävät kodinperustamislainat	209, 211
sotapalveluksesta kotiutettavat, heidän työhön sijoittamisensa perusteet	173
sotapalveluksesta kotiutettavat, heille maksettava eroraha	143
sotapalveluksesta vapautetut, asetus heidän omaisilleen eräissä tapauksissa suoritettavista eduista	142
Ks. myös Asemiehet.	
Asuinpaikan muutos, velvollisuus eräissä tapauksissa ilmoittaa siitä	199
Asutuslautakunnat , niistä annetun lain muuttaminen	139
niistä annetun lain toimeenpanoasetus	202
Auto , ks. Moottoriajoneuvot.	
Autokuljetusmaksujen muuttaminen	106
Autosuojat , väliaikaiset paloturvallisuusohjeet niitä varten	242
Autovajat , niitä koskevia määräyksiä	13
Eläintarhan urheilukenttä , sen kilpailuvuokrien korottaminen	79
Eläintaudit , oikeus myöntää lievennyksiä niitä koskevista määräyksistä	28
Eläkesääntö , työntekijäin, sen erään määräyksen soveltaminen puistotyöntekijöihin nähden	112
Eläkkeet , kaupungin viranhaltijain ja työntekijäin, niiden järjestely	183
Ennakkokanto , kunnallisverojen	176
Eroraha , sotapalveluksesta kotiutetuille asevelvollisille maksettava	143
Haagan kauppala , asetus sen lakkauttamisesta	146
sen yhdistäminen Helsingin kaupunkiin	145
Harjoittelijoiden ottaminen kaupungin virastoihin	95
Helsingin kaupunki , eräiden alueiden yhdistäminen siihen	145, 146
Helsingin maalaiskunta , eräiden siihen kuuluvien kylien, tilojen ja muiden alueiden yhdistäminen Helsingin kaupunkiin	145
Helsingin makasiinosakeyhtiön omaisuuden hankkimista kaupungille koskeva kauppasopimus	225

Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön omaisuuden hankkimista kaupungille koskeva kauppasopimus	219
Henkikirjoittaja , asetus niiden henkilöluetteloiden maksusta, jotka hänen tulee kunnallisten vaaliluetteloiden tekemistä varten toimittaa	109
Henkikirjoitusasetus	129
Hevosottoasetus	99
Hevosottolain muuttaminen	97
Huoltolautakunta, kaupungin , sen työtupien järjestyssääntöjen muutos	47, 48
Huoltotehtävät , siirtoväkeen kohdistuvat	107
Huoneenvuokralautakunnat , niiden toiminnanjohtajat	200
palkkion suorittaminen niiden jäsenille	240
Huoneenvuokrasäännöstely	120, 170
Huoneistot , käyttämättömät, niiden luovuttaminen vuokralle	201
niiden käytön tehostaminen	113, 171, 201
toissijaiset toimenpiteet niiden käytön tehostamisessa	115
Huonekorkeus , poikkeuksellinen, asuntopulan poistamiseksi suoritettavassa rakentamisessa	142
Huopalahden kunnan yhdistäminen Helsingin kaupunkiin	145
Irtolaisasetuksen muuttaminen	198
Irtolaislain muuttaminen	80
Johtosääntö , kaupunginhallituksen	180
kiinteistölautakunnan	164
kiinteistötoimiston, muutoksia siihen	94, 166
liikennelaitoksen lautakunnan	220
raittiusvalituslautakunnan	168
satamalautakunnan, sen muutos	233
urheilu- ja retkeilylautakunnan	161
Järjestyssäännöt , huoltolautakunnan työtupien, niiden muutos	47, 48
kunnalliskodin, niiden muutos	240
yleisen talletusmakasiiniin	234
Kaasunkulutuksen supistaminen	159
Kadut, kaivuut niissä , niiden suoritus- ja valvontataksan muuttaminen	192
Kalasataman jäädyttämö , taksa maksujen laskemiseksi sen käytöstä	96
Kallinajanlisäys , kaupungin ajoissa omin hevosin työskenteleville kuorma-ajureille suoritettava	95
Kansakoululaitos , lisäys ja muutos sen kustannuksista annettuun lakiin sen ylläpitämiseen vv. 1944—1946 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus	17, 86
Kansakoulunopettajanvirat , niiden täyttäminen sotatilan aikana	19
Kansakoulunoppilaat , ruotsinkieliset, heidän psykiatrinen hoitonsa	122
Kansakoulut , niiden oppilasluku luokkaa kohden	169
Kansakoulutoimi , sen järjestysmuodon perusteista annetun lain muuttaminen	85
Kansaneläkelaitos , sille suoritettavan vakuutusmaksun pidättäminen	80
Kansaneläkelaki , sen mukaisen lisäeläkkeen korottamisperusteet	5
sitä koskevia poikkeuksia	6, 7, 91, 169, 207
Kansanhuollonjohtajat ja muut toimihenkilöt , kunnan palkkaamat, heidän asettamisensa kansanhuoltotoimistoihin	39
Kansanhuolto, paikallinen , sen yleinen ohjesääntö	39
Kansanhuoltoliikeen toimistot, kansanhuoltolautakunnat ja kansanhuollonjohtajat , asetus niistä	33
Kasvatulaitokset , kunnalliset ja yksityiset, niiden omien rakennusten vuokraarvon määräämisperusteet	22
Katujen nimet , vahvistetut uudet sekä poistetut	252, 253
Kaupunginhallitus , sen johtosääntö	180
sen ohjesäännön muuttaminen	94, 241

	Sivu
Kaupunginkirjasto, sairaalahaarakirjaston perustaminen siihen	96
sunnuntaityöstä johtuvan vapaa-ajan uudelleenjärjestely siinä	96
Kaupunginvaltuutettujen vaalin siirtäminen	25
Kaupungin virastot, harjoittelijoiden ottaminen niihin	95
Kaupunkien kunnallislain muuttaminen	156
Kellokosken mielisairaala, helsinkiläisten potilaiden ottaminen siihen	208
Keskitetty liikenne	27, 214
Kesäloma, kaupungin viranhaltijain ja työntekijäin vltta 1944, sen järjestely	77, 142, 198
palkan suorittaminen sille lähtevälle viranhaltijalle	109
Ks. myös Vuosiloma.	
Kiinteistölautakunnan johtosääntö	164
Kiinteistöt, kaupungin, niiden palovakuuttaminen	24
Kiinteistötoimiston johtosäännön muuttaminen	94, 166
Kodinperustamislainat, asevelvollisille sotatilanaikaisen palveluksen perusteella myönnettävät	209, 211
Koiraveron suuruus	80
Kotipaikkaoikeus, köyhäinhoidollinen, eräissä tapauksissa	222
Kouluhammasklinikka, sen lääkäreille suoritettava korvaus lastensuojelulautakunnan alaisissa laitoksissa olevien lasten hammashoidosta	79
Koulutoimi, sen järjestelyjä sota-aikana	15, 81, 107, 121
Kulosaaren kunnan yhdistäminen Helsingin kaupunkiin	145
Kunnallisen vaalilain muuttaminen	155
Kunnalliset äitiys- ja lastenneuvolat, laki niistä	65
niiden lääkärille suoritettava korvaus	108
niistä annetun lain soveltamisasetus	67
Kunnalliskodin järjestyssäännön muutos	240
Kunnallislaki, kaupunkien, sen muuttaminen	156
Kunnallisvaalit, niiden siirtäminen	25
Kunnallisveroennakko, sen oikaiseminen	81
Kunnallisverot, niiden ennakkokanto	176
Kunnallisverotus, vuonna 1944 toimitettavaa varten annettavien tuloilmoitusten antoajan pitentäminen	2
Kunnan kättilöt, heistä annetun lain soveltamisasetus	63
laki heistä	58
Kunnan toimivallan väliaikainen laajentaminen	108, 123
Kunnan viranhaltijat, laki heidän neuvotteluoikeudestaan	87
Kuorma-ajurit, kaupungin ajoissa omin hevosin työskentelevät, heille suoritettava kalliinajanlisäys	95
kaupungin töissä omin vaunuin tai hevosin olevat, heidän työsuhteidensa y. m. yhdenmukaistaminen	112
Kurssiraha, pikakoulutettaville asemiehille suoritettava	195
Kättilöt, kunnan, heistä annetun lain soveltamisasetus	63
laki heistä	58
Köyhäinhoidollinen kotipaikkaoikeus eräissä tapauksissa	222
Laiturihuolto, sen taksat	235
sen yleiset määräykset	234
Laki, ammattpintojen avustus-	186
asevelvollisille sotatilanaikaisen palveluksen perusteella myönnettävistä kodinperustamislainoista	209
asutuslautakunnista annetun lain muuttamisesta	139
eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä annetun lain voimassaolon jatkamisesta	249
eräistä koulutoimen järjestelyistä sota-aikana	15
eräistä koulutoimen järjestelyistä sota-aikana annetun lain muuttamisesta ..	121
eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin	4

Laki, hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain muuttamisesta	97
irtolaislain muuttamisesta	80
kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta	17, 86
kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista annetun lain muuttamisesta	156
kaupunkien kunnallislain muuttamisesta	155
kunnallisen vaalilain muuttamisesta	155
kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille ja tuberkulosin vastustamistyön edistämiseksi annettavasta valtionavusta annetun lain muuttamisesta	56
kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin sodan aikana annettavasta valtionavusta annetun lain soveltamisajan pitentämisestä	239
kunnallisista terveyssisarista	49
kunnallisista äitiys- ja lastenneuvoloista	65
kunnan kättilöistä	58
kunnan toimivallan väliaikaisesta laajentamisesta eräissä tapauksissa	108
kunnan viranhaltijain neuvottelu oikeudesta	87
köyhäinhoidollisesta kotipaikka-oikeudesta eräissä tapauksissa	222
perhelisälain muuttamisesta	244
pienasuntolainoista	235
sotaleskien työhuollosta annetun lain muuttamisesta	126
sotaorpojen työhuollosta annetun lain muuttamisesta	125
sotasirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta annetun lain muuttamisesta	107
tontinvuokralain muuttamisesta	7
työväenopistojen valtionavustuksen maksattamisesta työkaudelta 1944—1945 vapunpäivän järjestämisestä työntekijäin vapaapäiväksi eräissä tapauksissa	239
verojen ja erinäisten valtiolle tulevien maksujen perimisestä täysin markoin ..	3
vuoden 1944 varsinaisten kunnanvaltuutettujen ja kaupunginvaltuutettujen vaalien siirtämisestä vuoteen 1945	25
yleisestä lääkärinhoidosta annetun lain muuttamisesta	90
Liikennelaitoksen lautakunnan johtosääntö	220
Liikennemaksutariffien korotus	176
Liikennetoimistot, liikennepiirit ja toimistojen sijoituspaikat	215
Lisäeläke, kansaneläkelain mukainen, sen korottamisperusteet	5
Luentopalkkiot, työväenopistoissa maksettavat, niiden korottaminen	19
Ly-määräyksen saaneiden kaupungin palkannauttijain vuosilomat	111
Lääkärinhoito, yleinen, siitä annetun lain muuttaminen	90
Maanpuolustustehtävät, naispuolisten viranhaltijain ja työntekijäin irrottaminen niihin	144
Maarekisterin laatiminen	208
Maataloustyöt, virkavapauden myöntäminen viranhaltijoille niihin osallistumista varten	111
Majoitus- ja ravitsemisliikkeet, niistä annettujen määräysten muuttaminen ..	22
Makasiinosakeyhtiön omaisuuden hankkimista kaupungille koskeva kauppasopimus	225
Maksut, autokuljetus-, niiden muuttaminen	106
niistä henkilöluetteloista, jotka henkikirjoittajain tulee kunnallisten vaali-luettelojen tekemistä varten toimittaa	109
nuohous-	128
valtiolle tulevat, niiden periminen täysin markoin	3
Ks. myös Taksa ja Tariffi.	
Mielisairaalat, kunnalliset, niille suoritettava valtionapu	56, 57, 239
Moottoriajoneuvoliikenne, asetus sisältävä väliaikaisia määräyksiä sen ajonopeudesta	93
Moottoriajoneuvot, eräiden ajokuljetusmaksujen muuttaminen	106

	Sivu
Moottoriajoneuvot, puu- ja puuhiilikäyttöiset, autovajoissa säilytettävät	13
väliaikaisia määräyksiä niiden tunnusmerkeistä	207
Muuttoilmoitusten toimittaminen	200
Neuvontatoimiston perustaminen poliisilaitoksen yhteyteen	29
Neuvotteluoikeus, kunnan viranhaltijain, laki siitä	87
Nuohousmaksujen korottaminen	128
Odotusraha, sotapalveluksesta kotiutettujen asemiesten	193
Ohjeet kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatimisesta	12
Ohjesääntö, kaupunginhallituksen, sen muuttaminen	94, 241
paikallisen kansanhuollon yleinen	39
yksityisten viemärijohtojen sekä taloihin ja tonteille rakennettavien johtojen teettämistä koskeva, sen muutos	192
yleisen talletusmaksuihin	227
Omakotirahasto, siitä annetun asetuksen muuttaminen	203
Opetuslaitokset, kaupungin, niissä maksettavat tuntipalkat	19, 20
Oulunkylän kunnan yhdistäminen Helsingin kaupunkiin	145
Palkanmaksukausi, työntekijäin	94
Palkat, kaupungin viranhaltijain ja työntekijäin, niiden järjestely	183
työ-, niiden ylimääräinen korotus	182
Palkka, sen suorittaminen kesälomalle lähtevälle kaupungin viranhaltijalle	109
teurastajien, lisäys työehtosopimukseen koskeva sen järjestämistä	110
työn keskeytymisen ajalta eräissä tapauksissa maksettava	32
Palkkaus, valtion viran tai toimen haltijain, heidän palkkauksestaan annetun asetuksen muutos	88
Palkkiot huoneenvuokralautakuntien jäsenille	240
työväenopistoissa maksettavat luento- ja tunti-	19
Palokunta, korvauksen suorittaminen virantoimituksessa kuolleen viranhaltijan omaisille	192
Palomiehet, korvauksen suorittaminen menetetyistä vapaapäivistä	28
Palonkestävyys, rakennusten ja rakennusosien, niiden luokitteluamisesta annetun päätöksen muuttaminen	204
Paloturvallisuus, sen tehostaminen sodan aikana	30
Paloturvallisuusohjeet autosuojia varten	242
teollisuuskaasuttimia varten	242
Palovakuuttaminen, kaupungin kiinteistöjen	24
Pelastusaukot	9
Perhelisälaki, sen muuttaminen	244
sen toimeenpano	125, 246, 248
Perimiskuitti, asetus siitä	224
Pienasantolainat, laki niistä	235
niiden myöntäminen	236
Pikakoulutettavien asemiesten kurssiraha	195
Pistejärjestelmä, työlaitoksissa noudatettava ja sen soveltamisohjeet	105
Pitäjännmäen teollisuusalueen rakennusjärjestys	68
Poikkeukset, eräät tullilain säännöksiin tehtävät	93
kansaneläkelakia koskevat	6, 7, 91, 169, 207
Poikkeussäännökset verolakeihin	4
Poliisilaitos, neuvontatoimiston perustaminen sen yhteyteen	29
Poliisitoimien perustaminen, muuttaminen ja lakkauttaminen	21
Poliiklinikat, kaupungin, työvelvollisten tutkiminen niissä	128
Psykiatrinen hoito, ruotsinkielisten kansakouluoppilaiden	122
Puhtaanapitolaitos, sen työntekijäin työ sääntöjen muutos	47
Puistotyöntekijät, työntekijäin eläkesäännön erään määräyksen soveltaminen heihin nähden	112
Raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön omaisuuden hankkimista kaupungille koskeva kauppasopimus	219

	Sivu
Raittiusvalistuslautakunnan johtosääntö	168
Raivaustyöt , sortuneiden rakennusten, niissä olevien aputyöntekijäin tuntipalkka	109
Rakennukset ja rakennusosat , niiden palonkestävyyden luokittelemisesta annetun päätöksen muuttaminen	204
Rakennusjärjestys , Pitäjänmäen teollisuusalueen	68
Rakennusluontoiset työt , niiden säännöstely	10
Rakennustöimistö , sen työntekijäin työsääntöjen muutos	46
työmaaruokalain järjestäminen sen työmailla	110
Rekisterinpito tylsä- ja vähämielisistä henkilöistä	128
Reserviläispalkka , sen maksaminen eräissä tapauksissa	110
Räjähdysaineista annetun asetuksen muuttaminen	127
Sairaala , Kellokosken mieli-, helsinkiläisten potilaiden otto siihen	208
Sairaalaahaarakirjaston perustaminen kaupunginkirjastoon	96
Sairaalat, kaupungin , niiden viranhaltijain rajoitettu oikeus poistua kaupungista vapaa-aikoinaan	30
Sairaalat , kunnallisille mielisairaaloille ja tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille suoritettava valtionapu	56, 57, 239
Sairaankuljetusvaunut , taksa niiden käyttämisestä	160
Satamamaksutariffin korotus	176
Satamalautakunnan johtosäännön muutos	233
Siipkarjateurastamo , taksa maksujen laskemiseksi sen käyttämisestä	24
Siirtoväenaslain osasto , sisäasiainministeriön väliaikainen, asetus siitä	26
Sotaleskien työhuollosta annetun lain muuttaminen	126
Sotaoorpojen työhuollosta annetun lain muuttaminen	125
Sotasirtolaiset , heidän yhteiskunnallisesta huollostaan annetun lain muuttaminen	107
Sukupuollitautilain aiheuttamista toimenpiteistä kaupungille koituneiden kustannusten korvaaminen	29
Säännöstely , huoneenvuokra	120, 170
rakennusluontoisten töiden	10
työsuhteiden päättymisen ja eräiden työsopimusten tekemisen	103
Sääntöpalkkaiset virat , muutokset niiden luokitteluun	256
Taksa , jonka mukaan kouluhammaslääkäreille on suoritettava korvausta lastensuojelulautakunnan alaisissa laitoksissa olevien lasten hammashoidosta	79
kaduissa tehtävien kaivuiden suoritus- ja valvonta-, sen muutos	192
kaupungin vaakamestareille tulevista palkkioista, kun he pyynnöstä suorittavat punnitsemisia ja mittauksia tullipakkahuoneen ulkopuolella, muutos siihen	48
maksujen laskemiseksi kalasataman jäädyttämön käytöstä	96
maksujen laskemiseksi siipkarjateurastamon käyttämisestä	24
palolaitoksen sairaankuljetusvaunujen käyttämisestä	160
Ks. myös Maksut.	
Talletusmakasiini, yleinen , sen järjestyssääntö	234
sen ohjesääntö	227
sen taksat	235
Tariffit, satama- ja liikennemaksu- , niiden korotus	176
Teollisuuskaasuttimet , väliaikaiset paloturvallisuusohjeet niitä varten	242
Terveysisaret, kunnalliset , heistä annetun lain soveltamisasetus	54
laki heistä	49
Teurastajien palkka , lisäys työehtosopimukseen koskeva sen järjestämisestä	110
Tontinvuokralain muuttaminen	7
Tontit , rakennettaviksi tarkoitetut, niiden myynnissä noudatettavat periaatteet	157
Tonttijaon muutos	255
Tonttikirjan laatiminen	208
Tuberkuloottisten hoitolaitokset , niille suoritettava valtionapu	56, 57, 239
Tullilaki , eräitä sen säännöksiin tehtäviä poikkeuksia	93

Tulolimoitusten antoajan pitentäminen vuonna 1944 toimitettavaa kunnallis- verotusta varten	2
Tunnusmerkit, moottoriajoneuvojen, väliaikaiset määräykset niistä	207
Tulo- ja omaisuusveroasetus	1
Tuntipalkat, kaupungin opetuslaitoksissa maksettavat	19, 20
sortuneiden rakennusten raivaustöissä olevien aputyöntekijäin	109
teurastajien	110
Tuntipalkkiot, työväenopistoissa maksettavat	19
Turvasäilöön sodan aikana otettujen kaupungin työläisten työsuhde	250
Tylsä- ja vähämieliset henkilöt, rekisterinpito heistä	128
Tylsämielisten hoitolaitokset, niiden omien rakennusten vuokra-arvon määräämis- perusteet	22
Työasiain hallinnon järjestelystä annetun lain voimassaolon jatkaminen	249
Työehtosopimus, lisäys siihen koskeva teurastajien palkan järjestämisestä	110
Työlaitokset, kaupungin, niiden hoidokkien työsuoritusten ja käytöksen arvostelu- perusteet	105
Työmaaruokalain järjestäminen rakennustoimiston työmailla	110
Työnantajan velvollisuus ilmoittaa eräiden työsuhteiden lopettamisesta ...	141, 240
Työntekijät, heidän vuosilomiensa järjestäminen vuonna 1944	75, 198
Työntekijät, kaupungin, heidän eläkesääntönsä erään määräyksen soveltaminen puistotyöntekijöihin nähden	112
heidän palkanmaksukautensa	94
heidän palkkojensa ja eläkkeidensä järjestely	183
Ly-määräyksen saaneiden vuosilomat	111
naispuoliset, heidän irrottamisensa maanpuolustustehtäviin	144
sodan aikana turvasäilöön otetut, heidän työsuhteensa	250
sotapalveluksessa olevat, heidän vuoden 1944 kesälomiensa järjestely ...	142, 198
Työnvälitysasain väliaikainen alistaminen kulkulaitosten ja yleisten töiden mi- nisteriön johtoon	249
Työnvälitystoimisto, sen henkisen työn tekijäin osaston käyttäminen täytet- täessä tilapäisen työvoiman tililtä palkattavia virkoja	175
Työpalkkojen ylimääräinen korotus	182, 183
Työsopimukset, niiden tekemisen säännöstely	103
niiden väliaikainen jatkuminen	140
Työsuhteet, niiden päättymisen säännöstely	103
työnantajan velvollisuus ilmoittaa niiden lopettamisesta	141, 240
Työsäännöt, puhtaanapitolaitoksen työntekijäin, niiden muutos	47
rakennustoimiston työntekijäin, niiden muutos	46
Työttömyys, toimenpiteitä sen torjumiseksi	172
Työtuvat, huoltolautakunnan, niiden järjestyssääntöjen muutos	47, 48
Työvelvollisten tutkiminen kaupungin poliklinikoissa	128
Työvoima-asain piiri- ja paikallishallinto	239
Työväenopistot, niiden huoneistojen vuokra-arvojen laskeminen	122
niille suoritettava valtionapu työkaudelta 1944—1945	239
niissä raksettavien luento- ja tuntipalkkioiden korottaminen	19
Urheilu- ja retkeilylautakunnan johtosääntö	161
Vaakamestarit, muutos heille tuleviin palkkioihin	48
Vaalilaki, kunnallinen, sen muuttaminen	155
Valtionapu, kansakoululaitokselle vv. 1944—1946 oppilasmäärän mukaan mak- settava	86
kaupungin sairaalan	56, 57, 239
perusteet, joiden mukaan työväenopistojen omien rakennusten vuokra-arvot on laskettava opistoille sitä myönnettäessä	122
työväenopistoille työkaudelta 1944—1945 suoritettava	239
Vanhempainneuvosto, yksityisoppikoulujen, jäsenten valitseminen siihen	20
Vapunpäivän järjestäminen työntekijäin vapaapäiväksi eräissä tapauksissa	32

	Sivu
Verojen periminen täysin markoin	3
Verolait, sotatilan aiheuttamat poikkeussäännökset niihin	4
Veronlisäys, veronmaksun laiminlyömissen johdosta suoritettava	2
Veronmaksujen laiminlyömissen johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä annottun lain täytäntöönpano ja soveltaminen	2
Verovelvolliselle pannun kunnallisveroennakon oikaiseminen	81
Viemärijohtojen, yksityisten sekä taloihin ja tonteille rakennettavien johtojen teettämistä koskevan ohjesäännön muutos	192
Viranhaltijat, kaupungin, heidän eroamisikänsä koskevien virkasäännön määräysten täydentäminen	21
heidän palkkojensa ja eläkkeidensä järjestely	183
heidän vuoden 1944 kesälomiensa järjestely	77, 142, 198
naispuoliset, heidän irrottamisensa maanpuolustustehtäviin	144
palkan suorittaminen heille heidän lähtiessään kesälomalle	109
palokunnan palveluksessa olleet ja virantointituksessa kuolleet, korvauksen suorittaminen heidän omaisilleen	192
sairaaloiden, heidän rajoitettu oikeutensa poistua kaupungista vapaa-aikoihin	30
virkaloman myöntäminen heille lastensa evakuoimista varten	29
vir kavapauden myöntäminen heille maataloustöihin osallistumista varten	111
Viranhaltijat, kunnan, laki heidän neuvotteluoikeudesta	87
Viranhaltijat, valtion, heidän palkkauksestaan annetun asetuksen muuttaminen	88
Virastot, kaupungin, harjoittelijoiden ottaminen niihin	95
Virat, sääntöpalkkaiset, muutokset niiden luokitteluun	256
Virkaloman myöntäminen viranhaltijalle lastensa evakuoimista varten	29
Virkasääntö, lisäys siihen	95
viranhaltijan eroamisikää koskevien määräysten täydentäminen	21
Vir kavapauden myöntäminen viranhaltijoille maataloustöihin osallistumista varten	111
Vuokrankorotukset, vuokrasopimusten indeksimääräysten edellyttämät, niiden toimeenpaneminen	106
Vuokrasopimusten indeksimääräysten edellyttämien vuokrankorotuksien toimeenpaneminen	106
Vuosilomat, Ly-määräyksen saaneiden kaupungin palknauttijain	111
työntekijäin, niiden järjestäminen vuonna 1944	75, 198
Ks. myös Kesäloma.	
Väestönsuojat, niiden rakentaminen erinäisille paikkakunnille	11
työpaikoille rakennettavat	12
Väestönsuojelujärjestys, kunnan, ohjeet sen laatimisesta	12
Väestönsuojeluun liittyvä huolto	78
Yhteiskunnallinen huolto, määrääkojen pitentäminen haettaessa valtion varoista korvausta sen kustannuksista	26
sotasiirtolaisten, siitä annetun lain muuttaminen	107
Yksityisoppikoulut, muutos niitä koskevaan asetukseen	20
Yleinen lääkärihoito, ks. Lääkärihoito.	
Yleinen talletusmakasiini, sen järjestyssääntö	234
sen ohjesääntö	227
sen taksat	235
Äititys- ja lastenneuvolat, kunnalliset, niiden lääkärielle suoritettava korvaus	108
niistä annetun lain soveltamisasetus	67
niistä annettu laki	65
Äänestysalueet, kaupungin jako niihin	177

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1944.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO.

N:o 1.

Sisälllys: 1. Tulo- ja omaisuusveroasetus, s. 1. — 2. Veronmaksun laiminlyö-
misen johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä annetun lain täytäntöönpano
ja soveltaminen, s. 2. — 3. Asetus vuonna 1944 toimitettavaa kunnallisvero-
tusta varten annettavien tuloilmoitusten antoajan pitentämisestä, s. 2. —
4. Laki verojen ja erinäisten valtiolle tulevien maksujen perimisestä täysin
markoin, s. 3. — 5. Verojen ja erinäisten valtiolle tulevien maksujen peri-
misestä täysin markoin annetun lain soveltaminen, s. 3. — 6. Laki eräistä
sotatilán aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin, s. 4. — 7. Kansan-
eläkelain mukaisen lisäeläkkeen korottamisperusteet, s. 5. — 8. Kansan-
eläkelakia koskevia poikkeuksia, s. 6. — 9. Kansaneläkelakia koskevia poik-
keuksia, s. 7. — 10. Laki tontinvuokralain muuttamisesta, s. 7. — 11. Pelas-
tusaukot, s. 9. — 12. Rakennusluontoisten töiden säännöstely, s. 10. —
13. Väestönsuojien rakentaminen erinäisille paikkakunnille, s. 11. — 14. Ohjeet
kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatimisesta, s. 12. — 15. Työpaikkojen
väestönsuojien rakentaminen, s. 12. — 16. Autovajat ja niissä säilytettävät
puu- ja puuhiilikäyttöiset moottoriajoneuvot, s. 13. — 17. Laki eräistä koulu-
toimen järjestelyistä sota-aikana, s. 15.

1. Tulo- ja omaisuusveroasetus.

Annettu tammikuun 11 p:nä 1944. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1944 : 27)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 124)

1—24 §. — — — — —

25 §. Veropiirit määrää valtiovarainministeriö.

Jako veropiireihin on julkaistava asetuskokoelmassa.

26 §. Valtiovarainministeriön on vuosittain marraskuun kuluessa
määrättävä eri verolautakuntien jäsenten lukumäärä ja montako jäsentä
jokaisen veropiiriin kuuluvan kunnan valtuuston on verolautakuntaan
valittava sekä saatettava tämä valtuuston tietoon.

27 §. — — — — —

28 §. Kunnan valtuuston tulee seitsemän päivän kuluessa verolauta-
kunnan jäsenen vaalin toimittamisesta ilmoittaa siitä valitulle.

29—64 §. — — — — —

65 §. Tulo- ja omaisuusverolain 82 ja 83 §:n mukaan annettavista
tiedoista viranomaiselle suoritettavista korvauksista määrää valtiovarain-
ministeriö.

Määrättäessä tulo- ja omaisuusverolain 124 §:n 2 momentissa tarkoi-
tettua korvausta, on erityistä huomiota kiinnitettävä siihen, miten tar-
kasti ja huolellisesti mittausta ja luokitus on toimitettu.

66—71 §. — — — — —

2. Veronmaksun laiminlyömissä johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen.

Valtiovarainministeriön päätös tammikuun 12 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 19)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1934 : 20 ja 1943 : 141)

Valtiovarainministeriö on veronmaksun laiminlyömissä johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä 30 päivänä joulukuuta 1943 annetun lain 8 §:n nojalla määrännyt:

1 §. Verosta, joka on ollut suorittamatta 1 päivänä tammikuuta 1944, tulee verovelvollisen maksaa veronmaksun laiminlyömissä johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä 6 päivänä huhtikuuta 1934 annetussa laissa säädetty veronlisäys vuoden 1943 loppuun saakka, kuitenkin niin, että veronlisäystä ei lasketa vuoden 1943 joulukuulta. Vuoden 1944 tammikuun 1 päivästä lukien on silloin maksamatta olleelle veromäärälle laskettava veronmaksun laiminlyömissä johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa laissa säädettyä veronlisäyksenä kahdeksan prosenttia vuotuinen korko.

2 §. Ennen 1 päivää tammikuuta 1944 kasvaneelle veronlisäykselle ei lasketa 1 §:ssä tarkoitettua kahdeksan prosenttia suuruista vuotuisia korkoa.

Lyhennystä suoritettaessa lasketaan lyhennysmaksu ensisijassa 1 §:ssä tarkoitettua kahdeksan prosenttia vuotuisen koron sekä sen jälkeen maksamattoman veromäärän ja viimeksi verolle ennen 1 päivää tammikuuta 1944 kasvaneen veronlisäyksen suorituksiksi.

3. Asetus vuonna 1944 toimitettavaa kunnallisverotusta varten annettavien tuloilmoitusten antoajan pitentämisestä.

Annettu tammikuun 11 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 28)

Valtiovarainministerin esittelystä säädetään sotatilasta 26 päivänä syyskuuta 1930 annetun lain 30 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 2 päivänä maaliskuuta 1940 annetussa laissa:

Vuonna 1944 toimitettavaa kunnallisverotusta varten annettavat tuloilmoitukset voidaan ilman niitä seuraamuksia, jotka voimassaolevan lain-säädännön mukaan johtuvat tuloilmoituksen antamisen laiminlyömisestä, asianmukaisessa järjestyksessä jättää ennen vuoden 1944 maaliskuun 1 päivää.

4. Laki verojen ja erinäisten valtiolle tulevien maksujen perimisestä täysin markoin.

Annettu maaliskuun 10 p:nä 1944.

(*Suomen as.-kok. 1944 : 169*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Valtiolle ja kunnalle kannettavat verot sekä valtiolle tulevat erinäiset maksut määrätään ja peritään täysin markoin jättämällä niiden yli menevät pennit lukuun ottamatta.

2 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta antaa valtiovarainministeriö.

3 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1944.

5. Verojen ja erinäisten valtiolle tulevien maksujen perimisestä täysin markoin annetun lain soveltaminen.

Valtiovarainministeriön päätös huhtikuun 27 p:ltä 1944. (Lyhennysote)

(*Suomen as.-kok. 1944 : 283*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 4*)

Valtiovarainministeriö on verojen ja erinäisten valtiolle tulevien maksujen perimisestä täysin markoin 10 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain 2 §:n nojalla antanut sanotun lain soveltamisesta seuraavat tarkemmat määräykset:

1 §. Verolla tarkoitetaan lain 1 §:ssä tulo- ja omaisuusveroa, perintö- ja lahjaveroa, kunnallisveroa sekä muita valtiolle tai kunnalle suoritettavia välittömiä veroja, tullia, valmisteveroa, liikevaihtoveroa, moottoriajoneuvoveroa, kunnalle suoritettavaa köyhäinhoitoprosenttia, tuulaakia ynnä manttaalin perusteella maksettavaa kunnallisveroa, niin myös veronmaksun laiminlyömisestä johdosta suoritettavaa veronlisäystä.

Erinäisillä maksuilla tarkoitetaan erinäisten valtiolle tulevien maksujen maksuunpanosta sekä verojen ja maksujen kannosta ja tilittämisestä 21 päivänä tammikuuta 1944 annetun asetuksen 1 §:ssä mainittuja maksuja, niin myös lästimaksua sekä kunnalle suoritettavia liikenne- ja satamamaksuja.

2 §. Laki ei koske ennen sen voimaantuloa maksuunpantuja veroja tai erinäisiä maksuja eikä myöskään leimaveroa.

3 §. Kaikkien niiden erinäisten valtiolle tulevien maksujen vuotuismaksut, jotka ennen lain voimaantuloa on määrätty suoritettaviksi määrävuosien kuluessa vuosittain määräosalla kokonaisuudesta ja jotka päättyvät penneihin, maksuunpannaan ja kannetaan täysin markoin jättämällä niiden yli menevät pennit lukuunottamatta. Viimeistä vuotuismaksua maksuunpantaessa on siihen kuitenkin lisättävä aikaisemmissa vuotuismaksuissa lukuunottamatta jätetyt pennimäärät, minkä jälkeen

N:o 5 (jatk.)

vuotuismaksu on tasoitettava täysiksi markkoiksi lain edellyttämällä tavalla.

Jos vuotuismaksu ei nouse täyteen markkaan, jätetään lainan kaikki jäljelläolevat vuotuismaksut primättä.

4 §.

5 §. Tavaroista kannettavaa tullia tuloutettaessa on täysien markkojen yli menevät pennit jätettävä lukuunottamatta tulli-ilmoituskirjan kunkin eri nimikkeen osalta.

6. Laki eräistä sotatilan aiheuttamista poikkeussäännöksistä verolakeihin.

Annettu maaliskuun 10 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 170)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sen estämättä mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, on vuoden 1943 tulon ja omaisuuden perusteella toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä vuonna 1944 toimitettavassa kunnallisverotuksessa noudatettava seuraavia säännöksiä:

1 §. Verosta vapaa on suomensukuinen pakolainen, joka vuoden 1942 tai 1943 aikana on siirtynyt valtakuntaan.

2 §. Verotettavana tulona ei ole pidettävä:

1) sellaista rahana tai muuna etuutena kuukausipalkan, huoltorahan tai muulla nimellä saatua avustusta, joka valtion varoista on annettu asevelvollisten taikka sotapalvelukseen osallistuvien suojeluskuntalaisten tai vapaaehtoisten omaisille taikka väestönsiirron tapahtuessa toiselle paikkakunnalle siirtyneille tai muuhun sellaiseen sotatilasta johtuvaan henkilökohtaiseen huoltoon käytettäväksi;

2) korvausta, mikä on kertakaikkisena tahi jatkuvana suoritettu sotapalveluksesta taikka muuten sota-toimesta tahi työntekijälle työstä aiheutuneen ruumiinvamman, sairauden tahi kuolemantapauksen johdosta joko valtion tai yleishyödyllisten yhtymäin varoista taikka työntekijäin tapaturmavakuutuksen perusteella vahingoittuneelle tai sairastuneelle itselleen taikka hänen omaisilleen;

3) puolustusvoimain palveluksessa oleville valtion varoista sodan aikana suoritettavaa päivärahaa, rintamalisää, kotiuttamisrahaa ja erikoiskorvausta;

4) valtakunnan ulkopuolella toimivan sotilashallinnon palkattuun henkilökuntaan kuuluville maksettua rajarahaa; sekä

5) vuonna 1943 nostettua korvausobligatioiden korkoa 12 päivän maaliskuuta 1940 ja 12 päivän maaliskuuta 1943 väliseltä ajalta.

3 §. Milloin verovelvollisen veronmaksukyky sodasta aiheutuneen onnettomuuden tähden on olennaisesti vähentynyt, voidaan tuloa, sen jäl-

keen kuin muut lain sallimat vähennykset on toimitettu, harkinnan mukaan vähentää enintään 50,000 markalla.

4 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

7. Kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen korottamisperusteet.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 13 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 44)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 161)

Valtioneuvosto on kansaneläkelain mukaisen lisäeläkkeen väliaikaisesta korottamisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetun lain 2 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Muunnetut vuositulot lasketaan siten, että todelliset vuositulot, joihin ei kuitenkaan lueta asuntoetua, jaetaan elinkustannusindeksin sadasosalla ja tähän osamäärään lisätään asuntoedun raha-arvo jaettuna elinkustannusindeksiin sisältyvällä asuntokustannusten ryhmäindeksin sadasosalla.

Elinkustannusindeksinä käytetään eläkkeen myöntämisen edellisen kalenterivuosi neljänneksen keskimmäisen kuukauden elinkustannusindeksiä pyöristettynä lähinnä alempaan täyteen kymmenlukuun tai, jos indeksin ykkösluku on kahdeksan tai sitä suurempi, seuraavaan täyteen kymmenlukuun. Elinkustannusindeksiin sisältyvä asuntokustannusten ryhmäindeksi pyöristetään täyteen kymmenlukuun niinkuin elinkustannusindeksin pyöristämisestä on määrätty.

2 §. Muunnettujen vuositulojen avulla laskettu lisäeläke korotetaan kertomalla se 1 §:n 2 momentin mukaisesti pyöristetyn ja sen kalenterivuosi neljänneksen keskimmäiseen kuukauteen kohdistuvan elinkustannusindeksin sadasosalla, joka vuosineljännes on kahta vuosineljännestä sitä aikaisempi, jona maksettavasta eläke-erästä on kysymys.

3 §. Korotettaessa lisäeläkettä, joka on myönnetty ennen 1 päivää tammikuuta 1944, lasketaan korotettu lisäeläke niinkuin lisäeläke myönnettäisiin vasta sanottuna päivänä.

4 §. Elinkustannusindeksinä ja siihen sisältyvänä asuntokustannusten ryhmäindeksinä käytetään sellaista virallista indeksilukua, jossa elinkustannukset elokuun 1 päivän 1938 ja saman päivän 1939 välisenä aikana on merkitty sadalla.

Tämän päätöksen voimaan tullessa on, edellä sanotun estämättä, niin kauan kuin elinkustannusindeksi on suurempi kuin 195 mutta pienempi kuin 208, käytettävä elinkustannusindeksin arvona 200 ja asuntokustannusten ryhmäindeksin arvona 120.

8. Kansaneläkelakia koskevia poikkeuksia.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 20 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 45)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 160)

Valtioneuvosto on väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkelakiin 30 päivänä joulukuuta 1943 annetun lain 1 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Sen estämättä mitä kansaneläkelain 89 §:ssä säädetään, voidaan kansaneläkelaitokselle kertyviä varoja sijoittaa valtion obligatioihin ja muihin valtion velkasitoumuksiin sekä sellaisten osakeyhtiöiden osakkeisiin, joissa valtiolla on osake-enemmistö tai muulla tavoin määräämisvalta.

2 §. Lisäeläkkeensaajalla, joka on eläkelaitokselle ilmoittanut palanneensa vakinaisesti asumaan valtakunnan yhteyteen palautetulle alueelle, on kansaneläkelain 43 §:n säännöksen estämättä oikeus saada lisäeläke sen kuntaryhmän mukaan, jonka alueelle hän on palannut.

3 §. Vakuutetulle, joka on ennen vuoden 1943 loppua tullut pysyvästi työkyvyttömäksi ja joka on laiminlyönyt vakuutusmaksunsa suorittamisen, voidaan myöntää työkyvyttömyyseläke, jos laiminlyöntiä voidaan pitää sodasta johtuviin poikkeuksellisiin olosuhteisiin nähden vähäisenä ja se on korjattu ennen eläkkeen myöntämistä.

4 §. Jos vakuutettua on taksoitettu vuoden 1942 palkka- ja muusta henkilökohtaisesta tulosta kahdessa tai useammassa valtakunnan yhteyteen palautetulla alueella olevassa kunnassa taikka sanotulla alueella olevassa ja muussa kunnassa, tulee kantoviranomaisen siinä kunnassa, jossa taksoitus on valituksen johdosta annetulla taikka muulla lainvoiman saaneella päätöksellä poistettu, sanotun päätöksen nojalla poistaa myös vakuutetulle kunnassa määrätty vakuutusmaksu sekä huolehtia siitä, ettei maksua vakuutetulta sen jälkeen enää vaadita eikä peritä.

Milloin 1 momentissa tarkoitettu vakuutettu vakuutusmaksulipulla tai -kuitilla osoittaa, että jokin hänelle vuodelta 1942 määrätystä vakuutusmaksuista on maksuunpanossa merkitty kokonaan maksetuksi palkanpidätystodisteilla taikka kannossa tai ulosotossa täysin suoritettu, pidettäköön tätä maksua vakuutetun jo laillisesti suorittamana vakuutusmaksuna, älköönkä häneltä sen jälkeen vakuutusmaksua vuodelta 1942 enää perittäkö.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulla vakuutetulla on oikeus hakemuksesta saada kansaneläkelaitokselta takaisin palkanpidätyksen kautta suoritettut maksut, jos hänen vuoden 1942 palkanpidätystodisteensa on otettu huomioon vakuutusmaksun osasuorituksena muussa kunnassa kuin missä hänen sanotun vuoden vakuutusmaksunsa sittemmin on täysin suoritettu. Hakemukseen on liitettävä kuitti suoritetusta vuoden 1942 vakuutusmaksusta, sekä asianomaisen kunnan vakuutusmaksulippu tai muu todistus, josta käy ilmi vakuutusmaksun ja sanottujen palkanpidätystodisteiden määrä.

Kahdessa tai useammassa kunnassa täysin suoritetuista vakuutusmaksuista on laillisenä maksuna pidettävä sen kunnan määräämää maksua,

jossa vakuutettu on verovelvollinen palkka- ja muusta henkilökohtaisesta tulosta.

Tarkempia ohjeita tämän pykälän määräysten soveltamisesta antaa tarvittaessa kansaneläkelaitos.

9. Kansaneläkelakia koskevia poikkeuksia.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 23 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 237)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 160)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä 30 päivänä joulukuuta 1943 väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkelakiin annetun lain 1 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Kansaneläkelain mukaan vakuutetulla henkilöllä, joka ei laillisen määräajan kuluessa ole antanut tuloilmoitusta eikä palkanpidätystodistetta vuodelta 1943 taksoituslautakunnalle, ja joka on sanotun ilmoitusajan ollut sotapalveluksessa tai määrättyinä maanpuolustusta tarkoittavaan tehtävään taikka työvelvollisuuslain nojalla työhön, on oikeus määräajan päätyttyä saada vuotta 1943 koskevan palkanpidätystodisteen osoittama määrä luetuksi hänelle siltä vuodelta määrättäväksi vakuutusmaksuksi antamalla palkanpidätystodiste tai, jos se on kadonnut, kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen 21 §:ssä tarkoitettu todistus kaupungin- tai kauppalanhallitukselle taikka kunnallislautakunnalle kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hän on vapautunut mainitusta palveluksesta, tehtävästä tai työstä. Vapautumisen ajankohta hänen on selvitettävä sotilaspassiin tehdyllä merkinnällä tai muulla todistuksella.

2 §. Jos vakuutetun puolesta on suoritettu vuoden 1943 vakuutusmaksu, jonka vähennykseksi palkanpidätystodisteen osoittamaa määrää ei ole luettu, on hänellä oikeus hakemuksesta, joka on tehtävä kansaneläkelaitokselle noudattaen, mitä 1 §:ssä on määrätty, saada takaisin se osa vuotta 1943 koskevasta vakuutusmaksusta, joka on tullut kahteen kertaan maksetuksi.

3 §. Kansaneläkelaitoksen asiana on antaa tarkemmat ohjeet 1 ja 2 §:ssä määrätystä menettelystä.

10. Laki tontinvuokralain muuttamisesta.

Annettu tammikuun 21 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 35)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 36)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 17 päivänä maaliskuuta 1939 annetun tontinvuokralain 4 ja 14 § näin kuuluviksi:

4 §. Tontinvuokran vuotuismaksun suuruus on määrättävä rahassa ja etukäteen koko vuokraudeksi. Ehto, jonka mukaan vuokramaksu ko-

N:o 10 (jatk.)

hoaa tai alenee vuokrakauden aikana määrävuosien kuluttua tietyillä määrillä, ei ole kielletty. Sopimuskirjassa voidaan niin ikään määrätä, onko ja millä määrällä vuokramaksu kohoava sen jälkeen kuin vuokranantajan kustannuksella on suoritettu sopimuksessa mainittu, tontin käyttöarvoa lisäävä työ.

Sen estämättä mitä edellä 1 momentissa on säädetty, voidaan vuotuisen tontinvuokramaksun suuruudesta tontinvuokrasopimuksessa määrätä, että vuokramaksua korotetaan tai alennetaan sopimuksessa määrättyyn perusvuokraan verrattuna täysin kymmenin prosentein virallisen elinkustannusindeksin osoittaman rahanarvon vaihtelun mukaisesti. Vuokramaksun muutos saadaan kuitenkin määrätä tapahtuvaksi vain silloin, kun indeksin poikkeus sopimuksessa mainitusta perusindeksistä on vähintään kymmenen prosenttia.

14 §. Edellä tässä laissa säädettyin rajoituksin voivat asianosaiset vapaasti sopia tontinvuokraehdoista. Tällaiset sopimusmääräykset voivat, paitsi muuta, tarkoittaa:

tontinvuokramaksun korottamista sen jälkeen kuin vuokranantajan kustannuksella on suoritettu sopimuksessa mainittu, tontin käyttöarvoa lisäävä työ, kuten tontille johtavan kadun tai vesi- ja viemärijohdon rakentaminen;

4 §:n 2 momentissa mainittua indeksiehtoa;

aikaa, jonka kuluessa tontille on rakennettava, rakennusten laatua ja sisustusta sekä tontin käyttötapaa;

kieltoa olennaisesti muuttaa rakennustyyppiä ilman tontinomistajan suostumusta;

tontinhaltijan velvoittamista suorittamaan ja kustantamaan tontin osalta kadun tai tien kunnossa- ja puhtaanapito;

tontinhaltijan velvollisuutta pitää rakennukset asianmukaisessa kunnossa ja palovakuutettuina sekä uudelleen rakentaa palossa vahingoittunut rakennus;

tontinhaltijan aitaamisvelvollisuutta;

asuntojen vuokratason järjestelyä vahvistamalla korkein vuokrataraja huoneistoja vuokralle annettaessa tai määräämällä, että vuokran korotus saa tapahtua ainoastaan tontinomistajan suostumuksella;

ehtoa, että vuokralle antaminen on sallittu ainoastaan määrättyille väestöryhmille, kuten virkamiehille tai työmiehille;

kieltoa asukkien pitämisestä yli määrätyn rajan;

määrätynlaisten, asuntoalueen luonteelle vieraiden käyttötapojen kieltämistä;

luovuttajan tai sen, jolle tontinvuokraoikeus on siirtynyt, velvoittamista tästä ilmoittamaan tontinomistajalle;

vuokraehtojen asianmukaista täyttämistä koskevaa valvontaa, johon tontinhaltijan tulee alistua;

11 §:n 4 momentissa mainittuja määräyksiä; sekä

sopimussakon tai muun uhan määräämistä vuokraehtojen laiminlyömisestä, noudattamalla mitä 8 §:ssä on säädetty.

11. Pelastusaukot.

Sisäasiainministeriön päätös tammikuun 21 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 70)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 80 ja 1940 : 53)

Sisäasiainministeriö on 5 päivänä syyskuuta 1940 annetun väestönsuojelun yleissuunnitelman 50 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Rakennuksissa, joiden kellarikerroksessa on väestönsuojelun yleissuunnitelman 20, 23, 27, 31, 36, 40 tai 41 §:n tarkoittama väestönsuoja tai sitä korvaava tilapäissuoja, on palomuuuri, joka erottaa kellarikerroksen naapurirakennuksen kiviaineisesta kellarikerroksesta, varustettava pelastusaukolla.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun väestönsuojan tai tilapäissuojan sisältävää kellarikerrosta jakavat aukottomat palomuurit on myös varustettava pelastusaukoilla.

2 §. Pelastusaukon on oltava vähintään 70 cm leveä ja 60 cm korkea. Sen saa sijoittaa rakennusteknisesti edullisimpaan kohtaan palomuuria, kuitenkin niin, että paarien kuljettaminen sen kautta on mahdollista.

Pelastusaukko on peitettävä palomuurin kummassakin seinäpinnassa olevalla, kalkkilaastilla muuratulla syrjätiliseinällä.

Pelastusaukossa oleva seinä on maalattava ympäristöä räikeästi erottavalla värillä ja lisäksi varustettava tekstillä »Pelastusaukko».

3 §. Alueilla, joilla vaaditaan rakennuslupa, haettakoon myös pelastusaukon rakennuslupa säädetyllä tavalla ja käsiteltäköön näitä rakennuslupa-anomuksia kiireellisinä.

4 §. Kustannukset pelastusaukon rakentamisesta suorittaa kiinteistönomistaja.

Naapurirakennusten välisen pelastusaukon kustannukset jaettakoon tasan kiinteistönomistajien kesken, jos kummassakin rakennuksessa on 1 §:ssä mainittu väestönsuoja.

5 §. Naapurikiinteistön omistaja on velvollinen sallimaan pelastusaukkojen rakentamisen yhteiseen palomuriin.

6 §. Pelastusaukkojen rakentamiseen on ryhdyttävä viipymättä ja tulee sen olla loppuunsuoritettu viimeistään 1 päivään heinäkuuta 1944 mennessä.

Jos uusi rakennus rakennetaan jo olevan rakennuksen viereen, on pelastusaukon rakentaminen suoritettava muun rakennustyön yhteydessä.

7 §. Jos väestönsuojeluviranomaisten suorittamissa tarkastuksissa havaitaan, että tässä laissa tarkoitettua pelastusaukkoa ei ole aikanaan rakennettu, noudatettakoon mitä 30 päivänä lokakuuta 1939 annetun väestönsuojelulain 19 §:ssä säädetään.

12. Rakennusluontoisten töiden säännöstely.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös maaliskuun 1 p:ttä 1944.

(*Suomen as.-kok. 1944 : 166*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 40 ja 54 sekä 1943 : 150 ja 151*)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on työvelvollisuuslain soveltamisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetun asetuksen 39 §:n ja työstä, johon työvelvollisuutta voidaan soveltaa, 22 päivänä toukokuuta 1942 annetun valtioneuvoston päätöksen nojalla päättäneet:

1 §. Uusia kuntien, seurakuntien ja yksityisten huonerakennustöitä tai muita rakennusluontoisia töitä, kuten katujen ja teiden rakentamista sekä maan- ja metsänparannustöitä ei saa aloittaa ilman kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriöltä hankittua työvoiman käyttö lupaa. Jos on kysymyksessä pienehkö tuotannollinen rakennustyö, joka paikallisella työvoimalla saadaan tehdyksi, häiritsemättä maanpuolustukselle ja väestön toimeentulolle tärkeiden sekä maan talouselämän ylläpitämiseksi välttämättömien töiden suorittamista, saa luvan antaa paikallinen työvoimapäällikkö ellei tässä rakennustyössä tarvita enemmän kuin kolme työntekijää kuukauden ajan tai sitä vastaava määrä työvoimaa.

Valtion rakennusluontoisten töiden teettämisestä on voimassa mitä siitä on erikseen määrätty.

2 §. Joka aikoo aloittaa uuden rakennusluontoisen työn, jättäköön kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle osoitetun, sanotun ministeriön vahvistamalle, työvoimapäälliköltä saatavissa olevalle lomakkeelle kirjoitetun hakemuksensa sen kunnan työvoimapäällikölle, jossa työ on tarkoitus suorittaa. Työvoimapäällikön on lähetettävä hakemus lausuntonsa ohella asianomaisen työvoimapiirin toimistoon. Työvoimapiirin toimiston on niinkään annettava asiasta lausuntonsa ja lähetettävä hakemus edelleen kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle. Hakemuksesta tulee käydä selville työn kustannusarvio, sen merkitys ja kestoaika sekä tarvittavan työvoiman määrä eriteltynä ammateittain. Jos työnantaja haluaa työntekijöitä määrättäväksi työvelvollisina hänen työhönsä, on työvelvollisuusviranomaisen vaatimuksesta hakemukseen liitettävä työvelvollisuuslain soveltamisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetun asetuksen 18 §:n 2 momentissa mainittu selvitys. Milloin rakennustyössä tarvittavat säännöstelyn alaiset rakennustarvikkeet jo on hankittu, on siitä hakemuksessa mainittava, mutta muussa tapauksessa on työvoiman käyttö lupahakemuksen oheen liitettävä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistamalle, työvoimapäälliköltä saatavissa olevalle lomakkeelle kirjoitettu rakennusaineiden ostolupahakemus.

3 §. Sellaisen käynnissä olevan rakennustyön jatkamista varten, joka on aloitettu ennen heinäkuun 2 päivää 1942, on ennen huhtikuun 15 päivää 1944 hankittava työvoiman käyttö lupa kuten uusista rakennusluontoisista töistä yllä on määrätty.

4 §. Käynnissä olevan rakennusluontoisen työn säännöstelystä tulee asianomaisen työvoimapiirin toimiston tarpeen vaatiessa tehdä esitys kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle.

5 §. Joka rikkoo rakennusluontoisen työn säännöstelystä tässä päätöksessä annettuja määräyksiä, rangaistaan niinkuin 22 päivänä toukokuuta 1942 annetun työvelvollisuuslain 21 §:n 2 momentissa, sellaisena kuin se on joulukuun 17 päivänä 1943 annetussa laissa, on säädetty.

6 §. Tämä päätös tulee voimaan 10 päivänä maaliskuuta 1944 ja sillä kumotaan 2 päivänä heinäkuuta 1942 annettu kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös rakennusluontoisten töiden teettämisen säännöstelystä.

13. Väestönsuojien rakentaminen erinäisille paikkakunnille.

Sisäasiainministeriön päätös tammikuun 22 p:ltä 1944.

(*Suomen as.-kok. 1944 : 71*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 81 sekä 1940 : 53 ja 1941 : 32*)

Sisäasiainministeriö on yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista 30 päivänä lokakuuta 1939 annetun lain 5 §:n sekä 5 päivänä syyskuuta 1940 annetun väestönsuojelun yleissuunnitelman 49 ja 50 §:n nojalla. edellinen sellaisena kuin se on 2 päivänä toukokuuta 1941 annetussa valtioneuvoston päätöksessä, päättäneet:

1 §. Kaikissa niissä kohteissa, joita ei ole mainittu syyskuun 9 päivänä 1943 väestönsuojien rakentamisesta annetussa sisäasiainministeriön päätöksessä, on vähintään kaksikerroksisia kivitaloja varten, joissa on ainakin kaksikymmentä asuin- tai liikehuonetta, joiden tilavuus on vähintään 2,500 kuutiometriä ja joihin yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista annetun lain 1 §:n mukaan on rakennettava väestönsuojat, mutta joissa niitä ei vielä ole, rakennettava ainakin ilmanpaineelta, pommisirpaleilta, lohkarailta ja rakennussortumilta suojaavat väestönsuojat vähintään 40 prosentille talon rauhanaikaisesta asukasmäärästä.

2 §. Tämän päätöksen mukaan määrätyt rakentamistyöt on toteutettava ennen toukokuun 1 päivää 1944.

3 §. Jos väestönsuojeluviranomaiset tarkastuksessaan havaitsevat, että tämän päätöksen mukaista tehtävää ei määrääikaan mennessä ole suoritettu, noudatettakoon mitä 30 päivänä lokakuuta 1939 annetun väestönsuojelulain 19 §:ssä säädetään.

4 §. Tarkemmat ohjeet tämän päätöksen soveltamisesta annetaan erikseen.

14. Ohjeet kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatimisesta.

Sisäasiainministeriön päätös tammikuun 29 p:itä 1944.

(*Suomen as.-kok. 1944 : 100*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 33 ja 1943 : 46*)

Sisäasiainministeriö on muuttanut 3 päivänä huhtikuuta 1941 antamansa päätöksen, sisältävä ohjeet kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatimisesta, 5 §:n, sellaisena kuin se on 19 päivänä tammikuuta 1943 annetussa päätöksessä, näin kuuluvaksi:

5 §. Väestönsuojelujärjestys on jätettävä kunnan- tai kaupunginvaltuuston hyväksyttäväksi viimeistään 1 päivään kesäkuuta 1945 mennessä.

15. Työpaikkojen väestönsuojien rakentaminen.

Sisäasiainministeriön päätös maaliskuun 7 p:itä 1944.

(*Suomen as.-kok. 1944 : 167*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 81 ja 1940 : 53*)

Sisäasiainministeriö on yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista 30 päivänä lokakuuta 1939 annetun lain 5 §:n ja 5 päivänä syyskuuta 1940 annetun väestönsuojelun yleissuunnitelman 50 §:n nojalla päättäneet:

1 §. Sodan aikana tehtaissa, varastoissa, teknillisissä laitoksissa, satamissa, kanavilla, rautateilla ja lentoasemilla tai niihin verrattavissa paikoissa työskentelevien suojaamiseksi tarkoitettujen, yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista annetun lain 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa ja väestönsuojelun yleissuunnitelman 11 ja 23 §:ssä edellytettyjen työpaikkojen väestönsuojien rakentaminen on toteutettava tässä päätöksessä määrättyllä tavalla.

2 §. Toukokuun 1 päivään 1944 mennessä on 1 §:ssä tarkoitetut väestönsuojat rakennettava väestönsuojelun yleissuunnitelman 15 §:n 4 momentin edellyttämiksi, ilmanpaineelta, pommisirpaleilta, lohkarailta ja rakennusosuuksiltaan suojaaviksi tilapäissuojiksi.

3 §. Edellä 2 §:ssä määrättyjen toimenpiteiden lisäksi on niiden teollisuuslaitosten tai muiden tässä päätöksessä tarkoitettujen laitosten, joille asiasta annetaan erikseen tieto, viipymättä ryhdyttävä toteuttamaan väestönsuojelun yleissuunnitelman 26 §:n 1, 2 ja 3 momenteissa määrättyjen väestönsuojien rakentamista.

4 §. Edellä 2 ja 3 §:ssä mainittujen väestönsuojien sijoituksessa on noudatettava väestönsuojelun yleissuunnitelman 24 §:n määräyksiä. Väestönsuojien koon tulee olla väestönsuojelun yleissuunnitelman 25 §:n mukainen.

5 §. Niille työntekijöille, jotka teollisuuslaitoksen tai muun tässä päätöksessä tarkoitetun laitoksen tai sen osan jatkuvan toiminnan tarkkailun tai ilmasuojelun takia on määrättävä jäämään työpaikalleen ilmahyök-

käyksienkin ajaksi, on työpaikalle järjestettävä sirpalesuojat, jotka väestönsuojelun yleissuunnitelman 15 §:n 5 momentin mukaisesti suojaavat ainakin pomminsirpaleilta ja ilmanpaineelta sekä mahdollisuuksien mukaan myöskin lohkarailta ja rakennussortumilta.

6 §. Teollisuuslaitokselle tai muulle tässä päätöksessä tarkoitettulle laitokselle, joka toimii vuokrahuoneistossa, on kiinteistön omistaja velvollinen luovuttamaan työpaikan väestönsuojaa varten tarvittavan tilan.

7 §. Jos väestönsuojeluviranomaiset tarkastuksessaan havaitsevat, että tämän päätöksen mukaista tehtävää ei määräaikaan mennessä ole suoritettu, noudatettakoon mitä 30 päivänä lokakuuta 1939 annetun väestönsuojelulain 19 §:ssä säädetään.

8 §. Vastedes rakennettavissa laitoksissa tai niiden osissa on 1 §:ssä mainitut väestönsuojat rakennettava väestönsuojelun yleissuunnitelmassa määrättyllä tavalla ja muun rakennustyön yhteydessä.

9 §. Tämä päätös ei koske puolustuslaitoksen hallinnassa olevia laitoksia.

16. Autovajat ja niissä säilytettävät puu- ja puuhiilikäyttöiset moottoriajoneuvot.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös helmikuun 1 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 107)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 83 sekä 1940 : 51 ja 1942 : 156)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on yksissä neuvoin sosiaaliministeriön kanssa määräysten antamisesta autovajoista ja muista huoneista, joissa moottoriajoneuvoja säilytetään, käytetään tai korjataan, 6 päivänä marraskuuta 1942 annetun lain ja moottoriajoneuvoliikenteestä 30 päivänä joulukuuta 1937 annetun asetuksen 63 §:n nojalla päättäneet:

1 §. Autovajalla tarkoitetaan tässä päätöksessä autovajaa tai muuta huonetta, jossa puu- tai puuhiilikäyttöistä moottoriajoneuvoa säilytetään, käytetään tai korjataan.

2 §. Autovajan tulee, jotta puu- tai puuhiilikäyttöinen moottoriajoneuvo saadaan kaasua käyttäen sinne ajaa, olla sellainen, että tuuletus siinä joko luonnollisen vedon tai erityisen tuuletusjärjestelmän avulla voidaan saada riittävän tehokkaaksi.

Milloin erityinen tuuletusjärjestelmä autovajan rakenteen, sijoituksen tai muun syyn takia on tarpeellinen, eivät tuuletuslaitteet saa olla rakennuksen muiden ilmanvaihto- tai savukanavien kanssa yhteydessä.

Autovajassa, jonka päällä tai välittömässä yhteydessä on asumiseen tai työskentelyyn käytettyjä huoneita, tulee katon ja seinien olla tiiviit.

3 §. Puu- tai puuhiilikäyttöisessä moottoriajoneuvossa, joka kaasua käyttäen saadaan ajaa autovajaan, tulee kaasuttimen kaikkien ulkoilmaan johtavien aukkojen olla luotettavasti suljettavissa.

Kun moottori autovajassa pysäytetään, on 1 momentissa mainitut

aukot heti tiiviisti suljettava. Sen lisäksi on huolehdittava siitä, että tuuletus autovajassa tapahtuu mahdollisimman tehokkaalla tavalla, kunnes kaasun kehittyminen generaattorissa on lakannut.

4 §. Jollei autovaja ole sellainen kuin 2 §:ssä on määrätty tai ajoneuvon kaasutin ei ole 3 §:n 1 momentissa mainittujen vaatimusten mukainen, on ajoneuvon moottori pysäytettävä ulkona, ja saadaan ajoneuvo ajaa autovajaan käyttäen nestemäistä polttoainetta tai muulla tavalla sinne viedä vasta sitten kuin kaasun kehittyminen generaattorissa on lakannut.

Mitä 1 momentissa on sanottu, on aina noudatettava, milloin ajoneuvo viedään säilytettäväksi tai korjattavaksi autovajaan, jota samalla käytetään työhuoneena.

5 §. Puu- ja puuhiilikaasuttimen luukut ja muut aukot saadaan autovajassa avata sekä tuhka, kuona ja noki kaasuttimesta poistaa vasta sitten kuin generaattori on täysin jäähtynyt ja kaasu siitä poistettu käyttämällä joko ulkoilmassa laitteeseen kuuluvaa käynnistystuuletinta tai, milloin ajoneuvo on autovajassa, ulkoilmaan johtavaa kaasunpoistotuuletinta vähintään kolme minuuttia. Tuuletusta varten on generaattorin täyttökantta raotettava.

6 §. Moottoriajoneuvon moottori saadaan käynnistää autovajassa vain nestemäisellä polttoaineella ja sen generaattori sytyttää vasta ulkoilmassa.

Ellei nestemäistä polttoainetta ole saatavissa eikä ole mahdollista käsivoimin tai muulla tavalla saada autoa vajasta, sytytettäköön generaattori autovajassa ja käynnistettäköön moottori siellä kaasulla. Tällöin on kuitenkin huolehdittava siitä, että kaasutin kokonaisuudessaan on imuvaikutuksen alaisena ja että kaasun käynnistystuuletin ja moottorin poistoputkista tehokkailla laitteilla poistetaan ympäristöä haittaamatta ulkoilmaan, sekä muutoinkin noudatettava suurinta varovaisuutta.

7 §. Kiinteällä polttoaineella toimivaa moottorinlämmittäjää saa käyttää autovajassa vain ehdolla, että sen yläpuolelle on sovitettu tarkoituksenmukainen tuuletuslaite. Moottorinlämmittäjän rakenteen tulee olla sellainen ja on sitä hoidettava niin, ettei se aiheuta ajoneuville tai ympäristölle tulenvaaraa.

8 §. Ennenkuin autovajaa saadaan tarkoitukseensa käyttää, tulee sen haltijan tehdä kirjallinen ilmoitus siitä kunnan ammattientarkastajalle. Ilmoituksessa on mainittava autovajan osoite, monelleko ajoneuville se on tarkoitettu ja tuleeko siinä työskentelemään työ sopimussuhteessa olevia työntekijöitä.

9 §. Autovajan tuuletuksesta huolehtiminen sekä moottoriajoneuvon ajoa sinne ja käyttöä siellä koskevien määräysten noudattamisen valvonta kuuluvat lähinnä autovajan hoitajalle, missä sellainen on tai, jos sitä samanaikaisesti käytetään työhuoneena, asianomaiselle työnjohtajalle sekä muissa tapauksissa moottoriajoneuvon kuljettajalle.

10 §. Tämän päätöksen noudattamista, mikäli koskee niitä autovajoja laitteineen, joissa on työ sopimussuhteessa olevia työntekijöitä, valvovat ammattientarkastajat.

Moottoriajoneuvojen katsastusmiehen tulee ammattientarkastajan pyynnöstä antaa lausuntoja tässä päätöksessä tarkoitetuista teknillisistä laitteista.

11 §. Jos ammattientarkastajan toimittamassa tarkastuksessa käy ilmi, että autovaja tai sen laitteet eivät ole asianmukaisessa kunnossa, on puutteellisuuksien poistamiseksi meneteltävä niinkuin 4 päivänä maaliskuuta 1927 annetun ammattientarkastuslain 7 §:ssä on säädetty.

12 §. Puu- tai puuhiilikäyttöisten ajoneuvojen säilyttämisestä, käytämisestä tai korjaamisesta autovajoissa johtuneista tulipaloista, räjähdyksistä, myrkytystapauksista ja muista tapaturmista on viipymättä ilmoitettava asianomaiselle poliisiviranomaiselle, jonka tulee toimittaa asiassa tutkinta ja lähettää siinä laadittu kuulustelupöytäkirja sosiaaliministeriölle.

13 §. Kappale tätä päätöstä on pantava näkyvälle paikalle autovajaan.

14 §. Joka rikkoo tämän päätöksen määräyksiä rangaistakoon, ellei rikkomuksesta ole muualla säädetty ankarampaa rangaistusta, enintään 50 päiväsakolla.

15 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1944 ja sillä kumotaan kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön 12 päivänä heinäkuuta 1940 moottoriajoneuvossa käytettävien puu- ja puuhiilikaasulaitteiden rakenteesta, asennuksesta ja käytöstä antaman päätöksen 3 §:n 1 momentti, mikäli se koskee autovajassa tai muussa rakennuksessa olevan puu- ja hiilikaasuttimen sytyttämisen tai sen kansien, luukkujen ja venttiilien avaamisen tai tuhkan poistamisen ehdotonta kieltämistä.

Jos autovajaa jo ennen tämän päätöksen voimaan tuloa on säännöllisesti käytetty puu- tai puuhiilikäyttöisten moottoriajoneuvojen säilyttämiseen tai korjaamiseen, on sitä koskeva kirjallinen ilmoitus tehtävä kunnan ammattientarkastajalle ennen 1 päivää kesäkuuta 1944.

17. Laki eräistä koulutoimen järjestelyistä sota-aikana.

Annettu maallskuun 23 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 199)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §. Valtioneuvostolla on valta sota-aikana, sen estämättä mitä muualla on säädetty, antaa määräyksiä oppilaitosten työn alkamisesta, lopettamisesta, keskeyttämisestä ja muusta rajoittamisesta.

Sota-ajalla tarkoitetaan tässä laissa aikaa, jolloin sotatila on voimassa tai sotatilasta annetun lain säännökset ovat osittain noudatettavina.

2 §. Oppilaitos, joka ei voi sodan aiheuttamien olojen takia käyttää huoneistoaan, voidaan asianomaisen ministeriön toimenpiteestä kokonaan tai osittain siirtää samalla tai toisella paikkakunnalla olevaan muuhun huoneistoon, ja voidaan tällöin toinen oppilaitos velvoittaa luovuttamaan ensiksi mainitulle oppilaitokselle käyttöoikeus huoneistoonsa tai osaan siitä.

ynnä tarvittavaan kalustoon ja opetusvälineisiin; tästä käyttöoikeudesta älköön ensiksi mainitulta oppilaitokselta perittäkö muuta korvausta kuin sen osuus lämmitys-, valaistus- ja siivouskustannuksista.

Ministeriö voi myös velvoittaa oppilaitoksen ylläpitäjän perustamaan lisäluokkia ja oppilaskodin sodan johdosta kotipaikaltaan poistuvia joko oppilaitoksen omia tai oppilaitokseen siirtyviä oppilaita varten sekä järjestämään heille maksutonta tai alennettuun hintaan annettavaa muuta koulumajoitusta.

Tässä pykälässä ministeriön tehtäväksi määrätty toimet se voi kokonaan tai osaksi siirtää alaisensa keskusviraston suoritettavaksi.

3 §. Milloin oppilas sodan takia siirtyy toiselle paikkakunnalle, on hänellä oikeus päästä väliaikaiseksi oppilaaksi paikkakunnalla olevaan vastaavaan oppilaitokseen, oppikoululaisella myös kansakoulun vastaavalle asteelle, edellyttäen että luokalla tai 2 §:n 2 momentin mukaan perustetulla lisäluokalla on tilaa. Jos oppilas samana lukukautena joutuu käymään eri kouluja, joissa kannetaan lukukausimaksua, saadaan tämä perä vain kerran.

4 §. Oppilaitoksen johtaja tai opettaja taikka muu sen henkilökuntaan kuuluva, joka hoitaa tehtävänsä päätoimena, voidaan tarvittaessa määrätä hoitamaan vastaavanlaista tehtävää toisessa oppilaitoksessa tai suorittamaan muuta hänelle soveltuvaa työtä. Jos määräys edellyttää siirtymistä toiselle paikkakunnalle, saakoon siirretty korvausta valtioneuvoston määräämien perusteiden mukaan. Hänen siirrettynä ollessaan ei virka- tai palvelussuhdetta saada ilman asianomaisen ministeriön tai, jos ministeriö niin on määrännyt, ilman asianomaisen keskusviraston lupaa peruuttaa tai irtisanoa taikka eroa myöntää, jollei syynä ole parantumaton sairaus, työkyvyn pysyvä vähentyminen tai laillinen eroamisikä.

Valtion viran tai toimen haltijan sekä maalaiskansakoulun opettajan siirtämisestä väliaikaisesti hoitamaan toista virkaa, tointa tai tehtävää on säädetty erikseen.

5 §. Tämän lain aiheuttamista lisäkustannuksista saakoon kunta korvausta kaksi kolmannelta valtiolta.

Yksityisen oppilaitoksen ylläpitäjälle ja, milloin kohtuus niin vaatii, myös kunnalle korvataan välttämättömät lisäkustannukset kokonaisuudessaan. Valtionapua nauttivalle yksityiselle oppilaitokselle korvataan myöskin tämän lain aiheuttamat tulojen vähennykset.

Jos oppilaitoksen menot sodan aiheuttamien olojen johdosta huomattavasti vähentyvät, voidaan sen ylläpitoon maksettavaa valtionapua vastaavasti vähentää.

6 §. Kunnalla ja yksityisen oppilaitoksen ylläpitäjällä on oikeus saada 5 §:n mukaan maksettava korvaus I päivästä helmikuuta 1944 lukien.

7 §. Valtioneuvostolla on valta tarvittaessa antaa tarkempia määräyksiä tämän lain soveltamisesta.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1944.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO.

N:o 2.

Sisällys: 18. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta, s. 17. — 19. Asetus kansakoulunopettajan virkojen täyttämisestä sotatilan aikana, s. 19. — 20. Työväenopistoissa maksettavien luento- ja tuntipalkkioiden korottaminen, s. 19. — 21. Asetus yksityisoppikouluista, s. 20. — 22. Kaupungin opetuslaitoksissa maksettavat tuntipalkat, s. 20. — 23. Asetus eräiden poliisitoimien perustamisesta, muuttamisesta ja lakkauttamisesta, s. 21. — 24. Viranhaltijan eroamisikää koskevien virkasäännön määräysten täydentäminen, s. 21. — 25. Kunnallisten ja yksityisten kasvatuslaitosten sekä tylsämielisten hoitolaitosten omien rakennusten vuokra-arvon määrittämisperusteet, s. 22. — 26. Majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annettu asetuksen soveltamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen, s. 22. — 27. Kaupungin kiinteistöjen palovakuuttaminen, s. 24. — 28. Taksa maksujen laskemiseksi siipikarjateurastamon käyttämisestä, s. 24. — 29. Laki vuoden 1944 varsinaisten kunnanvaltuutettujen ja kaupunginvaltuutettujen vaalien siirtämisestä vuoteen 1945, s. 25. — 30. Asetus sisäasiainministeriön väliaikaisesta siirtoväenasiain osastosta, s. 26. — 31. Asetus eräiden määräaikojen pidentämisestä haettaessa valtion varoista korvausta yhteiskunnallisen huollon kunnalle aiheuttamista kustannuksista, s. 26. — 32. Keskitetystä liikenteestä annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen, s. 27. — 33. Asetus maatalousministeriön eläinlääkintäosastolle annetusta oikeudesta myöntää lievennyksiä eläintautilain soveltamisesta annetun asetuksen määräyksistä, s. 28. — 34. Korvauksen suorittaminen palomiehille menetetyistä vapaapäivistä, s. 28. — 35. Sukupuolitautilain aiheuttamista toimenpiteistä kaupungille koituneiden kustannusten korvaaminen, s. 29. — 36. Virkaloman myöntäminen viranhaltijalle lastensa eväkuoimista varten, s. 29. — 37. Neuvonta-toimiston perustaminen poliisilaitoksen yhteyteen, s. 29. — 38. Sairaaloiden viranhaltijain rajoitettu oikeus poistua kaupungista vapaa-aikoinaan, s. 30. — 39. Paloturvallisuuden tehostaminen sodan aikana, s. 30. — 40. Laki vapunpäivän järjestämisestä työntekijäin vapaapäiväksi eräissä tapauksissa, s. 32. — 41. Työn keskeytymisen ajalta eräissä tapauksissa maksettava palkka, s. 32.

18. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta.

Annettu maallskuun 31 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 221)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1926 : 22)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 15 §, sellaisena kuin se on 18 päivänä kesäkuuta 1937 annetussa laissa, näin kuuluvaksi:

15 §. Opettajille 7, 9—11 ja 14 §:n mukaan tulevat palkat ja palkkiot suorittaa valtio kunnille.

Sen lisäksi valtio korvaa kaksi kolmannelta kunnan niistä kansakoululaitoksen todellisista vuosimenoista, jotka johtuvat koulukaluston, opetus-

välineiden, oppilaille ilmaiseksi tai käytettäväksi annettujen oppikirjojen ja muiden koulutarpeiden hankkimisesta, oppilaiden hammas- ja terveydellisestä hoidosta sekä 19 ja 20 §:ssä mainitusta avustuksesta. Kauppalakunta saa kuitenkin näihin kansakoulumenoihinsa valtiolta vuotuisena kertakaikkisena avustuksena kutakin oppilasta kohti määrän, jonka suuruuden valtioneuvosto kolmivuotiskaudeksi vahvistaa vähintään 50 ja enintään 70 markaksi. Terveydenhoidon vuosimenoihin ei lueta kouluhoitajattarien palkkausta, vaan siitä on, sen jälkeen kun kunnan terveysisartoimi on järjestetty kunnallisista terveysisarisista annetun lain mukaan, voimassa, mitä sanotussa laissa on erikseen säädetty. Kunnes uudelleenjärjestely on tapahtunut, suoritetaan valtion avustusta edelleen aikaisempien määräysten mukaan.

Omien kansakoulurakennustensa kunnossapitämiseen kunta saa valtiolta avustuksena: varsinaisten kouluhuoneistojen kohdalta kaksi kolmannesta ja opettajien käytössä olevien rakennuksien osan kohdalta puolet niiden jäljempänä mainittavalla tavalla määrättävistä kunnossapitokustannuksista. Vuotuisten kunnossapitokustannusten laskemista varten määrätään koulun käyttämien rakennusten arvo samojen perusteiden mukaan ja samaa menettelyä noudattaen kuin 5 §:ssä mainitut normaali hinnat määrätään; ja rakennuksien kunnossapitokustannuksiksi on katsottava tästä arvosta se prosenttimäärä, jonka valtioneuvosto erilaatuisille rakennuksille vahvistaa vähintään yhdeksi ja enintään kahdeksi prosentiksi.

Milloin huoneistoedut annetaan opettajalle tarkoituksenmukaisessa vuokra-asunnossa tai korvataan rahalla, maksetaan kunnalle korvausmäärä, jonka tulee vastata opettajan käytössä olevien rakennuksien osan kunnossapitoon edellisen momentin mukaan myönnettävää avustusta.

Maan köyhimmille ja harvaan asutuille sekä rajaseutukunnille valtio suorittaa opettajille maksettavaa lisäpalkkiota 10—30 % peruspalkasta luokituksen mukaan, jonka valtioneuvosto kouluhallituksen ehdotuksesta vahvistaa. Niinikään sanotut kunnat saavat eduskunnan sitä varten kulloinkin myöntämistä varoista ylimääräistä avustusta, milloin niiden kustannukset kansakoululaitoksensa ylläpitämisestä muuten tulisivat kohtuullista raskaammiksi.

Jos kunnalle koulutoimensa hoitamisessa on taitamattomuudesta, tuhlavaisuudesta taikka muista niihin verrattavista syistä aiheutunut suuremmat menot kuin on katsottava kohtuulliseksi, älköön näistä tarpeettomista kustannuksista valtionapua maksettako.

Älköön myöskään valtionapua maksettako tarpeettomaksi katsottavan opettajanviran ylläpitämiseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1944.

19. Asetus kansakoulunopettajan virkojen täyttämisestä sotatilan aikana.

Annettu tammikuun 28 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 95)

Opetusministerin esittelystä säädetään:

1 §. Kun sellainen yläkansakoulunopettajan virka, jonka haltija ei ole velvollinen opettamaan tyttöjen käsityötä tai kotitaloutta, on sotatilan aikana tullut avoimeksi, on kansakoulunjohtokunnan ilmoitettava siitä kansakouluntarkastajalle kuukautta ennenkuin se kansakoulun järjestysmuodosta 4 päivänä kesäkuuta 1931 annetun asetuksen 21 §:n määräämällä tavalla julistetaan haettavaksi.

2 §. Kansakouluntarkastajan tulee laatia hänelle saapuneista ilmoituksista taulukon muotoinen tiedoitus, josta ilmenee kunta ja koulu, jossa avoin virka on, palkkaedut sekä milloin hakuaika alkaa ja päättyy, niin myös kelpoisuusehdot, ja lähettää se kouluhallituksen määräämällä osoitteella asepalveluksessa olevien tietoon saatettavaksi. Tiedoitus lähetetään vähintään 15 päivää ennen hakuajan alkua kahtena kappaleena, joista toinen on vastaanottomerkinällä varustettuna palautettava kansakouluntarkastajalle.

3 §. Asepalveluksessa olevan hakijan on hakemukseensa liitettävä, paitsi kansakoulun järjestysmuodosta annetun asetuksen 21 §:n 3 momentissa määrättyjä asiakirjoja, myös joukko-osastonsa päällikön antama todistus, josta ilmenee, onko hakija joutunut toimimaan vihollisen tulen alaisena vaiko rintamantakaisissa tehtävissä, minkälaisia tehtävät ovat olleet sekä miten ne ovat tulleet suoritetuiksi.

4 §. Kansakoulunopettajan virkaa täytettäessä ei se seikka, että soveliain ja taitavin hakija on sotapalveluksessa, saa estää hänen valitsemistaan, eikä virkaa ole sanotun syyn takia jätettävä täyttämättä. Vaalissa on sodanaikainen sotapalveluksen suorittaminen yleensä katsottava ainakin yhtä suureksi ansioksi kuin kansakoulunopettajan viran hoitaminen vastaavana aikana. Erityinen merkitys on vaalissa annettava ansiokkaasti suoritettulle sodanaikaiselle sotapalvelukselle.

5 §. Tämän asetuksen säännöksiä ei sovelleta, jos kansakoulunopettajan virka täytetään lakkautuspalkalla olevalla opettajalla tai siihen siirretään sotainvaliidi.

20. Työväenopistoissa maksettavien luento- ja tuntipalkkioiden korottaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 26 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 107)

Kaupunginvaltuusto päätti vuoden 1944 kevätlukukauden alusta lukien vahvistaa kaupungin työväenopistoissa maksettavat luento- ja tuntipalkkiot seuraaviksi:

N:o 20 (jatk.)

Kaksoisluento	600 mk
Luento opiston suurissa juhlissa	Sopimuksen mukaan
Luento	400 mk
Luentopiiritunti	150 »
Opintopiiritunti	45—60 mk
Luentolauluilta	90 mk
Korjaustunti	35—45 mk

21. Asetus yksityisoppikouluista.

Annettu maaliskuun 23 p:nä 1944. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1944 : 200)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1924 : 80 ja 1925 : 53)

VI L u k u.

Valvonta ja tarkastukset.

19—24 §.

25 §. Yksityisoppikoululla tulee olla vanhempainneuvosto, joka valitaan ja nimitetään niinkuin valtion oppikoulujen vanhempainneuvostosta on säädetty.

Vanhempainneuvostoon asianomainen kunta, etupäässä oppilaiden vanhempien keskuudesta, valitsee kolmeksi lukuvuodeksi erältään viisi jäsentä.
Aset. maalisk. 10 p:ltä 1924.

22. Kaupungin opetuslaitoksissa maksettavat tuntipalkat.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 10 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 107)

Kaupunginvaltuusto vahvisti mainittuna päivänä seuraavat vuoden 1944 syyslukukauden alusta kaupungin kansakouluissa, valmistavissa ammattikouluissa, yleisessä ammattikoulussa ja kirjapainokoulussa maksettavat tuntipalkkiot:

Kansakouluissa.

Ala- ja yläkouluissa	40 mk
Jatkokoulussa	50 »

Valmistavissa ammattikouluissa, yleisessä ammattikoulussa ja kirjapainokoulussa.

Tietopuolisissa aineissa	46—61 mk
Työpajaopetuksessa	35 »

23. Asetus eräiden poliisitoimien perustamisesta, muuttamisesta ja lakkauttamisesta.

Annettu tammikuun 13 p:nä 1944. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1944 : 12)

Eduskunnan myönnettyä tarkoitukseen tarvittavat varat perustetaan, muutetaan tai lakkautetaan sisäasiainministerin esittelystä 1 päivästä tammikuuta 1944 lukien seuraavat peruspalkkaiset toimet:

Perustetaan:

yksi XXI palkkausluokkaan kuuluva rikososaston johtajan apulaisen toimi ja yksi XV palkkausluokkaan kuuluva apulaissihteerin toimi Helsingin kaupungin poliisilaitokseen;

24. Viranhaltijan eroamisikää koskevien virkasäännön määräysten täydentäminen.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 26 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 22, 1941 : 7 sekä 1943 : 14 ja 15)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä täydentää ja muuttaa toukokuun 27 päivänä 1931 vahvistetun virkasäännön 5 §:ää hyväksyen sen seuraavanlaisena:

5 §. Kunnallisen viranhaltijan on erottava virastaan, kun hänen ikänsä on neljä vuotta täyden eläkkeen saamiseen eläkesäännössä mainittua ikää korkeampi. Kaupunginhallitus voi kuitenkin sen lautakunnan tai johtokunnan esityksestä, jonka alainen viranhaltija on, myöntää hänelle oikeuden korkeintaan kolmeksi vuodeksi senkin jälkeen jäädä virkaansa, milloin se viranhoidon siitä kärsimättä voi tapahtua, ja kaupunginvaltuusto sitäkin pitemmäksi ajaksi, jos erikoiset syyt sitä vaativat. Esitys viranhaltijan pysyttämisestä virassa yli säädetyn eroamisiän on tehtävä vähintään kolme kuukautta ennenkuin viranhaltija on saavuttanut edellä määrätyn iän.

Jos virka on tullut avoimeksi tai sitä hoitamaan on määrättävä sijainen, voi kaupunginhallitus tarvittaessa siihen määrätä säädetyn eroamisiän täyttäneen henkilön, ei kuitenkaan pitemmäksi ajaksi kuin siksi, kun hän täyttää 70 vuotta; jos erikoisista syistä pidetään suotavana, että viimeksimainitun iän täyttänyt henkilö määrätään edellä sanotuissa tapauksissa virkaa hoitamaan, päättää asiasta kaupunginvaltuusto.

25. Kunnallisten ja yksityisten kasvatuslaitosten sekä tylsämielisten hoitolaitosten omien rakennusten vuokra-arvon määräämisperusteet.

Sosiaaliministeriön päätös tammikuun 27 p:itä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 98)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 27 ja 1943 : 169)

Sosiaaliministeriö on kunnallisten ja yksityisten kasvatuslaitosten valtioavusta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetun asetuksen 5 §:n 10 kohdan sekä tylsämielisten hoitoa ja kasvatusta varten toimivista kunnallisista ja yksityisistä laitoksista 1 päivänä heinäkuuta 1927 annetun asetuksen 5 §:n 9 kohdan nojalla, sellaisena kuin viimeksi mainittu pykälä on 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa asetuksessa, päättänyt:

1) että kunnallisten ja yksityisten kasvatuslaitosten sekä tylsämielisten hoitolaitosten omien, laitoksen kasvatusta- ja hoitotoiminnalle tarpeellisten rakennusten vuokra-arvoon saadaan lukea kuuluviksi sen mukaan kuin jäljempänä määrätään rakennusten korjaus- ja kunnossapitokustannukset sekä kohtuullinen korko ja kuoletus sille osalle laitoksen todellista arvoa, joka vastaa laitoksen omaa prosenttimääräistä osuutta sen perustamiskustannuksista;

2) että vuokra-arvoon luettavat korjaus- ja kunnossapitokustannukset ovat 2 ½ prosenttia kivirakennusten ja 3 ½ prosenttia puurakennusten todellisesta arvosta;

3) että 1 kohdassa mainitun koron ja kuoletuksen määrä on yhteensä 7 prosenttia;

4) että tässä tarkoitettujen rakennusten todellisen arvon määrää sosiaaliministeriö laitokselta ja muutoin saamansa selvityksen perusteella ottaen huomioon, että tämä arvo lasketaan ennen 1 päivää kesäkuuta 1939 valmistuneiden rakennusten osalta sanottuna päivänä vallinneen hintatason mukaan sekä mainitun päivän jälkeen valmistuneiden rakennusten osalta valmistumisajan hintatason perusteella; sekä

5) että edellämainituin tavoin laskettua vuokra-arvoa korotetaan ennen 1 päivää kesäkuuta 1939 valmistuneiden rakennusten osalta vastaavasti samalla prosenttimäärällä kuin mitä uunilämmitystalojen huoneenvuokria on siitä annettujen määräysten mukaan voitu mainitun päivän jälkeen korottaa.

26. Majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen soveltamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 13 p:itä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 14)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 83)

Valtioneuvosto on kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä muuttanut tarkemmat määräykset majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun ase-

tuksen soveltamisesta sisältävän, 18 päivänä helmikuuta 1938 antamansa päätöksen 9 §:n näin kuuluvaksi:

9 §. Hotelleissa, matkustajakodeissa ja yömajoissa on pidettävä matkustajakirjaa, joka tai asianmukainen jäljennös siitä on matkustajan saapumispäivän jälkeisenä päivänä esitettävä asianomaiselle poliisiviranomaiselle, jolle lääninhallitus myönnä maaseutua varten siihen pitempää aikaa. Samalla on matkustajan itsensä täyttämä, sisäasiainministeriön vahvistaman mallin mukainen matkustajakortti jätettävä poliisiviranomaiselle. Tällöin on myös noudatettava, mitä ulkomaalaisen passin ja ololipun toimittamisesta poliisiviranomaiselle on erikseen säädetty. Matkustajan lähdön jälkeisenä päivänä on siitä kirjallisesti ilmoitettava poliisiviranomaiselle, jolle asianomainen lääninhallitus ole maaseutua varten vahvistanut muuta määräaikaa.

Liikkeen harjoittaja tai liikkeen vastuunalainen hoitaja tahi se liikkeen toimihenkilö, jonka tehtäväksi on uskottu matkustajien vastaanottaminen, on velvollinen toteamaan matkustajan henkilöllisyyden ja valvomaan, että matkustaja on 1 momentissa tarkoitettuun matkustajakorttiin oikein merkinnyt myös henkilöllisyydestään esittämänsä asiakirjan laadun, antajan, antopäivän ja numeron. Niillä paikkakunnilla, joilla kuljettaessa matkustajalla tulee voimassa olevien säännösten mukaan olla mukanaan selvitys henkilöllisyydestään, on luotettavana selvityksenä pidettävä: poliisiviranomaisen antamaa henkilöllisyys- tai matkalupatodistusta; valtion viranomaisen viran tai toimen haltijalle antamaa, allekirjoituksellaan ja virkaleimallaan sekä asianomaisen valokuvalla varustettua henkilötodistusta eli n. s. virkamerkkiä ja valokuvalla varustettua vapaalippua rautateillä; maahan tuloon tai ulkomaan matkaan oikeuttavaa passia, ei kuitenkaan antamispäivästä lukien 5 vuotta vanhempaa; voimassa olevaa matkakorttia, ajokorttia, metsästyskorttia ja esteettömyystodistusta; asevelvollisen komennus- tai lomatodistusta; sekä suojeluskunta- tai Lotta Svärdjärjestön antamaa, valokuvalla varustettua jäsenkorttia. Muilla kuin edellä mainituilla paikkakunnilla voi matkustaja esittää muunkin uskottavaksi katsottavan selvityksen henkilöllisyydestään.

Jos matkustaja ei esitä 2 momentissa sanottua selvitystä henkilöllisyydestään tai kieltäytyy täyttämästä matkustajakorttia tai jos on syytä epäillä hänen itsestään antamiensa tietojen todenperäisyyttä tai henkilöllisyydestään esittämänsä asiakirjan oikeaperäisyyttä, on siitä viipymättä ilmoitettava poliisiviranomaiselle.

Tässä pykälässä tarkoitettut matkustajakirja ja -kortit on liikkeenharjoittajan itsensä hankittava ja kustannettava.

27. Kaupungin kiinteistöjen palovakuuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 16 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 61)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupunki ei tästä lähtien palovakuuta kiinteää omaisuuttaan, lukuunottamatta vaarayksiköitä, jotka omaisuusarvoltaan ovat yli 20 miljoonaa markkaa, pitäen kaupunki niistäkin omalla vastuullaan kaupunginhallituksen harkinnan mukaan korkeintaan 20 miljoonaa markkaa.

28. Taksa maksujen laskemiseksi siipikarjateurastamon käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 16 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 35)

Siipikarjaosaston käyttämisestä 2 mk

Maksuun sisältyy korvaus teurastus-, kynimis-, pakkaus- ja elävän siipikarjan säilytysosastojen käyttämisestä. Viimeksimainitussa osastossa saa siipikarjaa säilyttää samaan maksuun korkeintaan 7 vuorokautta. Täysi maksu kannetaan siinäkin tapauksessa, että käytetään vain jotakuta yllämainituista osastoista.

Edelläolevan siipikarjaosaston käyttömaksun lisäksi kannetaan seuraavat teurastus-, kynimis- tai nylkemismaksut, silloin kun työ suoritetaan teurastamon toimesta:

Kana	}	teurastus	2 mk
		kyniminen	3 »
Kaniini	}	teurastus	1 »
		nylkeminen	2 »
Ankka, hanhi, kalkkuna	}	teurastus	4 »
		kyniminen	6 »
Teeri, pyy, riekko y. m. pienet metsälinnut	}	kyniminen	3 »
Sorsa, all i y. m. pienet vesilinnut			
Metso		kyniminen	6 »

Teurastus on aina suoritettava teurastamon toimesta; sensijaan suoritetaan kyniminen tai nylkeminen teurastamon toimesta ainoastaan yksityisille. Liikkeiden ja niihin verrattavien on käytettävä omia kynijöitään tai nylkijöitään, paitsi milloin on kyseessä aivan pienet määrät ja kynimisestä tai nylkemisestä kussakin tapauksessa erikseen sovitaan.

29. Laki vuoden 1944 varsinaisten kunnanvaltuutettujen ja kaupunginvaltuutettujen vaalien siirtämisestä vuoteen 1945.

Annettu maaliskuun 10 p:nä 1944.

(*Suomen as.-kok. 1944 : 183*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 27*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Maalaiskuntain kunnallislain, kaupunkien kunnallislain ja kunnallisen vaalilain edellyttämät varsinaiset valtuutettujen vaalit, mitkä 30 päivänä huhtikuuta 1942 vuoden 1942 varsinaisten kunnanvaltuutettujen ja kaupunginvaltuutettujen vaalien siirtämisestä vuoteen 1944 annetun lain mukaisesti olisi toimitettava 4 tai 4 ja 5 päivänä joulukuuta 1944, toimitetaan 4 tai 4 ja 5 päivänä joulukuuta 1945 niinkuin kunnallisessa vaalilaissa on säädetty.

2 §. Valtuutettujen ja varajäsenten velvollisuudesta pysyä toimeen, kunnes vaalit on 1 §:n mukaisesti toimitettu, on voimassa, mitä kunnallisen vaalilain 47 §:ssä on säädetty.

Jollei soveltamalla kunnallisen vaalilain 43 §:n 1 ja 2 momentin säännöksiä saada kaikkia avoimiksi joutuneita valtuutettujen paikkoja täytenä, tulee viimeksi toimitetun valtuutettujen vaalin keskuslautakunnan vaalilain 38 §:ssä säädettyä järjestystä noudattaen määrätä vaalissa käytetyistä ehdokaalista uusia varajäseniä valtuutettujen paikkojen täyttämiseksi. Jollei kaikkia valtuutettujen paikkoja näin menetellen saada täytenä, toimii valtuusto toistaiseksi vajanaisena.

3 §. Jos ennen 1 §:n mukaisesti toimitettavia valtuutettujen vaaleja kunnan aluetta kunnallisen jaotuksen muutoksella laajennetaan, voi valtioneuvosto, milloin olosuhteet siihen aihetta antavat, määrätä, että laajennetun kunnan valtuutettujen luku on lisättävä laissa edellytettyyn määrään. Valtuutettujen lisäpaikat täytetään sellaisilla supistetussa kunnassa viimeksi valituilla valtuutetuilla tai heidän varajäsenillään, jotka ovat siirrettyllä alueella henkikirjoitettuja, ja siirtyvät nämä valtuutetut tai heidän varajäsenensä kukin aikaisemmin vahvistetun järjestyksensä mukaan laajennetun kunnan valtuustoon. Jollei kaikkia valtuutettujen lisäpaikkoja tällä tavoin voida täyttää, edustaa valtuusto toistaiseksi vajanaisena laajennettua kuntaa.

Jos edellä mainitulla jaotuksen muutoksella laajennettuun kuntaan on liitetty alueita kahdesta tai useammasta kunnasta, määrää valtioneuvosto, ottaen huomioon eri alueiden väkiluvun, missä suhteessa valtuutettujen lisäpaikat on niiden kesken jaettava.

30. Asetus sisäasiainministeriön väliaikaisesta siirtoväenasiain osastosta.

Annettu maaliskuun 3 p:nä 1944. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1944 : 144)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään:

1—4 §. — — — — —

5 §. Siirtoväenasiain hoitamista varten on kunnassa, jossa sanottuja tehtäviä ei ole määrätty huoltoviranomaisten toimesta hoidettavaksi, siirtoväen huoltojohtaja. Siirtoväen huoltojohtajaksi määrää lääninhallitus tehtävään sopivan henkilön sekä hänelle neuvotteleviksi avustajiksi tarpeellisen määrän luottamusmiehiä.

Kuntaan, johon on huomattavammin sijoitettu siirtoväkeä, voi lääninhallitus 1 momentissa mainittujen tehtävien hoitamista varten asettaa siirtoväen huoltolautakunnan sekä määrätä, milloin se aloittaa toimintansa. Huoltolautakunnan puheenjohtajana on siirtoväen huoltojohtaja sekä jäseninä kaksi siirtoväkeen kuuluvaa henkilöä, jotka lääninhallitus määrää hankittuaan ehdotuksen niiden kuntien asianomaisilta kunnanviranomaisilta, joiden asukkaita on sijoituskuntaan pääasiallisesti siirtynyt.

Siirtoväen huoltojohtajalle maksetaan palkkiota valtion varoista lääninhallituksen harkinnan mukaan sisäasiainministeriön vahvistamien yleisten perusteiden rajoissa. Siirtoväen huoltolautakunnan jäsenille maksetaan valtion varoista sisäasiainministeriön määräämä kokouspalkkio.

Tarkemmat määräykset siirtoväen huoltolautakunnan työstä sekä siitä, mitä asioita siirtoväen huoltojohtaja saa yksin ratkaista, antaa sisäasiainministeriö.

6—23 §. — — — — —

31. Asetus eräiden määräaikojen pitentämisestä haettaessa valtion varoista korvausta yhteiskunnallisen huollon kunnalle aiheuttamista kustannuksista.

Annettu maaliskuun 10 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 173)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään sotatilasta 26 päivänä syyskuuta 1930 annetun lain 30 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 2 päivänä maaliskuuta 1940 annetussa laissa:

1 §. Milloin sodasta johtuneet erityiset olosuhteet vaativat, sosiaaliministeriö voi hakemuksesta myöntää kunnalle enintään kuusi kuukautta määräajan pitennystä haettaessa valtion varoista korvausta yhteiskunnallisen huollon kunnalle aiheuttamista kustannuksista.

2 §. Edellä 1 §:ssä mainittua määräajan pitennystä on haettava kir-

jällisesti sosiaaliministeriöltä viimeistään korvaushakemukselle säädetyn tai määrätyn määräajan kuluessa.

3 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset tämän asetuksen soveltamisesta.

32. Keskitetystä liikenteestä annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 16 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 196)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 92 ja 1943 : 114)

Kansanhuoltoministeriön esittelystä muutetaan keskitetystä liikenteestä 22 päivänä lokakuuta 1942 annetun valtioneuvoston päätöksen 1 §, sellaisena kuin se on 30 päivänä syyskuuta 1943 annetussa valtioneuvoston päätöksessä, ja 9 § näin kuuluviksi:

1 §. Väestön toimeentulon ja maan talouselämän turvaamiseksi välttämättömät kuljetukset moottori- ja hevosajoneuvoilla hoidetaan keskitetysti. Hevosajoneuvoilla tarkoitetaan tässä päätöksessä hevosta ajoneuvoineen.

Tarvittaessa voidaan myöskin vesitieliikenteen hoito keskittää, jolloin siitä on voimassa, mitä jäljempänä tässä pykälässä sekä 5, 6, 8 ja 11 §:ssä säädetään.

Keskitettyyn liikenteeseen voidaan käyttää puolustusvoimain käyttöön otettuja kuljetusvälineitä, joilla tarkoitetaan moottori- ja hevosajoneuvoja sekä aluksia ja kuljetukseen tarvittavia apuvälineitä. Niinikään voidaan keskitettyyn liikenteeseen määrätä käytettäväksi mainitunlaisia puolustusvoimien väliaikaisesti yksityiskäyttöön luovuttamia taikka viranomaisen käytössä tai yksityiskäytössä olevia kuljetusvälineitä. Tällaisten kuljetusvälineiden käyttöä voidaan myös muulla tavoin rajoittaa, jolloin on soveltuvin kohdin noudatettava, mitä jäljempänä 3 ja 4 §:ssä on sanottu kuljetusvälineiden määräämisestä keskitettyyn liikenteeseen käytettäväksi. Rajoittava määräys on annettava tiedoksi kullekin kuljetusvälineen haltijalle toimitetulla tai jossakin paikkakunnalla yleisesti leviävässä sanomalehdessä julkaistulla tiedonannolla. Määräys kuljetusvälineen käyttämisestä keskitettyyn liikenteeseen annetaan kuljetusvälineen haltijalle, ja se voi koskea kuljetuksen suorittamista taikka muun kuljetusvälineen paitsi aluksen käyttöön ottamista.

Satamaliikenteen ja puutavaran uiton järjestämisestä on määrätty jäljempänä 9 ja 10 §:ssä.

9 §. Jos satamaliikenteen järjestämistä varten on muodostettu satamapiirejä, määrää niissä alusten purkaus- ja kuormausjärjestyksestä ja satamalaitteiden sekä laituri- ja varastopaikkojen käyttöjärjestyksestä sataman kuljetuspäällikkö.

N:o 32 (jatk.)

Sataman kuljetuspäälliköllä on oikeus, milloin siihen matkan vaarallisuuden vuoksi on aihetta, antaa määräyksiä aluksen lähtöajasta ja kulkureitistä sekä muista matkalla huomioon otettavista varovaisuustoimenpiteistä.

Niinikään on sataman kuljetuspäälliköllä oikeus, milloin se tavaran ruuhkaantumisen estämiseksi tahi ilmapommitusten tai muiden sota-toimien uhatessa taikka sataman liikenteen jouduttamiseksi on välttämätöntä, määrätä, että satamaan saapunut tavara on tavaran haltijan laskuun ja vastuulla heti siirrettävä toiselle paikkakunnalle siellä tullattavaksi ja tavaran haltijalle luovutettavaksi.

Milloin 3 momentissa tarkoitetusta syystä on välttämätöntä osoittaa alusta varten toinen lähtö- tai purkaussatama, on tarvittavien määräysten antaminen päämajan huoltopäällikön esikunnan asiana.

Satamassa, joka ei kuulu satamapiiriin, antaa 1 ja 3 momentissa mainitut määräykset asianomainen vesitiealuepäällikkö.

33. Asetus maatalousministeriön eläinlääkintöosastolle annetusta oikeudesta myöntää lievennyksiä eläintautilain soveltamisesta annetun asetuksen määräyksistä.

Annettu maallskuun 3 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 161)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 50 ja 51 sekä 1942 : 33)

Maatalousministerin esittelystä säädetään 21 päivänä elokuuta 1937 annetun eläintautilain 13 §:n nojalla, että maatalousministeriön eläinlääkintöosastolla on, milloin erikoiset olosuhteet niin vaativat, vuoden 1946 loppuun asti oikeus myöntää lievennyksiä eläintautilain soveltamisesta 29 päivänä lokakuuta 1937 annetun asetuksen määräyksistä.

34. Korvauksen suorittaminen palomiehille menetetyistä vapaapäivistä.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 2 p:ltä 1944.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että palokunnan henkilökunnalle suoritetaan kunkin päiväpalkkaa vastaava korvaus jokaisesta kasarmoimisen vuoksi menetetyistä vapaavuorokaudesta, mikäli ei ole mahdollista järjestää toista vapaapäivää menetetyin tilalle. Mainittu korvaus koskee myös sellaisia vapaapäiviä, jolloin palokunnan viranhaltijat ovat kasarmoituina ilman että heillä on mitään palotehtäviä.

Palopäällikölle, jota kehoitetaan tarpeen tullen olemaan toimeksaan vapaapäivinäänkin, korvataan hänen nykyoloissa menettämänsä vapaapäivät edelläolevan mukaisesti.

35. Sukupuolitautilain aiheuttamista toimenpiteistä kaupungille koituneiden kustannusten korvaaminen.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 22 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 38 ja 1943 : 50)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, ettei kaupunki hae valtiolta korvausta veneeristen poliklinikkojen ylläpidosta eikä sukupuolitautilain muutoin aiheuttamista toimenpiteistä kaupungille koituneista kustannuksista. Potilailta, joiden oleskelupaikka on toinen kuin Helsingin kaupunki, kannetaan maksu sisäasiainministeriön helmikuun 3 päivänä 1943 vahvistaman taksan mukaan.

36. Virkaloman myöntäminen viranhaltijalle lastensa evakuoimista varten.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 16 p:ltä 1944.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että viranhaltijalle voidaan lastensa evakuoimista varten myöntää virkavapautta palkkaa vähentämättä yhdeksi viikoksi taikka, jos esitetyistä asianhaaroista päättäen tämä aika on liian lyhyt, kahdeksi viikoksi. Tällaisen loman myöntäminen edellyttää kuitenkin, että viranhaltija loma-ajan päätyttyä palaa virkaansa. Jos viranhaltija pieniä lapsiaan hoitaakseen haluaa asettua maaseudulle pitemmäksi ajaksi kuin edellä on sanottu, voidaan hänelle myöntää ainoastaan palkatonta virkavapautta edellyttäen, että asianomaisen viraston työ, huomioonottaen poikkeukselliset olosuhteet, ei kärsi siitä, että sen virkakunta ei ole täydellinen.

Virkasäännön 28 a §:n 2 mom. noudattamiseksi on kaikki tällaiset tapaukset alistettava kaupunginhallituksen ratkaistaviksi.

37. Neuvontatoimiston perustaminen poliisilaitoksen yhteyteen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä helmikuun 2 p:ltä 1944. (Lyhennysote)

Sodan aikana suuresti lisääntyneen varkausrikollisuuden vastustamiseksi järjestettiin Helsingissä näyttely »Varo varasta», jossa pyrittiin kiinnittämään yleisön huomio murtoja vastaan tehottomiin lukkolaitteisiin sekä erilaisiin varmuus- ja hälytyslaitteisiin. — — — — —

Alkuperäisen suunnitelman mukaisesti avattiin välittömästi näyttelyn jälkeen täällä neuvontatoimisto, jossa yleisöä maksuttomasti on opastettu hyvien lukkolaitteiden valinnassa ja miten yhteistoiminnassa poliisin kanssa tehokkaimmin voidaan taistella varkausrikollisuutta vastaan.

Ottaen huomioon tähän saakka saadut kokemukset, on täysi syy järjestää neuvontatoimiston toiminta pysyväiselle kannalle. Kuten edellä esitetystä selviää, on neuvontatoimiston työ luonteeltaan sellaista, että se oleellisesti liittyy Helsingin poliisilaitoksen toimintaan. Siitä on koitunut hyötyä sekä rikososaston työskentelylle että varkausrikollisuutta vastustavalle toiminnalle yleensä Helsingissä. Tämän vuoksi sisäasiainministeriö on, asian oltua tänään valtioneuvoston raha-asiaivaliokunnan käsiteltävänä, määrännyt neuvontatoimiston liitettäväksi Helsingin kaupungin poliisilaitoksen yhteyteen kuluvan vuoden alusta lukien ja sen kustannukset suoritettavaksi samalla tavalla kuin lain mukaan suoritetaan muutkin poliisilaitoksen kustannukset.

38. Sairaaloiden viranhaltijain rajoitettu oikeus poistua kaupungista vapaa-aikoinaan.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 22 p:ltä 1944.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kaupungin sairaaloiden johtajat toistaiseksi rajoittamaan henkilökunnan vapaa-ajan käyttöä siten, että vuorottelua noudattaen vain 25 %:lla on oikeus poistua vapaapäivänään kaupungista, kuitenkin niin, että mieshenkilökunnasta vain enintään kahdeksasosa saa samana päivänä poistua kaupungista, lääkäreitä lukuunottamatta. Pakottavissa tapauksissa saa sairaalan johtaja tilapäisesti määrätä tätäkin suurempia rajoituksia.

39. Paloturvallisuuden tehostaminen sodan aikana.

Sisäasiainministeriön päätös maaliskuun 31 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 241)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 81 ja 1940 : 53)

Sisäasiainministeriö on yksityisten suoritettavista väestönsuojelutoimenpiteistä ja niiden kustannuksista 30 päivänä lokakuuta 1939 annetun lain I ja 5 §:n sekä väestönsuojelun yleissuunnitelman 50 §:n nojalla määrännyt:

1 §. Kohteissa sijaitsevien sekä yksityisten sekä julkisten rakennusten ullakoilta, kellareista ja pihoilta on poistettava palovaaraa huomattavasti lisäävät ja palosammutusta haittaavat tavarat.

2 §. Ullakon ja kellarin käytävillä, portaissa sekä kaikilla kulkuteillä on irtotavaran säilytys kielletty. Piholla saa säilyttää tavaravarastoja tai irtotavaraa ainoastaan asianomaisen viranomaisen luvalla.

3 §. Avoullakoilla ei saa säilyttää mitään irtotavaroita, ei myöskään ullakkokomeroissa, joissa ei ole palonkestävää palopermantoa. Ullakkokomeroissa, jotka ovat varta vasten rakennetut tavaran säilytystä varten, saa säilyttää vaikeasti syttyviä tavaroita pienemmissä määrin, kuten tiiviitä puulaatikoita tai arkkuja ja niihin pakattuja tavaroita, verhoamattomia huonekaluja, kirjoja, ruoka- ja taloustarpeita, metalliesineitä y. m., mutta ei irrallista paperia tai paperitavaraa, irrallisia kangastavaroita, pärekoreja, öljyjä, rasvoja, lastuvillaa, olkia, heiniä, polttoaineita tai muuta helposti syttyvää tavaraa. Komeroissa säilytettävät tavarat on niin asetettava, että niitten joka puolelle on helppo pääsy.

4 §. Kohteitten rakennusten kellareista on poistettava suuret, helposti palavat varastot kuten öljy-, rasva-, pilke-, kemikali-, lastuvilla-, huonekalu-, vaneri-, paperi-, kangas- y. m. varastot, ellei kellari ole sellaista varten rakennettu tai sellaiseen käyttöön hyväksytty tai elleivät viranomaiset katso rakennuksen laadun olevan siksi palonkestävän, että tällaista varastoa voidaan kellarissa pitää.

5 §. Kiinteimistön isännöitsijän velvollisuuteen kuuluu valvoa, ettei kiinteimistöissä rikota räjähdysaineita, tulenarkaa selluloidia ja tulenarkoja nesteitä koskevia asetuksia ja määräyksiä.

6 §. Sammutusmahdollisuuksien tehostamiseksi on talonomistajan ryhdyttävä seuraaviin toimenpiteisiin:

1) Jokaiseen ullakolle johtavaan porrashuoneeseen ja viisikerroksisissa ja sitä korkeammissa rakennuksissa lisäksi johonkin keskikerroksista on varattava näkyvälle paikalle asetettavaksi 50 litran vetoinen, kuivalla hiekalla täytetty laatikko sekä lapio tai vaihtoehtoisesti vähintään sama määrä hiekkaa jaettuna 5—10 kiloa hiekkaa vetäviin pahvilaatikoihin tai vahvoin paperipusseihin.

2) Porrashuoneeseen on jäätymisvaarattomaan paikkaan lähelle ullakolle johtavia ovia asetettava vedellä täytettynä astioita yhteistilavuudeltaan vähintään 200 litraa.

3) Jokaiseen taloon on hankittava vähintään 2 sankoa, kirves, murtorauta sekä rautakanki tai isokokoinen hakku, jotka on säilytettävä talon palokalustokaapissa taikka paikassa, josta ne ovat helposti saatavissa.

7 §. Talon asukkaiden on sammutusmahdollisuuksien tehostamiseksi varattava huoneistoon vähintään 20 kiloa kuivaa hiekkaa pahvilaatikoihin tai vahvoin paperipusseihin sekä pidettävä huoneistojensa kylpyammeet jatkuvasti vedellä täytettyinä.

8 §. Ullakon jokaista ovea varten tulee olla vähintään 3 avainta, jotka on säilytettävä suojeluvalvojan, talon isännöitsijän ja talonmiehen hallussa.

9 §. Tässä päätöksessä määrättyihin toimenpiteisiin on ryhdyttävä viipymättä ja tulee niiden olla loppuunsuoritetut toukokuun 1 päivään mennessä 1944. Mikäli joitakin tarpeita ei ole saatavissa vapaasta kaupasta, on ostoluvan saamiseksi käännyttävä kohteen ilmasuojelukeskuksen puoleen.

10 §. Tarkastukset tämän päätöksen toteuttamisesta taloissa suoritetaan kunnan ilmasuojelupäällikön toimesta.

N:o 39 (jatk.)

11 §. Jos suoritetuissa tarkastuksissa havaitaan, että tässä päätöksessä määrätyt toimenpiteet on jätetty suorittamatta tai ne on puutteellisesti suoritettu, noudatettakoon mitä 30 päivänä lokakuuta 1939 annetun väestönsuojelulain 19 §:ssä säädetään.

40. Laki vapunpäivän järjestämisestä työntekijäin vapaapäiväksi eräissä tapauksissa.

Annettu huhtikuun 27 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 272)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 40)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Työntekijälle, jonka työ on senlaatuista, että hän sunnuntaisin on vapaana työstä, on annettava arkipäiväksikin sattuva vapunpäivä vapaapäiväksi.

Työskentelystä kauppaliikkeissä ja toimistoissa vapunpäivänä noudatettakoon, mitä siitä erikseen on säädetty.

2 §. Milloin työntekijälle suunnattain suoritetusta työstä lain mukaan on maksettava korotettu palkka, on samojen perusteiden mukainen palkka maksettava hänelle myös arkipäiväksi sattuvana vapunpäivänä tehdystä työstä.

3 §. Työnantaja, joka kieltäytyy antamasta työntekijälle vapunpäivää vapaapäiväksi niinkuin tässä laissa säädetään, rangaistakoon sakolla.

Tätä lakia on sovellettava 1 päivästä toukokuuta 1944 alkaen.

41. Työn keskeytymisen ajalta eräissä tapauksissa maksettava palkka.

Valtioneuvoston päätös kesäkuun 23 p:ltä 1941.

(Suomen as.-kok. 1941 : 485)

Valtioneuvosto on sotatilasta 26 päivänä syyskuuta 1930 annetun lain 33 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 29 päivänä syyskuuta 1939 annetussa laissa, sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

Kun työntekijä työajan kuluessa on viranomaisten antamien määräysten mukaisesti ilmahyökkäyksen tai muun sotatoimen vuoksi keskeyttänyt työnsä, on hänelle tällä tavoin keskeytyneeltä työajalta, kuitenkin yhteensä enintään kahdelta tunnilta vuorokaudessa, maksettava säännöllisenä työaikana tehdystä työstä tuleva palkka.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1944.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO.

N:o 3.

Sisällys: 42. Asetus kansanhuoltopiirin toimistoista, kansanhuoltolautakunnista ja kansanhuollonjohtajista, s. 33. — 43. Kunnan palkkaamien kansanhuollonjohtajien ja muiden toimihenkilöiden asettaminen kansanhuoltotoimistoihin, s. 39. — 44. Paikallisen kansanhuollon yleinen ohjesääntö, s. 39. — 45. Helsingin kaupungin rakennustoimiston työntekijäin työ sääntöjen muutos, s. 46. — 46. Helsingin kaupungin puhtaanapitolaitoksen työntekijäin työ sääntöjen muutos, s. 47. — 47. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien A- ja B-osastojen järjestyssäännön muutos, s. 47. — 48. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien C-osaston järjestyssäännön muutos, s. 48. — 49. Muutos taksaan kaupungin vaakamestareille tulevista palkkioista, kun he pyynnöstä suorittavat punnitsemisia ja mittauksia tullipakkahuoneen ulkopuolella, s. 48.

42. Asetus kansanhuoltopiirin toimistoista, kansanhuoltolautakunnista ja kansanhuollonjohtajista.

Annettu huhtikuun 21 p:nä 1944. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1944 : 263)

[(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 53 ja 1943 : 85)

Kansanhuoltoministerin esittelystä säädetään:

1 L u k u.

Piirihallinto.

1—9 §.

2 L u k u.

Paikallishallinto.

10 §. Kansanhuoltohallinnon paikallisten tehtävien suorittamista varten on jokaisessa kunnassa kansanhuoltolautakunta.

Kansanhuoltoministeriö voi kuitenkin, varattuaan asianomaisille kunnille tilaisuuden lausua mielipiteensä, määrätä, että kahdella kunnalla on yhteinen kansanhuoltolautakunta tai että jokin osa kunnan alueesta on liitettävä toisen kunnan kansanhuoltolautakunnan toimialueeseen.

11 §. Kansanhuoltolautakunnan valitsee asianomaisen kunnan valtuusto kalenterivuodeksi kerrallaan, ja siinä tulee olla puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja vähintään kolme muuta jäsentä. Lautakunnassa tulee olla edustettuna asiantuntemusta tuotannon, jakelun ja kulutuksen alalta.

Milloin kahdella kunnalla on yhteinen kansanhuoltolautakunta, lääninhallitus määrää, kuinka monta jäsentä kummankin kunnan on valittava lautakuntaan. Lääninhallitus voi myös, jos jokin osa kunnan alueesta on liitetty toisen kunnan kansanhuoltolautakunnan toimialueeseen, päättää, että ensiksi mainitun kunnan on valittava osa lautakunnan jäsenistä.

Lääninhallitus voi, asiasta aikaisemmin antamansa päätöksen estämättä, kunnan viranomaisen esityksestä ottaa 2 momentissa tarkoitettun asian uudelleen käsiteltäväkseen ja määrätä siitä toisin, milloin olennaisesti muuttuneet olot sitä vaativat.

Kansanhuoltolautakunnassa voi olla jaostoja. Jaostojen kokoonpanosta ja toimivallasta määrätään paikallisen kansanhuollon ohjesäännössä.

12 §. Maalaiskuntien kansanhuoltolautakuntiin asetetaan kansanhuollonjohtaja ja, milloin kansanhuoltoministeriö niin päättää, apulaiskansanhuollonjohtaja, joiden palkkiot suoritetaan valtion varoista. Samoin asetetaan valtion palkkaama kansanhuollonjohtaja ja kansanhuoltoministeriön niin päättäessä apulaiskansanhuollonjohtaja, milloin kahdella kunnalla on yhteinen kansanhuoltolautakunta. Kansanhuoltoministeriö voi kuitenkin, milloin kunta on asukasluvultaan pieni tai kansanhuollollisesti kaupunkikuntaan verrattava, määrätä, ettei kuntaan ole asetettava valtion palkkaamaa kansanhuollonjohtajaa.

Kaupunki- ja kauppalakuntiin sekä sellaisiin maalaiskuntiin, joihin kansanhuoltoministeriön päätöksen mukaan ei ole asetettava valtion palkkaamaa kansanhuollonjohtajaa, asetetaan kunnan palkkaama kansanhuollonjohtaja, jos kunnan valtuusto niin päättää tai siitä erikseen määrätään. Tällaisiin kuntiin voidaan tarvittaessa asettaa myös kunnan palkkaamia apulaiskansanhuollonjohtajia.

13 §. Toimivallan jaosta valtion palkkaaman kansanhuollonjohtajan ja apulaiskansanhuollonjohtajien välillä päättää kansanhuoltopiirin toimisto. Kunnan palkkaaman kansanhuollonjohtajan ja apulaiskansanhuollonjohtajien toimivallan jaosta päättää kansanhuoltolautakunta, mutta lautakunnan päätös on alistettava piiritoimiston vahvistettavaksi.

Valtion palkkaaman kansanhuollonjohtajan ja apulaiskansanhuollonjohtajan toimet ovat valtion ylimääräisiä toimia. Kunnan palkkaaman kansanhuollonjohtajan ja apulaiskansanhuollonjohtajan toimet ovat kunnan virkoja tai toimia.

Valtion palkkaaman kansanhuollonjohtajan ja apulaiskansanhuollonjohtajan virkavapaudesta sekä heidän tehtäviensä hoitamisesta virkavapauden aikana, toimen ollessa avoinna, vuosiloman aikana tai asianomaisen ollessa estynyt päättää piirinjohtaja, paitsi milloin virkavapaus saman kalenterivuoden aikana kestää yli kolmekymmentä päivää, jolloin asiasta päättää sanotun ajan ylittävältä osalta kansanhuoltoministeriö.

Kunnan palkkaaman kansanhuollonjohtajan ja apulaiskansanhuollonjohtajan virkavapaudesta sekä heidän tehtäviensä hoitamisesta 3 momentissa mainituissa tapauksissa on voimassa, mitä paikallisen kansanhuollon ohjesäännössä tai kunnan virkasäännössä on määrätty.

14 §. Kansanhuoltolautakunnat, kansanhuollonjohtajat ja apulaishuollonjohtajat ovat kansanhuoltoa koskevissa asioissa kansanhuoltoministeriön ja lähinnä piiritoimiston alaisia.

15 §. Valtion palkkaaman kansanhuollonjohtajan ja apulaishuollonjohtajan määrää piiritoimisto varattuaan asianomaisen kunnan kunnallislautakunnalle tilaisuuden lausua asiasta mielipiteensä.

Kunnan palkkaaman kansanhuollonjohtajan valitsee kunnan valtuusto. Apulaishuollonjohtajan valitsee kansanhuoltolautakunta, jollei kuntaa varten vahvistetussa paikallisen kansanhuollon ohjesäännössä toisin määrätä.

Kansanhuollonjohtaja ja apulaishuollonjohtaja eivät saa olla kansanhuoltolautakunnan puheenjohtajana, varapuheenjohtajana tai muuna jäsenenä, mikäli kansanhuoltoministeriö ei piiritoimiston esityksestä toisin määrää.

16 §. Kansanhuoltolautakunnalle kuuluvia toimistotehtäviä hoitaa kansanhuoltotoimisto. Määrättyä kunnan aluetta varten voidaan perustaa erillinen kansanhuoltotoimisto. Tällaisen toimiston perustamista koskeva päätös on alistettava kansanhuoltoministeriön vahvistettavaksi. Erillisessä kansanhuoltotoimistossa käsiteltävät asiat määrää kansanhuoltoministeriö, joka voi myös tarvittaessa päättää, että kunnan on määrättyä aluetta varten perustettava tällainen toimisto. Milloin paikalliset olot sitä vaativat, kansanhuoltoministeriö voi määrätä, että erillinen kansanhuoltotoimisto sijoitetaan toisen kunnan alueelle.

Kansanhuoltotehtäviin otetut, kunnan palkkaamat henkilöt ovat kunnan viran tai toimen haltijoita. Kunnassa voi olla myös valtuuston asettamia kansanhuoltolautakunnan alaisia luottamusmiehiä.

17 §. Kansanhuoltolautakunnan puheenjohtajan, varapuheenjohtajan tai muun jäsenen, joka on syytteessä tai tuomittu rangaistukseen säännöstelymääräysten rikkomisesta taikka osoittautunut tehtävänsä kykenemättömäksi, voi kansanhuoltoministeriö vapauttaa tehtävästään. Vapautetun tilalle kunnan valtuuston on viivytyksettä valittava toinen henkilö. Samoin edellytyksin kansanhuoltoministeriö voi vapauttaa kunnan palkkaaman kansanhuollonjohtajan ja apulaishuollonjohtajan.

18 §. Kansanhuoltolautakunnan tehtävänä on toimialueellaan:

1) antaa ne kansanhuollon alaan kuuluvat yleiset määräykset, joiden antaminen voimassa olevien säännösten mukaan kuuluu kansanhuoltolautakunnalle;

2) päättää, milloin lautakunnan toimialueelta on määrätty tuotteita tai tarvikkeita jokin määrä takavarikon alaiseksi tai luovutettavaksi, miten tämä määrä on asianomaisten kesken jaettava;

3) päättää niistä korvauksista, joiden vahvistaminen on määrätty kansanhuoltolautakunnan tehtäväksi;

4) tehdä piiritoimistolle esityksiä tarvikkeiden tuotannon ja jakelun edistämistä tarkoittavista toimenpiteistä;

5) käsitellä ne asiat, jotka laissa tai asetuksessa taikka muutoin on määrätty nimenomaan kansanhuoltolautakunnan käsiteltäväksi, sekä huolehtia niistä asioista, jotka valtion viranomainen tai kunta on jättänyt nimenomaisesti lautakunnan käsiteltäväksi tai sen hoidettavaksi, niin myös käsitellä ne asiat, jotka kansanhuollonjohtaja tai apulaiskansanhuollonjohtaja lautakunnalle esittää;

6) säännöstelymääräysten toimeenpanemiseksi huolehtia paikallisen kansanhuoltotoiminnan järjestämisestä ja siinä tarkoituksessa päättää kansanhuoltotehtävien hoitamista varten tarvittavan henkilökunnan ottamisesta, jollei henkilökunnan ottamisesta ole toisin määrätty, riittävän huoneistotilan järjestämisestä, toimistovälineiden hankkimisesta sekä ostokorttien ja muiden asiakirjojen säilyttämistä varten tarvittavien säilytyspaikkojen varaamisesta, niin myös siinä tarkoituksessa tehdä tarvittavat esitykset asianomaisille valtion tai kunnan viranomaisille; sekä

7) jollei kuntaan ole kansanhuollonjohtajaa asetettu, hoitaa kansanhuollonjohtajalle jäljempänä 20 §:n 2, 3, 4 ja 6 kohdassa määrätyt tehtävät.

19 §. Kansanhuoltolautakunnan puheenjohtajan tulee:

1) osallistua kansanhuollonjohtajan tai, jos asia kuuluu apulaiskansanhuollonjohtajan käsiteltäviin asioihin, tämän kanssa kansanhuoltolautakunnalle esiteltävien asioiden valmisteluun ja niitä koskevien päätösehdoitusten laatimiseen taikka, jollei kuntaan ole kansanhuollonjohtajaa asetettu, huolehtia siitä, että mainitut asiat valmistellaan ja lautakunnalle esitellään;

2) seurata kansanhuolto-olojen kehitystä ja kansanhuoltotoimintaa lautakunnan toimialueella sekä esittää sen tehostamiseksi tarpeellisia toimenpiteitä lautakunnan käsiteltäväksi;

3) huolehtia, että kansanhuoltolautakunnalle 18 §:n mukaan kuuluvat tehtävät hoidetaan ja erityisesti että paikallinen kansanhuoltotoiminta järjestetään riittävän tehokkaaksi; sekä

4) edustaa kansanhuoltolautakuntaa tuomioistuimessa ja muun viranomaisen luona kansanhuoltolautakunnalle 18 §:n mukaan kuuluvissa asioissa sekä, milloin viranomainen on kutsunut tai määrännyt nimenomaisesti lautakunnan kuultavaksi, toimia sen puolesta.

20 §. Kansanhuollonjohtajan tehtävänä on toimialueellaan:

1) johtaa paikallista kansanhuoltotoimintaa, toimia kansanhuoltotoimiston päällikkönä ja valvoa, että kansanhuoltotehtäviin otetut henkilöt suorittavat heille annetut tehtävät;

2) käsitellä ja ratkaista ne kansanhuoltolautakunnalle määrätyt asiat, joiden ratkaisemista ei ole 18 §:ssä pidetty kansanhuoltolautakunnalle tai paikallisen kansanhuollon ohjesäännön mukaisesti määrätty muiden tehtäväksi;

3) huolehtia tuotteiden ja tarvikkeiden luovutusvelvollisuudesta ja jakelusta annettujen sekä muiden kansanhuoltoa koskevien säännöstelymääräysten, niin myös kansanhuoltoministeriön ja piiritoimiston antamien

päätösten ja määräysten sekä kansanhuoltolautakunnan päätösten täytäntöönpanosta;

4) pitää huolta siitä, että ostokortteja ja muita asiakirjoja käsitellään ja säilytetään huolellisesti ja määräysten mukaisesti ja että ostokorttien sekä osto- ja muiden lupien antaminen tapahtuu voimassa olevia määräyksiä noudattaen;

5) toimia kansanhuoltolautakunnan puolesta, itse tai määräämänsä kansanhuoltolautakunnan viran tai toimen haltijan välityksellä, tuomioistuimessa ja muun viranomaisen luona kansanhuollonjohtajan toimivaltaan kuuluvissa asioissa;

6) valvoa, että kansanhuoltolautakunnalle annettavat ilmoitukset, tiedot ja selvitykset toimitetaan sille määräysten mukaisesti sekä huolehtia, että ne, milloin niin on määrätty, merkitään asianomaiseen kortistoon tai luetteloon, niin myös muutoinkin valvoa säännöstelymääräysten noudattamista sekä ryhtyä toimenpiteisiin todettujen rikosten syytteeseen saattamiseksi; ja

7) valmistella yhteistoiminnassa kansanhuoltolautakunnan puheenjohtajan kanssa kansanhuoltotoimistosta lautakunnalle esiteltävät asiat ja laatia niiden ratkaisemiseksi päätösehdotukset sekä esitellä asiat kansanhuoltolautakunnalle.

Kansanhuollonjohtaja voi, milloin hän katsoo sen tarpeelliseksi, esittää lautakunnan ratkaistavaksi toimivaltaansa kuuluvan asian.

Milloin apulaiskansanhuollonjohtaja on asetettu, hänen osaltaan on hänen toimivaltansa rajoissa voimassa, mitä edellä on kansanhuollonjohtajasta määrätty.

21 §. Kansanhuollonjohtajalla ja apulaiskansanhuollonjohtajalla on oikeus ottaa kansanhuoltolautakunnan kokouksessa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon. Samanlainen oikeus on myös piirinjohdajalla sekä tämän määräämällä piiritoimiston toimen haltijalla.

22 §. Kansanhuoltolautakunnan toiminnasta johtuvat kustannukset, lukuunottamatta valtion palkkaaman kansanhuollonjohtajan ja apulaiskansanhuollonjohtajan palkkiota, suorittaa kunta, ja tulee kunnan huolehtia siitä, että lautakunnalle varataan riittävät toiminnan edellytykset.

Jos kahdella kunnalla on yhteinen kansanhuoltolautakunta, lääninhallitus määrää, missä suhteessa kuntien on osallistuttava kansanhuoltolautakunnan toiminnasta aiheutuviin menoihin. Perusteena pidettävään tällöin ensisijaisesti eri alueiden asukasmääriä. Milloin kansanhuoltolautakunnan toimialueeseen on liitetty osa toisen kunnan alueesta, lääninhallitus voi päättää, onko ja millä määrällä viimeksi mainitun kunnan osallistuttava kansanhuoltolautakunnan toiminnasta aiheutuviin kustannuksiin.

23 §. Valtio osallistuu kansanhuoltolautakuntien toiminnasta kunnille aiheutuneisiin menoihin, sikäli kuin tulo- ja menoarviossa on osoitettu siihen varoja.

3 L u k u

Erinäisiä määräyksiä.

24 §. Sen ohella mitä tässä asetuksessa tai sen nojalla on määrätty, kansanhuoltolautakunnan ja sen jäsenten sekä kansanhuoltotehtävissä olevien kunnan viran ja toimen haltijoiden osalta ovat voimassa kunnallishallintoa koskevat määräykset. Näitä määräyksiä on myös noudatettava kunnan varoja paikalliseen kansanhuoltohallintoon käytettäessä.

25 §. Se joka on tyytymätön kansanhuoltolautakunnan, kansanhuollonjohtajan tai apulaiskansanhuollonjohtajan päätökseen kansanhuoltoa koskevassa asiassa, saa siitä kirjallisesti valittaa piiritoimistoon viidentoista päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan. Valituskirja, johon on liitettävä päätös siihen ehkä kuuluvine liitteineen alkuperäisenä tai oikeaksi todistettuna jäljennöksenä, saadaan sanotun ajan kuluessa toimittaa myös asianomaisen kunnan kansanhuoltotoimistoon.

Piiritoimiston päätökseen tyytymätön saa siitä kirjallisesti valittaa kansanhuoltoministeriöön viidentoista päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan. Valituskirja saadaan vastaavasti noudattamalla, mitä 1 momentissa on säädetty, toimittaa myös piiritoimistoon.

Päätöksessä voidaan määrätä, että se on valituksesta huolimatta pantava täytäntöön heti tai määräajan kuluttua. Tällaista määräystä on noudatettava, ellei ylempi viranomainen toisin määrää.

26 §. Kansanhuoltoministeriö vahvistaa kansanhuoltopiirien toimistojen sekä paikallisen kansanhuollon yleisen ohjesäännön.

Kunta, johon valtion palkkaama kansanhuollonjohtajaa ei ole asetettu, voi kuitenkin hyväksyä kansanhuoltohallintoaan varten erityisen ohjesäännön, mutta se on alistettava kansanhuoltoministeriön vahvistettavaksi. Kunnes tällainen ohjesääntö on vahvistettu, kansanhuoltoministeriön vahvistamaa yleistä ohjesääntöä on noudatettava.

Ohjesäännössä voidaan määrätä, että jotkin tämän asetuksen mukaan kansanhuollonjohtajan toimivaltaan kuuluvat asiat saadaan antaa kansanhuollonjohtajan esityksestä ja hänen valvontansa alaisena tai, jollei kuntaan ole kansanhuollonjohtajaa asetettu, kansanhuoltolautakunnan valvonnan alaisena siihen määrätyn viran tai toimen haltijan ratkaistavaksi.

27 §. Helsingin kaupungin kansanhuoltohallinnosta on voimassa, mitä siitä on erikseen määrätty.

28 §. Tämän asetuksen voimaan tullessa siirtyvät kansanhuoltopiirien toimistonjohtajat ilman muuta piirinjohtajiksi.

29 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1944 ja sillä kumotaan kansanhuoltopiirien toimistoista, kansanhuoltolautakunnista ja kansanhuollonjohtajista 12 päivänä maaliskuuta 1941 annettu asetus. Viimeksi mainitun asetuksen nojalla annetut päätökset jäävät kuitenkin

edelleen voimaan, kunnes asianomainen viranomainen toisin määrää. Jo ennen tämän asetuksen voimaan tuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

43. Kunnan palkkaamien kansanhuollonjohtajien ja muiden toimihenkilöiden asettaminen kansanhuoltotoimistoihin.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 27 p:itä 1944.]

(Suomen as.-kok. 1944 : 292)]

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain nojalla kansanhuoltoministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Niiden tehtävien hoitamista varten, jotka kansanhuoltopiirien toimistoista, kansanhuoltolautakunnista ja kansanhuollonjohtajista annettussa asetuksessa on määrätty kansanhuollonjohtajalle, on kaupunki- ja kauppalakuntiin sekä sellaisiin kansanhuollollisesti kaupunkikuntaan verrattaviin maalaiskuntiin, joihin kansanhuoltoministeriön päätöksen mukaan ei ole asetettu valtion palkkaamaa kansanhuollonjohtajaa, viimeistään 1 päivästä elokuuta 1944 asetettava kansanhuollonjohtaja, jonka palkkio suoritetaan kunnan varoista. Kansanhuoltoministeriö voi kuitenkin, milloin kunta on asukasluvultaan pieni, vapauttaa sen asettamasta kansanhuollonjohtajaa.

2 §. Kunnan tulee huolehtia siitä, että sen kansanhuoltotoimistossa on paikallisten kansanhuoltotehtävien hoitamista varten riittävä määrä siihen kykeneviä toimihenkilöitä.

Jollei kunta ole palkannut 1 momentissa tarkoitettuja toimihenkilöitä, kansanhuoltoministeriö voi, kansanhuoltopiirin toimiston esityksestä ja sitten kun kunnalle on varattu tilaisuus lausua mielipiteensä, määrätä tarvittavat toimihenkilöt asetettavaksi.

44. Paikallisen kansanhuollon yleinen ohjesääntö.

Kansanhuoltoministeriön vahvistama huhtikuun 28 p:nä 1944.]

(Suomen as.-kok. 1944 : 293)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 42)]

Kansanhuoltoministeriö on kansanhuoltopiirien toimistoista, kansanhuoltolautakunnista ja kansanhuollonjohtajista 21 päivänä huhtikuuta 1944 annetun asetuksen 26 §:n nojalla vahvistanut seuraavan paikallisen kansanhuollon yleisen ohjesäännön:

Yleisiä määräyksiä.

1 §. Kansanhuoltolautakunta ja kansanhuollonjohtaja huolehtivat ja vastaavat lautakunnan toimialueella kansanhuoltohallinnon paikallisista tehtävistä. Jollei kansanhuollonjohtajaa ole asetettu, kansanhuoltolautakunnan tulee huolehtia kansanhuollonjohtajalle kuuluvista tehtävistä.

Kansanhuoltolautakunnan ja kansanhuollonjohtajan toimivalta jakaantuu voimassa olevien säännösten ja tämän ohjesäännön määräysten mukaan.

Milloin kuntaan on asetettu apulaiskansanhuollonjohtaja, tämän ja kansanhuollonjohtajan toimivallan jaosta on voimassa, mitä siitä on 11 §:ssä sanottu.

2 §. Paikallisten kansanhuoltotehtävien hoitamista varten on kunnassa kansanhuoltotoimisto, jossa voi olla eri osastoja. Määrättyä kunnan aluetta varten voidaan, sen mukaan kuin kansanhuoltopiirien toimistoista, kansanhuoltolautakunnista ja kansanhuollonjohtajista annetun asetuksen 16 §:ssä säädetään, perustaa erillinen kansanhuoltotoimisto, jossa käsiteltävät asiat kansanhuoltoministeriö määrää.

Toimistossa tulee olla tarvittava henkilökunta.

Kunnassa voi lisäksi olla valtuuston asettamia kansanhuoltolautakunnan alaisia luottamusmiehiä ja kansanhuoltolautakunnan ottamia viran tai toimen haltijoita, jotka toimivat kansanhuoltolautakunnan toimialueella muualla kuin kansanhuoltotoimistossa.

Kansanhuoltolautakunta.

3 §. Kansanhuoltolautakuntaan, jonka kunnan valtuusto valitsee kalenterivuodeksi kerrallaan, kuuluu puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan lisäksi vähintään kolme muuta jäsentä.

4 §. Kansanhuoltolautakunta voi asettaa määrättyjen, lautakunnalle kuuluvien tehtävien hoitamista varten keskuudestaan jaostoja. Jaoston ratkaistavaksi älköön määrättäkö tämän ohjesäännön 7 §:n 1, 2, 3 ja 4 kohdassa mainittuja eikä laissa tai erityisessä asetuksessa nimenomaisesti kansanhuoltolautakunnan ratkaistavaksi määrättyjä asioita.

Jaostoon kuuluu vähintään kolme ja enintään viisi jäsentä. Jaosto valitsee itselleen puheenjohtajan.

Jaostosta ja sen päätöksestä on jaoston toimivaltaan kuuluvissa asioissa voimassa, mitä kansanhuoltolautakunnasta ja sen päätöksestä on määrätty.

5 §. Kansanhuoltolautakunta ja sen jaosto kokoontuu, milloin puheenjohtaja tai kansanhuollonjohtaja katsoo sen tarpeelliseksi taikka kaksi jäsentä sitä vaatii. Kansanhuoltoministeriö sekä kansanhuoltopiirin piirinjohtaja ja tämän määräämä piiritoimiston toimen haltija voi määrätä lautakunnan tai jaoston kokouksen pidettäväksi.

Kokouksesta on lautakunnan tai jaoston jäsenille ilmoitettava lautakunnan tai jaoston päättämällä tavalla.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään puolet sen jäsenistä on saapuvilla.

Jaosto on päätösvaltainen, kun vähintään kolme jäsentä on saapuvilla.

6 §. Kansanhuoltolautakunnan tai sen jaoston puolesta antaa valitusten johdosta vaadittavat selitykset lautakunnan tai jaoston puheenjohtaja taikka lautakunnan tai jaoston määräämä muu henkilö. Asia esitettäköön lautakunnan tai sen jaoston käsiteltäväksi, milloin lautakunnan tai jaoston puheenjohtaja katsoo sen tarpeelliseksi.

7 §. Kansanhuoltolautakunnan tehtävänä on toimialueellaan:

1) antaa ne kansanhuollon alaan kuuluvat yleiset määräykset, joiden antaminen voimassa olevien säännösten mukaan kuuluu kansanhuoltolautakunnalle;

2) päättää, milloin lautakunnan toimialueelta on määrätty tuotteita tai tarvikkeita jokin määrä takavarikon alaiseksi tai luovutettavaksi, miten tämä määrä on asianomaisten kesken jaettava;

3) päättää niistä korvauksista, joiden vahvistaminen on määrätty kansanhuoltolautakunnan tehtäväksi;

4) tehdä piiritoimistolle esityksiä tarvikkeiden tuotannon ja jakelun edistämistä tarkoittavista toimenpiteistä;

5) käsitellä ne asiat, jotka laissa tai asetuksessa taikka muutoin on määrätty nimenomaan kansanhuoltolautakunnan käsiteltäväksi, sekä huolehtia niistä asioista, jotka valtion viranomaisen tai kunta on jättänyt nimenomaisesti lautakunnan käsiteltäväksi tai sen hoidettavaksi, niin myös käsitellä ne asiat, jotka kansanhuollonjohtaja tai apulaiskansanhuollonjohtaja lautakunnalle esittää;

6) harkita, onko kuntaan tarpeellista asettaa kansanhuoltolautakunnan alaisia luottamusmiehiä toimimaan kansanhuoltolautakunnan ja kansanhuollonjohtajan apuna muualla kuin kansanhuoltotoimistossa sekä, jos luottamusmiesten asettamista pidetään tarpeellisena, tehdä siitä esitys kunnan valtuustolle;

7) päättää, kunnan myöntämät määrärahat huomioon ottaen, mitä henkilökuntaa tarvitaan kansanhuollonjohtajan ja, jos kuntaan on asetettu apulaiskansanhuollonjohtaja, tämän lisäksi kansanhuoltotoimistoon tai mahdollisesti muualle lautakunnan toimialueelle;

8) päättää, millä alueilla kansanhuoltolautakunnan muualle kuin kansanhuoltotoimistoon mahdollisesti ottamat viran tai toimen haltijat toimivat;

9) määrätä, ottaako kansanhuollonjohtajan ja mahdollisen apulaiskansanhuollonjohtajan lisäksi tarvittavan kansanhuoltotoimiston henkilökunnan lautakunta tai joko osaksi tai kokonaan kansanhuollonjohtaja, sekä ottaa henkilökunta, jonka ottamista ei ole annettu kansanhuollonjohtajan tehtäväksi;

10) tarvittaessa vahvistaa kansanhuollonjohtajan esityksestä, milloin kansanhuollonjohtaja on asetettu, työjärjestys, jossa määrätään lautakunnan alaisen henkilökunnan tehtävät;

11) päättää kansanhuollonjohtajan esityksestä, milloin kansanhuollonjohtaja on asetettu, onko määrätuille viran tai toimen haltijoille annettava oikeus ratkaista jotkin 9 §:ssä mainitut asiat;

12) tarvittaessa määrätä ne henkilöt, jotka allekirjoittavat, varmentavat tai oikeiksi todistavat 12, 13 ja 16 §:ssä mainitut asiakirjat;

13) päättää kunnan palkkaaman kansanhuollonjohtajan ja apulaiskansanhuollonjohtajan virkavapaudesta sekä heidän tehtäviensä hoitamisesta virkavapauden aikana, toimen ollessa avoinna, vuosiloman aikana tai asianomaisen ollessa estynyt, mikäli kunnan virkasäännössä ei ole siitä määrätty;

14) päättää, kunnan myöntämät määrärahat huomioon ottaen, riittävän huoneistotilan järjestämisestä, toimistovälineiden hankkimisesta sekä ostokorttien ja muiden asiakirjojen säilyttämistä varten tarvittavien säilytyspaikkojen varaamisesta; sekä

15) laatia lautakunnan talousarvioehdotus ja tehdä esitys mahdollisesti tarvittavasta lisämäärärahasta.

8 §. Kansanhuoltolautakunnan puheenjohtajan tulee:

1) osallistua kansanhuollonjohtajan tai, jos asia kuuluu apulaiskansanhuollonjohtajan käsiteltäviin asioihin, tämän kanssa kansanhuoltolautakunnalle esiteltävien asioiden valmisteluun ja niitä koskevien päätösehdotusten laatimiseen taikka, jollei kuntaan ole kansanhuollonjohtajaa asetettu, huolehtia siitä, että mainitut asiat valmistellaan ja lautakunnalle esitellään;

2) seurata kansanhuolto-olojen kehitystä ja kansanhuoltotoimintaa lautakunnan toimialueella sekä esittää sen tehostamiseksi tarpeellisia toimenpiteitä lautakunnan käsiteltäväksi;

3) huolehtia, että kansanhuoltolautakunnalle 7 §:n mukaan kuuluvat tehtävät hoidetaan määräysten mukaisesti;

4) pitää huolta siitä, että paikallinen kansanhuoltohallinto järjestetään riittävän tehokkaaksi; sekä

5) edustaa kansanhuoltolautakuntaa tuomioistuimessa ja muun viranomaisen luona kansanhuoltolautakunnalle 7 §:n mukaan kuuluvissa asioissa sekä, milloin viranomaisen on kutsunut tai määrännyt nimenomaisesti lautakunnan kuultavaksi, toimia sen puolesta.

9 §. Kansanhuoltolautakunta voi oikeuttaa kansanhuollonjohtajan esityksestä ja hänen valvontansa alaisena tai, jollei kuntaan ole kansanhuollonjohtajaa asetettu, kansanhuoltolautakunnan valvonnan alaisena yhden tai useamman kansanhuoltotoimiston viran tai toimen haltijan ratkaisemaan kansanhuoltolautakunnan päätöksessä lähemmin määrättyjä, ostolupien, ostokorttien ja muiden niihin verrattavien todistusten antamista koskevia hakemuksia, milloin asian ratkaisu käsittää ainoastaan voimassa olevien määräysten soveltamista, josta ei ilmene epäilystä. Jos asianomainen viran tai toimen haltija ei katso voivansa suostua hakemukseen ja hakija pyytää asiasta päätöstä taikka jos määräysten soveltamisesta syntyy epäilystä, on asia kansanhuollonjohtajan tahi, jollei kan-

sanhuollonjohtajaa ole asetettu, kansanhuoltolautakunnan tai sen jaoston ratkaistava.

Kansanhuoltolautakunnan ja kansanhuollonjohtajan avuksi muualle kuin kansanhuoltotoimistoon asetettujen luottamusmiesten ja viran tai toimen haltijoiden tehtäväksi voidaan antaa tietojen hankkimista, ilmoitusten ja selvitysten vastaanottamista sekä ostokorttien, ostolupien ja muiden niihin verrattavien todistusten asianomaisille toimittamista koskevia asioita ja muuta vastaavanlaista toimintaa, joka ei sisällä päätösvallan käyttöä.

Kansanhuollonjohtaja ja apulaiskansanhuollonjohtaja.

10 §. Kansanhuollonjohtajan tehtävänä on:

- 1) johtaa paikallista kansanhuoltotoimintaa;
- 2) toimia kansanhuoltotoimiston päällikkönä ja valvoa, että kansanhuoltotehtäviin otetut henkilöt suorittavat heille annetut tehtävät;
- 3) käsitellä ja ratkaista ne kansanhuoltolautakunnalle määrätyt asiat, joiden ratkaisemista ei ole 7 §:ssä pidätetty kansanhuoltolautakunnalle tai 9 §:n mukaisesti määrätty muiden tehtäväksi;
- 4) valvoa ja vastata, että tuotteiden ja tarvikkeiden luovutusvelvollisuudesta ja jakelusta annetut sekä muut kansanhuoltoon koskevat säännöstelymääräykset, niin myös kansanhuoltoministeriön ja piiritoimiston antamat päätökset ja määräykset sekä kansanhuoltolautakunnan päätökset pannaan asianmukaisesti täytäntöön;
- 5) pitää huolta siitä, että ostokortteja ja muita asiakirjoja käsitellään ja säilytetään huolellisesti ja määräysten mukaisesti;
- 6) huolehtia siitä, että ostokorttien jakaminen sekä ostolupien ja muiden todistusten antaminen tapahtuu voimassa olevia määräyksiä noudattaen;
- 7) toimia, itse tai määräämänsä kansanhuoltotoimiston viran tai toimen haltijan välityksellä, kansanhuoltolautakunnan puolesta tuomioistuimessa ja muun viranomaisen luona kansanhuollonjohtajan toimivaltaan kuuluvissa asioissa;
- 8) valvoa, että kansanhuoltolautakunnalle annettavat ilmoitukset, tiedot ja selvitykset toimitetaan sille määrätyn ajan kuluessa ja muutoinkin määräysten mukaisesti sekä huolehtia, että ne, milloin niin on määrätty, merkitään asianomaiseen diaariin, kortistoon tai luetteloon;
- 9) valvoa, että kansanhuoltoministeriön ja piiritoimiston pyytämät tiedot annetaan määrääjässä ja että ne ovat tosioloja vastaavat;
- 10) valvoa säännöstelymääräysten noudattamista sekä ryhtyä toimenpiteisiin todettujen rikosten syytteeseen saattamiseksi; ja
- 11) valmistella yhteistoiminnassa kansanhuoltolautakunnan puheenjohtajan kanssa kansanhuoltotoimistosta lautakunnalle esitettävät asiat ja laatia niiden ratkaisemiseksi päätösehdotukset sekä esitellä asiat kansanhuoltolautakunnalle.

Kansanhuollonjohtaja voi, milloin hän katsoo sen tarpeelliseksi, esittää lautakunnan ratkaistavaksi toimivaltaansa kuuluvan asian.

11 §. Milloin kuntaan on asetettu valtion palkkaama apulaiskansanhuollonjohtaja, jakaantuu toimivalta tämän ja kansanhuollonjohtajan välillä sen mukaan kuin kansanhuoltopiirin toimisto siitä päättää. Jos apulaiskansanhuollonjohtaja on kunnan palkkaama, määrää tämän ja kansanhuollonjohtajan toimivallan jaosta kansanhuoltolautakunta päätöksellä, joka on alistettava piiritoimiston vahvistettavaksi.

Apulaiskansanhuollonjohtajan osalta on hänelle määrätyn toimivallan rajoissa voimassa, mitä 10 §:ssä on kansanhuollonjohtajasta määrätty.

Pöytäkirja, päätökset ja asiakirjain allekirjoittaminen.

12 §. Kansanhuoltolautakunnan ja sen jaoston kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon on merkittävä kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyttä on ilmennyt, tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset.

Lautakunnan ja sen jaoston kokouksessa pitää pöytäkirjaa kansanhuollonjohtaja, jollei lautakunta tai jaosto ole määrännyt pöytäkirjan pitäjäksi lautakunnan sihteerinä tai muuta henkilöä.

Pöytäkirjan allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa, mikäli puheenjohtaja ei ole pitänyt pöytäkirjaa, sen pitäjä sekä tarkistaa yksi kokouksessa saapuvilla ollut tarkistajaksi valittu lautakunnan tai jaoston jäsen.

Pöytäkirjasta annettavat otteet todistaa oikeiksi pöytäkirjan pitäjä tai lautakunnan siihen määräämä henkilö. Muut lautakunnan hallussa olevista asiakirjoista annettavat jäljennökset todistaa oikeiksi kansanhuollonjohtaja, lautakunnan sihteeri tai lautakunnan siihen määräämä muu henkilö.

13 §. Kansanhuoltolautakunnan puolesta tehtävät kirjalliset sopimukset allekirjoittaa lautakunnan puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri tai lautakunnan siihen valitsema henkilö.

14 §. Kansanhuollonjohtajan ja apulaiskansanhuollonjohtajan tulee laatia ratkaisemastaan asiasta kirjallinen päätös, ei kuitenkaan ostokortin ja ostoluvan saantia koskevasta tai siihen verrattavasta hakemuksesta, jos tähän suostutaan. Kansanhuollonjohtaja ja apulaiskansanhuollonjohtaja allekirjoittavat päätöksensä yksin. Päätöksestä on otettava jäljennös säilytettäväksi kansanhuoltotoimistossa.

15 §. Kansanhuoltotoimiston viran tai toimen haltija, jonka kansanhuoltolautakunta on 9 §:n mukaisesti oikeuttanut ratkaisemaan siinä tarkoitettuja hakemuksia, allekirjoittaa yksin toimivaltansa rajoissa antaman ostoluvan tai muun todistuksen.

16 §. Lautakunnan tai sen jaoston kokouksessa käsiteltyjä asioita koskevat kirjeet allekirjoittaa kokouksen puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri tai siihen määrätty henkilö.

Lähetteet ja asian valmistelua koskevat sekä muut kansanhuoltotoimistosta lähetettävät kirjelmät, jotka eivät sisällä lautakunnan päätös-

vallan käyttöä, allekirjoittaa kansanhuollonjohtaja tai lautakunnan siihen määräämä muu henkilö.

17 §. Kansanhuoltotoimistosta on pyynnöstä annettava päätöksen sisältävä ote kansanhuoltolautakunnan tai jaoston pöytäkirjasta. Asialliselle on pyynnöstä annettava kansanhuollonjohtajan tai apulaiskansanhuollonjohtajan asiasta antama päätös. Jäljennös kansanhuollonjohtajan tai apulaiskansanhuollonjohtajan päätöksestä on pyydettyessä annettava sille, jota päätös ei välittömästi koske. Otteeseen tai päätökseen on, milloin päätöksestä saa valittaa, kirjoitettava valitusosoitus ja merkittävä päivä, jona se on asialliselle annettu.

Valitusosoitukseen on merkittävä, miltä piiritoimistolta, minkä ajan kuluessa ja missä järjestyksessä muutosta on haettava.

Kansanhuoltotoimistoa koskevia määräyksiä.

18 §. Kansanhuoltotoimiston tulee sijaita sellaisella paikalla, että siihen on paikkakunnan oloihin nähden hyvät liikenne yhteydet, ja tulee toimistossa olla puhelin.

19 §. Kansanhuoltopiirin toimisto määrää kansanhuoltolautakuntaa ja kansanhuollonjohtajaa kuultuaan kansanhuoltotoimiston päivittäiset aukioloajat. Piiritoimisto päättää myös, minä aikana päivittäin kansanhuollonjohtajan ja apulaiskansanhuollonjohtajan tulee, jollei heillä ole laillista estettä, olla kansanhuoltotoimistossa yleisön tavattavissa. Piiritoimiston tässä tarkoitetut päätökset on pantava näkyville kansanhuoltotoimistoon.

20 §. Kansanhuoltotoimistossa on asianmukaisesti säilytettävä kansanhuoltolautakunnan ja sen jaostojen pöytäkirjat sekä kansanhuollonjohtajan ja apulaiskansanhuollonjohtajan päätösten jäljennökset. Niinikään on toimistossa säilytettävä kirjelmien jäljennökset, joissa tulee olla päiväys, allekirjoittajien nimet sekä asian diaarinumero.

21 §. Kansanhuoltolautakunnalle, sen jaostolle, kansanhuollonjohtajalle ja apulaiskansanhuollonjohtajalle saapuneet virkakirjeet on kansanhuoltotoimistossa merkittävä diaariin, johon on myös tehtävä merkinnät toimenpiteistä, joihin niiden johdosta on ryhdytty. Toimistoon saapuneet ja annetut anomukset, ilmoitukset ja selvitykset sekä muiden kuin viranomaisten kirjelmät on merkittävä diaariin, johon on niinikään tehtävä merkinnät asian aiheuttamista toimenpiteistä, tahi 22 §:ssä tarkoitettuun kortistoon tai luetteloon taikka muuten asianmukaisesti järjestettävä. Diaaria pidettäessä ja asiakirjoja järjestettäessä on noudatettava kansanhuoltoministeriön antamia ohjeita.

Kansanhuoltotoimistosta lähetettävät kirjeet on merkittävä erityiseen postikirjaan.

22 §. Säännösteltyjen tarvikkeiden tuotannon ja jakelun tarkkailua varten on kansanhuoltotoimistossa pidettävä tuottajista sekä jakelua

N:o 44 (jatk.)

harjoittavista liikkeistä ja laitoksista kortistoja tai luetteloita, joista käyvät selville tarvikevarastot sekä tuotetut tai hankitut ja luovutetut tai käytetyt tarvikemäärät.

23 §. Annetuista ostoluvista ja ostokorteista sekä muista niihin verrattavista todistuksista on kansanhuoltotoimiston arkistossa säilytettäväksi otettava jäljennökset taikka toimistossa oleviin asiakirjoihin, luetteloihin tai kortistoihin tehtävä sellaiset merkinnät, että todistuksen sisällys ja sen saaja voidaan saada selville.

24 §. Kansanhuoltolautakunnan arkisto on kansanhuoltotoimistossa niin järjestettävä ja säilytettävä, että siitä voidaan helposti saada selville kulloinkin tarvittavat tiedot.

Erinäisiä määräyksiä.

25 §. Kunnan kansanhuoltohallinnon aiheuttamien kustannusten suorittamiseksi myöntämien varojen hoitamisessa ja tilittämisessä on noudatettava asianomaisessa kunnassa voimassa olevia tai valtuuston ja kunnallislautakunnan sitä varten antamia määräyksiä.

26 §. Kunta voi antaa kansanhuoltolautakunnan suoritettavaksi kansanhuoltoon kuuluvia tehtäviä.

27 §. Tämä ohjesääntö tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1944, ja sillä kumotaan kansanhuoltoministeriön 1 päivänä huhtikuuta 1941 vahvistama kansanhuoltolautakuntien ja kansanhuollonjohtajien yleinen ohjesääntö. Viimeksi mainitun ohjesäännön nojalla annetut päätökset ja määräykset jäävät kuitenkin edelleen voimaan, kunnes asianomainen viranomainen toisin määrää.

45. Helsingin kaupungin rakennustoimiston työntekijäin työsääntöjen muutos.

Sosiaaliministeriön vahvistama toukokuun 5 p:nä 1944.

(Kaupunginhallituksen hyväksymä helmikuun 3 p:nä 1944)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1924 : 81)

Sosiaaliministeriö vahvisti mainittuna päivänä joulukuun 31 p:nä 1923 vahvistettujen Helsingin kaupungin rakennustoimiston työsääntöjen 6 §:n muutettuna näin kuuluvaksi:

6 §. Työpalkkojen maksaminen tapahtuu rakennustoimiston sitä varten määräämällä paikalla säännöllisesti joka perjantai. Urakkavoitto suoritetaan sen jälkeen, kun työ on tehty loppuun ja voitto voidaan määrätä.

Työntekijän on henkilökohtaisesti tai, jos hän on estetty, valtuutetun asiamiehen kautta noudettava palkkauksensa.

46. Helsingin kaupungin puhtaanpitolaitoksen työntekijäin työsääntöjen muutos.

Sosiaaliministeriön vahvistama toukokuun 5 p:nä 1944.

(Kaupunginhallituksen hyväksymä helmikuun 3 p:nä 1944)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1924 : 83)

Sosiaaliministeriö vahvisti mainittuna päivänä huhtikuun 24 päivänä 1924 vahvistettujen Helsingin kaupungin puhtaanpitolaitoksen työntekijäin työsääntöjen 6 §:n muutettuna näin kuuluvaksi:

6 §. Palkkojen maksaminen tapahtuu tavallisesti perjantaisin Helsingin kaupungin rahatoimiston määräämällä paikalla vähintään kaksi kertaa kuukaudessa.

Työntekijän tulee itse tai, jos hän on estetty, valtuuttamansa asiamiehen kautta noutaa palkkauksensa.

47. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien A- ja B-osastojen järjestyssäännön muutos.

Työtupien johtokunnan vahvistama helmikuun 14 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 94)

Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien johtokunta päätti mainittuna päivänä muuttaa työtupien A- ja B-osastojen maaliskuun 17 p:nä 1939 vahvistetun järjestyssäännön 7 §:n näin kuuluvaksi:

7 §. Palkka suoritetaan kahden viikon väliajoin keskiviikkoisin tai torstaisin laskettuna palkanmaksupäivää edeltäneen lauantain iltaan.

48. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien C-osaston järjestyssäännön muutos.

Työtupien johtokunnan vahvistama helmikuun 14 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 96)

Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten työtupien johtokunta päätti mainittuna päivänä muuttaa työtupien C-osaston maaliskuun 17 päivänä 1939 vahvistetun järjestyssäännön 8 §:n näin kuuluvaksi:

8 §. Palkka suoritetaan kahden viikon väliajoin keskiviikkoisin tai torstaisin laskettuna palkanmaksupäivää edeltäneen lauantain iltaan.

49. Muutos taksaan kaupungin vaakamestareille tulevista palkkioista, kun he pyynnöstä suorittavat punnitsemisia ja mittauksia tullipakkahuoneen ulkopuolella.

Satamalautakunnan vahvistama helmikuun 15 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 37 ja 1942 : 117)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä, että sen joulukuun 13 p:nä 1935 vahvistama taksa kaupungin vaakamestareille tulevista palkkioista, kun he pyynnöstä suorittavat punnitsemisia ja mittauksia tullipakkahuoneen ulkopuolella, muutetaan siten, että sen 1 ja 4 kappale, sellaisina kuin ne ovat satamalautakunnan joulukuun 29 p:nä 1942 tekemän päätöksen mukaan, tulevat kuulumaan seuraavasti:

1) Palkkiota suoritetaan 32 markkaa 50 penniä jokaiselta alkavalta tunnilta; vähin maksu on 38 markkaa. Odotuksesta suoritetaan sama palkkio.

4) Punnitustodistuksista ja niiden jäljennöksistä suoritetaan lunastusta 10 markkaa kappaleelta.

Korotetut maksut kannetaan helmikuun 12 päivästä 1944 lähtien.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1944.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOIMISTO.

N:o 4.

Sisällys: 50. Laki kunnallisista terveysisäristä, s. 49. — 51. Asetus kunnallisista terveysisäristä annetun lain soveltamisesta, s. 54. — 52. Laki kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille ja tuberkulosin vastustamistyön edistämiseksi annettavasta valtionavusta annetun lain muuttamisesta, s. 56. — 53. Asetus kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille ja tuberkulosin vastustamistyön edistämiseksi annettavasta valtionavusta 31 päivänä toukokuuta 1929 annetun lain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 57. — 54. Laki kunnan kättilöistä, s. 58. — 55. Asetus kunnan kättilöistä annetun lain soveltamisesta, s. 63. — 56. Laki kunnallisista äitiys- ja lastenneuvoloista, s. 65. — 57. Asetus kunnallisista äitiys- ja lastenneuvoloista annetun lain soveltamisesta, s. 67. — 58. Pitäjänmäen teollisuusalueen rakennusjärjestys, s. 68. — 59. Työntekijäin vuosilomien järjestäminen vuonna 1944, s. 75. — 60. Kaupungin viranhaltijain vuoden 1944 kesälomien järjestely, s. 77. — 61. Väestönsuojeluun liittyvä huolto, s. 78. — 62. Taksa, jonka mukaan kouluhammaslääkäreille on suoritettava korvausta lastensuojelulautakunnan alaisissa laitoksissa olevien lasten hammashoidosta, s. 79. — 63. Eläintarhan urheilukentän kilpailuvuokrien korottaminen, s. 79. — 64. Kansaneläkelaitokselle suoritettavan vakuutusmaksun pidättäminen, s. 80. — 65. Koiraveron suuruus, s. 80. — 66. Laki irtolaislain muuttamisesta, s. 80.

50. Laki kunnallisista terveysisäristä.

Annettu maallskuun 31 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 220)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Jokaisen kaupungin, kauppalan ja maalaiskunnan palveluksessa tulee olla koulutettuja terveysisäriä sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Terveysisarten koulutuksesta ja pätevyysvaatimuksista sekä toimeenottamisesta ja toimesta irtisanomisesta säädetään asetuksella.

2 §. Maalaiskunnassa, jonka asukasluku henkikirjan mukaan on enintään neljä tuhatta, tulee olla yksi terveysisäri. Sitä suuremmissa kunnissa on oleva yksi terveysisäri jokaista asukasluvun alkavaa neljä tuhatta kohti.

Maalaiskunta voi, saatuaan siihen sisäasiainministeriön suostumuksen, palkata useampia terveysisäriä kuin I momentissa on määrätty. Tällaisten terveysisarten palkka- ja eläke-eduista on voimassa, mitä tässä laissa on kunnallisista terveysisäristä säädetty.

Jos kunnan alueen laajuuden taikka liikenne- tai asutusolojen vuoksi on välttämätöntä asettaa kuntaan useampia terveysisäriä kuin I momentissa on säädetty, on sisäasiainministeriöllä valta, kuntaa kuultuaan, velvoittaa kunta siihen.

Noudattamalla mitä edellä on säädetty terveysisarten lukumäärästä,

voivat naapurikunnat, joiden asukasluku on yhteensä enintään neljä tuhatta, sekä lääkintöhallituksen suostumuksella suuremmatkin toisiinsa rajoittuvat kunnat yhtyä asettamaan yhteisen terveysisaren kuntia tai niiden määrättyjä osia varten.

Sisäasiainministeriö määrää sen mukaan kuin harkitaan kohtuulliseksi, lääkintöhallituksen esityksestä ja kaupungin tai kauppalan viranomaisten annettua asiasta lausuntonsa, kuinka monta terveysisarta on kaupunkiin ja kauppalaan tämän lain nojalla valtion avustuksella palkattava.

3 §. Lääkintöhallituksella on valta myöntää kunnalle anomuksesta, kerrallaan kuitenkin enintään viiden vuoden ajaksi, sellainen joko täydellinen tai osittainen vapautus velvollisuudesta asettaa terveysisaria, johon olosuhteet antavat aihetta.

Jos kunnassa on yksityisen, yhteisön tai laitoksen palveluksessa ja palkkaamana terveysisari, jota esteettömästi voidaan tämän lain ja sen nojalla vahvistetun työnjaon mukaan käyttää hoitamaan kunnan terveysisaren suoritettavia tehtäviä, voidaan sellainen yksityinen terveysisari lääkintöhallituksen suostumuksella lukea kunnan terveysisarten lukuun kuuluvaksi, jolloin on katsottava hänen olevan virkavuosiin ja eläkkeeseen nähden samassa asemassa kuin kunnallisen terveysisaren.

4 §. Lääninlääkäriin ylivalvonnan alaisena ohjaa ja välittömästi valvoo tässä laissa mainittujen terveysisarten toimintaa maalaiskunnissa terveydenhoitolautakunta, jolla on oikeus määrätä kunnan virassa oleva lääkäri terveysisarten esimieheksi.

Mitä edellä on säädetty on kunnallisten terveysisarten toiminnan valvontaan ja ohjaamiseen sovellettava myös kaupungeissa ja kauppaloissa, joissa puheena olevia tehtäviä kuitenkin voidaan, mikäli se katsotaan tarpeelliseksi, kunnallisella säännöllä määrätä myös muiden kunnallisten hallintoelimien hoidettavaksi.

Lääninlääkärien avuksi valvontatyötä varten asetetaan tarpeellinen määrä lääninterveysisaria, joiden palkkaus suoritetaan valtion varoista.

5 §. Kunnallisen terveysisaren tehtäviin kuuluu kotien terveyden- ja asunnonhoidon ohjaaminen ja neuvonta, imeväisten, pientenlasten ja kouluikäisten lasten terveydenhuolto, tuberkuloosihuolto sekä ne muut ehkäisevän terveydenhoidon alaan kuuluvat tehtävät, jotka lain, asetuksen tai 7 §:ssä mainitun johtosäännön mukaan voidaan hänelle uskoa, samoin kuin maalaiskunnissa neuvojen ja ohjeiden antaminen sairaustapauksissa ja varsinainen kotisairaanhoido, mikäli riittävää hoitoa ei yksityisessä tapauksessa muutoin voida järjestää.

6 §. Jos kunnassa on useampia kuin yksi kunnallinen terveysisari, järjestetään heidän välisensä työnjako jakamalla kunta terveysisaripiireihin tai määräämällä terveysisarten virkatehtävät hoitotoiminnan eri alojen mukaan taikka noudattamalla muuta paikallisiin olosuhteisiin sopivaa perustetta.

7 §. Kunnalliselle terveysisarelle on laadittava johtosääntö, jonka hyväksyy kunnan valtuusto ja vahvistaa lääkintöhallitus.

Milloin useammilla kunnilla on yhteinen terveysisari, menetellään tälle

laadittavan johtosäännön suhteen niinkuin kuntien yhteistoiminnasta on erikseen säädetty.

8 §. Kunnan palveluksessa olevan terveystyöntekijän tulee ainakin kerran kymmenessä vuodessa ottaa osaa täydennysoppijaksoihin, jotka terveystyöntekijöille järjestetään heidän toimialaansa kuuluvissa tehtävissä, ja saada sitä varten riittävä apuraha valtion terveydenhuolto-opiston menosääntöön otettavasta määrärahasta.

9 §. Kunnallinen terveystyöntekijä ei ole oikeutettu hänelle 10 ja 11 §:n mukaan tulevien palkka- ja muiden etujen lisäksi ottamaan itselleen palkkiota toimeensa lain, asetuksen tai johtosäännön mukaan kuuluvien tehtävien hoitamisesta.

Sairaanhoidosta, jota terveystyöntekijä suorittaa kodeissa, sekä sen aiheuttamista menoista on kunta oikeutettu perimään korvauksen noudattaen taksaa, jonka kunnan valtuusto hyväksyy ja lääninhallitus vahvistaa lääninlääkäriä kuultuaan.

10 §. Terveystyöntekijä, joka tämän lain mukaan on maalaiskunnan palveluksessa, saakoon kunnalta peruspalkkana vähintään sen määrän, joka tulee valtion viran haltijalle kahdeksannessa palkkausluokassa. Sen ohessa on terveystyöntekijä saapa kalliinajan- ja kalliinpaikanlisää, milloin sellaisia lisiä suoritetaan vastaaville valtion viran tai toimen haltijoille. Peruspalkan lisäksi saakoon terveystyöntekijä kunnollisen, vähintään yhden huoneen, keittön ja eteisen käsittävän kalustetun asunnon lämpöineen tai pilkottuine polttopuineen ja valoineen, osuuden kellariin ja tarpeellisiin ulkokuoneisiin sekä saunan tai sen käyttöoikeuden tahi kylpyhuoneen taikka näitä luontoisetuja paikkakunnan hintatason mukaan vastaavan rahallisen korvauksen. Samalla on terveystyöntekijän käytettäväksi asetettava, mikäli se on kohtuuttomitta kustannuksitta mahdollista, vapaa puhelin.

Kaupungissa ja kauppalassa terveystyöntekijälle tulevan palkan ja luontoisedut määrää kunta, kuitenkin siten että peruspalkka ja luontoisetujen arvo eivät yhteensä saa olla pienemmät kuin terveystyöntekijälle 1 momentissa säädettyjen perusteiden mukaan suoritettavat palkkaedut.

Niissä rajaseutu- ja muissa kunnissa, joissa sisäasiainministeriö katsoo sen tarpeelliseksi, suoritetaan kunnalliselle terveystyöntekijälle paikallisisäänä sisäasiainministeriön harkinnan mukaan enintään kaksikymmentä prosenttia 1 momentissa säädetystä vähimmästä peruspalkasta.

Kunnalliselle terveystyöntekijälle maksetaan maalaiskunnassa vuotuista ikälisää hänen oltuaan nelivuotiskauden kunnan palveluksessa 1,380 markkaa kullakin kerralla ja viisi eri kertaa. Ikälisän saamista varten on sellainen terveystyöntekijä oikeutettu lukemaan hyväkseen myös sen ajan, jonka hän on ollut koulutettuna terveystyöntekijänä tai sairaanhoitajattarena valtion, toisen kunnan, kuntayhtymän, yhtiön tai muun yhteisön taikka valtionapua saaneen laitoksen palveluksessa.

Kaupungin ja kauppalan palveluksessa olevalle kunnalliselle terveystyöntekijälle suoritetaan kunnan virkasäännön mukaan ikälisää, joka ei kuitenkaan saa olla 4 momentissa säädettyä pienempi.

Terveyssisaren palkka on maksettava kunnan kassasta kuukausittain. Ennenkuin terveyssisar, jota tarkoitetaan 2 §:n 4 momentissa, otetaan toimeensa, on määrättävä, miten hänen palkkansa on kuukausittain suoritettava.

Terveyssisaren asunto- ja muita luontoisetuja koskevat asiat ratkaisee erimielisyyden sattuessa lääninhallitus lääninlääkäriä kuultuaan.

11 §. Kunta on velvollinen suorittamaan terveyssisarelle tämän virkamatkojen aiheuttamat todelliset matkakustannukset. Virkamatkoillaan terveyssisar on velvollinen, milloin matkan siten voi helposti suorittaa, käyttämään kunnan hänen käytettäväkseen asettamaa kulkuvälinettä ja muulloin, mikäli mahdollista, halvinta kulkuvälinettä.

Jos terveyssisar joutuu tekemään virkamatkan piirinsä ulkopuolelle, on hän oikeutettu saamaan matkakustannukset ja päivärahat niiden perusteiden mukaan, jotka ovat voimassa valtion viran tai toimen haltijoille tulevasta matkakustannusten korvauksesta ja päivärahasta. Nämä kulut suorittaa kunta, joka on oikeutettu ne perimään takaisin asianomaisilta.

Kotisairaanhoidon aiheuttamista matkakustannuksista on kunta oikeutettu perimään asianomaiselta korvauksen 9 §:n 2 momentissa mainitun taksan mukaan.

12 §. Kunnallisen terveyssisaren työ on siten järjestettävä, että hänelle jää lepoon ja virkistykseen riittävästi aikaa.

13 §. Kunnallinen terveyssisar on oikeutettu saamaan vuosittain yhden kuukauden palkallisen loman, joksi ajaksi, samoin kuin hänen ottaessaan osaa tämän lain 8 §:ssä mainittuihin täydennysoppijaksoihin, kunta on velvollinen palkkaamaan hänelle sijaisen. Milloin kunnassa on useampia terveyssisaria, hoitavat he lomien aikana oman toimensa ohella toistensa tehtävät ilman eri korvausta. Näin on myös meneteltävä terveyssisaren ottaessa osaa 8 §:ssä mainittuihin täydennysoppijaksoihin. Jos lääninlääkäri ei erityisistä syistä katso sellaista lomien järjestelyä tarkoituksenmukaiseksi, tulee kunnan palkata tarpeelliset sijaiset.

14 §. Kunnallinen terveyssisar, joka sairastuu, on oikeutettu saamaan tarpeellisen sairausloman. Mikäli sairausloman pituus ei kalenterivuonna ylitä yhteensä yhtä kuukautta, maksettakoon terveyssisarelle sen ajalta täysi palkka. Mikä palkka kuukautta pitemmältä ajalta maksetaan, riippuu asianomaisen kunnallisen viranomaisen päätöksestä, jollei siitä ole kunnallisessa säännössä määrätty.

15 §. Kaupunki- ja kauppalakunnassa voidaan kunnallisessa säännössä määrätä kunnallisen terveyssisaren vuosi- ja sairauslomasta toisin kuin edellä on sanottu.

16 §. Kunta on oikeutettu saamaan jokaista kunnallista terveyssisarta kohti, joka tämän lain tai sisäasiainministeriön sen nojalla antaman suostumuksen tai velvoituksen mukaan on kunnan palveluksessa, vuotuista valtion avustusta kolme neljäsosaa siitä määrätstä, joka 10 §:n 1 momentin mukaan terveyssisarelle on vähintään peruspalkkana suoritettava. Val-

tionapua suoritetaan saman perusteen mukaan myös terveystoimistolle tulevasta kalliinajan- ja kalliipaikanlisistä.

Paikallis- ja ikälisät, joista säädetään 10 §:n 3 ja 4 momentissa, suoritetaan kunnalle niinkään valtion varoista. Samoin maksetaan kaupungille ja kauppalalle ikälisää jokaista valtion avustuksella palkattua kunnallista terveystoimistoa kohti niiden perusteiden mukaan, joista sanotussa 4 momentissa säädetään.

Jos kunta on 2 §:n 3 momentin nojalla velvoitettu asettamaan useampia terveystoimistoa kuin 2 §:n 1 momentissa on säädetty, määrää sisäasiainministeriö, onko kunnalle näiden palkkaamiseksi suoritettava valtion avustusta tämän pykälän 1 ja 2 momentissa mainitun avustuksen lisäksi.

Heikossa taloudellisessa asemassa oleville kunnille samoin kuin kunnille, joille terveystoimistarien palkkaaminen maantieteellisistä tai muista erityisistä syistä tuottaa huomattavaa rasitusta, voi lääkintöhallitus, asianomaista lääninhallitusta kuultuaan, myöntää ylimääräistä avustusta käytettävänä olevien määrärahojen mukaan.

17 §. Terveystoimisto, joka on tämän lain alainen, on kuudenkymmenen vuoden ikäiseksi tullessaan velvollinen luopumaan toimestaan. Kuitenkin voi lääkintöhallitus oikeuttaa terveystoimistaren pysymään toimessaan aina kuudenkymmenenviiden vuoden ikään.

Kunnallinen terveystoimisto, joka nuhteettomasti on palvellut terveystoimistarena kolmekymmentä vuotta ja saavuttanut kuudenkymmenen vuoden iän, olkoon toimesta erottuaan oikeutettu saamaan valtion varoista elinkautisena vuotuisena eläkkeenä 18,720 markkaa. Eläkkeeseen oikeuttaviksi vuosiksi on terveystoimisto oikeutettu lukemaan myös sen ajan, joka 10 §:n 4 momentin mukaan on otettava huomioon ikälisää määrättäessä.

Jos terveystoimisto ennen edellä säädettyä aikaa tulee pysyväisesti toimensa kykenemättömäksi tai jos hänellä luopuessaan ikänsä perusteella toimestaan ei vielä ole kolmekymmentä eläkevuotta, oikeuttaa kymmenen eläkevuotta kymmenen kolmaskymmenesosaan täyden eläkkeen määrästä ja jokainen niitä seuraava täysi eläkevuosi lisäksi yhteen kolmaskymmenesosaan siitä, kunnes täysi eläkemäärä saavutetaan. Jos terveystoimisto sairastuu tautiin, josta on ympäristölle vaaraa, ja hänen on siitä syystä erottava, voi sisäasiainministeriö hakemuksesta tai lääkintöhallituksen esityksestä myöntää hänelle määräämääräisen hoitoavun tai kohtuullisen eläkkeen eläkevuosista riippumatta.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, on vastaavasti sovellettava 3 §:n 2 momentissa mainittuun terveystoimistoreen.

18 §. Milloin virallinen indeksi osoittaa elinkustannusten, tämän lain voimaan tullessa vallinneeseen hintatasoon verrattuna, kohonneen huomattavasti, voidaan eläkkeeseen suorittaa tulo- ja menoarvion rajoissa kalliinajanlisää.

19 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

20 §. Lääninlääkärille tässä laissa ja sen nojalla annetussa asetuksessa

säädetyt tehtävät hoitaa kaupungissa, joka ei kuulu lääninlääkäriin virka-alueeseen, kaupunginlääkäri.

21 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1944.

Toimenpiteet terveysisartoimen järjestämiseksi tämän lain ja sen nojalla annettavan asetuksen mukaisesti on loppuun suoritettava viimeistään viiden vuoden kuluessa lain voimaantulosta lukien. Sanottuna aikana on kuntien terveysisaret ja 3 §:n 2 momentissa tarkoitetut terveysisaret sijoitettava tämän lain edellyttämiin tehtäviin sekä niille kuntien kiertävälle sairaanhoitajattarille ja diakonissoille, jotka ovat vailla terveysisaren pätevyyttä, varattava, mikäli mahdollista, tilaisuus koulutuksensa täydentämiseen. Kunnassa, jossa terveysisartointia ei vielä ole järjestetty tämän lain mukaisesti, on noudatettava asiasta aikaisemmin annettuja säännöksiä, kunnes uudelleenjärjestely on tapahtunut.

Mitä tässä laissa on säädetty kunnallisen terveysisaren tehtävistä, virka-asemasta, palkkaeduista ja eläkkeestä, on sovellettava myös kunnallisiin terveysisariin, jotka lain tullessa voimaan jäävät toimiinsa ja joiden palkkaamiseen annetaan valtionapua.

Kunnallinen terveysisari, joka lain tullessa voimaan on terveysisarena kunnan palveluksessa, on oikeutettu, vaikka hän ennen terveysisartoimen uudelleenjärjestelyä onkin saavuttanut 17 §:n 1 momentissa säädetyn kuudenkymmenen vuoden eroamisajan, uudelleenjärjestelyn tapahduttua jatkuvasti hoitamaan tointaan yhden vuoden ajan sellaisin oikeuksin ja velvollisuuksin, jotka tämän lain mukaan kuuluvat kunnalliselle terveysisarelle, ja voi lääkintöhallitus oikeuttaa hänet pysymään toimessaan aina kuudenkymmenenviiden vuoden ikään saakka. Sinä aikana, jona kunnallinen terveysisari täten pysyy toimessaan, suoritetaan valtion avustusta hänen palkkaamiseksi tässä laissa säädettyjen perusteiden mukaan, ja toimesta erottuaan on hän oikeutettu saamaan tämän lain mukaisen eläkkeen.

Jos kaupungin tai kauppalan palveluksessa on useampia terveysisaria kuin sisäasiainministeriö on 2 §:n 5 momentin nojalla määrännyt, tulee terveydenhoitolautakunnan ottamalla huomioon asianomaisten tehtävät, virkaikä ja muut virka-ansiot, päättää, ketkä sanotuista toimen haltijoista on pidettävä tässä laissa tarkoitettuina terveysisarina. Terveydenhoitolautakunnan päätös on ilmoitettava lääkintöhallitukselle tiedoksi.

51. Asetus kunnallisista terveysisarista annetun lain soveltamisesta.

Annettu kesäkuun 17 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 390)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään kunnallisista terveysisarista 31 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain 19 §:n nojalla:

1 §. Kunnallisen terveysisaren, jonka tulee olla merkitty koulutetuista terveysisarista pidettävään lääkintöhallituksen luetteloon, ottaa toimeen

terveydenhoitolautakunta toimen oltua kolmenkymmenen päivän ajan haetavana ja asianomaisen lääninlääkärin annettua hakijoista lausuntonsa.

Kunnallinen terveyssisar otetaan toimeen kuudenkymmenen päivän molemminpuolisin irtisanomisajoin. Terveyssisaren puolelta tulee irtisanomisen tapahtua terveydenhoitolautakunnalle kirjallisesti. Kunnan puolelta päättää irtisanomisesta terveydenhoitolautakunta ja toimitetaan se asianomaiselle tiedoksi lautakunnan pöytäkirjanotteella. Terveydenhoitolautakunta on kuitenkin oikeutettu irtisanomaan terveyssisaren vain, mikäli lääninlääkäri katsoo siihen olevan pätevää syytä.

Kaupunki- ja kauppalakunnassa voidaan kunnallisessa säännössä määrätä kunnallisen terveyssisaren toimeen ottamisesta ja siitä vapauttamisesta toisin kuin edellä on sanottu, noudattaen kuitenkin, mitä 2 momentissa on säädetty lääninlääkärin suostumuksen saamisesta terveyssisaren erottamiseen.

Terveyssisaren toimeen ottamisesta ja siitä eroamisesta on terveydenhoitolautakunnan viipymättä ilmoitettava lääninlääkärille.

2 §. Kunnallisista terveyssisarista annetun lain 7 §:ssä mainitun johtosäännön tulee sisältää määräykset seuraavista seikoista:

1) niistä hoitotehtävistä, jotka laissa tai asetuksessa säädettyjen lisäksi kunnassa kuuluvat terveyssisaren toimialaan;

2) terveyssisararten välisestä työnjaosta;

3) terveyssisaren palkasta ja matkakustannusten korvauksesta sekä niiden maksamisjärjestyksestä;

4) terveyssisaren velvollisuudesta antaa lunastuksetta toimeensa kuuluvia todistuksia;

5) terveyssisaren ja kunnankätilön keskinäisestä yhteistyöstä;

6) terveyssisaren rokotusta koskevista tehtävistä;

7) terveyssisaren toimintakertomuksen valmistamisesta ja työpäiväkirjan pitämisestä;

8) terveyssisarelle kuuluvista vapaa-ajoista; sekä

9) muista seikoista, joista johtosäännössä katsotaan tarpeelliseksi määrätä.

Terveyssisaren johtosäännön malli on lääkintöhallituksen toimesta laadittava ja pidettävä kunnan viranomaisten maksuttomasti saatavana.

3 §. Terveyssisaren matkakuluja ja näihin liittyviä asioita koskevat mahdolliset erimielisyydet, joista ei voida sopia, ratkaisee lopullisesti lääninhallitus lääninlääkäriä kuultuaan.

4 §. Terveyssisarelle on varattava tyydyttävä mahdollisuus veden-saantiin.

5 §. Terveyssisarelle tulevan vuosittaisen palkallisen loman ajan määrää terveydenhoitolautakunta.

6 §. Virkavapautta terveyssisarelle myöntää terveydenhoitolautakunta. Virkavapauden ajaksi terveyssisaren on hankittava itselleen pätevä sijainen.

7 §. Kunnallisen terveyssisaren palkkaukseen valtion varoista tuleva avustus on kunkin kalenterivuosi- ja puoli- tai kolmeviikollisen päätyttyä viipymättä tilattava

N:o 51 (jatk.)

lääkintöhallitukselta, ja tulee tilausta seurata lääkintöhallituksen määräämä selvitys.

8 §. Kunnalliselle terveystoimikunnalle maalaiskunnassa tulevan ikälisän myöntää lääkintöhallitus asianomaisen kirjallisesta hakemuksesta, johon on liitettävä lääkintöhallituksen määräämä selvitys.

Kaupungin ja kauppalan terveystoimikunnan ikälisän suorittamiseksi kunnalle tulevan valtionavun vahvistaa asianomaisen kunnallisen viranomaisen hakemuksesta lääkintöhallitus.

9 §. Eläkettä on siihen oikeutetun terveystoimikunnan kirjallisesti haettava lääkintöhallitukselta, joka sen myöntää noudattaen soveltuvin kohdin, mitä valtion viran tai toimen haltijan oikeudesta eläkkeeseen on säädetty.

Jos hakemus koskee eläkkeen myöntämistä kunnalliselle terveystoimikunnalle, joka ennen eläkeikää on tullut pysyväisesti toimeensa kykenemättömäksi tai jolla luopuessaan ikänsä perusteella toimestaan ei vielä ole kolmekymmentä eläkevuotta, hankkikoon lääkintöhallitus ennen eläkepäättöksen antamista sisäasiainministeriön suostumuksen.

10 §. Lääkintöhallituksen tulee valvoa, että kunnallisen terveystoimikunnan järjestelyssä ja hoidossa noudatetaan lakia ja vahvistettuja johtosääntöjä.

11 §. Lääninlääkäriin tulee lähinnä valvoa, että kunnallisesta terveystoimikunnasta annettuja säännöksiä noudatetaan. Jos lääninlääkäri havaitsee tai hänen tietoonsa on tullut, ettei annettuja säännöksiä tai vahvistettuja johtosääntöjä ole noudatettu eikä hänen huomautuksiaan ole otettu varteen, tulee hänen viipymättä tehdä asiasta ilmoitus lääkintöhallitukselle.

12 §. Kunnallisista terveystoimikunnista annetun lain 9 §:n 2 momentissa ja 11 §:n 3 momentissa tarkoitettua taksan mukaan kunnalle tuleva korvaus voidaan ulosmitata ja periä ilman tuomiota tai päätöstä niinkuin verojen ulosmittauksesta on säädetty.

13 §. Lääninterveystoimikunnan, jonka tulee olla koulutettu terveystoimikunta ja hyvin perehtynyt terveystoimikunnan toimintaan, nimittää lääkintöhallitus viran oltua kolmekymmenen päivän ajan haettavana.

Lääninterveystoimikunnan tehtävät määrätään tarkemmin johtosäännössä, jonka lääkintöhallitus vahvistaa.

14 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1944.

52. Laki kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille ja tuberkulosin vastustamistyön edistämiseksi annettavasta valtionavusta annetun lain muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 31 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 222)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1929 : 18)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille ja tuberkulosin vastus-

tamistyön edistämiseksi annettavasta valtiovavusta 31 päivänä toukokuuta 1929 annetun lain 6 §, sellaisena kuin se on 12 päivänä toukokuuta 1939 annetussa laissa, näin kuuluvaksi:

6 §. Valtiovavustuksena sellaisen huoltotoiminnan edistämiseksi, jota 1 §:n c kohdassa tarkoitetaan, suorittaa lääkintöhallitus sisäasiainministeriön hyväksymän menosäännön mukaan menot sanottua huoltotoimintaa harjoittavan yhdistyksen keskusjohdosta ja kunkin huoltopiirin palvelukseen kiinnitetyn yhden lääkärin palkkauksesta sekä huoltopiirien keskus-huoltotoimistojen ylläpidosta.

Huoltopiiriin tulee käsittää niin monta maalaiskuntaa, että sen yhteenlaskettu asukasluku on vähintään 40,000 henkeä. Valtioneuvostolla on kuitenkin yksityistapauksissa valta lääkintöhallituksen esityksestä sallia, että harvaan asutulla seudulla ja saaristossa huoltopiiriin asukasluku saa olla pienempikin kuin edellä on sanottu.

Kunnan velvollisuudesta ottaa palvelukseensa terveysisaria, joille kuuluu tehtäviä myös tuberkulosihuollon alalla, ja näiden palkkaamiseen maksettavasta valtiovavusta on voimassa, mitä siitä erikseen on laissa kunnallisista terveysisarista säädetty. Kunnes sanotussa laissa tarkoitettu uudelleenjärjestely on tapahtunut, suoritetaan valtiovavustusta edelleen aikaisempien määräysten mukaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1944.

53. Asetus kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille ja tuberkulosin vastustamistyön edistämiseksi annettavasta valtiovavusta 31 päivänä toukokuuta 1929 annetun lain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 17 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 391)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1929 : 19)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille ja tuberkulosin vastustamistyön edistämiseksi annettavasta valtiovavusta annetun lain toimeenpanosta 31 päivänä heinäkuuta 1929 annetun asetuksen 8 § näin kuuluvaksi:

8 §. Hakemus valtiovavusta tämän asetuksen 1 §:ssä mainitun lain 1 §:n I momentin c) kohdassa mainittuun tuberkulosihuoltotoimintaan on tehtävä lääkintöhallitukselle kutakin vuotta varten sen edellisenä vuonna lääkintöhallituksen määräämänä aikana, ja on siihen liitettävä:

1) menosääntöehdotus, johon on otettava menot huoltotoimintaa harjoittavan yhdistyksen keskusjohdosta, kunkin huoltopiiriin palvelukseen

kiinnitetyn yhden lääkärin palkkauksesta ja huoltopiirien keskushuolto-toimistojen ylläpidosta; sekä

2) selvitys eri huoltopiirien kuntien yhteisestä asukasluvusta henki-kirjain mukaan.

Sisäasiainministeriö hyväksyy lääkintöhallituksen esityksestä meno-säännön kullekin vuodelle erikseen.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1944.

54. Laki kunnan kättilöistä.

Annettu maaliskuun 31 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 223)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 75)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Jokaisen kaupungin, kauppalan ja maalaiskunnan palveluksessa tulee olla koulutettuja kättilöitä sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Kättilöiden koulutuksesta ja pätevyysvaatimuksista sekä toimeen otta-misesta ja toimesta irtisanomisesta säädetään asetuksella.

Palkkaus- ja eläke-etuihin nähden jakaantuvat kättilöt ylemmän ja alemman palkkausluokan kättilöihin. Edelliseen ryhmään kuuluvat kättilöt, jotka ovat saaneet täydellisen sairaanhoitajataropetuksen tai muun lää-kintöhallituksen hyväksymän erikoiskoulutuksen, ja jälkimmäiseen ryh-mään ne kättilöt, jotka ovat saaneet ainoastaan kättilökoulutuksen.

2 §. Maalaiskunnassa, jonka asukasluku henkikirjan mukaan on enintään viisituhatta, tulee olla yksi kättilö. Sitä suuremmissa kunnissa on oleva yksi kättilö jokaista asukasluvun alkavaa viittätuhatta kohti.

Maalaiskunta voi, saatuaan siihen sisäasiainministeriön suostumuksen, palkata useampia kättilöitä kuin 1 momentissa on määrätty. Tällaisten kättilöiden palkka- ja eläke-eduista on voimassa, mitä tässä laissa on kunnan kättilöistä säädetty.

Jos kunnan alueen laajuuden taikka liikenne- tai asutusolojen vuoksi on välttämätöntä asettaa kuntaan useampia kättilöitä kuin 1 momentissa on säädetty, on sisäasiainministeriöllä valta kuntaa kuultuaan velvoittaa kunta siihen.

Noudattamalla mitä edellä on säädetty kättilöiden lukumäärästä, voi-vat naapurikunnat, joiden asukasluku on yhteensä enintään viisituhatta, sekä lääkintöhallituksen suostumuksella suuremmatkin toisiinsa rajoittuvat kunnat yhtyä asettamaan yhteisen kättilön kuntia tai niiden määrättyjä osia varten.

Sisäasiainministeriö määrää sen mukaan kuin harkitaan kohtuulliseksi, lääkintöhallituksen esityksestä ja kaupungin tai kauppalan viranomaisten

annettua asiasta lausuntonsa, kuinka monta kättilöä on kaupunkiin ja kaupपालaan tämän lain nojalla valtion avustuksella palkkettava.

3 §. Lääkintöhallituksella on valta myöntää kunnalle anomuksesta, kerrallaan kuitenkin enintään viiden vuoden ajaksi, sellainen joko täydellinen tai osittainen vapautus velvollisuudesta asettaa kättilöitä, johon olosuhteet antavat aihetta.

Jos kunnassa on laitoksen, yhteisön tai yksityisen palkkaamana ja palveluksessa kättilö, jota esteettömästi voidaan tämän lain mukaan käyttää hoitamaan kunnan kättilön suoritettavia tehtäviä, voidaan sellainen kättilö lääkintöhallituksen suostumuksella lukea kunnan kättilöiden lukuun kuuluvaksi, jolloin on katsottava hänen olevan virkavuosiin ja eläkkeeseen nähden samassa asemassa kuin kunnan kättilön.

4 §. Kunnankättilöiden ja 3 §:ssä mainittujen kättilöiden ohjaamisesta ja valvonnasta on voimassa, mitä siitä erikseen on säädetty.

Lääninlääkärien avuksi valvontatyötä varten asetetaan tarpeellinen määrä lääninkättilöitä, joiden palkkaus suoritetaan valtion varoista.

5 §. Kunnan kättilön tehtävänä on äitiyshuolto, jolla tarkoitetaan raskaana olevien naisten hoitoon sekä äitiysavustuksen hakemiseen ja sen tarkoituksenmukaiseen käyttöön kuuluvaa ohjausta ja neuvontaa, kodissa annettavaa synnytysapua ja äidin hoitamista lapsivuoteen aikana, sekä vastasyntyneiden lapsien hoito samoin kuin ne velvollisuudet, jotka kunnallisista äitiys- ja lastenneuvoloista annetun lain mukaan kuuluvat hänelle, ja muut tehtävät, jotka lain, asetuksen tai 7 §:ssä mainitun johtosäännön mukaan voidaan hänelle uskoa.

Kättilö, joka tämän lain mukaan on maalaiskunnan palveluksessa, voi lääkintöhallituksen luvalla toimia myös kunnan ylläpitämässä tai avustamassa synnytyslaitoksessa.

6 §. Jos kunnassa on useampia kuin yksi kunnan kättilö, järjestetään heidän välisensä työnjako jakamalla kunta kättilöpiireihin tai noudattamalla muuta paikallisiin olosuhteisiin sopivaa perustetta.

7 §. Kunnan kättilölle on laadittava johtosääntö, jonka hyväksyy kunnan valtuusto ja vahvistaa lääkintöhallitus.

8 §. Kunnan palveluksessa olevan kättilön tulee ainakin kerran kymmenessä vuodessa ottaa osaa täydennysoppijaksoihin, jotka kättilöille järjestetään heidän toimialaansa kuuluvissa tehtävissä, ja saada sitä varten riittävä apuraha valtion kättilöopiston menosääntöön otettavasta määrärahasta.

9 §. Kunnan kättilö ei ole oikeutettu ottamaan itselleen hänelle 10 ja 11 §:n mukaan tulevien palkka- ja muiden etujen lisäksi palkkiota toimeensa lain, asetuksen tai johtosäännön mukaan kuuluvien tehtävien hoitamisesta.

10 §. Kättilö, joka tämän lain mukaan on maalaiskunnan palveluksessa, saakoon kunnalta peruspalkkana ylemmässä palkkausluokassa vähintään sen määrän, joka tulee valtion viran haltijalle kahdeksannessa palkkausluokassa, ja alemmassa palkkausluokassa vähintään määrän, joka

tulee valtion viran haltijalle seitsemännessä palkkausluokassa. Sen ohessa on kunnan kättilö saapa kalliinajan- ja kalliinpaikanlisää, milloin sellaisia lisiä suoritetaan vastaaville valtion viran haltijoille. Peruspalkan lisäksi tulee kättilön saada kunnollinen vähintään yhden huoneen, keittiön ja eteisen käsittävä asunto lämpöineen tai pilkottuine polttopuineen ja valoineen, osuus kellariin ja tarpeellisiin ulkokuoneisiin sekä sauna tai sen käyttö-oikeus tahi kylpyhuone taikka näitä luontoisetuja paikkakunnan hintatason mukaan vastaava rahallinen korvaus. Samalla on kättilön käytettäväksi asetettava vapaa puhelin, mikäli se on kohtuuttomitta kustannuksitta mahdollista.

Kaupungissa ja kauppalassa kättilölle tulevan palkan ja luontoisedut määrää kunta, kuitenkin siten, että peruspalkka ja luontoisetujen arvo eivät yhteensä saa olla pienemmät kuin kättilölle edellisessä momentissa säädettyjen perusteiden mukaan suoritettavat palkkaedut.

Niissä rajaseutu- ja muissa kunnissa, joissa sisäasiainministeriö katsoo sen tarpeelliseksi, suoritetaan kunnan kättilölle paikallisisäänä sisäasiainministeriön harkinnan mukaan enintään kaksikymmentä prosenttia 1 momentissa säädetystä asianomaisen palkkausluokan vähimmästä peruspalkasta.

Kunnan kättilölle maksetaan maalaiskunnassa vuotuista ikälisää hänen oltuaan nelivuotiskauden kunnan palveluksessa ylemmässä palkkausluokassa 1,380 markkaa ja alemmassa palkkausluokassa 1,320 markkaa kullakin kerralla ja viisi eri kertaa. Ikälisän saamista varten on sellainen kättilö oikeutettu lukemaan hyväkseen myös sen ajan, jonka hän on ollut koulutettuna kättilönä, sairaanhoitajattarena tai terveysisarena valtion, toisen kunnan, kuntayhtymän, yhtiön tai muun yhteisön taikka valtion-apua saaneen laitoksen palveluksessa.

Kaupungin ja kauppalan palveluksessa olevalle kättilölle suoritetaan kunnan virkasäännön mukaan ikälisää, joka ei kuitenkaan saa olla edellisessä momentissa säädettyä pienempi.

Kättilön palkka ja muu hänelle tuleva korvaus on maksettava kunnan kassasta kuukausittain. Ennenkuin kättilö, jota tarkoitetaan 2 §:n 4 momentissa, otetaan toimeensa, on määrättävä, miten hänen palkkansa on kuukausittain suoritettava.

Kättilön asunto- ja muita luontoisetuja koskevat asiat ratkaisee erimielisyiden sattuessa lääninhallitus lääninlääkäriä kuultuaan.

11 §. Kunta on velvollinen suorittamaan kättilölle tämän virkamatkojen aiheuttamat todelliset matkakustannukset. Virkamatkoillaan kättilö on velvollinen, milloin matkan siten voi helposti suorittaa, käyttämään kunnan hänen käytettäväkseen asettamaa kulkuvälinettä ja muulloin, mikäli mahdollista, halvinta kulkuvälinettä.

Kättilö on oikeutettu saamaan siltä, joka synnyttäessään kotona turvautuu hänen apuunsa, vapaan kyydin toimituspaikalle ja sieltä takaisin taikka matkakustannusten korvauksen 1 momentissa mainittujen perusteiden mukaan. Niinikään on kättilö oikeutettu saamaan vapaan ravinnon

toimituspaikassa ollessaan sekä synnytyksavusta johtuneista suoranaisista menoista korvauksen, joka lasketaan kunnan valtuuston hyväksymän ja lääninhallituksen, lääninlääkäriä kuultuaan, vahvistaman taksan mukaan.

Jollei voida sopia kättilölle 2 momentin mukaan tulevista korvauksista, suoritetaan nämä korvauserät kunnan varoista ja otetaan sen jälkeen asianomaiselta ulos siinä järjestyksessä kuin yleisten ulostekojen ulosmittauksesta on säädetty.

Jos lapsensynnyttäjälle ei tulojen vähäisyyden takia ole voitu määrätä veroa, suorittaa kunta hänen puolestaan tässä pykälässä mainitun kyytimaksun ja korvauksen sekä tarpeen vaatiessa kustannukset kättilön ravinnosta. Näin on myös meneteltävä, jos huoltolautakunta harkitsee synnyttäjän, jolle on määrätty veroa, niin vähävaraiseksi, että hän on tämän avustuksen tarpeessa.

12 §. Kunnan kättilön neuvontatyö on siten järjestettävä, että hänelle jää lepoon ja virkistykseen riittävästi aikaa.

13 §. Kunnankättilö on oikeutettu saamaan vuosittain yhden kuukauden palkallisen loman, joksi ajaksi samoin kuin hänen ottaessaan osaa tämän lain 8 §:ssä mainittuihin täydennysoppijaksoihin kunta on velvollinen palkkaamaan hänelle sijaisen. Milloin kunnassa on useampia kättilöitä, hoitavat he lomien aikana oman toimensa ohella toistensa tehtävät ilman eri korvausta. Näin on myös meneteltävä kättilön ottaessa osaa 8 §:ssä mainittuihin täydennysoppijaksoihin. Jos lääninlääkäri ei erityisistä syistä katso sellaista lomien järjestelyä tarkoituksenmukaiseksi, tulee kunnan palkata tarpeelliset sijaiset.

14 §. Kunnan kättilö, joka sairastuu, on oikeutettu saamaan tarpeellisen sairasloman. Mikäli sairasloman pituus ei kalenterivuonna ylitä yhteensä yhtä kuukautta, maksettakoon kättilölle sen ajalta täysi palkka. Mikä palkka kuukautta pitimmältä ajalta maksetaan, riippuu asianomaisen kunnallisen viranomaisen päätöksestä, jollei siitä ole kunnallisessa säännössä määrätty.

Kaupunki- ja kauppalakunnassa voidaan kunnallisessa säännössä määrätä kunnan kättilön vuosi- ja sairaslomasta toisin kuin edellä on sanottu.

15 §. Kunta on oikeutettu saamaan jokaista kunnan kättilöä kohti, joka tämän lain tai sisäasiainministeriön sen nojalla antaman suostumuksen tai velvoituksen mukaan on kunnan palveluksessa, vuotuista valtion avustusta kolme neljäsosaa siitä määrästä, joka 10 §:n 1 momentin mukaan kättilölle on asianomaisessa palkkausluokassa vähintään peruspalkkana suoritettava. Valtionapua suoritetaan saman perusteen mukaan myös kättilölle tulevista kalliinajan- ja kalliinpaikanlisistä.

Paikallis- ja ikälisät, joista säädetään 10 §:n 3 ja 4 momentissa, suoritetaan kunnalle niinkään valtion varoista. Samoin maksetaan kaupungille ja kauppalalle ikälisää jokaista valtion avustuksella palkattua kunnan kättilöä kohti niiden perusteiden mukaan, joista sanotussa 4 momentissa säädetään.

N:o 54 (jatk.)

Jos kunta on 2 §:n 3 momentin nojalla velvoitettu asettamaan useampia kättilöitä kuin 2 §:n 1 momentissa on säädetty, määrää sisäasiainministeriö, onko kunnalle näiden palkkaamiseksi suoritettava valtion avustusta tämän pykälän 1 ja 2 momentissa mainitun avustuksen lisäksi.

Heikossa taloudellisessa asemassa oleville kunnille samoin kuin kunnille, joille kättilöiden palkkaaminen maantieteellisistä tai muista erityisistä syistä tuottaa huomattavaa rasitusta, voi lääkintöhallitus harkintansa perusteella myöntää ylimääräistä avustusta käytettävänä olevien määrärahojen mukaan.

16 §. Kättilö, joka on tämän lain alainen, on kuudenkymmenen vuoden ikäiseksi tultuaan velvollinen luopumaan toimestaan. Kuitenkin voi lääkintöhallitus oikeuttaa kättilön pysymään toimessaan aina kuudenkymmenenviiden vuoden ikään.

Kunnan kättilö, joka nuhteettomasti on palvellut kättilönä kolmekymmentä vuotta ja saavuttanut kuudenkymmenen vuoden iän, olkoon toimesta erottuaan oikeutettu saamaan valtion varoista elinkautista vuotuista eläkettä, joka ylemmän palkkausluokan kättilölle on 18,720 markkaa ja alemman palkkausluokan kättilölle 17,640 markkaa. Eläkkeeseen oikeutaviksi vuosiksi on kättilö oikeutettu lukemaan myös sen ajan, joka 10 §:n 4 momentin mukaan on otettava huomioon ikälisää määrättäessä.

Jos kättilö ennen edellä säädettyä aikaa tulee pysyväisesti toimeensa kykenemättömäksi tai jos hänellä luopuessaan ikänsä perusteella toimestaan ei vielä ole kolmeakymmentä eläkevuotta, oikeuttaa kymmenen eläkevuotta kymmeneen kolmaskymmenesosaan täyden eläkkeen määrästä ja jokainen niitä seuraava täysi eläkevuosi lisäksi yhteen kolmaskymmenesosaan siitä, kunnes täysi eläkemäärä saavutetaan. Jos kättilö sairastuu tautiin, josta on ympäristölle vaaraa, ja hänen on siitä syystä erottava, voi sisäasiainministeriö hakemuksesta tai lääkintöhallituksen esityksestä myöntää hänelle määrääikäisen hoitoavun tai kohtuullisen eläkkeen eläkevuosista riippumatta.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, on vastaavasti sovellettava 3 §:n 2 momentissa mainittuun kättilöön.

Kunnan kättilö, jolla tämän lain tullessa voimaan on oikeus saada valtion varoista eläkettä, on oikeutettu saamaan lain voimaantulosta lähtien vuotuisena täytenä eläkkeenä 17,640 markkaa ja osaeläkkeenä vastaavasti vähemmän.

17 §. Milloin virallinen indeksi osoittaa elinkustannusten, tämän lain voimaan tullessa vallinneeseen hintatasoon verrattuna, kohonneen huomattavasti, voidaan eläkkeeseen suorittaa tulo- ja menoarvion rajoissa kalliinajanlisää.

18 §. Lääninlääkärille tässä laissa ja sen nojalla annetussa asetuksessa säädettyt tehtävät hoitaa kaupungissa, joka ei kuulu lääninlääkärin virka-alueeseen, kaupunginlääkäri.

19 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

20 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1944, ja sillä kumotaan kunnallisesta kättilöntoimesta 18 päivänä kesäkuuta 1937 annettu laki.

Jos tämän lain tullessa voimaan kunnan palveluksessa on useampia kättilöitä kuin tämän lain 2 §:ssä määrätään ja valtio on näiden palkkaamiseen ottanut osaa aikaisemmin voimassa olleessa laissa säädetyllä tavalla, on tätä lakia sovellettava myös mainittuihin kättilöihin.

55. Asetus kunnan kättilöistä annetun lain soveltamisesta.

Annettu kesäkuun 17 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 392)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 77)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään kunnan kättilöistä 31 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain 19 §:n nojalla:

1 §. Kunnan kättilön, jonka tulee olla kättilöntointa harjoittamaan oikeutettu henkilö, ottaa toimeen terveydenhoitolautakunta toimen oltua kolmenkymmenen päivän ajan haettavana ja asianomaisen lääninlääkärin annettua hakijoista lausuntonsa.

Kunnan kättilö otetaan toimeen kuudenkymmenen päivän molemminpuolisin irtisanomisajoin. Kättilön puolelta tulee irtisanomisen tapahtua terveydenhoitolautakunnalle kirjallisesti. Kunnan puolesta päättää irtisanomisesta terveydenhoitolautakunta ja toimitetaan se asianomaiselle tiedoksi lautakunnan pöytäkirjanotteella. Terveydenhoitolautakunta on kuitenkin oikeutettu irtisanomaan kättilön vain, mikäli lääninlääkäri katsoo siihen olevan pätevää syytä.

Kaupunki- ja kauppalakunnassa voidaan kunnallisessa säännössä määrätä kunnan kättilön ottamisesta toimeensa ja siitä vapauttamisesta toisiin kuin edellä on sanottu, noudattaen kuitenkin mitä 2 momentissa on säädetty lääninlääkärin suostumuksen saamisesta kättilön erottamiseen.

Kättilön toimeen ottamisesta ja siitä eroamisesta on terveydenhoitolautakunnan viipymättä ilmoitettava lääninlääkärille.

Kunnan kättilöistä annetun lain 1 §:ssä tarkoitetuksi ylempään palkkausluokan kättilöksi luetaan kättilö, joka on suorittanut mainitun pykälän edellyttämät opinnot ja joka tekemästään kirjallisesta hakemuksesta on saanut asiasta lääkintöhallituksen todistuksen.

2 §. Kunnan kättilöistä annetun lain 7 §:ssä mainitun johtosäännön tulee sisältää määräykset seuraavista seikoista:

1) niistä hoitotehtävistä, jotka laissa tai asetuksessa säädettyjen lisäksi kunnassa kuuluvat kättilön toimialaan;

2) kättilöiden välisestä työnjaosta;

3) kättilön palkasta ja matkakustannusten korvauksesta sekä niiden maksamisjärjestyksestä;

N:o 55 (jatk.)

4) kättilön velvollisuudesta antaa lunastuksetta toimeensa kuuluvia todistuksia;

5) kättilön ja terveyssisaren keskinäisestä yhteistyöstä;

6) kättilön rokotusta koskevista tehtävistä;

7) kättilön toimintakertomuksen valmistamisesta ja työpäiväkirjan pitämisestä;

8) kättilölle kuuluvista vapaa-ajoista; sekä

9) muista seikoista, joista johtosäännössä katsotaan tarpeelliseksi määrätä.

Kättilön johtosäännön malli on lääkintöhallituksen toimesta laadittava ja pidettävä kunnan viranomaisten maksuttomasti saatavana.

3 §. Kunnan kättilön matkakuluja ja näihin liittyviä asioita koskevat mahdolliset erimielisyydet, joista ei voida sopia, ratkaisee lopullisesti lääninhallitus lääninlääkäriä kuultuaan.

4 §. Kunnan kättilölle on varattava tyydyttävä mahdollisuus veden- saantiin.

5 §. Kunnan kättilölle tulevan vuosittaisen palkallisen loman ajan määrää terveydenhoitolautakunta.

6 §. Virkavapautta kunnan kättilölle myöntää terveydenhoitolautakunta. Virkavapauden ajaksi kättilön on hankittava itselleen pätevä sijainen.

7 §. Kunnan kättilön palkkaukseen valtion varoista tuleva avustus on kunkin kalenterivuosi puoliskon päätyttyä viipymättä tilattava lääkintöhallitukselta, ja tulee tilausta seurata lääkintöhallituksen määräämä selvitys.

8 §. Kunnan kättilölle maalaiskunnassa tulevan ikälisän myöntää lääkintöhallitus asianomaisen kirjallisesta hakemuksesta, johon on liitettävä lääkintöhallituksen määräämä selvitys.

Kaupungin ja kauppalan kättilön ikälisän suorittamiseksi kunnalle tulevan valtionavun vahvistaa asianomaisen kunnallisen viranomaisen hakemuksesta lääkintöhallitus.

9 §. Eläkettä on siihen oikeutetun kättilön kirjallisesti haettava lääkintöhallitukselta, joka sen myöntää noudattaen soveltuvin kohdin, mitä valtion viran tai toimen haltijan oikeudesta eläkkeeseen on säädetty.

Jos hakemus koskee eläkkeen myöntämistä kunnan kättilölle, joka ennen eläkeikää on tullut pysyväisesti toimeensa kykenemättömäksi tai jolla luopuessaan ikänsä perusteella toimestaan ei vielä ole kolmeakymmentä eläkevuotta, hankkikoon lääkintöhallitus ennen eläkepäätöksen antamista sisäasiainministeriön suostumuksen.

10 §. Lääkintöhallituksen tulee valvoa, että kunnallisen kättilöntoimen järjestelyssä ja hoidossa noudatetaan lakia ja vahvistettuja johtosääntöjä.

11 §. Lääninlääkäriin tulee lähinnä valvoa, että kunnallisesta kättilöntoimesta annettuja säännöksiä noudatetaan. Jos lääninlääkäri havaitsee tai hänen tietoonsa on tullut, ettei annettuja säännöksiä tai vahvistettua

johtosääntöä ole noudatettu eikä hänen huomautuksiaan ole otettu var-
teen, tulee hänen viipymättä tehdä asiasta ilmoitus lääkintöhallitukselle.

12 §. Lääninkättilön, jonka tulee olla kättilötoimen harjoittamiseen oikeutettu henkilö ja hyvin perehtynyt kättilön toimintaan, nimittää lää-
kintöhallitus viran oltua kolmenkymmenen päivän ajan haettavana.

Lääninkättilön tehtävät määrätään tarkemmin johtosäännössä, jonka lääkintöhallitus vahvistaa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1944, ja sillä kumo-
taan kunnallisesta kättilötoimesta 22 päivänä joulukuuta 1937 annettu
asetus.

56. Laki kunnallisista äitiys- ja lastenneuvoloista.

Annettu maaliskuun 31 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 224)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Kaupungissa, kauppalassa ja maalaiskunnassa tulee olla kun-
nallinen äitiys- ja lastenneuvola sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §. Kunnallisen äitiys- ja lastenneuvolan tehtävänä on valistusta
levittämällä sekä apua antamalla ja tarvittaessa opastamalla äitejä tar-
koituksenmukaisesti käyttämään hyväkseen äitiys- ja perhelisäavustuksia
vähentää raskaudenaikaan, synnytykseen ja lapsivuoteeseen liittyviä
terveydellisiä vaaroja, edistää tulevien äitien ruumiillista ja henkistä ter-
veyttä sekä lasten syntymistä mahdollisimman terveinä ja voimakkaina
samoin kuin lastenhoidossa ja -kasvatuksessa ohjata vanhempia siten,
että lapsilla on suotuisat mahdollisuudet säilyttää terveytensä ja kehiti-
tyä hyvin.

3 §. Jos kunnan alueen laajuuden taikka liikenne- tai asutusolojen
vuoksi on välttämätöntä perustaa kuntaan useampia kuin yksi äitiys- ja
lastenneuvola, on sisäasiainministeriöllä valta kuntaa kuultuaan velvoit-
taa kunta siihen.

Naapurikunnat voivat lääkintöhallituksen suostumuksella perustaa
yhteisen äitiys- ja lastenneuvolan kuntia tai niiden määrättyjä osia varten.

4 §. Jos kunnan alueella on yhteisön tai yksityisen perustama ja yllä-
pitämä äitiys- ja lastenneuvola, joka täyttää kunnalliselle neuvolalle lain
mukaan asetettavat vaatimukset ja on samalla tavoin yleisön käytettävänä,
voi lääkintöhallitus, kunnan anomuksesta, tarpeelliseksi katsottavin ehdoin
määrääjäksi vapauttaa kunnan perustamasta omaa neuvolaä sekä määrätä,
että sanottu neuvola saa jatkuvaa toimintaansa varten tässä laissa sää-
dettyä valtionapua.

Edellä 1 momentissa mainittu neuvola on terveydenhoitolautakunnan
alainen, ja sen toiminnan valvonnasta ja ohjauksesta on voimassa, mitä
tässä laissa kunnallisista neuvoloista säädetään.

5 §. Kunnallinen äitiys- ja lastenneuvola on terveydenhoitolautakunnan alainen. Kaupungissa ja kauppalassa voidaan neuvolan toiminnan ohjaaminen ja valvonta kuitenkin, mikäli se katsotaan tarpeelliseksi, kunnallisella säännöllä määrätä muun kunnallisen hallintoelimen hoidettavaksi.

Jos useammalla kunnalla on yhteinen neuvola, on neuvolalle asetettava johtokunta, johon kukin kunta valitsee edustajansa sen mukaan kuin 7 §:ssä mainitussa neuvolan johtosäännössä on määrätty. Johtokunta hoitaa ne hallintotehtävät, jotka tämän lain mukaan kuuluvat terveydenhoitolautakunnalle.

Neuvolan tulee sijaita asianomaisen kunnan alueella tai siinä tapauksessa, että naapurikunnilla on yhteinen neuvola, jossakin niistä. Lääkintöhallituksen suostumuksella voidaan neuvola sijoittaa kunnan ulkopuolelle.

6 §. Neuvolain ylivalvonta kuuluu lääninlääkärille, kuten siitä erikseen on säädetty.

7 §. Kunnalliselle neuvolalle on laadittava johtosääntö, jonka hyväksyy kunnan valtuusto ja vahvistaa lääkintöhallitus.

Naapurikuntien yhteisen neuvolan johtosäännön hyväksymisestä on voimassa, mitä kuntien yhteistoiminnasta on erikseen säädetty.

8 §. Kunnallisen neuvolan toimintaa johtaa kaupungin- tai kunnanlääkäri, mikäli häntä ei ole tehtävästä vapautettu ja kunta ottanut siihen toista lääkäriä.

Lääkärin apuna neuvolassa työskentelemään määrätään kunnallinen terveyssisar ja kunnan kättilö. Määräyksen antaa terveydenhoitolautakunta tai muu asianomainen kunnallinen hallintoelin.

Neuvolan lääkärin, terveyssisaren ja kättilön vapauttaa tehtävästään sama viranomainen, joka hänet on siihen määrännyt.

9 §. Kunnan tai 3 §:n 2 momentissa mainittujen kuntien yhteisesti on hankittava kunnalliselle neuvolalle sopiva vastaanottohuoneisto ynnä siihen kuuluva sisustus ja tarpeelliset varusteet lääkintöhallituksen antamien ohjeiden mukaan sekä huolehdittava neuvolan lämmityksestä, valaistuksesta ja siivouksesta. Neuvola on lääninlääkärin tarkastettava ja tarkoitukseensa hyväksyttävä.

10 §. Neuvolassa on järjestettävä riittävän usein vastaanottoja äideille ja lapsille. Myös muualla kunnan alueella on tarpeen mukaan järjestettävä lääkärin, terveyssisaren ja kättilön kiertäviä vastaanottoja kunnan osoittamissa sopivissa huoneistoissa.

Vastaanottojen lukumäärästä päättää terveydenhoitolautakunnan esityksestä lääninlääkäri.

11 §. Kunnallisen neuvolan vastaanotot ovat maksuttomia.

Neuvolan toimenpiteestä annetusta erikoishoidosta, joka ei kuulu neuvolan lakimääräisiin tehtäviin, neuvola on oikeutettu perimään korvausta terveydenhoitolautakunnan vahvistaman taksan mukaan.

12 §. Kunnallisen neuvolan lääkärille maksaa kunta tai siinä tapauksessa, että naapurikunnilla on yhteinen neuvola, asianomaiset kunnat

yhteisesti palkkion, joka määrätään äitiys- ja lastenhoidon neuvontavastaanottojen ja tutkittujen tapausten luvun perusteella. Palkkion suuruuden määrää lääkintöhallituksen esityksestä sisäasiainministeriö. Lisäksi saa lääkäri matkakustannusten korvausta niiden perusteiden mukaan, jotka ovat voimassa valtion viran tai toimen haltijoille tulevasta matkakustannusten korvauksesta.

13 §. Kuntien neuvolan lääkärille suorittamat palkkiot ja matkakustannukset korvataan kunnille valtion varoista.

Edellä 9 §:ssä mainitun sisustuksen ja varusteiden hankkimisesta aiheutuneista kustannuksista korvaa valtio kunnille kolme neljäsosaa. Saman perusteen mukaan suoritetaan valtion avustusta sisustuksen ja varusteiden tarpeellista uusimista varten.

Heikossa taloudellisessa asemassa oleville kunnille samoin kuin kunnille, joille neuvolan järjestäminen ja ylläpito maantieteellisistä tai muista erityisistä syistä tuottaa huomattavaa rasitusta, voi lääkintöhallitus asianomaista lääninhallitusta kuultuaan harkintansa perusteella myöntää ylimääräistä avustusta käytettävänä olevien määrärahojen mukaan.

14 §. Lääkintöhallituksen on valvottava, että kunnissa viiden vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta lukien toimii äitiys- ja lastenneuvola. Milloin erityiset syyt vaativat, voi lääkintöhallitus myöntää pitennystä sanottuun määräaikaan.

15 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

16 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1944.

57. Asetus kunnallisista äitiys- ja lastenneuvoloista annetun lain soveltamisesta.

Annettu kesäkuun 17 p:nä 1944.]

(Suomen as.-kok. 1944 : 393)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään kunnallisista äitiys- ja lastenneuvoloista 31 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain 15 §:n nojalla:

1 §. Kunnallisista äitiys- ja lastenneuvoloista annetun lain 7 §:ssä mainitun johtosäännön tulee sisältää määräykset:

1) neuvolan sisäisestä järjestyksestä ja niistä työmuodoista, jotka laissa tai asetuksessa säädettyjen tehtävien lisäksi kunnassa kuuluvat neuvolan toimialaan;

2) neuvolan lääkärin, terveyssisaren ja kättilön tehtävistä sekä terveyssisaren ja kättilön välisestä työnjaosta;

3) neuvolan ja paikkakunnalla äitiyden ja lastenhoidon alalla toimivien kunnallisten elinten sekä laitosten ja yhtymien keskinäisestä yhteistyöstä; sekä

N:o 57 (jatk.)

4) muista seikoista, joista johtosäännössä katsotaan tarpeelliseksi määrätä.

Neuvolan johtosäännön malli on lääkintöhallituksen toimesta laadittava ja pidettävä kunnan viranomaisten maksuttomasti saatavana.

2 §. Lääkäriin palkkio ja hänen matkakustannustensa korvaus suoritetaan vuosineljänneksittäin kunnan kassasta.

3 §. Kunnallisista äitiys- ja lastenneuvoloista annetun lain 13 §:n 1 momentin mukaan valtion varoista tuleva lääkärin palkkio ja matkakustannusten korvaus on kunkin kalenterivuosisuorituksen päätyttyä viipymättä tilattava lääkintöhallitukselta, ja tulee tilausta seurata lääkintöhallituksen määräämä selvitys.

4 §. Kunnallisista äitiys- ja lastenneuvoloista annetun lain 13 §:n 2 momentissa mainittua valtionapua on haettava lääkintöhallitukselta ja on hakemukseen liitettävä:

- 1) neuvolan perustamista koskeva päätös;
- 2) neuvolalle vahvistettu johtosääntö;
- 3) lääninlääkäriin todistus siitä, että neuvola on tarkastettu ja tarkoitukseensa hyväksytty;

4) todisteet kustannuksista, jotka on suoritettu neuvolan sisustuksesta ja varusteista tai niiden uusimisesta; sekä

5) todistus siitä, että sisustus ja varusteet, joita varten valtionapua haetaan, ovat jatkuvasti palovakuutetut täydestä arvostaan, mikäli lääkintöhallitus ei ole myöntänyt vapautusta palovakuutusvelvollisuudesta.

Lääkintöhallituksen tulee laissa säädetyllä perusteella määrätä, mikä valtionapu on neuvolalle suoritettava.

5 §. Neuvolan toimihenkilöiden ottamisesta ja eroamisesta on terveydenhoitolautakunnan viipymättä ilmoitettava lääninlääkärille.

6 §. Lääkintöhallituksen tulee valvoa, että äitiys- ja lastenneuvolain järjestelyssä ja hoidossa noudatetaan lakia ja vahvistettuja johtosääntöjä.

7 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1944.

58. Pitäjänmäen teollisuusalueen rakennusjärjestys.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama maaliskuun 17 p:nä 1944.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä kesäkuun 17 p:nä 1942)

1 L u k u.

Alueen järjestely ja rakentaminen.

1 §. Osaksi Helsingin maalaiskunnassa osaksi Huopalahden kunnassa sijaitseva Pitäjänmäen teollisuusalue on järjestettävä ja rakennettava vahvistetun rakennussuunnitelman ja siihen kuuluvien rakennussuunnitelma-määräysten mukaan.

Rakennustoiminnan järjestelyssä on sen lisäksi, mitä siitä asemakaava-laissa, rakennussäännössä tai muuten laillisessa järjestyksessä on säädetty, noudatettava tämän rakennusjärjestyksen säännöksiä.

Sillä rakennussuunnitelma-alueen osalla, joka sijaitsee Munkkiniemen taajaväkisen yhdyskunnan alueella, on noudatettava tämän rakennusjärjestyksen määräyksiä eikä Munkkiniemen taajaväkistä yhdyskuntaa varten vahvistettua rakennusjärjestystä.

2 L u k u.

Katujen, teiden ja yleisten paikkojen rakentaminen sekä kunnossa- ja puhtaanaapito.

2 §. Rakennussuunnitelmaan merkityt kadut ja muut yleistä liikennettä varten tarkoitetut paikat rakentaa katumaan omistaja tarpeen mukaan.

Tontinomistajan on tonttinsa kohdalla pidettävä kunnossa ja puhtaana puolet yleistä liikennettä varten kuntoonpannun katumaan leveydestä, ei kuitenkaan 15 m leveämmältä, ja sen lisäksi kuntoonpannulta kadulta tai maantieltä tontille johtavat katuosat.

Muun osan katumaasta pitää kunnossa ja puhtaana katumaan omistaja.

3 §. Rakennussuunnitelma-alueen kautta kulkeva maantie tehdään sekä pidetään kunnossa ja puhtaana voimassa olevan lain mukaisesti.

3 L u k u.

Viemärijohtot.

4 §. Katumaan omistaja rakentaa yleiset viemärijohtot sitä mukaa kuin tarve vaatii.

Tontinhaltija on velvollinen rakennustarkastajan määräämän ajan kuluessa rakentamaan yksityisen viemärijohton tontilta yleiseen viemäriin saakka.

Yleisen viemärin pitää kunnossa katumaan omistaja, yksityisen viemärijohton tontin haltija.

5 §. Yksityisen viemärijohton saa yhdistää yleiseen viemäriin vasta sitten kun siitä on ilmoitettu rakennustarkastajalle, ja on työn suoritusessa seurattava rakennustarkastajan antamia ohjeita.

Yksityinen viemärijohto on varustettava yksityisellä puhdistuslaitoksella ellei rakennustarkastaja toisin määrää.

Yksityisten puhdistuslaitosten suunnitelmille ja piirustuksille on hankittava rakennustarkastajan hyväksyminen.

6 §. Sillä osalla rakennussuunnitelma-alueella, missä ei ole yleisiä viemärijohtoja, tulee maanomistajan alueen kuivana pitämiseksi tehdä viemäreitä tarpeen mukaan.

Tällaisella alueella olevan tontin haltija on velvollinen ryhtymään tarkoituksenmukaisiin toimenpiteisiin tontin kuivana pitämiseksi ja jäteveden poistamiseksi. Pohja- ja pintaveden keräämistä varten on tehtävä viemärijojat ja ojiin kerääntyneen veden poisjohtamista varten yleiseen viemäriin laskeva salaoja tai viemäriputki. Jäteveden ja juoksevan lian kokoomista varten on tontille terveydellisesti soveliaaseen paikkaan tehtävä kaivo, jossa on vettäläpäisemättömät seinät ja pohja.

4 L u k u.

Rakennustarkastaja.

7 §. Rakennustarkastajan tehtävänä on ratkaista rakennuslupa-anomukset ja valvoa rakennustoimintaa rakennussuunnitelma-alueella. Sen lisäksi, mitä rakennustarkastajan tehtävistä on säädetty asemakaavalaissa, rakennussäännössä, joulukuun 21 päivänä 1932 annetussa sisäasiainministeriön päätöksessä rakennustarkastajatoimista sekä muissa laillisessa järjestyksessä annetuissa säännöksissä, tulee hänen erittäinkin:

1) antaa lausuntoja, neuvoja ja ohjeita kortteleiden jakamisesta ja rakentamisesta;

2) ottaa vastaan ja käsitellä rakennuslupa-anomukset, tarkastaa niihin liitetyt piirustukset ja asiapaperit sekä toimittaa tarpeelliset tarkastukset säädetyssä järjestyksessä;

3) myöntää maan tai rakennuksen omistajan suostumuksella lupa sellaisten lennätin-, puhelin-, voima- ja valaistusjohto- y. m. s. pylväiden, kiinnikkeiden, tukien tai kalusteiden pystyttämiseen tai kiinnittämiseen, jotka vaikuttavat katukuvaan tai rakennuksen julkisivun ulkonäköön;

4) toimittaa tarpeen mukaan katselmuksia saadakseen selville, että rakennussuunnitelma-alueella olevat kadut, rakennukset, aidat, pihat y. m. ovat asianmukaisessa kunnossa;

5) järjestää sopivaa yhteistoimintaa muiden rakennussuunnitelma-alueen viranomaisten kesken; sekä

6) olla toimistohuoneessa yleisön tavattavissa määrättyinä aikoina.

5 L u k u.

Rakennuslupa, rakennuksen paikan merkitseminen, rakennustyön johtaminen ja valvominen sekä rakennustyössä varteenotettavat varovaisuustoimenpiteet.

8 §. Rakennuslupaa on anottava kirjallisesti rakennustarkastajalta ja on anomukseen liitettävä:

a) todistus hakijan hallintaoikeuden perusteesta rakennustonttiin;

b) asemapiirros ja rakennuspiirustukset selityksineen kolmin kappalein, joista hakijan tulee asian ratkaisun jälkeen saada takaisin yhdet; sekä

c) rakennustontin kartta, joka osoittaa tontin suuruuden ja rajat sekä saatavissa olevat tiedot viemäreistä ja tontin korkeussuhteista.

Rakennuspiirustusten, joilla tarkoitetaan pääpiirustuksia, tulee olla laaditut siten kuin 7 päivänä syyskuuta 1932 annetussa sisäasiainministeriön päätöksessä säädetään.

Käsitellessään rakennuslupa-asiaa sekä rakennustyön kestäessä on rakennustarkastaja oikeutettu vaatimaan selvityksen rakennusaineista, perustuksen laadusta, rakennuksessa käytettävistä rakenteista ja rakennuspaikan maaperästä, erityisiä työ- ja rakennepiirustuksia sekä lujuuslaskelmia, niin myös muun tarpeen vaatiman selvityksen.

9 §. Rakennuksen purkamisesta sekä tontilla suoritettavista kaivamis-, louhimis- ja täyttämistöistä on etukäteen tehtävä kirjallinen ilmoitus rakennustarkastajalle.

10 §. Ennen rakentamiseen ryhtymistä on rakennustarkastajan merkittävä rakennuksen oikea paikka.

Uudis- ja lisärakennusta tehtäessä on rakennustarkastajan suoritettava tarkastus:

a) kun maankaivaminen on suoritettu, mutta ennenkuin perustuksen tekemiseen on ryhdytty (peruspohjantarkastus);

b) kun perustus on valmis ja kivijalka on pääkohdiltaan paikallaan (perustuksen- ja kivijalantarkastus);

c) kun välipohjapalkit on asetettu paikoilleen ja savupiiput tehty, mutta ennenkuin permantojen tekemiseen ja rappaamiseen on ryhdytty (savupiipun- ja palkistontarkastus); sekä

d) kun rakennus on täysin valmis tarkoitukseensa käytettäväksi (loppukatselmus). Loppukatselmus voidaan tarpeen vaatiessa suorittaa useammassa vaiheessa.

Katselmuksista on rakennustöiden edistymisen mukaan jätettävä kirjallinen anomus rakennustarkastajalle.

2 momentin a), b) ja c) kohdissa mainituista katselmuksista antaa rakennustarkastaja pyynnöstä rakentajalle todistuksen. Loppukatselmuksesta tekee rakennustarkastaja merkinnän rakennuspiirustusten sekä haki-
jan hallussa oleviin että arkistossa säilytettäviin kappaleisiin sitten kun rakennus on hyväksytty käytäntöön otettavaksi.

Rakentajan on katselmustilaisuudessa esitettävä työtä koskevat, vahvistetut piirustukset sekä annettava toimitusmiehelle tarpeellista apua.

11 §. Rakennustarkastajan lupa on myöskin hankittava:

a) rakennuksen tai sen osan käyttämiseen olennaisesti toiseen tarkoitukseen kuin mihin sitä ennen on käytetty ja vahvistetut rakennuspiirustukset osoittavat;

b) julkisivun muuttamiseen;

c) palaneen ja vaurioituneen rakennuksen saattamiseen ennalleen;

d) tontin aitaamiseen;

N:o 58 (jatk.)

- e) huoneiden tai huoneistojen jakamiseen tai yhdistämiseen;
- f) kantavan rakenteen muutokseen;
- g) uutta hormijärjestelmää vaativan tulisijan muutokseen;
- h) tilapäisen tulisijan tai kuivauslaitteen sijoittamiseen rakennuksen sisälle;
- i) puu- tai muun tavaran varastoitumiseen tontille;
- j) 7 §:n 1 mom. 3) kohdassa mainittujen laitteiden sijoittamiseen; sekä
- k) tilapäisen rakennuksen rakentamiseen.

12 §. Uudestaan rakentamisen ja rakennuksen korottamisen sekä muiden sellaisten töiden valvonnasta, joihin vaaditaan rakennuslupa tai muunlaatuinen lupa, ovat 10 §:n säännökset soveltuvin osin voimassa.

13 §. Rakennustyötä, jona on pidettävä myös rakennuksen purkamista, maanleikkausta ja louhimista, saa johtaa rakennustarkastajan hyväksymä henkilö, joka teknillisen koulun tai siihen verrattavan tai korkeamman teknillisen oppilaitoksen todistuksella on näyttänyt omaavansa tyydyttävät tiedot sekä sitäpaitsi asiantuntevan viranomaisen tai rakennusalaan perehtyneen henkilön antamalla todistuksella on osoittanut omaavansa tarpeellista käytännöllistä kokemusta ammatissa. Kuitenkin voi rakennustarkastaja laadultaan yksinkertaisen rakennustyön johtajaksi hyväksyä henkilön, joka ei täytä edellä sanottuja pätevyysvaatimuksia, mutta jolla katsotaan olevan siihen tarpeelliset edellytykset.

Vaadittaessa tulee työnjohtajan rakennusaikana pitää rakennustarkastajan vahvistaman mallin mukaista kirjaa, joka sisältää jatkuvan selonteon rakennustyön eri vaiheista.

Jos rakennustyöhön sisältyy vaikeita rakenteita, voi rakennustarkastaja määrätä, että sellaisen työn valvonta on jätettävä henkilölle, joka on siihen erityisesti valmistautunut ja omaa riittävän ammattikokemuksen.

14 §. Rakennuspaikalla on ryhdyttävä varovaisuustoimenpiteisiin, jotka rakennustöitä suoritettaessa ovat tarpeellisia henkilöihin tai omaisuuteen kohdistuvien vahinkojen välttämiseksi, ja on rakentajan tällöin noudatettava, mitä voimassa olevissa järjestysohjeissa työntekijäin suojaamiseksi tapaturmilta on säädetty; sekä niitä ohjeita ja varovaisuusmääräyksiä, joita rakennustarkastaja sen lisäksi katsoo olevan syytä antaa naapureihin ja ohikulkijoihin kohdistuvan vaaran ja haitan ehkäisemiseksi sekä paloturvallisuuden lisäämiseksi.

Kaivaus- ja perustustöitä tehtäessä on katumaan hyvin tuettava, niin että viemäri-, vesi- y. m. johdot eivät siirry paikoiltaan tai muuten vahingoitu, ja kaivauksia kylmän vuodenaikana suoritettaessa on johdot suojattava jäätymiseltä. Rakennustyötä suoritettaessa ei rakentaja saa vahingoittaa, liikutella tai siirtää tontille tai viereiseen katumaahan rajan tai korkeusase-man osoittamiseksi asetettuja kiintopisteitä ja merkkejä. Jos sellainen merkki on rakennusaikana poistettava tai muutettava, on tästä viipymättä ilmoitettava rakennustarkastajalle.

6 L u k u.

Rakennustapa.

15 §. Rakennuksen laajuudesta ja asemasta tontilla sekä rakennuksen korkeudesta, rakennusaineista ja muista rakennustapaa koskevista seikoista on rakennussuunnitelma-alueella voimassa jäljempänä 16—18 §:ään otetut säännökset, mikäli ei rakennustapaa ole säännöstelty rakennussuunnitelmalla tai siihen kuuluvilla määräyksillä.

Lyhennyksellä P. L. (palonkestävyyden luokittelu) viitataan 6 päivänä helmikuuta 1936 annettuun sisäasiainministeriön päätökseen rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokittelemisesta.

16 §. Rakennussuunnitelmassa tehdaskortteleiksi merkityille alueille rakennettaessa on noudatettava seuraavia erityisiä säännöksiä:

a) Alueelle saadaan rakentaa palonarkaan luokkaan kuuluvia rakennuksia teollista käyttöä varten (P. L. 4 § D III B ja C). Näiden rakennusten seinien tulee olla palonkestävät tai paloa pidättävät (P. L. 5 § I A ja B) ja vesikaton ainakin paloa pidättävä (P. L. 5 § V B). Rakennuksissa tulee henkilöturvallisuutta varten olla riittävä määrä palonkestävin seinin (P. L. 5 § I A) ympäröityihin porrashuoneisiin asetettuja palonkestäviä portaita (P. L. 5 § III A) ja näiden porrashuoneiden ja huonetilojen välisten ovien ja ikkunoiden tulee olla vähintään paloa pidättävät (P. L. 5 § IV B a ja b). Palonkestävin ulkoseinin varustettu rakennus saadaan tehdä enintään 21 m korkeaksi. Jos ulkoseinät ovat paloa pidättävät, ei rakennusta saa tehdä 9 m korkeammaksi. Ullakkotilan käyttö on kielletty. Milloin tehdasliikkeen laatu tai muut erityiset asianhaarat vaativat jotain rakennuksen osaa korkeammaksi kuin mitä edellä on säädetty, saa rakennustarkastaja palopäällikköä kuultuaan sallia poikkeuksen.

b) Alueelle saadaan myös rakentaa teollisuuslaitoksen tarvitsemia varastorakennuksia, joiden seinät ovat palonarkaa luokkaa (P. L. 5 § I D). Näiden rakennusten vesikattojen tulee olla ainakin paloa hidastavat (P. L. 5 § V C) ja mikäli rakennusten pinta-ala ylittää 600 m², on ne palonkestävin seinin (P. L. 4 § B j) jaettava enintään 600 m² laajoihin osastoihin. Rakennusten korkeus ei saa ylittää 9 m ja kerroksia niissä saa olla enintään kaksi. Ullakkotilan käyttö on kielletty.

c) Alueelle saadaan lisäksi rakentaa erillisiä rakennuksia, joissa on asuinhuoneistoja sellaista henkilökuntaa varten, jonka läsnäolo paikalla on teollisuuslaitoksen käytölle välttämätön sekä liikkeen konttori- ja ruokailuhuoneita. Näiden rakennusten korkeus ei saa ylittää 9 m, kerroksia niissä saa olla enintään kaksi ja tulee rakennusten olla ainakin paloa hidastavaa luokkaa (P. L. 4 § C). Edellä mainittuja huoneistoja ja huoneita saa sijoittaa myös tehdas- ja varastorakennukseen, mutta on tämän osan rakennusta täytettävä paloa pidättävälle rakennukselle asetetut vaatimukset (P. L. 4 § B) ja on tässä sitä paitsi otettava huomioon, että asuinhuoneistojen porrashuoneista ei saa olla yhteyttä rakennuksen muihin osiin.

d) Tontti ei yleensä saa olla alaltaan 1,500 m² pienempi. Tontin pinta-alasta saadaan enintään puolet käyttää rakentamiseen.

e) Sen lisäksi, mitä a), b) ja c) kohdissa on säädetty suurimmasta sallitusta rakennuskorkeudesta, on tontin sisällä sekä katu- että piharakennuksen korkeus sovitettava viereissä olevan pihamaan leveyteen siten, että käytetty rakennuskorkeus ei saa ylittää vastakkaisten rakennusten tai rakennuksen osien välimatkaa omalla tontilla sekä että rakennusta ei saa sijoittaa lähemmäksi naapuritontin rajaa kuin puolet käytetystä rakennuskorkeudesta. Kuitenkaan ei samalla tontilla olevien rakennusten tai niiden osien välimatka saa olla 9 m pienempi eikä etäisyys naapuritontin rajaan 6 m pienempi.

f) Naapuritontin rajalla ei tonttia saa 6 m:n leveydeltä käyttää varastopaikkana ja on tälle alueelle naapuritonttia vastaan istutettava lehtipuita.

17 §. Rakennussuunnitelma-alueella rakennuksia rakennettaessa, sisustettaessa ja varustettaessa on tässä rakennusjärjestyksessä säädetyn lisäksi noudatettava niitä säännöksiä, joita palosuojelusta tai palonkestävyydestä sekä valaistuksesta, ilmanvaihdosta ja muista rakennushygienisistä järjestelyistä kuin myös väestönsuojelusta on annettu tai vastedes annetaan, niin myös niitä määräyksiä, joita rakennustarkastaja antaa rakennuslupakysymystä harkitessaan.

18 §. Mainoslaitteet, kadun, tien tai yleisen paikan viereisissä seinissä olevat ikkunat sekä portit ja ulko-ovet samoin kuin pylväät, kiinnikkeet ja tuet sekä johtokalusteet on asetettava niin, etteivät ne häiritse liikennettä. Tällaiset laitteet eivät muodoltaan, tekotavaltaan tai väriltään saa olla rumentavia.

7 L u k u.

Erityiset säännökset.

19 §. Naapuritonttien välisen aitauksen tekemisestä ja kunnossapitamisestä aiheutuvat kustannukset on tontinhaltijain suoritettava puoleksi kummankin. Elleivät naapurit sovi aitauksekustannusten jaosta, päättää siitä rakennustarkastaja.

20 §. Käsitellessään lennätin-, puhelin-, voima- ja valaistusjohtojen kiinnikkeitä, tukia ja muita seiniin, kattoihin, portteihin tai aitoihin asettavia laitteita koskevia kysymyksiä, on rakennustarkastajan kuultuaan tontinhaltijaa, joka asemakaavalain 70 §:n mukaan on velvollinen sallimaan sanottujen laitteiden kiinnittämisen, otettava huomioon hänen etunsa sekä huolehdittava, että vahinkoa, haittaa ja rumennusta mahdollisimman suuressa määrin vältetään.

21 §. Tässä rakennusjärjestyksessä tarkoitetaan rakennustontilla myöskin rakennuskortteleissa olevaa, maanomistajan vuokralle luovutettavaa aluetta.

22 §. Ellei rakentamista ole aloitettu kolmen vuoden kuluessa ja loppuunsaatettu viiden vuoden kuluessa rakennusluvan myöntämisestä, ol-

koon lupa rauennut, jollei rakennustarkastaja erityisistä syistä pidennä sen voimassaoloaikaa.

23 §. Tämä rakennusjärjestys tulee voimaan tämän päätöksen saatua lainvoiman.

Rakennusyriytykseen, jonka piirustukset tämän rakennusjärjestyksen voimaan tullessa ovat tutkittavina tai jonka piirustukset on vahvistettu, mutta jota mainittuna ajankohtana ei ole aloitettu tai loppuunsaatettu, ja jonka piirustusten voimassaoloaika ei silloin vielä ole päättynyt, on sovellettava tähän asti voimassa olleita säännöksiä.

Asianomaisessa järjestyksessä valmiiksi rakennettu rakennus saadaan pysyttää muuttamatta, ellei se aiheuta tulenvaaraa taikka ole terveellisuuden tai kestävyuden kannalta vaarallinen.

59. Työntekijäin vuosilomien järjestäminen vuonna 1944.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 14 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 262)

Valtioneuvosto on taloudellisen elämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1944 annetun lain nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Työntekijälle, joka työntekijäin vuosilomalain mukaan vuonna 1944 on oikeutettu saamaan vuoden tai sitä pitemmän ajan jatkuneen työsuhteen perusteella vuosiloman, on jäljempänä mainituin poikkeuksin annettava puolet hänelle sanottuna vuonna lain tai sopimuksen mukaan tulevasta vuosilomasta, kuitenkin vähintään kuusi työpäivää.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulle työntekijälle on annettava myös jäljellä oleva osa hänen lomastaan siinä tapauksessa, että häntä voidaan käyttää maatalous- tai metsätyössä ja että hän tänä loma-aikana palkansa lisäksi maksettavaa kohtuullista korvausta vastaan työvoimapäällikön hyväksymällä tavalla osallistuu sanottuun työhön tai hänet työvelvollisena siihen määrätään. Työnantaja voi kuitenkin saatuaan siihen työvoimapäällikön suostumuksen olla antamatta tässä momentissa tarkoitettua osaa lomasta työntekijälle, joka työskentelee maanpuolustukselle tai väestön toimentulolle tärkeässä tai maan talouselämän ylläpitämiseksi välttämättömässä työssä ja joka työvelvollisena ei ole saanut työmääräystä maatalous- tai metsätyöhön.

Ellei työntekijä osallistu 2 momentissa mainitulla tavalla maatalous- tai metsätyöhön, vaan on siinä tarkoitettun ajan varsinaisen työnantajansa työssä, on hänelle palkan lisäksi maksettava sellainen korvaus kuin vuosilomalain 8 §:ssä on säädetty.

2 §. Jos työnantaja ei katso tarpeelliseksi pitää työntekijää työssä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuna, lomasta jäljellä olevana aikana eikä häntä myöskään siinä mainitulla tavalla saada sijoitetuksi maatalous- tai

N:o 59 (jatk.)

metsätyöhön, voi työnantaja antaa hänelle tämänkin osan vuosilomaa vapaasti käytettäväksi.

Työvoimaviranomaisten on elokuun loppuun mennessä työnantajalle ilmoitettava, tullaanko työntekijä, jolla ei itsellään ole hyväksyttävää työpaikkaa varattuna, viranomaisten toimesta sijoittamaan maatalous- tai metsätyöhön.

3 §. Vuonna 1944 voidaan seuraavia työntekijöitä pitää työssä heille kuuluvan vuosiloman aikana, nimittäin:

1) työntekijää, jonka työsuhde on jatkunut vuotta lyhyemmän ajan; sekä

2) sellaista johtohenkilöä, työnjohtajaa tai ammattityöntekijää, jonka jatkuva työssäolo on välttämätön yrityksen tai sen osaston toiminnan käynnissä pitämiseksi.

Tässä pykälässä tarkoitettulle työntekijälle on hänen vuosilomaansa vastaavalta ajalta palkan lisäksi suoritettava vuosilomalain 8 §:ssä mainittu korvaus.

Epävarmoissa tapauksissa ratkaisee valtion ammattientarkastaja, ketä on pidettävä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna työnjohtajana tai työntekijänä.

4 §. Edellä 1 §:n 1 momentissa mainittu osa vuosilomasta on annettava toukokuun 2 päivän ja lokakuun 31 päivän välisenä aikana, ellei sitä lain mukaan voida antaa myöhemmin tai asianomaiset toisin sovi.

Tämä osa vuosilomasta on annettava yhdenjaksoisena. Kuitenkin voidaan se vuosilomalain 4 §:ssä tarkoitettulle työntekijälle hänen suostumuksellaan antaa useammassa erässä.

Loman ajasta on ilmoitus työntekijälle annettava vähintään viikkoa ennen sen alkamista.

5 §. Ajan, jolloin 1 §:n 2 momentissa mainittu loma annetaan, määrää työnantaja neuvoteltuaan työvoimaviranomaisten kanssa, heinäkuun 1 päivän ja lokakuun 31 päivän välisenä aikana, paitsi milloin työntekijä osallistuu metsätyöhön tai polttoturpeen nostamiseen, jolloin loma on annettava toukokuun 2 päivän ja lokakuun 31 päivän välisenä aikana. Tarvittaessa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö voi myöntää poikkeuksia mainituista aikarajoista. Loma voidaan antaa useammassakin erässä.

Tässä pykälässä tarkoitettun loman ajasta on työntekijälle ilmoitettava vähintään kolmea päivää ennen sen alkamista.

6 §. Reserviin tai nostoväkeen kuuluvalla asevelvolliselle, jonka työsuhde palvelukseen kutsumisen johdosta on keskeytynyt ja joka ryhtyy kuukauden kuluessa palveluksesta vapauduttuaan, kuitenkin ennen syyskuun 1 päivää, jälleen työhön ja on työssä vuonna 1944 vähintään kuukauden, on annettava vuosiloma siihen kuuluvine etuineen niinkuin edellä tässä päätöksessä on sanottu.

Jos 1 momentissa tarkoitettu työntekijä ryhtyy työhön syyskuun 1 päivänä tai sen jälkeen ja on työssä vuonna 1944 vähintään kuukauden,

on hänelle sanotun vuoden loppuun mennessä annettava tämän päätöksen mukainen vuosiloma sen pituisen työsuhteen perusteella kuin hänen työsuhteensa oli hänen astuessaan palvelukseen tai tätä lomaa vastaavalta ajalta palkan lisäksi vuosilomalain 8 §:ssä tarkoitettu korvaus.

Vuosilomalain 2 §:n 3 momentissa tarkoitettussa työssä olevalle työntekijälle, joka vuonna 1944 on työssä vähintään kuukauden, on annettava 1 momentin mukaiset edut, jos hän on ryhtynyt työhön ennen joulukuun 1 päivää, sekä 2 momentin mukainen korvaus, jos hän on ryhtynyt työhön joulukuun 1 päivänä.

7 §. Korvaus, josta mainitaan 1 §:n 3 momentissa sekä 3 ja 6 §:ssä, on työntekijälle suoritettava marraskuun 15 päivään mennessä, paitsi milloin vuosiloma lain mukaan voidaan antaa myöhemmin, jossa tapauksessa korvaus on suoritettava ennen kalenterivuoden loppua.

8 §. Tätä päätöstä ei ole sovellettava työntekijään, joka on kuutta-toista vuotta nuorempi.

9 §. Tämä päätös ei aiheuta muutosta työvelvollisuuslain soveltamiseen.

60. Kaupungin viranhaltijain vuoden 1944 kesälomien järjestely.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 26 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 24)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että viranhaltijalle annetaan vuoden 1944 aikana jäljempänä mainittavin poikkeuksin puolet hänelle sanottuna vuonna virkasäännön mukaan tulevasta vuosilomasta;

viranhaltijalle on annettava myös jäljellä oleva osa hänen lomastaan siinä tapauksessa, että häntä voidaan käyttää maatalous- ja metsätyössä ja että hän tänä loma-aikana palkkansa lisäksi maksettavaa kohtuullista korvausta vastaan työvoimaviranomaisten hyväksymällä tavalla osallistuu sanottuun työhön tai hänet työvelvollisena siihen määrätään; ellei viranhaltija osallistu mainitulla tavalla maatalous- tai metsätyöhön, vaan hoitaa varsinaista virkaansa, on hänelle tältä osalta lomaa maksettava kaksinkertainen palkka;

jollei katsota tarpeelliseksi pitää viranhaltijaa työssä edellä tarkoitettuna lomasta jäljellä olevana aikana eikä häntä myöskään saada sijoitetuksi maatalous- tai metsätyöhön, voidaan hänelle antaa tämäkin osa vuosilomaa vapaasti käytettäväksi;

muutoin noudatetaan soveltuvin osin valtioneuvoston huhtikuun 14 päivänä 1944 antamaa päätöstä työntekijän oikeudesta vuosilomaan; sekä

kaupunginhallitus oikeutetaan ratkaisemaan mahdolliset lomien järjestelyn yhteydessä syntyvät tulkintatapaukset.

61. Väestönsuojeluun liittyvä huolto.

Sisäasiainministeriön päätös toukokuun 5 p:ttä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 319)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 53)

Sisäasiainministeriö on 5 päivänä syyskuuta 1940 annetun väestönsuojelun yleissuunnitelman 7 ja 50 §:n nojalla määrännyt:

1 §. Väestönsuojeluun liittyvän huollon tarkoituksena on vihollisen ilmahyökkäyksien tai muun toiminnan johdosta asuntonsa menettäneiden tai niiden käytöstä estyneiden henkilöiden sekä vanhempansa tai muut huoltajansa menettäneiden lasten tilapäinen huoltaminen, vauriopaikalta pelastetun omaisuuden talteenottaminen ja väliaikainen säilyttäminen sekä ennakkotietojen hankkiminen ja antaminen kuolleista, haavoittuneista ja kadonneista, väestön sijoittamisesta, omaisuusvahingoista, pelastetusta omaisuudesta ja muista vastaavanlaisista seikoista.

2 §. Edellä 1 §:ssä mainittu tilapäinen huolto käsittää asianomaisten tilapäisen majoittamisen, muonittamisen ja lääkintähuollon sekä välttämättömän vaateuksen hankkimisen sen tarpeeseen joutuneille.

3 §. Asunnottomiksi jääneiden tilapäiseksi majoittamiseksi voidaan kohteissa määrätä varattavaksi väestönsuojeluhuoltoloita vähintään 8 prosentille kohteen asukasmäärästä. Huoltoloiden vastaanottovalmiudesta antavat ilmasuojeluviranomaiset tarkemmat määräykset.

Majoitus huoltolassa kestää kunnes majoitettu on saanut itselleen väliaikaisen asunnon tai hänelle on voitu välittää tyydyttävä asunto. Majoitus huoltolassa on maksuton.

4 §. Elintarvikkeiden varaamisesta muonituksen tarpeeseen joutuneiden tilapäistä maksutonta muonittamista varten sekä tuhoutuneiden valtion ostokorttien korvaamisesta on määrätty erikseen.

Välittömästi pommituksen jälkeen tarvittavan välttämättömän vaateuksen hankkimisesta ja jakamisesta sekä eräistä lääkintähuoltoon kuuluvista toimenpiteistä määrätään erikseen.

5 §. Pelastetun omaisuuden varastoisemisesta ei kunta ole velvollinen huolehtimaan yli 30 vuorokautta ellei omistaja maksa vuokraa. Vuokra ei kuitenkaan saa ylittää omaisuuden säilyttämisestä aiheutuneita todellisia kustannuksia.

6 §. Väestönsuojeluun liittyvän huollon suunnittelusta, valmistelusta ja toteuttamisesta ovat kunnat velvolliset huolehtimaan asianomaisten elintensä välityksellä yhteistoiminnassa paikallisten ilmasuojeluviranomaisten kanssa.

7 §. Tämän päätöksen noudattamisen valvominen ja väestönsuojeluun liittyvän huollon aiheuttamien toimenpiteiden johtaminen kuuluu kunnan ilmasuojelupäällikölle.

62. Taksa, jonka mukaan kouluhammaslääkäreille on suoritettava korvausta lastensuojelulautakunnan alaisissa laitoksissa olevien lasten hammashoidosta.

Kaupunginhallituksen vahvistama huhtikuun 5 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 43)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa seuraavat kouluhammaslääkäreille suoritettavat maksut lastensuojelulautakunnan alaisissa laitoksissa oleville lapsille annettavasta hammashoidosta:

Yksinkertainen amalgaamitäyte	40 mk
» sementti-(silikaatti-)täyte	45 »
Juuri- ja terätäyte (amalgaami)	80 »
Juuri- ja terätäyte (sementti)	85 »
Gangrenahoito, juuri- ja terätäyte	100 »
Hammaskiven poisto ja ikenien hoito	20 »
Hampaan poisto puudutuksella	45 »
Hampaan poisto puudutuksetta	20 »
Hampaiden tarkastus	10 »

Laitoksissa käynneistä on hammaslääkärille lisäksi suoritettava matkakulujen korvausta sekä päivärahaa kaupungin voimassaolevan matkustus säännön mukaisesti.

63. Eläintarhan urheilukentän kilpailuvuokrien korottaminen.

Kiinteistölautakunnan vahvistama huhtikuun 17 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 63)

Kiinteistölautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa Eläintarhan urheilukentän kilpailuvuokrat toukokuun 1 päivästä 1944 alkaen seuraaviksi:

Prosenttivuokrat: 10 %, kun bruttotulot alittavat 15,000 markkaa ja 15 %, kun bruttotulot ylittävät 15,000 markkaa.

Perusmaksuna on kuitenkin suoritettava:

- 1) Jalkapallo-ottelusta 450 markkaa.
- 2) Kahdesta perättäisestä 1 ½ tunnin jalkapallo-ottelusta 600 markkaa.
- 3) Yksipäiväisistä kansallisista tai kansainvälisistä yleisurheilukilpailuista 600 ja kaksipäiväisistä 750 markkaa.

Kaksi tunnin kestävä perättäistä jalkapallo-ottelua samoin kuin yksi yhden tunnin ynnä yksi 1 ½ tunnin perättäinen jalkapallo-ottelu voidaan tulkita yhdeksi ottelutilaisuudeksi, josta kilpailuvuokraa kannetaan 450 markkaa. Tätä tulkintaa voidaan maksullisia jalkapallo-otteluja järjestettäessä soveltuvissa tapauksissa noudattaa myös muillakin kaupungin omistamilla kentillä.

64. Kansaneläkelaitokselle suoritettavan vakuutusmaksun pidättäminen.

Kaupunginhallituksen päätös tammikuun 7 p:itä 1944.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä kehoittaa kaupungin kaikkia hallituksia, lautakuntia ja johtokuntia pidättämään vuosineljänneksittäin vuoden 1944 alusta 1 % niiden vakinaisissa viroissa olevien viranhaltijain palkoista, jotka lain mukaan ovat velvolliset suorittamaan vakuutusmaksun kansaneläkelaitokselle. On tarkattava, ettei keneltäkään pidätetä maksimimäärää, 750 markkaa vuodessa, enemmän.

65. Koiraveron suuruus.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 10 p:itä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 31 ja 82)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että koiravero kanneetaan vuodelta 1944 400 markan suuruisena sekä vahvisti sen vuodesta 1945 lähtien 600 markaksi.

66. Laki irtolaislain muuttamisesta.

Annettu toukokuun 19 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 338)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 13)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun irtolaislain 21 § näin kuuluvaksi:

21 §. Pakkotyön täytäntöönpanossa noudatettakoon muutoin soveltuvin kohdin rangaistusten täytäntöönpanosta annetun asetuksen 2 luvun 4, 5, 6 ja 7 §:n, 8 §:n 1, 2, 3, 4 ja 5 momentin sekä 9, 10, 11 ja 12 §:n säännöksiä.

Pakkotyötä voidaan tarpeellisen valvonnan alaisena teettää pakkotyölaitoksen ulkopuolellakin.

Pakkotyöläiseen sovellettakoon myös, mitä vangin oikeudesta mennä avioliittoon erikseen on säädetty.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKEELMA

JULKAISUT

1944.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO.

N:o 5.

Sisällys: 67. Verovelvolliselle pannun kunnallisvero-ennakon oikaiseminen, s. 81. — 68. Eräitä koulutoimen järjestelyjä sota-aikana, s. 81. — 69. Laki kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista annetun lain muuttamisesta, s. 85. — 70. Laki lisäyksistä kansakoululaitoksen kustannuksista annettuun lakiin, s. 86. — 71. Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuosina 1944—1946 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus, s. 86. — 72. Laki kunnan viranhaltijain neuvotteluoikeudesta, s. 87. — 73. Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 88. — 74. Laki yleisestä lääkärinhoidosta annetun lain muuttamisesta, s. 90. — 75. Kansaneläkelakia koskevia poikkeuksia, s. 91. — 76. Asetus sisältävä väliaikaisia määräyksiä ajonopeudesta moottoriajoneuvoliikenteessä, s. 93. — 77. Eräitä tullilain säännöksiin tehtäviä poikkeuksia, s. 93. — 78. Työntekijäin palkanmaksukausi, s. 94. — 79. Helsingin kaupunginhallituksen ohjesäännön 10 §:n 3 kohdan muutos, s. 94. — 80. Kiinteistötoimiston johtosäännön muutos, s. 94. — 81. Harjoittelijoiden ottaminen kaupungin virastoihin, s. 95. — 82. Lisäys virkasääntöön, s. 95. — 83. Kaupungin ajoissa omin hevosin työskenteleville kuorma-ajureille suoritettava kalliinajanlisäys, s. 95. — 84. Sunnuntaityöstä johtuvan vapaa-ajan uudelleenjärjestely kaupunginkirjastossa, s. 96. — 85. Sairaala- ja kirjaston perustaminen kaupunginkirjastoon, s. 96. — 86. Taksa maksujen laskemiseksi kalasataman jäädyttämön käytöstä, s. 96.

67. Verovelvolliselle pannun kunnallisvero-ennakon oikaiseminen.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 11 p:it^ä 1944.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että milloin verovelvolliset, joille on pantu kunnallisveron ennakkoa maksettavaksi, katsovat, että heidän lopulliset veronsa vuodelta 1943 tulevat alenemaan siinä määrin, että heidän ennakkoveronsa ovat liian korkeat, tulee heidän oikaisun saamiseksi kääntyä verotusvalmisteluviraston puoleen, jonka antamien todistusten perusteella rahatoimisto käsittelee asiat ja esittää ne kaupunginhallituksen yleisjaostolle.

68. Eräitä koulutoimen järjestelyjä sota-aikana.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 4 p:it^ä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 302)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 17)

Valtioneuvosto on eräistä koulutoimen järjestelyistä sota-aikana 23 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain 7 §:n nojalla opetusministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Milloin oppilaitoksen huoneisto tai osa siitä on otettu muuhun käyttöön, on oppilaitoksen johdon viipymättä ryhdyttävä toimenpiteisiin sellaisen huoneiston järjestämiseksi tai hankkimiseksi, että laitos voi jatkaa työtänsä, ellei muuta estettä ole. Johtajan on heti ilmoitettava asiasta laitoksen toimintaa lähinnä valvovalle valtion viranomaiselle.

Laitoksen johdolla tarkoitetaan tässä päätöksessä valtion oppilaitoksen johtajaa sekä yksityisen ja kunnallisen oppilaitoksen johtajaa ja johtokuntaa, valvovalla viranomaisella ministeriötä, jos oppilaitos ei ole minikään keskusviraston alainen, muussa tapauksessa asianomaista keskusvirastoa, kansakoulujen osalta kuitenkin kansakouluntarkastajaa.

2 §. Kun oppilaitoksen siirtäminen toisen oppilaitoksen huoneistoon tai toiseen toimipaikkaan osoittautuu aiheelliseksi, ilmoitakoon asianomainen ministeriö tai keskusvirasto siitä laitoksen johtajalle, kansakoulujen osalta tarkastajalle, ja tulee laitoksen johdon kiireellisesti laatia suunnitelma siirron toimeenpanosta. Jos taas laitoksen johto katsoo siirron tarpeelliseksi, tehkään esityksen valvovalle viranomaiselle.

Jos ministeriö tai keskusvirasto kiireellisessä tapauksessa määrää siirron toimitettavaksi ennenkuin edellä sanottu suunnitelma on saatu, antakoon se laitoksen johdolle mahdollisuuden mukaan ohjeita siirron suorittamiseen.

3 §. Siinä suunnitelmassa, joka laitoksen johdon on 2 §:n mukaan tehtävä laitoksen siirrosta, on esitettävä seuraavat asiat:

1) mitkä oppilaitoksen luokat tai osastot siirtyvät ja mihin siirto tapahtuu (myös uusi postiosoite);

2) siirtyvien opettajien nimet, heille tulevat opetusaineet ja tuntimäärät, kuka on siirtyvän osan johtaja, kuka ehkä jää paikkakunnalle edustamaan oppilaitosta sekä keitä henkilöitä ei tarvita siirtyvässä laitoksessa;

3) siirtyvien oppilaiden lukumäärä luokittain tai osastoittain, erikseen pojat ja tytöt;

4) yksinkertainen pohjapiirros siitä huoneistosta, johon siirto tapahtuu, sekä selostus eri huoneiden käytöstä;

5) suunnitelma oppilaskodin tai muun koulumajoituksen ja ruokailun järjestämisestä sekä ilmoitus siitä, mihin hintaan majoitus ja ruoka annetaan oppilaille ja mikä määrä vähävaraisten lapsia olisi vapautettava näistä maksuista joko osaksi tai kokonaan; sekä

6) arviolaskelma siirron tuottamista kustannuksista.

4 §. Kun oppilaitos on määrätty siirtymään toiseen toimipaikkaan, perustamaan lisäluokkia tai oppilaskoti taikka järjestämään muuta koulumajoitusta, on kaikkien asianomaisten viivyttämättä ryhdyttävä toimenpiteisiin määräyksen toteuttamiseksi. Jos laitos on määrätty luovuttamaan huoneisto, kalustoa tai opetusvälineitä toisen laitoksen käyttöön, älköön ensinmainitun laitoksen johtajaopettaja tai muu sen palveluksessa oleva kieltäkö apuansa toisen laitoksen toiminnan järjestämisessä.

5 §. Sodan johdosta toiselle paikkakunnalle siirtynyt oppilas on velvollinen ilmoittautuessaan toiseen oppilaitokseen tai tämän oppilaitoksen

johtajan määrämän kohtuullisen ajan kuluessa sen jälkeen esittämään todistuksen, josta käy selville, minkä oppilaitoksen ja luokan oppilas hän on, minkä arvostelun hän viimeksi on saanut sekä onko hän suorittanut lukukausimaksunsa, jos sellaista kannetaan. Todistuksen puuttumisen tähden, milloin se johtuu voittamattomasta esteestä, älköön kuitenkaan oppilasta erotettako.

6 §. Yhdessä opetettavien oppilaiden lukumäärä saa väliaikaisten oppilaiden takia pakottavissa tapauksissa kohota enintään viiteenkymmeneen, mikäli ei keskusvirasto tai ministeriö toisin määrää.

Jos oppilaitokseen ilmoittautuu väliaikaisia oppilaita niin paljon, ettei heille ole tilaa, on laitoksen johdon heti tehtävä virkateitse esitys lisäluokan perustamisesta. Sama olkoon voimassa, jos oppilaskoti tai muu koulu-majoitus osoittautuu välttämättömäksi.

7 §. Toiselta paikkakunnalta saapuneista väliaikaisista oppilaita on koulun pidettävä erityistä huolta, ja määrätköön koulun johtaja heidän huoltajakseen, ellei hän itse voi hoitaa tätä tehtävää, laitoksen opettajista yhden, jonka tulee perehtyä oppilaiden opinnoissa esiintyviin vaikeuksiin ynnä asunto- ja ravinto-oloihin, valvoa heidän etuaan ja käytöstään sekä vastata heidän vanhempiensa tiedusteluihin koulunkäyntiä koskevista asioista ja antaa tietoja ja ohjeita heille.

8 §. Jos väliaikaisten oppilaiden takia syytä tai toisesta käy välttämättömäksi supistaa opetusta joissakin aineissa tai, jotta väliaikaiset oppilaat voisivat paremmin opiskeluun liittyä, järjestää opitun kertausta tai erityisopetusta, ryhtykööt asianomaiset viivyttelämättä tarpeellisiin toimenpiteisiin. Yleensä on pyrittävä siihen, että opetusta annetaan kaikissa laitoksen lukusuunnitelman aineissa.

Milloin kansakoulun väliaikaisiksi oppilaita ilmoittautuu oppikoulun kahden ensimmäisen luokan oppilaita, annettakoon heille kohtuuden mukaan erityisopetusta oppikoulun lukusuunnitelman pääaineissa, myös vieraisissa kielissä, mikäli joku koulun opettajista siihen kykenee.

9 §. Väliaikaisen oppilaan arvostelun ja luokalta siirtämisen perusteista antaa määräyksen asianomainen ministeriö.

10 §. Väliaikaista oppilasta älköön yleensä velvoitettako hankkimaan uusia oppikirjoja. Ellei sitä muuten voida välttää, ryhtyköön laitoksen johto toimenpiteisiin käytettyjen oppikirjojen lainaamiseksi hänelle.

Milloin väliaikainen oppilas jo on varsinaiseen oppilaitokseensa suorittanut lukukausimaksunsa, ei häneltä saa vaatia uutta lukukausimaksua. Ellei lukukausimaksua ole suoritettu siirtymisen tapahtuessa, on uudella oppilaitoksella oikeus kantaa oppilaan varsinaisen oppilaitoksen lukukausimaksu. Jos puolet maksusta on suoritettu, on uuteen oppilaitokseen suoritettava puolet oppilaan varsinaisen oppilaitoksen lukukausimaksusta.

11 §. Toisiansa vastaavina oppilaitoksina on pidettävä kansakouluja keskenään sekä oppikouluja keskenään huolimatta siitä, ovatko viimeksi mainitut poika- vai tyttökouluja taikka kansakoulun neljän tai kuuden vuosiluokan pohjalla toimivia, niin myös saman alan ammattikouluja. Li-

N:o 68 (jatk.)

säksi vastaavat yleiset ammattikoulut ja iltajätke-opetus sekä valmistavat ammattikoulut ja päiväjätkö-opetus kouluun pääsyyn nähden toisiaan.

Oppimäärien ollessa erilaiset on uuden oppilaitoksen johtajan ratkaistava, mille luokalle väliaikaiseksi oppilaaiksi ilmoittautunut on sopivimmin sijoitettava.

12 §. Kunnan tai yksityisluontoisen oppilaitoksen henkilökuntaan kuuluvan siirtämisestä sota-aikana hoitamaan toista virkaa, tointa tai tehtävää päättää asianomainen keskusvirasto tai, ellei hän ole minkään keskusviraston alainen, ministeriö.

Valtion viran tai toimen haltijan sekä maalaiskansakoulun opettajan siirtämisestä väliaikaisesti hoitamaan toista virkaa, tointa tai tehtävää on säädetty erikseen.

13 §. Toista virkaa, tointa tai tehtävää hoitamaan määrätty saakoon entiset palkkaetunsa. Lisätyöstä maksettavaa korvausta on hänellä oikeus saada kuitenkin vain mikäli hänen työnsä vastaa sellaista työmäärää, jonka perusteella hänellä on ollut oikeus lisäkorvaukseen.

Jos toisesta virasta, toimesta tai tehtävästä maksettava palkkaus on suurempi, saakoon siirretty lisäksi erotuksen.

Toiselle paikkakunnalle siirretty saakoon korvauksen matkakustannuksista asianomaisen ministeriön vahvistamien perusteiden mukaan. Sen lisäksi saakoon hän päivärahaa 50 markkaa, palveluskuntaan kuuluva kuitenkin 40 markkaa jokaiselta päiväältä, matkapäivät niihin luettuina, jonka hän on velvollinen siirtomääräyksen mukaan oleskelemaan toisella paikkakunnalla. Jos hän saa vapaan asunnon, maksetaan tästä päivärahasta vain puolet.

Tämän pykälän 1 momentissa määrätyn palkkauksen suorittaa se laitos, johon siirretty vakinaisesti kuuluu. Lisäpalkkion, joka on säädetty 2 momentissa, niin myös matkakustannusten korvauksen ja päivärahan suorittaa se laitos, jonka hyväksi siirretty tekee työnsä. Jos epäselvyyttä syntyy, määrää palkkion suorittajan asianomainen keskusvirasto tai, ellei henkilö ole keskusviraston alainen, ministeriö.

Tämän pykälän säännökset eivät koske valtion viran ja toimen haltijoita eivätkä maalaiskansakoulun opettajia.

14 §. Se valtionapu, jonka oppilaitos on eräistä koulutoimen järjestelyistä sota-aikana annetun lain 5 §:n nojalla oikeutettu saamaan, on tilattava asianomaiselta keskusvirastolta tai, ellei laitos ole keskusviraston alainen, ministeriöltä viimeistään seuraavan kalenterivuoden alkupuoliskolla. Keskusvirasto tai ministeriö voi kuitenkin suorittaa ennakkoa edellä mainittuna aikana tapahtuvaa tilitystä vastaan, jos laitos ei muuten kykene kohtuudella suoriutumaan kysymyksessä olevista menoistaan.

Keskusvirasto tai ministeriö antaa lähemmät määräykset tilityksissä tarpeellisista todisteista ja lomakkeista.

15 §. Kuuden kuukauden kuluessa siitä kun oppilaitos on lakannut käyttämästä toisen oppilaitoksen huoneistoa tai muuta omaisuutta, on viimeksi mainitun esitettävä vaatimus lämmitys-, valaistus- ja siivouskus-

tannuksien suorittamisesta tai laitoksen omaisuudelle tuotetun vahingon korvaamisesta.

16 §. Päätökseen, jolla oppilaitos on määrätty siirrettäväksi toiseen toimipaikkaan tai sen henkilökuntaan kuuluva hoitamaan toista virkaa, tointa tai tehtävää, ei saa hakea muutosta.

17 §. Ministeriö tai keskusvirasto voi tarpeen vaatiessa antaa alaisilleen oppilaitoksille tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta.

69. Laki kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista annetun lain muuttamisesta.

Annettu toukokuun 26 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 360)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1923 : 34)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista 18 päivänä toukokuuta 1923 annetun lain 2 ja 7 § sekä lisätään sanottuun lakiin uusi 9 a § seuraavasti:

2 §. Kansakoulut, joiden laajuudesta ja työajasta on säädetty oppivelvollisuudesta annetussa laissa, tarkoittavat jokaiselle kansalaiselle välttämättömän pohjasivistyksen antamista kotikasvatukseen nojaten. Niiden tulee parhaansa mukaan kasvattaa oppilaansa siveellisyyteen ja hyviin tapoihin sekä antaa heille elämää varten tarpeellisia tietoja ja taitoja.

Kansakoulujen tehtävänä on myös yhteistoiminnassa nuorison hyväksi toimivien järjestöjen kanssa tukea ja auttaa koulunkäyntinsä päättäneen nuorison jatkuvaa opiskelua ja sivistysharrastuksia.

7 §. Jokaisella kansakoulupiirillä on johtokunta.

Kaupunkikunnassa on yksi tai useampia johtokuntia.

Maalaiskunnalla on kansakoulutoimen yhtenäistä johtamista varten myös kansakoululautakunta.

Kansakoulun johtokuntaan kunnanvaltuusto valitsee kolmeksi vuodeksi kerrallaan kuusi jäsentä. Johtokuntaan kuuluu lisäksi seitsemäntenä jäsenenä maalaiskunnassa koulun johtaja ja kaupungissa opettajiston kalenterivuodeksi kerrallaan valitsema edustaja. Kansakoululautakuntaan kunnanvaltuusto valitsee niinkään kolmeksi vuodeksi kerrallaan tarpeellisen määrän jäseniä, joista ainakin yhden on oltava opettaja. Johtokunnan ja kansakoululautakunnan vaalista on muuten voimassa, mitä kunnallisten lautakuntain vaalista on säädetty.

9 a §. Koeajaksi valitun kansakoulunopettajan, joka ennen tämän lain voimaantuloa ei ole saanut valtakirjaa, tulee ennen valtakirjan antamista kouluhallituksen määräyksestä ottaa osaa nuorisotyönjohtajakursseihin sekä suorittaa erityinen tutkinto nuorisokasvatusopissa ja kansakouluhallinnossa.

70. Laki lisäyksistä kansakoululaitoksen kustannuksista annettuun lakiin.

Annettu toukokuun 26 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 359)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1926 : 22)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annettuun lakiin näin kuuluva 5 a §:

5 a §. Koulun huoneistoja älköön käytettäväksi tarkoituksiin, jotka ovat ristiriidassa koulun kasvatustehtävän kanssa. Muuhun, paitsi koulun omaan käyttöön, on hankittava ajoissa johtokunnan lupa. Tällaista lupaa älköön ilman painavia syitä kiellettäväksi, jos kysymyksessä on kerho, kurssi taikka muu opinto-, laulu-, voimistelu- tai urheilutilaisuus, jossa voidaan edellyttää järjestyksen säilyvän ja jota ei käytetä taloudellisen edun saavuttamiseksi.

Maalaiskunnassa on koulun johtajalla ja sillä opettajalla, jonka opetushuoneen luovuttamisesta on kysymys, niin myös anojalla oikeus viiden päivän kuluessa johtokunnan päätöksestä tiedon saatuaan vaatia, että asia alistetaan kansakouluntarkastajan ratkaistavaksi. Kaupunkikunnassa johtokunta ratkaisee asian koulun johtajan lausunnon siitä saatuaan. Koulun johtajalla ja luvan anojalla on oikeus viiden päivän kuluessa johtokunnan päätöksestä tiedon saatuaan vaatia, että asia alistetaan kaupunginhallituksen ratkaistavaksi.

Milloin siihen on syytä voi kunta tai johtokunta määrätä, että huoneistojen valaistuksesta, puhdistamisesta ja valvonnasta sekä koulun omaisuuden kulumisesta tai sille mahdollisesti tuotetun vahingon korvaamisesta on asetettava ennakotakuu. Muuta maksua älköön kannettava, milloin lupa annetaan 1 momentin viimeisessä lauseessa mainittua tarkoitusta varten.

71. Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuosina 1944—1946 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus.

[Valtioneuvoston päätös helmäkuun 6 piltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 451)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 21)

Kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 15 ja 17 §:n nojalla, sellaisina kuin nämä lainpaikat ovat, edellinen 31 päivänä maaliskuuta 1944 ja jälkimmäinen 11 päivänä joulukuuta 1931 annetussa laissa, valtioneuvosto on opetusministeriön esittelystä määrännyt, että valtion varoista kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuosilta 1944—1946 maksettava avustus, joka mainitun lain 17 §:n mukaan suori-

tetaan kaupungeille, on oleva viisisataa markkaa ja se avustus, joka saman lain 15 §:n 2 momentin mukaan suoritetaan kauppaloille, seitsemänkymmentä markkaa kutakin oppilasta kohden vuodessa.

72. Laki kunnan viranhaltijain neuvottelu oikeudesta.

Annettu toukokuun 26 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 389)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Kunnan viranhaltijoilla on oikeus periaatteellisista tai muutoin yleisluontoisista virkaan ottamista, virka- ja työsuhdetta sekä palkkausta koskevista asioista yhdistyksensä tai liittonsa välityksellä neuvotella asianomaisen kunnan viranomaisen kanssa sillä tavoin kuin tässä laissa ja sen nojalla annetussa asetuksessa säädetään. Sama oikeus on kuntain yhtymän viranhaltijoilla neuvotella yhtymän viranomaisen kanssa. Jos valtion viranomainen käsittelee tässä momentissa tarkoitettuja asioita, on asianomaisilla viranhaltijoilla tämän lain mukainen oikeus neuvotella myös sanotun viranomaisen kanssa, josta silloin on voimassa mitä kunnallisesta viranomaisesta on sanottu.

Edellä 1 momentissa mainituilla neuvotteluilla ei rajoiteta viranomaisen valtaa laillisessa järjestyksessä päättää asiasta eikä myöskään viranhaltijain oikeutta tehdä esityksiä ja pyyntöjä viranomaisille tai muutoin valvoa etuaan.

Kuntain sekä niiden yhtymän viranhaltijoilla tarkoitetaan tässä laissa sellaisia näiden viroissa olevia, jotka eivät ole työsopimuslain alaisessa työssä.

2 §. Ennenkuin viranomainen tekee ehdotuksen 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuja asioita koskevien määräysten antamiseksi tai muuttamiseksi taikka antaa tai muuttaa sellaisia määräyksiä, on sen sopivin tavoin varattava niille yhdistyksille tai liitoille, joita asian on katsottava koskevan, tilaisuus saada sellaisia määräyksiä koskevat ehdotukset tai luonnokset tietoonsa.

Jos yhdistys tai liitto haluaa neuvotteluja 1 momentissa mainitussa asiassa, on sen ilmoitettava siitä viranomaiselle viimeistään kahdeksan päivän kuluessa tiedoksisaannista.

3 §. Neuvotteluja pyydetään kirjallisesti. Älköön pyyntöä, joka laillisella tavalla on tehty asianomaiselle viranomaiselle, hylättävä, paitsi milloin asia ei ole sellainen kuin 1 §:ssä on mainittu.

4 §. Viranomainen älköön lopullisesti käsitelkö asiaa, mistä on neuvoteltu, ennenkuin viikko on kulunut siitä kun kirjalliset neuvottelut on julistettu päättyneiksi tai ennenkuin viranomainen on saanut suullisissa neuvotteluissa tehdyn pöytäkirjan.

N:o 72 (jatk.)

Mitä 1 momentissa on säädetty, älköön kuitenkaan sovellettako, milloin asia ei siedä viivytystä.

5 §. Viranomaisen on suoritettava neuvottelujen puheenjohtajan ja pöytäkirjanpitäjän palkkiot, milloin heille on palkkiota suoritettava, sekä varattava neuvottelijain käytettäväksi huoneisto ja kirjoitustarpeet. Asianosaiset saavat muutoin itse vastata neuvottelujen aiheuttamista kuluistaan.

6 §. Viranhaltijalta älköön pakottavitta syittä kiellettäkö lomaa suullisiin neuvotteluihin osallistumista varten.

7 §. Viranomaisen päätös, jolla on hylätty pyyntö neuvottelujen aloittamisesta, on alistettava sosiaaliministeriön ratkaistavaksi, ja voi sosiaaliministeriö, jos katsoo siihen aiheutta olevan, velvoittaa viranomaisen ryhtymään neuvotteluihin. Sosiaaliministeriön päätös asiassa on lopullinen.

8 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

9 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1944.

73. Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu toukokuun 26 p:nä 1944. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1944 : 356)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 75)

Valtiovarainministerin esittelystä muutetaan noudatettavaksi kuluvan vuoden alusta valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta 19 päivänä tammikuuta 1943 annetun asetuksen 1 ja 4 § näin kuuluviksi:

1 §. Peruspalkkaiset virat ja toimet kuuluvat palkkausluokkiin seuraavasti:

	Palkkaus- luokka	Perus- palkka, mk
<i>Kaupunkien poliisilaitokset:</i>		
Poliisimestari, 1 l. (Helsinki)	31	111,000
Rikososaston johtaja (Helsinki)	26	85,500
Poliisimestarin lainopillinen apulainen	26	85,500
Poliisimestarin apulainen (Helsinki)	26	85,500
Toimiupseeri (Helsinki)	21	65,700

Rikososaston johtajan apulainen	21	65,700
Sihteeri, 1 l. (Helsinki)	21	65,700
Apulaissihteeri (Helsinki)	17	52,500
Apulaissihteeri (Helsinki)	15	46,800
Liikennetoimiston johtaja	17	52,500
Tuntomerkkitoimiston johtaja	16	49,500
Tutkintotoimiston johtaja	16	49,500
Tiedonantotoimiston johtaja	16	49,500
Passitoimiston johtaja	16	49,500
Taloudenhoitaja (Helsinki)	16	49,500
Kirjapainon johtaja	12	39,300
Varastonhoitaja	12	39,300
Valokuvaaja	12	39,300
Rahastonhoitaja	11	37,200
Rikososaston varastonhoitaja	10	35,100
Komisario, 1 l.	18	55,500
Komisario, 2 l.	16	49,500
Kanslisti, 1 l.	12	39,300
Kanslisti, 2 l.	10	35,100
Kirjuri, 1 l.	8	31,200
Kirjuri, 3 l.	6	27,600
Ylikonstaapeli, 1 l.	14	44,100
Tarkastuskonstaapeli, 1 l.	13	41,700
Vanhempi konstaapeli, 1 l.	12	39,300
Nuorempi konstaapeli, 1 l.	11	37,200
Vanhempi hoitajatar	8	31,200
Nuorempi hoitajatar	7	29,400
Vahtimestari, y. p.	8	31,200
Vahtimestari, a. p.	6	27,600

74. Laki yleisestä lääkärihoidosta annetun lain muuttamisesta.

Annettu helmäkuun 7 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 447)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 43)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan yleisestä lääkärihoidosta 9 päivänä kesäkuuta 1939 annetun lain 10, 14, 16 ja 18 § näin kuuluvaksi:

4 L u k u.

Kaupungin- ja kunnanlääkärit.

10 §. Jokaisessa kaupungissa pitää olla kaupunginlääkäri. Tämän virka-alue voi käsittää myös sen tai ne läheiset kunnat, jotka kaupungin kanssa ylläpitävät yhteistä lääkärivirkaa.

Maalaiskunta, joka ei kuulu aluelääkäriin tai kaupunginlääkäriin virka-alueeseen, ja kauppalat ovat velvolliset joko yksin tai yhdessä muiden kuntien kanssa ylläpitämään kunnanlääkärivirkaa.

Jos lääkintöhallitus pitää tarpeellisena, että kaupunki tai kauppalat lähikunnan tai -kuntien kanssa tai lähikunnat yhdessä ylläpitävät yhteistä lääkärivirkaa, mutta nämä lääkintöhallituksen kehoituksen saatuaan eivät siihen suostu taikka jollei lääkintöhallitus pidä ehdotettua kaupungin- tai kunnanlääkäriin virka-aluetta laajuudeltaan ja rajoiltaan sopivana, alista-koon asian valtioneuvoston ratkaistavaksi.

Sama olkoon lakina, jos kunnat eivät sovi yhteisen lääkärin palkkausta, asunnon sijaitsemispaikkaa tai hänen toimintaansa eri kunnissa koskevista seikoista eivätkä lääkintöhallituksen kehoituksesta suostu sen tekemään järjestelyehdotukseen.

14 §. Kaupunginlääkärille ja kunnanlääkärille on maksettava riittävä peruspalkka, jonka suuruuden valtioneuvosto vahvistaa, sekä ikälisä ynnä eläke samojen perusteiden mukaan kuin 22 palkkausluokkaan kuuluville valtion viran haltijoille, jollei heidän peruspalkkansa nouse suurempaan määrään.

Kunnanlääkärille on kauppalan tai maalaiskunnan taikka asianomaisen kuntayhtymän toimesta järjestettävä vapaa virka-asunto vastaanottohuoneineen sekä asunnon ja vastaanottohuoneiston lämmittämistä varten tarvittavat polttopuut.

5 L u k u.

Lääkärihoitoa varten annettava valtionavustus.

16 §. Kaupungit, kauppalat ja maalaiskunnat ovat oikeutetut kaupungin- tai kunnanlääkäriviran ylläpitoa varten saamaan valtionavustusta kaksi kolmasosaa viran peruspalkasta sekä lisäksi sen määrän, minkä lääkäri saa ikälisänä. Kauppalat ja maalaiskunnat ovat oikeutetut myös

saamaan valtionavustusta kaksi kolmasosaa lääkärin luontoisetujen valtionneuvoston päätöksellä määrättävästä raha-arvosta. Eläke, jonka kaupungin- ja kunnanlääkäri 14 §:n mukaan on saava, suoritetaan niinkään valtionvaroista.

Sama olkoon lakina kauppara- ja maalaiskuntien kuntayhtymistä, jotka ylläpitävät yhteistä lääkärinvirkaa.

Jos kaupungissa on kaksi tai useampia kaupunginlääkärinvirkoja, suoritetaan 1 momentissa mainittua valtionavustusta ja eläkettä ainoastaan yhdestä virasta. Jos maalaiskunnassa on kaksi tai useampia kunnanlääkärinvirkoja, voi valtioneuvosto erikoistapauksessa hakemuksesta myöntää valtionavustusta ja eläkettä useammasta kuin yhdestä sellaisesta virasta.

Köyhät ja harvaanasutut maalaiskunnat voivat saada suuremmankin valtionavustuksen kuin edellä 1 momentissa on sanottu.

6 L u k u .

Erinäisiä säännöksiä.

18 §. Valtioneuvoston on lääkintöhallituksen esityksestä määrättävä, milloin piirilääkärinvirka lakkautetaan ja maakuntalääkärin- ja apulaislääkärinlääkärinvirat perustetaan, sekä muuten päätettävä uudelleenjärjestelyn toimeenpanosta. Kunnes muutos asianomaisilta osilta on toimeenpantu, liitetään piirilääkärien virkapiirit lääninlääkärin virka-alueeseen, ja hoitavat piirilääkärit kukin piirissään apulaislääkärille kuuluvat tehtävät.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1944, mutta sovelletaan sen 14 §:n säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 1943 lukien.

75. Kansaneläkelakia koskevia poikkeuksia.

Valtioneuvoston päätös helmäkuun 13 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 484)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 160)

Valtioneuvosto on väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkelakiin 30 päivänä joulukuuta 1943 annetun lain 1 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Kansaneläkelain mukaan vakuutetulle henkilölle, joka ei ole liittännyt saamaansa palkanpidätystodistetta kunnallisveroilmoitukseensa vuodelta 1939, 1940, 1941 tai 1942 kansaneläkelain 15 §:n mukaisesti tai jonka todistetta ei ole luettu vähennykseksi hänen vakuutusmaksuaan

sanotuilta vuosilta määrättäessä, on hakemuksesta kansaneläkelaitoksen toimesta vakuutusmaksujen kannon päätyttyä suoritettava takaisin todisteen osoittama määrä, jos hän on maksanut todisteen tarkoittaman tulon osalta vakuutusmaksun. Jos maksettu vakuutusmaksu on pienempi kuin todisteen osoittama määrä, suoritetaan takaisin vain ensiksi mainittu määrä.

2 §. Kansaneläkelaitoksen kulujen korvaukseksi vähennetään kymmenen markkaa 1 §:n mukaan takaisin suoritettavasta määrästä.

3 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitettuun hakemukseen, joka on annettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1945 kansaneläkelaitoksen piiriasiamiehelle, on liitettävä palkanpidätystodiste, vakuutusmaksulippu ja, ellei vakuutusmaksua ole siihen kuitattu maksetuksi, myös vakuutusmaksun suorittamisesta annettu kuitti sekä, jos vakuutetulla vuonna 1939, 1940, 1941 tai 1942 on ollut muita kuin palkkatuloja, asianomaisen kunnanviranomaisen antama todistus sanotun vuoden vakuutusmaksun määräämisen perusteena olleiden palkkatulojen määrästä ja kansaneläkelaitoksen edellisten lisäksi ehkä tarpeelliseksi katsoma muu selvitys.

4 §. Vakuutetulla henkilöllä, joka ei laillisen määrääjän kuluessa ole antanut tuloilmoitusta eikä palkanpidätystodistetta vuodelta 1941 tai 1942 taksoituslautakunnalle ja joka on sanotun ilmoitusajan ollut sotapalveluksessa tai määrätynä maanpuolustusta tarkoittavaan tehtävään taikka työvelvollisuuslain nojalla työhön, on oikeus määrääjän päätyttyä saada vuotta 1941 tai 1942 koskevan palkanpidätystodisteen osoittama määrä luetuksi hänelle siltä vuodelta määrättäväksi vakuutusmaksuksi antamalla palkanpidätystodiste tai, jos se on kadonnut, kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen 21 §:ssä tarkoitettu todistus kaupungin- tai kauppalanhallitukselle taikka kunnallislautakunnalle kolmen kuukauden kuluessa siitä kun hän on vapautunut mainitusta palveluksesta, tehtävästä tahi työstä. Vapautumisen ajankohta hänen on selvitettävä sotilaspassiin tehdyllä merkinnällä tahi muulla todistuksella.

5 §. Jos vakuutetun puolesta on suoritettu vuoden 1941 tai 1942 vakuutusmaksu, jonka vähennykseksi palkanpidätystodisteen osoittamaa määrää ei ole luettu, on hänellä oikeus hakemuksesta, joka on tehtävä kansaneläkelaitokselle noudattaen, mitä 4 §:ssä on määrätty, saada takaisin se osa vuotta 1941 tai 1942 koskevasta vakuutusmaksusta, joka on tullut kahteen kertaan maksetuksi.

6 §. Kansaneläkelaitoksen asiana on antaa tarkemmat ohjeet 4 ja 5 §:ssä määrätystä menettelystä.

76. Asetus sisältävä väliaikaisia määräyksiä ajonopeudesta moottoriajoneuvoliikenteessä.

Annettu heinäkuun 21 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 481)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 83)

Kululaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä säädetään:

1 §. Moottoriajoneuvoliikenteessä on suurin sallittu nopeus ajettaessa

henkilöautolla	60 km tunnissa	
paketti-, omnibus- ja seka-autolla	40 »	»
kuorma-autolla	35 »	»

2 §. Tämä asetus, jolla väliaikaisesti muutetaan ne moottoriajoneuvoliikenteestä 30 päivänä joulukuuta 1937 annetun asetuksen säännökset, jotka ovat ristiriidassa 1 §:ään sisältyvien määräysten kanssa, on voimassa 1 päivään heinäkuuta 1945.

77. Eräitä tullilain säännöksiin tehtäviä poikkeuksia.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 25 p:ttä 1944. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1944 : 352)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 41)

Valtioneuvosto on eräisiin tullilain säännöksiin tehtävistä poikkeuksista 12 päivänä toukokuuta 1944 annetun lain nojalla valtiovarainministeriön esittelystä päättänyt, että milloin sotilaallisesti tai kansanhuollollisesti tärkeiden kuljetusten jouduttamiseksi tahi alusta tai tavaraa uhkaavan vaaran takia on välttämätöntä, tullikamari voi, joko tullihallituksen kussakin tapauksessa erikseen annettavalla luvalla tai tullihallituksen annettavien yleisten ohjeiden puitteissa:

sallia aluksen lähdön, vaikka alusta tai sen lastia koskevat tullimuodollisuudet ovat täyttämättä, mikäli on todennäköistä, että ehkä maksamatta olevat, selvityksessä kannettavat verot ja maksut voidaan myöhemmin periä;

sallia tullaamattoman tavaran tilapäisen sijoittamisen yksityisen tavaranhaltijan hankkimaan suojaan;

sallia tullaamattoman tavaran varastoimisen yksityisen tavaranhaltijan hankkimaan suojaan niine tulliteknillisine etuineen, joita kauttakulku- tai yleiseen varastoon pano antaa, jolloin tavaranhaltijan on vastattava tavarasta menevästä tullista myös niissä tapauksissa, joissa vastuu, jos

N:o 77 (jatk.)

tavara olisi makasiinilaitoksen hallussa, lain mukaan kuuluisi viimeksi mainitulle; sekä

hyväksyä tullivarastoksi sellaisen rakennuksen tai muun säilytyspaikan, joka ei täytä tullivarastolle tullilain mukaan asetettavia vaatimuksia.

78. Työntekijäin palkanmaksukausi.

Kaupunginhallituksen päätös tammikuun 29 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 49)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä kehoittaa kaupungin tilivirastoja mikäli mahdollista muuttamaan työntekijäin palkanmaksukauden sunnuntaiamukselta alkavaksi.

79. Helsingin kaupunginhallituksen ohjesäännön 10 §:n 3 kohdan muutos.

Valtioneuvoston vahvistama heinäkuun 29 p:nä 1944.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä toukokuun 31 p:nä 1944)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 1)

Valtioneuvosto vahvisti mainittuna päivänä Helsingin kaupunginhallitukselle heinäkuun 3 p:nä 1930 vahvistetun ohjesäännön 10 §:n 3 kohdan muutettuna näin kuuluvaksi:

Kaupunginhallituksen jäsen älköön ottako osaa sellaisen asian käsittelyyn, joka voi tuottaa erinomaista hyötyä tahi vahinkoa hänelle tahi jollekulle, joka häneen on tuomarinjäävän aiheuttavassa sukulaisuus- tahi lankoussuhteessa.

80. Kiinteistötoimiston johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 31 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 36)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa kiinteistötoimiston joulukuun 10 p:nä 1930 vahvistetun johtosäännön 21 ja 23 §:n näin kuuluvaksi:

21 §. Asemakaava-osaston henkilökuntana on asemakaava-arkkitehti, I ja II apulaisasemakaava-arkkitehti, asemakaava-insinööri, toimistoarkkitehti, vanhempi insinööri alemmaa palkkaluokkaa sekä arkkitehtejä, insinöörejä ja piirtäjiä.

23 §. I ja II apulaisasemakaava-arkkitehdin tehtävänä on:

- 1) Asemakaava-arkkitehdin antamain ohjeiden mukaan olla apuna osaston töitä suoritettaessa; sekä
- 2) asemakaava-arkkitehdin kesäloman aikana ja estyneenä ollessa kiinteistölautakunnan määräyksen mukaan hoitaa hänen tehtäviään.

81. Harjoittelijoiden ottaminen kaupungin virastoihin.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 31 p:ltä 1944.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kaupungin virastot ottamaan harjoittelijoita sekä maksamaan heille korvauksen heidän suorittamastaan työstä tilapäisen työvoiman tililtä tai työmäärärahoista; edelleen kaupunginvaltuusto päätti velvoittaa virastoja lähettämään ilmoituksen harjoittelijan ottamisesta kaupunginhallituksen henkilökortistolle.

82. Lisäys virkasääntöön.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 31 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 22)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä lisätä toukokuun 27 päivänä 1931 vahvistetun virkasäännön I §:ään näin kuuluvan 3 momentin:

Harjoittelijoihin, jotka on otettu kaupungin virastoihin ja laitoksiin, ei virkasäännön määräyksiä sovelleta.

83. Kaupungin ajoissa omin hevosin työskenteleville kuorma-ajureille suoritettava kalliinajanlisäys.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 21 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 114)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että työehtosopimuksessa nimikkeeseen »kuorma-ajurit omalla hevosella» kuuluva 19 markan suuruinen kalliinajanlisäys korotetaan 22 markkaan ja että korotusta on noudatettava kaupunginvaltuuston asiaa koskevan päätöksen jälkeen lähinnä seuraavan tiliviikon alusta lukien.

84. Sunnuntaityöstä johtuvan vapaa-ajan uudelleenjärjestely kaupunginkirjastossa.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 31 p:ttä 1944.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kaupunginkirjaston johtokunnan myöntämään kesäkuun 1 päivästä 1944 lukien kaupunginkirjaston viranhaltijoille yhden vapaapäivän arkisin korvauksena vähintään 3-tuntisesta sunnuntai- ja pyhäpäivätyöstä.

85. Sairaalahaarakirjaston perustaminen kaupunginkirjastoon.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 31 p:ttä 1944.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä perustaa vuoden 1945 alusta lukien kaupunginkirjastoon sairaalahaarakirjaston, jonka toiminta ulotetaan toistaiseksi koskemaan vain Kivelän sairaalaa, ja antaa kaupunginkirjaston tehtäväksi tarpeellisen opastuksen antamisen muiden sairaaloiden kirjastojen kartuttamisessa ja järjestelyssä.

86. Taksa maksujen laskemiseksi kalasataman jäähdyttämön käytöstä.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 21 p:nä 1944.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa seuraavan taksan maksujen laskemiseksi kalasataman jäähdyttämön käytöstä:

- 1) Vuosivuokra lattianeliömetriltä 2,025 mk
Vuokra-ajan ollessa vuotta lyhyemmän kannetaan vuokra kuukaudelta, kuitenkin niin, että kuukausivuokra korotetaan 5 %:lla jokaiselta kuukaudelta, minkä vuokra-aika on vuotta lyhyempi, korkeintaan kuitenkin 50 %:lla.
- 2) Vakiolaatikon vuorokaudessa 3 mk

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1944.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO.

: 0

Sisällitys: 87. Laki hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain muuttamisesta, s. 97. — 88. Asetus hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain soveltamisesta, s. 99. — 89. Työsuhteiden päättymisen ja eräiden työ sopimusten tekemisen säännöstely, s. 103. — 90. Helsingin kaupungin työlaitosten hoidokkien työsuoritusten ja käytöksen arvosteluperusteet, s. 105. — 91. Vuokrasopimusten indeksimääräysten edellyttämien vuokratorokuksien toimeenpaneminen, s. 106. — 92. Eräiden autokuljetusmaksujen muuttaminen, s. 106. — 93. Eräistä koulutoimen järjestelyistä annetun päätöksen muuttaminen, s. 107. — 94. Laki sotasiirto-laisten yhteiskunnallisesta huollosta annetun lain muuttamisesta, s. 107. — 95. Kunnallisen äitiys- ja lastenneuvolan lääkärille suoritettava korvaus, s. 108. — 96. Laki kunnan toimivallan väliaikaisesta laajentamisesta eräissä tapauksissa, s. 108. — 97. Asetus niiden henkilöluetteloiden maksusta, jotka henkilökirjoittajain tulee kunnallisten vaaliluetteloiden tekemistä varten toimittaa, s. 109. — 98. Sortuneiden rakennusten raivaustöissä olevien aputyöntekijäin tuntipalkka, s. 109. — 99. Palkan suorittaminen kesälomalle lähtevälle viranhaltijalle, s. 109. — 100. Lisäys työehtosopimukseen koskeva teuras-tajien palkan järjestämistä, s. 110. — 101. Reserviläispalkan maksaminen eräissä tapauksissa, s. 110. — 102. Työmaaruokalain järjestäminen rakennus-toimiston työmailla, s. 110. — 103. Virkavapauden myöntäminen viranhalti-joille maataloustöihin osallistumista varten, s. 111. — 104. Ly-määräyksen saa-neiden kaupungin palknauttjain vuosilomat, s. 111. — 105. Omin vauvuin tai hevosiin kaupungin töissä olevien kuorma-ajuriin työsuhteiden y. m. yh-denmukaistaminen, s. 112. — 106. Työntekijäin eläkesäännön erään määräyk-sen soveltaminen puistotyöntekijöihin nähden, s. 112.

87. Laki hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain muuttamisesta.

Annettu heinäkuun 11 p:nä 1944. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1944 : 463)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 71 ja 1940 : 44)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyk-sen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, muutetaan hevosten ja ajoneuvojen otta-misesta sotavoiman tarpeisiin 17 päivänä lokakuuta 1939 annetun lain 9 §, sellaisena kuin se on 26 päivänä heinäkuuta 1940 annetussa laissa, sekä 9, 11, 16, 22 ja 24 § näin kuuluviksi:

9 §. Kunnalliset viranomaiset jakavat puolustusministeriön määrää-män hevosten ja ajoneuvojen luovutusvelvollisuuden kunnan hevosten ja ajoneuvojen omistajien kesken määräten, mitkä sotakelpoiset hevoset ja ajoneuvot kultakin omistajalta varataan otettavaksi puolustusvoimain sodanaikaista tarvetta varten.

Hevosten ja ajoneuvojen varaus on toimitettava siten, että niiden luovuttamisvelvollisuus jakaantuu, maatalouden ja muiden elinkeinojen sodanaikaista vetovoiman tarvetta silmällä pitäen, tarkoituksenmukaisesti ja kunkin luovuttajan omistamien käyttöhevosten määrän mukaan mahdollisimman suhteellisesti kunnan hevostenomistajain kesken ja että ainoa hevonen tulee yleensä vasta viimeiseksi kysymykseen. Puolustusvoimain tarpeisiin otettu ainoa hevonen on omistajalleen palautettava niin pian kuin se voidaan korvata muulla hevosella.

Valtion tai jonkun Suomessa rekisteröidyn hevosjalostusyhdistyksen kantakirjaan merkittyä orihevosta, jota todistettavasti käytetään ja tarviin siitokseen, älköön varattako otettavaksi. Sama olkoon voimassa sellaiseen kantakirjaan merkitystä tammahevosesta, jos sen omistajalla on sen sijasta varattavaksi soveltuva muu sotakelpoinen hevonen.

Jollei hevosen omistajalla ole sotakelpoisia hevosia suhteellista luovutusvelvollisuutta vastaavaa määrää, velvoitettakoon hänet otolautakunnan määräämän ajan kuluessa hankkimaan sotakelpoinen hevonen. Siksi ajaksi, kunnes sotakelpoinen hevonen on tullut hankituksi, voidaan hänet varata muita hevosia annettavaksi ajoneuvoineen tarpeen vaatiessa vuokralle sellaisen hevosenomistajan omaan käyttöön, jota hevosotolla sotavoiman tarpeisiin on ensiksi mainittuun hevosenomistajaan verraten suhteettomasti rasiitettu. Tällainen vuokralle anto toimitetaan tehdystä pyynnöstä kunnallisten viranomaisten välityksellä vuokralle saajan maksettavin yhtä suurin vuokramaksuin kuin valtion suorittama vuokramaksu ottohevosista on. Vuokralle annettavaksi voidaan sotavoiman tarpeisiin ottamisen sijasta myös varata kantakirjaan merkittyjä hevosia, jos niiden omistajalla ei ole luovutusvelvollisuuttaan vastaavassa suhteessa muita sotakelpoisia hevosia. Vuokrallesaaaja vastaa hevosesta omistajalle kuten vuokraesineestä yleensä, valtion olematta siitä vastuunalainen.

Korvausmääriin ja korvausasiain käsittelyyn nähden noudatettakoon, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, soveltuvin kohdin, mitä puolustusvoimain tarpeisiin otetuista hevosista on määrätty.

11 §. Kunnallisten viranomaisten on vuosittain toimitettava hevosten ja ajoneuvojen täydennysvaraus, jossa sotilastarkoituksiin kelpaamattomiksi käyneiden tai muusta syystä otettavaksi varattujen joukosta poistettavien hevosten ja ajoneuvojen tilalle varataan tarpeellinen määrä uusia hevosia ja ajoneuvoja.

Täydennysvarausta toimitettaessa on noudatettava 9 §:n säännöksiä, kuitenkin niin, että jos hevosen omistajalla sen hevos- ja ajoneuvoluettelon mukaan, jonka perusteella hevosvaraus on toimitettava, on vähemmän käyttöhevosia kuin mitä hän säännöllisesti on pitänyt ennen 15 §:n nojalla tapahtunutta hevosottoa eikä hänen vähentynyt hevoslukunsa perustu viljelyspinta-alansa pienenemiseen tai muihin todellisen hevostarpeen vähentymiseen vaikuttaviin tekijöihin, voidaan hänen luovutusvelvollisuutensa määrätä hänen aikaisemman säännölliseksi katsottavan hevoslukunsa perusteella.

Ennen täydennysvarauksen toimittamista hevosottomiehen on tarkistettava viimeksi toimitetussa katsastuksessa saadut tiedot.

16, 22, 24 §.

88. Asetus hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain soveltamisesta.

Annettu heinäkuun 11 p:nä 1944. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 1944 : 464)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 45)

Sen johdosta että hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin 17 päivänä lokakuuta 1939 annettua lakia on muutettu 11 päivänä heinäkuuta 1944 annetulla lailla, säädetään puolustusministerin esittelystä ensiksi mainitun lain 26 §:n nojalla:

1 L u k u.

Yleiset säännökset.

1 §. Hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun, jäljempänä tässä asetuksessa hevosottolaiksi kutsutun lain 2 §:n 1 momentissa mainittuina paikallisina sotilasviranomaisina toimivat sotilaslääänien ja suojeluskuntapiirien esikunnat.

2 §. Puolustusministeriö määrää, mitkä kunnat yhdistetään saman hevosottomiehen toimipiiriksi ja mitkä kunnat jaetaan kahteen tai useampaan hevosottomiespiiriin.

Hevosottomiehen määrää kuhunkin hevosottomiespiiriin sotilaslääänin komentaja. Ennen hevosottomiehen määräämistä sotilaslääänin komentajan tulee hankkia asianomaisen hevosjalostusliiton ehdotus ja kunnallisen viranomaisen lausunto.

Hevosottomiehelle suoritetaan puolustusministeriön määräämä palkkio sekä toimituksia varten tehdyistä matkoista päivärahaa ja matkakulujen korvausta puolustusministeriön määräämien perusteiden mukaan.

Suojeluskuntapiirin esikunta johtaa ja valvoo suojeluskuntapiirin alueelle määrättyjen hevosottomiesten toimintaa.

3 §. Kullekin hevosottomiehelle määrää sotilaslääänin komentaja varamiehen, joka hevosottomiehen estyneenä ollessa on velvollinen huolehtimaan hevosottomiehelle kuuluvista tehtävistä.

Varamiehestä olkoon voimassa, mitä hevosottomiehestä 2 §:ssä on säädetty.

2 L u k u.

Rauhanaikaiset toimenpiteet.

4 §. Kunnallisten viranomaisten on vuosittain laadittava luettelo kaikista kunnan alueella olevista hevosten ja ajoneuvojen omistajista ja näiden

N:o 88. (jatk.)

asuinpaikoista. Luettelosta tulee käydä selville kunkin hevosenomistajan hevosten ja ajoneuvojen ynnä traktorien luku sekä hänen viljelystensä pinta-ala.

Kunnalliset viranomaiset voivat liittää luetteloon lausuntonsa siitä, mitkä erikoiset seikat heidän mielestään olisi otettava huomioon hevosten ja ajoneuvojen luovutusvelvollisuutta kunnalle määrättäessä.

Hevosottomiehen on laadittava luettelosta yhteenveto ja toimitettava se ynnä kunnallisten viranomaisten lausunto suojeluskuntapiirin esikunnalle puolustusministeriön tietoon saatettavaksi.

5 §. Puolustusministeriö määrittelee tarkemmin ne vaatimukset, mitkä sotakelpoiselle hevoselle ja ajoneuvolle hevosottolain 8 §:n 2 momentin nojalla asetetaan.

6 §. Kunnallisten viranomaisten on jaettava puolustusministeriön kunnalle määräämä hevosten ja ajoneuvojen luovutusvelvollisuus hevostenomistajien kesken viipymättä sen jälkeen kun määräys on saatettu viranomaisten tietoon. Tämän asetuksen 4 §:ssä mainitun luettelon mukaan ja huomioonottaen 8 §:n 2 momentin johdosta siihen ehkä tehtävät muutokset sanottujen viranomaisten on määrättävä, monenko hevosen luovutusvelvollisuus kullekin hevosenomistajalle on asetettava silmällä pitäen toiselta puolen hänen käyttöhevoistensa lukua ja muuta vetovoimamääränsä sekä toiselta puolen hänen maataloutensa viljelyspinta-alaa ynnä muita vetovoiman tarpeeseen vaikuttavia tekijöitä tai hänen muun elinkeinonsa harjoittamiselle sodan aikana välttämätöntä hevostarvetta.

Sodan aikana toimitettavaa täydennysvarausta varten tapahtuvassa luovutusvelvollisuuden jaossa voidaan hevosottolain 11 §:n 2 momentissa mainituissa tapauksissa 1 momentin säännöksestä poiketen luovutusvelvollisuus määrätä omistajalla aikaisemmin säännöllisesti olleen eikä viimeksi laaditussa luettelossa esiintyvän hevosluvun perusteella.

7 §. Hevosottomiehen on viipymättä sen jälkeen kun luovutusvelvollisuuden jako on toimitettu, laadittava katsastussuunnitelma ja esitettävä se suojeluskuntapiirin komentajan hyväksyttäväksi sekä hyvissä ajoin paikallisissa sanomalehdissä ynnä puhelimitse tai muulla sopivalla tavalla saatettava luovutusvelvollisten hevosten ja ajoneuvojen omistajain tietoon, minä päivänä katsastustoimitus missäkin osassa hänen piiriään pidetään.

8 §. Katsastuksessa on hevosottomiehen huolellisesti tarkastettava, luuteloitava ja luokiteltava luovutusvelvollisten hevosenomistajain kaikki käyttöhevoset, ajoneuvot ja traktorit sekä tehtävä asianomaisiin luetteleihin muutokset, joihin katsastus näiden lukumäärään tai viljelysten pinta-alaan ja luokkaan nähden antaa aihetta.

Jos hevosenomistajan hevoskanta katsastuksen ja varauksen välisenä aikana muuttuu, on hänen siitä viipymättä ilmoitettava hevosottomiehelle muutoksen merkitsemistä varten hevosluetteleihin.

9 §. Jollei hevosia tai ajoneuvoja omistajan niskottelun vuoksi taikka muusta syystä saada katsastetuksi hänen kotonaan tai sovitussa paikassa, on hevosottomiehen ilmoitettava tästä suojeluskuntapiirin esikunnalle, joka

määrää minne ja milloin kyseessäolevat hevoset ja ajoneuvot on tuotava katsastuksen toimittamista varten.

10 §. Kun 8 §:ssä määrätty katsastus on toimitettu, on kunnallisten viranomaisten varattava sotavoiman tarpeisiin niin monta sotakelpoista hevosta kuin puolustusministeriö on kunnan luovutusvelvollisuudeksi määrännyt.

Ellei luovutusvelvollisella hevosenomistajalla ole sotakelpoista hevosta, velvoitettakoon hänet kirjallisesti kohtuullisen määräajan kuluessa sellainen hankkimaan ja varattakoon häneltä hevosottolain 9 §:n 4 momentissa sanottuun tarkoitukseen muu hevonen, jonka tulee olla neljä vuotta täyttänyt. Jos mainittuun tarkoitukseen varattu hevonen on kantava ja sen varsomiseen on aikaa vähemmän kuin kolme kuukautta tai hevosella on alle neljän kuukauden ikäinen varsa tai sitä ei muusta syystä voida tarkoitukseen käyttää, varattakoon hevosottomiehen esityksestä sen tilalle saman omistajan toinen hevonen.

Kun luovutusvelvollinen hevosenomistaja on täyttänyt hevosottolautakunnan hänelle määräämän sotakelpoisen hevosen hankintavelvollisuuden, varattakoon sotakelpoinen hevonen viipymättä ja häneltä aikaisemmin varattu sotakelvoton vapautettakoon varauksesta.

Edellä 1 ja 2 momentissa mainitut hevosryhmät on merkittävä erikseen varausluetteloon.

Ainoaksi katsotaan hevonen, jonka omistajalla ei sen lisäksi ole muuta, vähintään kolmen vuoden ikäistä hevosta.

Kun tässä asetuksessa mainitaan hevosen ikä vuosissa, niin tarkoitetaan hevosta, joka sinä kalenterivuonna, josta on kysymys, täyttää sanottu vuosimäärän.

Ajoneuvojen varauksessa noudatettakoon soveltuvin kohdin samoja periaatteita kuin hevosten varauksen suhteen on määrätty.

11 §. Hevosottomies on velvollinen laatimaan ehdotuksen luovutusvelvollisuuden jaoksi ja varausluetteloksi sekä muutenkin avustamaan kunnallisia viranomaisia ynnä antamaan näiden käytettäväksi kaikki ne tiedot, mitkä viranomaiset tarvitsevat luovutusvelvollisuuden jaon ja varauksen toimittamiseksi.

Heti kun hevosten ja ajoneuvojen varaus on suoritettu, on hevosottomiehen lähetettävä suojeluskuntapiirin esikunnalle varausluettelon kaksoskappale ja kullekin otettavaksi varatun hevosen ja ajoneuvon omistajalle kirjallinen, vahvistetulle kaavakkeelle laatimansa varausilmoitus.

12 §. Suojeluskuntapiirin esikunnan on valvottava, että kunnalliset viranomaiset määräaikoina ja annettujen määräysten mukaisesti toimittavat niille hevosottolain ja tämän asetuksen mukaan kuuluvat tehtävät. Jos kunnalliset viranomaiset uudistetusta kehoituksesta huolimatta laiminlyövät sanotut tehtävänsä tai eivät noudata annettuja määräyksiä, on nämä tehtävät suoritettava suojeluskuntapiirin esikunnan toimesta ja on esikunnan ilmoitettava laiminlyönti viralliselle syyttäjälle asianomaisen syytteen nostamista varten.

3 L u k u.

Hevosten ja ajoneuvojen ottaminen.

13 §. Jos useampia hevosottomiehiä toimii samalla hevosottoalueella, määrätköön sotilasläänin komentaja jonkun heistä hevosottolautakunnan puheenjohtajaksi. Jos taas hevosottoalueet on muodostettu siten, että jokaisen hevosottolautakunnan puheenjohtajaksi ei riitä paikallista hevosottomiestä, määrätköön sotilasläänin komentaja, minkä hevosottolautakunnan puheenjohtajana kukin paikallinen hevosottomies tulee toimimaan, sekä kuhunkin jäljellä olevaan hevosottolautakuntaan hevosottolain 14 §:n 3 momentissa mainitun muun henkilön puheenjohtajaksi. Tällaisen erikseen määrättävän puheenjohtajan tulee olla paikkakunnalla asuva ja hevoskasvatukseen perehtynyt.

Lääninhallituksen määräämän hevosottolautakunnan jäsenen tulee olla eläinlääkäri, hevoskonsulentti tai muu hevoskasvatukseen perehtynyt henkilö. Kunnallisten viranomaisten määrättävälle jäsenelle asetettavista kelpoisuusvaatimuksista olkoon voimassa, mitä edellisessä momentissa on sanottu erikseen määrättävästä lautakunnan puheenjohtajasta.

Hevosottolautakunnan jäsenen toimikausi on kolme vuotta. Jos hevosottolautakunnan jäsen kuolee tai eroaa hänelle määrättyä toimikautena, on hänen sijalleen jäljellä olevaksi ajaksi määrättävä uusi.

Hevosottolautakunnan jäsenelle suoritetaan toimituksista ja niitä varten tehdyistä matkoista valtion varoista päivärahaa ja matkakulujen korvausta puolustusministeriön määräämien perusteiden mukaan.

Suojeluskuntapiirin esikunta johtaa ja valvoo suojeluskuntapiirin alueeseen kuuluviin hevosottoalueisiin määrättyjen hevosottolautakuntien toimintaa.

14 §. Lääninhallitus ja kunnalliset viranomaiset sekä sotilasläänin komentaja määräävät kullekin hevosottolautakunnan jäsenelle ja erikseen määrättylle puheenjohtajalle varamiehen, joka asianomaisen jäsenen tai puheenjohtajan estyneenä ollessa on velvollinen huolehtimaan tälle kuuluvista tehtävistä.

Varamiehestä olkoon voimassa, mitä jäsenestä 13 §:ssä on säädetty.

15—29 §§. — — — — —

4 L u k u.

Erinäiset säännökset.

30—31 §§. — — — — —

32 §. Toimituskirjoista asioissa, jotka koskevat hevosten ja ajoneuvojen ottamista sotavoiman tarpeisiin, ei suoriteta lunastusta.

33 §. Tämän asetuksen soveltamiseksi tarvittavat määräykset antaa puolustusministeriö, joka myös vahvistaa kaavat tässä asetuksessa mainittuja luetteloja, ilmoituksia ja muita asiakirjoja varten.

Tällä asetuksella kumotaan 15 päivänä elokuuta 1940 annettu asetus hevosten ja ajoneuvojen ottamisesta sotavoiman tarpeisiin annetun lain soveltamisesta.

89. Työsuhteiden päättymisen ja eräiden työsopimusten tekemisen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös elokuun 24 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 562)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 108 ja 1943 : 151)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain nojalla kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Työsuhdetta, joka perustuu työvelvollisuuslain alaisen työntekijän kanssa tehtyyn työsopimukseen, älköön kummankaan sopijapuolen toimesta lopetettako ilman jäljempänä 2 §:ssä määrättyllä tavalla tapahtunutta irtisanomista eikä ilman vähintään viiden päivän irtisanomisaikaa, vaikka työsuhde sopimuksen tai lain mukaan muuten olisi päättävä lyhyemmän irtisanomisajan kuluttua tai irtisanomisaikaa noudattamatta taikka ilman irtisanomista. Jos sovittu tai laissa säädetty irtisanomisaika on viittä päivää pitempi, noudatettakoon sitä. Irtisanomista ei kuitenkaan tarvitse toimittaa, milloin työsopimus on tehty enintään viideksi päiväksi tai milloin on kysymys työsuhteesta, joka lakkaa, kun sopimuksen kohteena oleva työ on valmistunut tai koko työ on päättynyt, eikä myöskään milloin työsuhde päättyy sen johdosta, että työntekijä työpaikalla tapahtuneen tulipalon, koneen vahingoittumisen tai muun senkaltaisen, hänen henkilöstään riippumattoman esteen takia ei ole saanut tehdä työtä eikä muuta työtä ole hänelle voitu järjestää.

Milloin 1 momentissa mainittua viiden päivän irtisanomisaikaa sovelletaan työsuhteeseen, joka sopimuksen mukaan olisi päättävä sitä lyhyemmän irtisanomisajan kuluttua tai irtisanomisaikaa noudattamatta taikka ilman irtisanomista, ei työntekijällä ole oikeutta työsopimuslain 20 §:n 2 momentissa säädettyyn palkkaan tällä tavoin pitennetyltä irtisanomisajalta.

Siitä riippumatta mitä 1 momentissa on irtisanomisajasta määrätty saadaan työsopimus purkaa noudattaen mitä siitä laissa on säädetty.

2 §. Edellä 1 §:n 1 momentissa säädetty irtisanominen on toimitettava kirjallisesti. Irtisanomiskirjaan on irtisanovan sopijapuolen merkitävä työnantajan nimi ja osoite sekä työntekijän täydellinen nimi, syntymäaika, ammatti ja asunto-osoite, niin myös työsuhteen alkamis- ja päättymispäivä. Milloin irtisanomista toimitettaessa on tiedossa, kenen työhön työntekijä aikoo siirtyä, on irtisanomiskirjassa mainittava myös tämän työnantajan nimi ja osoite. Irtisanomiskirjan laatimisessa on työn-

antajan tarvittaessa avustettava työntekijää ja on se molempien sopijapuolten allekirjoitettava.

Irtisanomiskirjaa on laadittava kaksi kappaletta, joista toinen jää työntekijälle ja toinen on työnantajan toimesta viipymättä lähetettävä työpaikkakunnan työvoimapäällikölle. Työnantaja, joka haluaa irtisanoutuneen työntekijän määrättäväksi työhönsä työvelvollisena, liittäköön irtisanomiskirjan ohien työvelvollisuuslain soveltamisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetun asetuksen 18 §:ssä mainitun hakemuksen tarpeellisine selvityksineen. Jos työntekijä asuu toisessa kunnassa, on työpaikkakunnan työvoimapäällikön toimitettava irtisanomiskirja siihen ehkä liittyvine hakemuksineen oman lausuntonsa ohella työntekijän asuinpaikkakunnan työvoimapäällikölle.

3 §. Edellä 2 §:n 2 momentissa mainitun hakemuksen johdosta voi asianomainen työvoimapäällikkö työvelvollisuuslain sekä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamien ohjeiden nojalla määrätä työntekijän jatkamaan työtä työvelvollisuussuhteessa olevana. Jollei työvoimapäällikkö ennen työsuhteen päättymistä ole voinut hankkia täyttä selvitystä asiaan, älköön työmääräystä kuitenkaan aluksi annettako yhtä viikkoa pitemmäksi ajaksi.

4 §. Työvelvollisuuslain alaisen työntekijän kanssa toistaiseksi tai viittä päivää pitemmäksi ajaksi tekemästään työsopimuksesta on työnantaja kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön määräämillä paikkakunnilla velvollinen ilmoittamaan työpaikkakunnan työvoimapäällikölle, milloin sopimus koskee muuta kuin maatalous- tai metsätyötä. Ilmoitus on tehtävä kirjallisesti sanotun ministeriön vahvistamaa lomaketta käyttäen ja toimitettava työvoimapäällikölle viiden päivän kuluessa työsopimuksen tekemisestä. Jollei työntekijä asu siinä kunnassa, missä työ on tarkoitus suorittaa, on työpaikkakunnan työvoimapäällikön toimitettava ilmoitus edelleen työntekijän asuinpaikkakunnan työvoimapäällikölle.

5 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriöllä on valta päättää, että työaloilla tai paikkakunnilla, jotka sanottu ministeriö työvelvollisuusasiain toimikuntaa kuultuaan määrää, saadaan työntekijöitä ottaa työhön ainoastaan työvelvollisuusviranomaisen välityksellä.

6 §. Työsopimusta, jonka johdosta maalaiskunnassa asuva työntekijä joutuu tekemään työtä kaupungissa tai kauppalassa, älköön tehtävä ilman mainitun maalaiskunnan työvoimapäällikön lupaa. Työntekijällä, joka asuu esikaupunkikunnaksi katsottavan maalaiskunnan alueella ja on säännöllisesti käynyt ansiotyössä kaupungissa tai kauppalassa, on kuitenkin oikeus ilman mainittua lupaa edelleen käydä siellä ansiotyössä.

7 §. Tämä päätös ei koske työsuhteita, jotka ovat syntyneet sen perusteella, että työntekijä on työvelvollisuuslain nojalla saanut työmääräyksen.

8 §. Joka rikkoo tässä päätöksessä tai sen perusteella annettuja määräyksiä, rangaistaan niinkuin säännöstelyrikosten rankaisemisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa laissa on säädetty.

9 §. Tähän päätökseen perustuvasta työvelvollisuusviranomaisen toimipiteestä tai päätöksestä voidaan valittaa niinkuin työvelvollisuuslain soveltamisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetun asetuksen 18 §:ssä on säädetty ja tulee kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön sen käsiteltävänä olevista valituksista aina hankkia työvelvollisuusasiain toimikunnan lausunto.

10 §. Tarkempia ohjeita ja määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

11 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1944 ja sillä kumotaan valtioneuvoston 19 päivänä marraskuuta 1942 antama päätös työsuhteiden päättymisen ja eräiden työsopimusten tekemisen säännösteilystä.

90. Helsingin kaupungin työlaitosten hoidokkien työsuoritusten ja käytöksen arvosteluperusteet.

Huoltolautakunnan vahvistamat tammikuun 3 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 52, 1941 : 74 ja 1942 : 66)

Huoltolautakunta päätti mainittuna päivänä kumota tammikuun 31 päivänä 1938 noudatettavaksi vahvistamansa Helsingin kaupungin työlaitosten hoidokkien työsuoritusten ja käytöksen arvosteluperusteet sekä hyväksyä ja vahvistaa niiden sijaan tammikuun 1 päivästä 1944 lukien noudatettavaksi Työlaitosten keskusliiton lokakuun 23 päivänä 1943 hyväksymät pistejärjestelmään kuuluvat yleiset arvosteluperusteet ja sanotun liiton hallituksen joulukuun 9 päivänä 1943 hyväksymät työlaitoksissa hoidettavien pistejärjestelmän y. m. soveltamisohjeet.

Työtulospisteitä annetaan työlaitokseen otetulle hoidettavalle työtuloksen perusteella normaalisaaavutuksesta 10 pistettä päivässä. Jonkun erikoisammattitaitoa vaativan työalan ammattityöntekijän tätä ammattityötä laitoksessa tehdessä voi johtaja hänelle tavallisten työtulospisteitten lisäksi antaa ylimääräisinä työtulospisteinä korkeintaan 50 % korotuksen. Käytöspisteitä annetaan hoidettavalle käytöksestä ja ahkeruudesta korkeintaan 10 pistettä päivää kohden. Työtulos- ja käytöspisteitten yhteisumman perusteella lasketaan irtolaiselle irtolaislain 11 §:n 3 momentin mukainen palkkioraha sekä muulle hoidettavalle ohjesäännön mukaan tuleva kuntoisuusraha. *Työlaitosten keskusliiton päätös lokakuun 23 p:ltä 1943 ja Työlaitosten keskusliiton hallituksen päätös joulukuun 9 p:ltä s. v.*

Huoltolautakunta päätti edelleen, että mainituissa soveltamisohjeissa mainitut raha-arvot, nimittäin kuntoisuuspisteen raha-arvo 20 p, työtulospisteen raha-arvo 10-tuntisena työpäivänä 6: 50 mk ja 8-tuntisena työpäivänä 5: 50 mk sekä elatuskustannusten raha-arvo 24 mk jokaiselta päivältä, ovat Tervalammen työlaitoksessa sekä mies- että naispuolisiin hoidettaviin nähden tällaisina voimassa toistaiseksi ja kunnes toisin määrätään.

N:o 90 (jatk.)

Käpylän työlaitokseen nähden huoltolautakunta päätti, että työtulospisteen raha-arvo tässä laitoksessa, jossa työpäivän pituus on kautta koko vuoden 8 tuntia, on 6 mk sekä että mainittuja päätöksiä Käpylän työlaitoksessa sovelletaan vain köyhäinhoitolain nojalla työlaitokseen otettuihin miehiin, koska Käpylän työlaitoksessa ei ole lupa hoitaa irtolaisia eikä naispuolisia työlaitoshoidokkeja.

91. Vuokrasopimusten indeksimääräysten edellyttämien vuokrankorotuksien toimeenpaneminen.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 31 p:ltä 1944.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1935 : 30 ja 1940 : 29*)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että niin kauan kun huoneenvuokrasäännöstely jatkuu, ei vuokrasopimusten indeksimääräysten edellyttämiä vuokrankorotuksia toimeenpanna n. s. yleishyödyllisille asunto-osaakeyhtiöille vuokrattuihin tontteihin ja alueisiin nähden. Tämä päätös on voimassa enintään vuoden 1945 loppuun saakka.

92. Eräiden autokuljetusmaksujen muuttaminen.

Kansanhuoltoministeriön päätös elokuun 14 p:ltä 1944.

(*Suomen as.-kok. 1944 : 527*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 89*)

Kansanhuoltoministeriö on lisännyt eräistä autokuljetusmaksuista 7 päivänä heinäkuuta 1943 antamaansa päätökseen seuraavan sisältöisen 4 a §:n ja muuttanut päätöksen 5 §:n näin kuuluvaksi:

4 a §. Maidonkuljetuksen yhteydessä saadaan tyhjiä maitoastioiden ja kuoritun maidon palauttamiskuljetuksista edellä 4 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa periä enintään viisikymmentä prosenttia mainitun pykälän mukaisesta maksusta. Kuitenkin saadaan Lapin läänissä, valtakunnan yhteyteen palautetulla alueella sekä Oulun ja Kajaanin kaupunkeihin suoritettavista maidon kuljetuksista ja kansanhuoltoministeriön erikseen määräämissä tapauksissa veloittaa 4 §:ssä tarkoitettu maksu vähentämättömänä.

Edellä mainittuun kuljetusmaksuun sisältyy korvaus kuormauksesta ja purkauksesta sekä odotuksesta meijerillä.

5 §. Suoritettaessa 3, 4 ja 4 a §:ssä tarkoitettuja kuljetuksia perävaunulla varustetulla kuorma-autolla saadaan edellä vahvistettuja maksuja korottaa kolmellakymmenellä prosentilla.

93. Eräistä koulutoimen järjestelyistä annetun päätöksen muuttaminen.

Valtioneuvoston päätös elokuun 17 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 537)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 68)

Valtioneuvosto on opetusministeriön esittelystä muuttanut 4 päivänä toukokuuta 1944 eräistä koulutoimen järjestelyistä sota-aikana antamansa päätöksen 14 §:n näin kuuluvaksi:

14 §. Se valtionapu, jonka oppilaitos on eräistä koulutoimen järjestelyistä sota-aikana annetun lain 5 §:n nojalla oikeutettu saamaan, on tilattava asianomaiselta keskusvirastolta tai, ellei laitos ole keskusviraston alainen, ministeriöltä viimeistään seuraavan kalenterivuoden alkupuoliskolla. Keskusvirasto tai ministeriö voi kuitenkin suorittaa ennakkoa edellä mainittuna aikana tapahtuvaa tilitystä vastaan, jos laitos ei muuten kykene kohtuudella suoriutumaan kysymyksessä olevista menoistaan.

Jos yksityinen tai kunnallinen oppilaitos on siirretty toiselle paikkakunnalle ja sen johtaja tai opettaja taikka muu sen henkilökuntaan kuuluva on tämän vuoksi saanut korvausta matkakustannuksista tai päivärahaa, suoritetaan näistä menoista 1 momentissa mainitun lainkohdan edellyttämää korvausta enintään 13 §:n 3 momentin mukaan lasketuista määristä.

Keskusvirasto tai ministeriö antaa lähemmät määräykset tilityksissä tarpeellisista todisteista ja lomakkeista.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä maaliskuuta 1944 lukien.

94. Laki sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta annetun lain muuttamisesta.

Annettu syyskuun 14 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 633)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 157)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan sotasiirtolaisten yhteiskunnallisesta huollosta 9 päivänä elokuuta 1940 annetun lain 1 §, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa laissa, näin kuuluvaksi:

1 §. Sotasiirtolaisella tarkoitetaan tässä laissa, asianomaisen nykyisestä asuin- tai oleskelupaikkakunnasta riippumatta, henkilöä, myös alaikäistä:

1) joka ennen 12 päivää maaliskuuta 1940 tehtyä rauhansopimusta on asunut sillä alueella, joka 6 päivänä joulukuuta 1941 on palautettu valta-

N:o 94 (jatkl.)

kunnan yhteyteen, ja sodanvaaran, sodan tai rauhanteon johdosta siirtynyt tai siirretty Suomelle rauhanteossa jääneelle alueelle; tai

2) joka ennen 1 kohdassa mainittua päivää on asunut palautetulla alueella ja sieltä huoltolautakunnan tai muun asianomaisen kunnallisen viranomaisen toimesta sijoitettu Suomelle rauhanteossa jääneelle alueelle yksityisessä perheessä hoidettavaksi taikka ensiksi mainitulta alueelta joutunut jälkimmäiselle alueelle laitoksessa hoidettavaksi, jos hän rauhanteon aikana vielä oli laitoksessa tai jos hän laitoksesta päästettynä on 1 kohdassa mainitusta syystä tälle alueelle jäänyt; tai

3) joka on asunut muulla kuin 1 kohdassa mainitulla alueella ja asianomaisten viranomaisten toimeenpaneman väestön siirron johdosta on siirtynyt tai siirretty sieltä muulle paikkakunnalle; sekä

4) edellä 1, 2 ja 3 kohdassa mainitun henkilön rauhanteon tai siirron jälkeen syntynyttä lasta.

Sotasiirtolaisella tarkoitetaan tässä laissa myös maan rajojen ulkopuolelta valtakuntaan siirtyneeseen suomalaiseen väestöön kuuluvaa henkilöä ja hänen siirtymisen jälkeen syntynyttä lastaan.

95. Kunnallisen äitiys- ja lastenneuvolan lääkäriksi suoritettava korvaus.

Sisäasiainministeriön päätös elokuun 28 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 599)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 56)

Sisäasiainministeriö on kunnallisista äitiys- ja lastenneuvoloista 31 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain 12 §:n nojalla vahvistanut kunnallisen äitiys- ja lastenneuvolan lääkärin palkkion sadaksi markaksi kutakin äitiys- ja lastenhoidon neuvontavastaanottoa kohden ja kymmeneksi markaksi kutakin tutkittua tapausta kohden.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1944 lukien.

96. Laki kunnan toimivallan väliaikaisesta laajentamisesta eräissä tapauksissa.

Annettu heinäkuun 14 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 466)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Kunta on oikeutettu valtuuston harkinnan mukaan antamaan taloudellista tukea sotainvalidiiden, sotaleskien ja heidän perheittensä,

sotaorpojen sekä sotatilan aikana asepalvelukseen kutsuttujen ja heihin verrattavien asuttamiseen, asunnon hankkimiseen heille sekä heidän ammatin harjoittamisensa edistämiseen.

2 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain toimeenpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

3 §. Tämä laki on voimassa vuoden 1948 loppuun.

97. Asetus niiden henkilöluetteloiden maksusta, jotka henkikirjoittajain tulee kunnallisten vaaliluetteloiden tekemistä varten toimittaa.

Annettu heinäkuun 14 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 468)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 30)

Muuttaen 8 päivänä elokuuta 1930 asiasta annettua asetusta sisäasiainministerin esittelystä säädetään täten, että niistä henkilöluetteloista, jotka 27 päivänä marraskuuta 1917 annetun kunnallisen vaalilain 4 §:n mukaan, sellaisena kuin tämä lainkohta on 21 päivänä helmikuuta 1925 annetussa laissa, henkikirjoittajain tulee toimittaa kunnallisille vaalilautakunnille, sekä näiden henkilöluetteloiden aakkosellisista rekistereistä on asianomaiselle henkikirjoittajalle suoritettava, kunnes toisin määrätään, kaksikymmentäkahdeksan penniä kultakin luetteloihin merkityltä henkilönimeltä ja kolmekymmentäkaksi penniä kultakin aakkosellisissa rekistereissä olevalta nimeltä, jos sellaisia rekistereitä valmistetaan.

98. Sortuneiden rakennusten raivaustöissä olevien aputyöntekijäin tuntipalkka.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 21 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 49)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että sortuneiden rakennusten raivaustöissä oleville aputyöntekijöille on maksettava vähintään 10 markan perusmääräinen tuntipalkka.

99. Palkan suorittaminen kesälomalle lähtevälle viranhaltijalle.

Kaupunginhallituksen päätökset toukokuun 26 p:ltä 1936 ja toukokuun 25 p:ltä 1944.

Kaupunginhallitus päätti, että ne viranhaltijat, jotka nauttivat kesälomaa kuukauden ensimmäisen päivän ja palkanmaksupäivän välisen ajan, ovat oikeutetut nostamaan asianomaisen kuukauden palkan jo edellisen kuukauden viimeisenä arkipäivänä. Kaup. hall. päätös toukok. 26 p:ltä 1936.

N:o 99 (jatk.)

Kaupunginhallitus päätti, että jos viranhaltija kesäloma-ajakseen joutuu sota- tai työpalvelukseen, se ei muuta asiaa, edellyttäen, että hän silloin on jo oikeutettu määrätynpituiseen kesälomaan. Kaup. hall. päätös toukok. 25 p:ltä 1944.

100. Lisäys työehtosopimukseen koskeva teurastajien palkan järjestämistä.

Kaupunginhallituksen ja Helsingin kunnantyöntekijäin keskustoimikunta r. y:n allekirjoittama elokuun 17 p:nä 1944.

(Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 21 p:ltä 1944)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 49)

Helsingin kaupungin ja Helsingin kunnantyöntekijäin keskustoimikunta r. y:n kesken 1 päivänä heinäkuuta 1941 tehty työehtosopimus on voimassa myös kaupungin teurastamolautakunnan alaisiin teurastajiin nähden sillä lisäyksellä, että teurastajain perustuntipalkka on 11:50 mk ja että teurastajille on maksettava tämä palkka myös, milloin heitä käytetään muussa pienempipalkkaisessa työssä.

101. Reserviläispalkan maksaminen eräissä tapauksissa.

Kaupunginvaltuuston päätös elokuun 30 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 72)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin palveluksesta välittömästi asepalvelukseen kutsuttu oikeutetaan reserviläispalkan saamiseen vaadittavaan kolmen kuukauden palvelusaikaan lukemaan hyväkseen sen ajan, minkä hän sotaväestä lomautettuna on ollut kaupungin työssä, mikäli hän on käyttänyt lomauttamisaikansa tällaiseen työhön.

102. Työmaaruokalain järjestäminen rakennustoimiston työmailla.

Yleisten töiden lautakunnan päätös heinäkuun 11 p:ltä 1944.

Yleisten töiden lautakunta päätti mainittuna päivänä:

1) että rakennustoimiston työmaiden ruokaloiden pito järjestetään vastedeskin aikaisemmin käytännössä olleella tavalla, jolloin siis kaupunki kustantaa vuokravapaan huoneistosuojan valoineen ja lämpöineen ja työnhoidon puolesta edelleenkin valvotaan valmistettavan ruoan hintaa ja laatua;

2) että käytännölliset toimenpiteet, kuten sopimuksen teko ruokalanpitäjän kanssa y. m. jätetään rakennustoimiston asianomaisen osaston tehtäväksi; sekä

3) että rakennustoimiston päävaraston ruokalan pito järjestetään myöskin aikaisemmin noudatettujen periaatteiden mukaisesti.

103. Virkavapauden myöntäminen viranhaltijoille maataloustöihin osallistumista varten.

Kaupunginhallituksen päätös syyskuun 7 p:ltä 1944.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kaupungin virastot ja laitokset voivat, sikäli kuin se ei tuota haittaa viraston tai laitoksen työlle, myöntää alaisilleen viranhaltijoille virkavapautta elintärkeisiin maataloustöihin osallistumista varten, ja tulee asianomaisen viraston päällikön valvoa, että myönnetty virkavapaus todella käytetään mainitunlaisiin töihin. Edelleen kaupunginhallitus päätti periaatteessa, että kun asianomaiset virastot ja laitokset virkasäännön 28 a §:n mukaisesti alistavat kaupunginhallituksen harkittavaksi, saako viranhaltija sanottua tarkoitusta varten myönnetyn virkavapautensa aikana nauttia palkkaansa ja minkä verran, viranhaltijoille p. o. tapauksissa tullaan myöntämään oikeus nostaa palkkansa samalla tavoin kuin jos he olisivat sotapalveluksessa; siinä tapauksessa kuitenkin, että viranhaltija tällaisen virkavapautensa aikana suorittamastaan työstä saa palkkaa, jota hän ei luovuta yleishyödylliseen tarkoitukseen, vähennetään hänen nostamansa palkka kaupungin maksamasta palkasta.

104. Ly-määräyksen saaneiden kaupungin palkannauttijain vuosilomat

Kaupunginhallituksen päätös syyskuun 7 p:ltä 1944.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että säännöksiä ja päätöksiä vuosilomista on siten tulkittava, että kaupungin viranhaltijat ja työntekijät, jotka ovat saaneet Ly-määräyksen asianomaisen laitoksen töihin, ovat yleensä oikeutetut puoleen vuosilomaan; lomansa toisen puolen aikana heidän on hoidettava varsinaisia tehtäviään ja suoritetaan heille tältä osalta kaupunginvaltuuston päätöksen edellyttämä kaksinkertainen palkka; tätä kaupunginhallituksen päätöstä sovelletaan niihin Ly-miehiin, jotka eivät vielä ole lomiansa nauttineet.

Henkilö, joka on saanut Ly-määräyksen, on vapautettu sotapalveluksen suorittamisesta toistaiseksi tai määrääjäksi.

105. Omin vaunuin tai hevosin kaupungin töissä olevien kuorma-ajurien työsuhteiden y. m. yhdenmukaistaminen.

Kaupunginhallituksen päätös syyskuun 7 p:ltä 1944.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä:

että sellaisen autonkuljettajan ja kuorma-ajurin kanssa, joka itse suorittaa ajoa omalla autolla tai omalla hevosella, solmitaan työsuhde hänen itsensä ajaman ajoneuvon osalta riippumatta siitä, omistaako hän yhden tai useampia ajoneuvoja;

että edelliseen ryhmään luetaan kuuluviksi myös joko kokonaan sotapalveluksesta vapautetut tai suojeluskuntapiiriin liikennetoimiston lomautus- (Ly- tai Tyl-) määräyksellä kaupungin laitosten vakituiseen käyttöön annetut autonkuljettajat ja kuorma-ajurit omin ajoneuvoin;

ettei työsuhdetta solmita niiden omin ajoneuvoin ajavien autonkuljettajien ja kuorma-ajurien kanssa, jotka on sotapalveluksesta väliaikaisesti komennettu kaupungin töihin tai jotka ennestään ovat työsuhteessa toiseen työnantajaan eikä myöskään niiden kanssa, jotka ajavat toisen omistamaa ajoneuvoa; sekä

että työhön ottamisessa tai työstä erottamisessa autonkuljettajiin ja kuorma-ajureihin nähden noudatetaan työehtosopimuksen mukaisesti mitä laissa ja asetuksissa sekä vahvistetuissa työsäännöissä on määrätty.

106. Työntekijäin eläkesäännön erään määräyksen soveltaminen puistotyöntekijöihin nähden.

Kaupunginhallituksen päätös heinäkuun 20 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 77)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että työntekijäin eläkesäännön 9 §:ään sisältyvää määräystä säännöllisesti uusintuvasta työvoiman vähentämisestä on sovellettava sellaisiin puistotyöntekijöihin, jotka ovat kunakin vuonna olleet yhtämittaisesti työssä vähintään 4 kuukauden ajan ja ovat joutuneet pois työstä elo—joulukuun aikana.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1944.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO.

N:o 7.

Sisällys: 107. Huoneistojen käytön tehostaminen, s. 113. — 108. Huoneenvuokrasäännöstely, s. 120. — 109. Laki eräistä koulutoimen järjestelyistä sota-aikana annetun lain muuttamisesta, s. 121. — 110. Helsingin kaupungin ruotsinkielisten kansakouluoppilaiden psykiatrinen hoito, s. 122. — 111. Perusteet, joiden mukaan työväenopistojen omien rakennusten vuokra-arvot on laskettava opistoille valtionapua myönnettäessä, s. 122. — 112. Asetus kunnan toimivallan väliaikaisesta laajentamisesta eräissä tapauksissa annetun lain toimeenpanosta, s. 123. — 113. Asetus perhelisälain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 125. — 114. Laki sotaorpojen työhuollosta annetun lain muuttamisesta, s. 125. — 115. Laki sotalaeskien työhuollosta annetun lain muuttamisesta, s. 126. — 116. Asetus räjähdysaineista annetun asetuksen muuttamisesta, s. 127. — 117. Nuohousmaksujen korottaminen, s. 128. — 118. Työvelvollisten tutkiminen kaupungin poliklinikoissa, s. 128. — 119. Rekisterinpito tylsä- ja vähämielisistä henkilöistä, s. 128.

107. Huoneistojen käytön tehostaminen.

Valtioneuvoston päätös elokuun 31 p:ltä 1944.

(*Suomen as.-kok. 1944 : 574*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 1 ja 144*)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 L u k u.

Yleiset määräykset.

1 §. Paikkakunnalla, jossa pakollinen asunnonvälitys on toimeenpantu, on huoneenvuokralautakunnalla valta määrätä huoneistoja käytettäväksi asuntopulan lieventämiseksi sen mukaan kuin jäljempänä määrätään.

2 §. Tämän päätöksen määräykset eivät koske ulkovaltain lähetystöjen ja lähetettyjen konsulien virastojen sekä näihin kuuluvien henkilöiden, mikäli he eivät ole Suomen kansalaisia, hallinnassa olevia huoneistoja eikä niitä muitakaan huoneistoja, joista sosiaaliministeriö erikseen päättää.

2 L u k u.

Ensisijaiset toimenpiteet.

3 §. Huoneenvuokralautakunta voi määrätä huoneiston haltijan luovuttamaan asunnoksi soveltuvan huoneiston, jota on käytetty tai käytetään muuhun tarkoitukseen, asunnoksi vuokrattavaksi:

N:o 107 (jatk.)

- 1) jos huoneisto on vapaana;
- 2) jos huoneiston käyttö tarkoitukseensa on kolmen viimeksi kuluneen kuukauden aikana ollut keskeytyneenä muusta syystä kuin huoneiston haltijan sairauden, sota- tai työpalveluksessa olon tai niihin verrattavan syyn takia;
- 3) jos huoneiston haltijalle voidaan osoittaa toinen huoneisto, johon hänen kohtuuden mukaan on tyydyttävä; tai
- 4) jos huoneistossa harjoitettu toiminta laatunsa tai laajuutensa puolesta on sellaista, ettei huoneiston käyttäminen siihen asuntopulan aikana ole välttämätöntä.

Huoneenvuokralautakunta voi määrätä 1 momentissa tarkoitettusta huoneistosta myös osan luovutettavaksi asunnoksi vuokrattavaksi.

Mitä 1 momentissa on huoneistosta määrätty, noudatettakoon vastavasti sellaiseen asunnoksi soveltuvaan huoneiston osaan nähden, jota on käytetty tai käytetään muuhun tarkoitukseen.

Käsitellessään 1 momentin 2 ja 4 kohdissa tarkoitettua asiaa huoneenvuokralautakunta hankkikoon, jos katsoo sen tarpeelliseksi, asianomaisen kansanhuolto- ja työvoimaviranomaisen lausunnon.

4 §. Huoneiston, joka ei sovellu asunnoksi, voi huoneenvuokralautakunta 3 §:ssä mainituin edellytyksin määrätä kokonaan tai osaksi luovutettavaksi ja vuokrattavaksi osoittamalleen vuokralaiselle samanlaiseen tai muuhun tarkoitukseen kuin mihin sitä on käytetty tai käytetään, jos toimenpiteellä edistetään asuntopulan lieventämistä.

5 §. Huoneiston haltijan käytössä olevan huoneistonosan, johon ulkoa tai portaikosta on oma sisäänkäytävä ja joka on eroitettu tai voidaan kohtuullisin kustannuksin erottaa huoneistosta, saa huoneenvuokralautakunta, jos huoneiston haltijan käyttöön jää niin paljon huoneita kuin hänen kohtuudella harkitaan tarvitsevan, julistaa erilliseksi huoneistoksi.

Kun tämän päätöksen voimaan tullessa alivuokralaisen hallinnassa ollut huoneiston osa, johon ulkoa tai portaikosta on oma sisäänkäytävä, vapautuu, tulee huoneenvuokralautakunnan päättää, onko se julistettava erilliseksi huoneistoksi. Vuokranantajan tulee tätä tarkoitusta varten ilmoittaa vapautumisesta viimeistään muuton jälkeisenä päivänä huoneenvuokralautakunnalle.

6 §. Jos huoneistoa vähäisten puutteellisuuksien takia ei voida käyttää asuntona ilman korjausta taikka jos huoneiston osan erottamiseksi erilliseksi huoneistoksi on suoritettava vähäisiä muutostöitä, on huoneenvuokralautakunnalla valta määrätä, että huoneiston omistajan on määräpäivään mennessä huolehdittava korjaus- tai muutostöiden suorittamisesta.

Jollei huoneiston omistaja määräystä noudata, on huoneenvuokralautakunta oikeutettu toimituttamaan korjaus- tai muutostyöt. Siitä johtuneet kustannukset saadaan heti laskun mukaan ulosottomiehen välityksellä ulosottaa huoneiston omistajalta.

Kustannusten maksuunpanosta saa siihen tyytymätön valittaa lääninhalitukselle kolmessakymmenessä päivässä maksuunpanosta tiedon saatuaan.

3 L u k u.

Toissijaiset toimenpiteet.

7 §. Jollei asuntopulaa paikkakunnalla ole voitu tai harkita voitavan poistaa edellä tässä päätöksessä mainituin toimenpitein, on huoneenvuokralautakunnalla sellaisessa kunnassa, josta sosiaaliministeriö erikseen päättää, valta ryhtyä soveltamaan 8 ja 9 §:n määräyksiä.

Toissijaisia toimenpiteitä on lokakuun 15 päivästä 1944 lukien sovellettava m. m. Helsingin kaupungissa. *Sosiaaliministeriön päätös lokak. 2 p:ltä 1944.*

8 §. Jos asuinhuoneiston haltijan käytettävänä on enemmän huoneita kuin 10 §:n määräysten mukaan sallitaan, voidaan liiat huoneet määrätä annettaviksi vuokralle.

9 §. Jos asuinhuoneiston vuokralaiselle, joka tämän päätöksen määräysten mukaan on velvollinen luovuttamaan osan huoneistostaan vuokralle, voidaan osoittaa hänen asunnontarvettaan vastaava huoneisto, jonka vuokralainen on suuremman asunnon tarpeessa, saa huoneenvuokralautakunta määrätä asianomaiset vaihtamaan huoneistoja keskenään ehdolla, että se asianosaisista, jonka vuokramaksu vaihdon johdosta lisääntyy, siihen suostuu ja että jompikumpi asianosaisista sitoutuu vastaamaan muuttokustannuksista ja vaadittaessa asettaa niistä huoneenvuokralautakunnan hyväksymän vakuuden.

10 §. Huoneiston haltijalla on oikeus pitää omassa käytössään kutakin huoneistossa vakinaisesti asuvaa henkilöä kohden yksi huone, keittiöt ja keittokomeroa lukuunottamatta. Jos osa huoneistosta on alivuokralaisten käytettävänä, älköön näitä huoneita eikä niissä asuvia henkilöitä otettako lukuun huoneiston haltijan käytettäväksi jätettäviä huoneita määrättäessä.

Huoneistossa vakinaisesti asuviksi luetaan myös ne huoneiston haltijan perheen jäsenet, jotka tilapäisesti oleskelevat toisella paikkakunnalla tai ovat sota- tai työpalveluksessa ja joilla välittömästi ennen sinne menoaan on ollut yhteinen asunto huoneiston haltijan kanssa.

Milloin huoneiston haltijan harkitaan virkansa tai toimensa hoitamista, huoneistossa harjoittamaansa elinkeinoa tai vuokrattaviksi määrättävien huoneiden kalustojen säilyttämistä varten taikka muusta erittäin painavasta syystä tarvitsevan enemmän huoneita kuin mihin hänellä 1 ja 2 momentin määräysten mukaan on oikeus, voi huoneenvuokralautakunta poiketa mainituista määräyksistä.

Jos asuntopula paikkakunnalla on väestönsiirron tai pommituksen johdosta tahi muusta erikoisesta syystä muodostunut poikkeuksellisen vaikeaksi, on huoneiston haltijalla oikeus pitää omassa käytössään kuitenkin vain sen verran huonetilaa kuin hänen vallitsevat olosuhteet huomioonottaen kohtuudella harkitaan tarvitsevan.

Tässä pykälässä tarkoitetuksi huoneeksi älköön luettako huonetta, jonka pinta-ala on alle seitsemän neliometriä.

11 §. Jos huoneiston huonelukua on kesäkuun 1 päivän 1943 jälkeen tehdyillä rakenteellisilla muutoksilla pienennetty, sovellettakoon tämän päätöksen määräyksiä huoneiston aikaisemman huoneluvun mukaisesti.

4 L u k u.

Vuokralle antaminen ja vuokran suuruus.

12 §. Huoneenvuokralautakunnan tulee päättää, kuinka monta huonetta 8 §:n mukaan huoneistosta on annettava vuokralle ja montako asukasta niihin vähintään on otettava.

Määrätessään huoneita vuokralle annettaviksi tulee huoneenvuokralautakunnan pitää silmällä, että vuokraamisvelvollisuus tasaisesti jakautuu niiden huoneistonhaltijain kesken, joiden käytettävänä on enemmän huoneita kuin 10 §:n määräysten mukaan sallitaan.

Huoneiston haltija on oikeutettu kuukauden kuluessa siitä kun huoneenvuokralautakunnan 1 momentissa tarkoitettu päätös on saanut lainvoiman itse ottamaan kyseessä olevaan huoneiston osaan vuokralaiset.

Jos asuntopula paikkakunnalla on väestönsiirron tai pommituksen johdosta tahi muusta erikoisesta syystä muodostunut poikkeuksellisen vaikeaksi, voi huoneenvuokralautakunta määrätä sen ajan, jonka kuluessa huoneiston haltija on oikeutettu itse ottamaan vuokrattavaksi määrättyyn huoneiston osaan vuokralaiset, kuukautta lyhyemmäksi, kuitenkin vähintään kolmeksi päiväksi.

13 §. Jollei huoneiston haltija ole noudattanut 12 §:ssä mainittua huoneenvuokralautakunnan päätöstä, osoittaa lautakunta huoneisiin vuokralaiset.

Osoittaessaan huoneiston osaan vuokralaisia tulee huoneenvuokralautakunnan samalla määrätä, mitkä huoneet heille on luovutettava ja mitä huoneiston yhteisiä etuuksia he ovat oikeutetut käyttämään. Vuokralle määrättäköön annettaviksi ensi sijassa ne huoneet, joita parhaiten voidaan käyttää siten, että huoneistossa asuvat mahdollisimman vähän häiritsevät toisiaan.

14 §. Vuokralaisia osoitettaessa huoneiston osaan pidettäköön silmällä, että huoneistossa asuvilla on edellytykset sovinnolliseen asumiseen samassa huoneistossa.

Milloin on osoitettava vuokralainen osaan julkisen viran tai toimen puolesta hallittavana olevasta huoneistosta, on lisäksi huomioon otettava vuokralaisen sopivaisuus sijoitettavaksi kyseessä olevaan virka-asuntoon.

15 §. Kun alivuokralaisten hallinnassa ollut huoneiston osa muussa kuin 5 §:n 2 momentissa mainitussa tapauksessa vapautuu tai kun joku huoneistossa asuneista alivuokralaisista muuttaa siitä pois, on vapautunut huoneiston osa viipymättä annettava uudelleen vuokralle tai poismuuttaneen tilalle otettava uusi alivuokralainen. Ilman huoneenvuokralautakunnan lupaa älköön huoneiston haltija ottako vapautunutta huoneiston osaa saksikaan omaan käyttöönsä älköönkä vähentäkö alivuokralaisten lukua.

Jollei I momentissa mainittua huoneiston osaa ole kahden viikon taikka huoneenvuokralautakunnan ehkä asettaman pitemmän ajan kuluessa luovutettu vuokralle tai huoneistoon samassa ajassa otettu uutta alivuokralaista poismuuttaneen tilalle, voi huoneenvuokralautakunta osoittaa siihen alivuokralaisen.

16 §. Huoneiston, joka 3 ja 4 §:n nojalla on määrätty vuokrattavaksi, on siihen osoitettu vuokralainen oikeutettu ottamaan hallintaansa heti, jos huoneisto on vapaana, ja muussa tapauksessa huoneenvuokralautakunnan määräämänä päivänä.

Huoneistoa koskevan aikaisemman vuokrasopimuksen katsotaan päättyvän silloin kun vuokralainen luovuttaa huoneiston hallinnastaan.

17 §. Mitä edellä 12, 13, 14 ja 15 §:ssä on määrätty asuinhuoneiston osasta, noudatettakoon myös, kun osa muunlaisesta huoneistosta on määrätty vuokrattavaksi asunnoksi.

18 §. Tämän päätöksen nojalla vuokrattavaksi määrätylle erilliselle huoneistolle on, jos sitä käytetään asunnoksi, vahvistettava perusvuokra ja, jos sitä käytetään muuhun tarkoitukseen, vuokramaksu, noudattaen huoneenvuokrasäännöstelystä 11 päivänä helmikuuta 1943 annetun valtioneuvoston päätöksen määräyksiä sekä huomioonottaen lisäksi 6 §:n nojalla määrättyjen muutostöiden suorittamisesta johtuneet kustannukset. Näin vahvistettu vuokra on suoritettava huoneiston omistajalle.

Kun osa asuinhuoneistosta julistetaan erilliseksi huoneistoksi, on jäljelle jäävälle osalle, jos sitä käytetään asunnoksi, vahvistettava perusvuokra ja, jos sitä käytetään muuhun tarkoitukseen, vuokramaksu. Uusi vuokra on suoritettava siitä päivästä lukien, jolloin huoneiston haltija on luovuttanut erilliseksi huoneistoksi muodostetun osan hallinnastaan.

19 §. Milloin osa huoneistosta on, julistamatta sitä erilliseksi huoneistoksi, määrätty vuokrattavaksi asunnoksi, on sen vuokralaisen irtisanomisen, vuokran suuruuden, uudelleen vuokraamisen ja vuokralaisten lukumäärän suhteen noudatettava alivuokrasuhdetta koskevia määräyksiä silloinkin, kun vuokranantaja on muu kuin samassa huoneistossa asuva henkilö.

20 §. Jos osa huoneistosta on, julistamatta sitä samalla erilliseksi huoneistoksi, määrätty vuokrattavaksi muuhun tarkoitukseen kuin asunnoksi, noudatettakoon vuokramaksun määräämisen suhteen liikehuoneistojen vuokramaksun suuruudesta annettuja määräyksiä. Vuokramaksu on suoritettava huoneiston haltijalle.

Jos I momentissa tarkoitettu huoneiston osa vapautuu, on huoneenvuokralautakunnan asiana määrätä, onko se annettava uudelleen vuokralle vai saako huoneiston haltija ottaa sen omaan käyttöönsä.

Huoneenvuokralautakunta voi harkintansa mukaan antaa suostumuksen I momentissa mainitun vuokrasuhteen irtisanomiseen, jos erittäin painavat syyt sitä vaativat. Päätökseen, jolla huoneenvuokralautakunta antaa suostumuksen irtisanomiseen, sovellettaisiin 11 päivänä helmikuuta 1943 huoneenvuokrasäännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen 19 §:n määräyksiä.

5 L u k u.

Menettely.

21 §. Tämän päätöksen toimeenpanemiseksi voi huoneenvuokralautakunta, kunnan valtuuston myönnettyä tarvittavan määrärahan, tarpeen mukaan asettaa yhden tai useampia tarkastajia, joiden tehtävänä on huoneiston tarkastaminen ja ehdotuksien tekeminen niiden käyttämisestä tässä päätöksessä mainituin tavoin. Tarkastajaksi voidaan määrätä myös huoneenvuokralautakunnan jäsen tai sen palveluksessa oleva henkilö.

Talojen ja huoneistojen omistajat ja haltijat älkööt estäkö tarkastajaa toimittamasta huoneiston katselmusta. He ovat myös velvolliset antamaan hänelle huoneistoja ja niiden asukkaita koskevia tietoja.

22 §. Kun tarkastaja katselmuksen toimitettuaan katsoo, että huoneiston suhteen on ryhdyttävä tässä päätöksessä määrättyyn toimenpiteeseen, tehköön siitä kirjallisen esityksen huoneenvuokralautakunnalle ja jättäköön esityksen kaksoiskappaleen huoneiston haltijalle tai hänen katselmuksessa saapuvilla olleelle edustajalleen.

Jollei huoneiston haltijaa tai hänen edustajaansa tavata, voidaan esityksen kaksoiskappale toimittaa tiedoksi kiinnittämällä se tarkastetun huoneiston ovelle tai talon ilmoitustaululle.

23 §. Asuinhuoneiston omistaja ja haltija, joka on esitykseen tyytymätön, on oikeutettu seitsemän päivän kuluessa esityksen tekemisestä toimittamaan muistutuskirjelmänsä huoneenvuokralautakunnalle, jonka tulee ratkaista, mihin toimenpiteisiin huoneiston suhteen ryhdytään.

Jollei muistutusta tarkastajan esitystä vastaan ole määrääjassa tehty, voi huoneenvuokralautakunta vahvistaa sen sellaisenaan noudatettavaksi. Jos huoneenvuokralautakunta haluaa poiketa esityksestä, on sen kutsuttava huoneiston omistaja ja haltija asiassa kuultaviksi.

Käsitellessään tarkastajan tekemää muunlaista kuin asuinhuoneistoa koskevaa esitystä, tulee lautakunnan kutsua huoneiston omistaja ja haltija asiassa kuultaviksi ja ratkaista mihin toimenpiteisiin huoneiston suhteen ryhdytään.

Huoneenvuokralautakunnalla on valta, milloin katsoo syytä olevan, ilman tarkastajan esitystäkin, kutsuttuaan huoneiston omistajan ja haltijan kuultaviksi, ryhtyä tässä päätöksessä tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

6 L u k u.

Korvaukset ja niiden hakeminen.

24 §. Jos huoneiston haltija tämän päätöksen nojalla annetun, muun kuin 9 §:ssä tarkoitetun määräyksen johdosta joutuu muuttamaan huoneistosta tai sen osasta, voidaan todistetuista ja kohtuullisista muuttokustannuksista, mikäli ne kohoavat yli tuhannen markan, suorittaa hänelle yli menevältä osalta korvaus valtion varoista.

Luovutettavaksi ja vuokrattavaksi määrätyn huoneiston tai huoneiston osan omistajalle tai haltijalle ei vuokramaksun ja 1 momentissa tarkoitetun korvauksen lisäksi suoriteta 6 §:n mukaisista korjauskustannuksista tai luovuttamisesta hänelle aiheutuvasta vähäisestä vahingosta korvausta valtion varoista.

Muun kuin 1 ja 2 momentissa mainitun vahingon korvaamisesta noudatettakoon, mitä talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain 3 §:n 4 momentissa säädetään. Korvaus suoritetaan valtion varoista.

25 §. Korvausta muuttokustannuksista on kolmen kuukauden kuluessa muutosta kirjallisesti haettava huoneenvuokralautakunnalta. Hakemukseen on liitettävä luotettava selvitys kustannusten määrästä ja laadusta.

26 §. Huoneenvuokralautakunnan vahvistama korvaus maksetaan asianomaiselle sosiaaliministeriön toimesta lautakunnan päätöksen saatua lainvoiman.

7 L u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

27 §. Menettelystä huoneenvuokralautakunnassa ja muutoksen hakemisesta huoneenvuokralautakunnan tämän päätöksen nojalla antamaan päätökseen noudatettakoon, ellei edellä ole toisin määrätty, mitä huoneenvuokrasäännöstelystä 11 päivänä helmikuuta 1943 annetussa valtioneuvoston päätöksessä on määrätty.

Jos asuntopula paikkakunnalla on väestönsiirron tai pommituksen johdosta tahi muusta erikoisesta syystä muodostunut poikkeuksellisen vaikeaksi, huoneenvuokralautakunta voi määrätä, että sen tämän päätöksen nojalla tekemä päätös on muutoksenhausta huolimatta heti pantava täytäntöön.

28 §. Huoneiston haltija on velvollinen ilmoittamaan talon omistajalle tai isännöitsijälle huoneistoon tai sieltä pois muuttaneesta asukkaasta viimeistään muuton jälkeisenä päivänä.

Talon omistaja tai isännöitsijä on velvollinen kunnassa, josta sosiaaliministeriö päättää, toimittamaan taloon tai sieltä pois muuttaneesta asukkaasta huoneenvuokralautakunnalle siltä saatavana olevalle lomakkeelle laaditun ilmoituksen kolmen päivän kuluessa muuton tapahtumisesta.

29 §. Huoneenvuokralautakunnan päätös, jolla huoneisto tai huoneiston osa on tämän päätöksen nojalla määrätty luovutettavaksi, pannaan, sitten kun se on saavuttanut lainvoiman tai jos huoneenvuokralautakunta on siitä antanut 27 §:n 2 momentissa tarkoitetun määräyksen, täytäntöön kuten oikeuden lainvoimainen tuomio.

30 §. Tämän päätöksen määräysten rikkomisesta rangaistaan niinkuin säännöstelyrikosten rankaisemisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa laissa on säädetty.

31 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta.

N:o 107 (jatk.)

32 §. Tällä päätöksellä kumotaan huoneistojen käytön tehostamisesta 16 päivänä joulukuuta 1943 annettu valtioneuvoston päätös. Kuitenkin ovat sen nojalla annetut päätökset edelleen voimassa, kunnes asianomainen viranomainen ehkä toisin määrää.

108. Huoneenvuokrasäännöstely.

Valtioneuvoston päätös syyskuun 14 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 640)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 1 ja 145)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut 11 päivänä helmikuuta 1943 huoneenvuokrasäännöstelystä antamansa päätöksen 31 ja 60 a §:t, sellaisina kuin ne ovat 16 päivänä joulukuuta 1943 annetussa päätöksessä, näin kuuluviksi:

31 §. Kullakin perheellä tai yksityisellä henkilöllä saa 25 §:ssä tarkoitettussa kunnassa olla vain yksi asuinhuoneisto.

Henkilö, jolla on asunto muunlaisessa kunnassa, älköön ilman huoneenvuokralautakunnan suostumusta pitääkö hallussaan I momentissa tarkoitettua huoneistoa.

Asuntoa, joka on tarkoitettu kesä- tai muuksi lomanviettoasunnoksi, älköön luettako eri asuinhuoneistoksi, jollei sosiaaliministeriö jonkin paikkakunnan osalta talviasunnoiksi kelpaavien asuntojen suhteen toisin määrää. Eri asuinhuoneistoksi älköön myöskään luettako sellaista asuntoa, jota viranomaisten kehoituksesta tai käskystä vakinaiselta asuinpaikkakunnaltaan poissiirtynyt käyttää asuntonaan toisella paikkakunnalla niin kauan kun tällainen kehoitus tai käsky on voimassa.

60 a §. Helmikuun 1 päivästä 1944 alkaen älköön paikkakunnalla, jossa pakollinen asunnonvälitys on toimeenpantu, ketään osoitettako tai otettako vuokralaisena, alivuokralaisena tai muuten pysyväisesti asumaan huoneistoon, ellei hänellä ole huoneenvuokralautakunnan todistusta siitä, että hän on oikeutettu saamaan paikkakunnalla asunnon. Todistusta on haettava kirjallisesti huoneenvuokralautakunnalta, ja on hakemus laadittava lautakunnalta saatavana olevalle lomakkeelle.

Huoneenvuokralautakunta älköön antako I momentissa mainittua todistusta, ellei asianomainen henkilö huoneenvuokralautakunnan poliisiviranomaisilta hankkiman selvityksen mukaan pysyväisesti oleskele paikkakunnalla tahi ellei sellaisen toiselta paikkakunnalta muuttaneen henkilön, joka ei ole 22 päivänä toukokuuta 1942 annetun työvelvollisuuslain alainen, oleskelemista paikkakunnalla terveydenhoidon, koulunkäynnin tai muun pätevän syyn takia harkita välttämättömäksi.

Jos toiselta paikkakunnalta muuttaneen työvelvollisuuslain alaisen henkilön oleskeleminen paikkakunnalla paikallisen työvoimapäällikön antaman lausunnon mukaan tahi muusta pätevästä syystä harkitaan tarpeel-

liseksi, antakoon huoneenvuokralautakunta 1 momentissa mainitun todistuksen.

Edellä 1 momentissa mainittu todistus on liitettävä siihen ilmoitukseen, joka talon omistajan tai isännöitsijän on toimitettava poliisiviranomaiselle talon muuttaneesta asukkaasta. Paikkakunnalla, jossa muuttoilmoituksia ei tarvitse toimittaa, on todistus vaadittaessa esitettävä huoneenvuokralautakunnalle tai poliisiviranomaiselle.

Ulosottomies antakoon huoneenvuokralautakunnan pyynnöstä ilman ulosotonhaltijan eri määräystä viipymättä virka-apua vastoin 1 momentin määräystä huoneistoon asukkaaksi otetun häätämiseksi huoneiston haltijan kustannuksella.

109. Laki eräistä koulutoimen järjestelyistä sota-aikana annetun lain muuttamisesta.

Annettu syyskuun 14 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 634)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 17)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, muutetaan eräistä koulutoimen järjestelyistä sota-aikana 23 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain 4 § seuraavasti:

4 §. Oppilaitoksen johtaja tai opettaja taikka muu sen henkilökuntaan kuuluva, joka hoitaa tehtäväänsä päätoimena, voidaan tarvittaessa määrätä hoitamaan vastaavanlaista tehtävää toisessa oppilaitoksessa tai suorittamaan muuta hänelle soveltuvaa työtä. Jos määräys edellyttää siirtymistä toiselle paikkakunnalle, saakoon siirretty korvausta valtioneuvoston määräämien perusteiden mukaan. Hänen siirrettynä ollessaan ei virka- tai palvelussuhdetta saada ilman asianomaisen ministeriön tai, jos ministeriö niin on määrännyt, ilman asianomaisen keskusviraston lupaa peruuttaa tai irtisanoa taikka eroa myöntää, jollei syynä ole parantumaton sairaus, työkyvyn pysyvä vähentyminen tai laillinen eroamisikä.

Valtion viran tai toimen haltijan sekä maalaiskansakoulun opettajan siirtämisestä väliaikaisesti hoitamaan toista virkaa, tointa tai tehtävää noudatettakoon, mitä siitä on erikseen säädetty. Kuitenkin voi kouluhallitus siirtää alaisensa valtion oppilaitoksen opettajan yksityiseen tai kunnalliseen oppilaitokseen väliaikaisesti hoitamaan opettajan tehtäviä. Tällaiseen tehtävään siirretylle tai vapaaehtoisesti siirtyneelle, mikäli kouluhallitus viimeksi mainitussa tapauksessa on siirron hyväksynyt, suoritetaan korvausta valtioneuvoston määräämien perusteiden mukaan.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä maaliskuuta 1944 lukien.

110. Helsingin kaupungin ruotsinkielisten kansakouluoppilaiden psykiatrinen hoito.

Kaupunginhallituksen päätös heinäkuun 6 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 135)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä tehdä Samfundet Folkhälsan i svenska Finland r. f. nimisen yhdistyksen kanssa samanlaisen sopimuksen kuin aikaisemmin psykiatrisen hoidon järjestämisestä ruotsinkielisissä kansakouluissa lukuvuosina 1944/45 ja 1945/46.

111. Perusteet, joiden mukaan työväenopistojen omien rakennusten vuokra-arvot on laskettava opistoille valtionapua myönnettäessä.

Valtioneuvoston vahvistamat huhtikuun 20 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 9, 1936 : 90 ja 1938 : 34)

Valtioneuvosto on nojautuen työväenopistojen valtionavusta huhtikuun 28 päivänä 1938 annetun lain 1 §:ään, kumoamalla asiasta helmikuun 11 päivänä 1932, joulukuun 28 päivänä 1934 ja joulukuun 3 päivänä 1936 antamansa määräykset, vahvistanut kuluvan vuoden ajaksi seuraavat perusteet, joiden mukaan työväenopistojen omien rakennusten vuokra-arvot ovat laskettavat opistoille valtionapua myönnettäessä:

1) Vuokra-arvo määrätään siten, että rakennusten nykyiselle arvolle lasketaan korkoa ja kuoletusta 7 prosenttia sekä kunnossapitoa varten puurakennuksista ja rakennuksista, joitten alakerros on kivistä ja yläkerros puusta, 3 prosenttia ja kivirakennuksista 2 prosenttia.

2) Rakennuksen nykyiseksi arvoksi katsotaan se arvo, minkä Kaupunkien yleinen paloapuyhdistys tai muu valtion tarkastuksen alainen paloapuyhdistys vuonna 1939 tai viimeksi sitä ennen suoritettussa arvioinnissa on sille arvoksi merkinnyt, kuitenkin korotettuna siinä suhteessa kuin valtioneuvoston päätökset sallivat perusvuokria korotettaviksi; niitten rakennusten nykyisen arvon, jotka opisto on rakentanut tai ostanut vuoden 1939 jälkeen, määrää kouluhallitus paikallisen huoneenvuokralautakunnan tai, missä sellaista ei ole, kunnallislautakunnan antaman lausunnon perusteella; kumpaisessakin tapauksessa otetaan vähennyksenä huomioon se rakennusavustusten määrä, minkä opisto on valtiolta saanut, laskettuna edellisessä tapauksessa samassa suhteessa rakennuksen nykyisestä arvosta kuin valtion antamien rakennusavustusten suhde on ollut rakennusten vuokra-arvoa laskettaessa vuonna 1939.

3) Jos työväenopiston rakennuksia käytetään muuhunkin kuin opiston tarkoituksiin, on rakennusten vuokra-arvoa vastaavasti alennettava, mutta jos opiston rakennukset ovat sellaisessa käytössä, jonka kouluhallitus katsoo kansansivistystyötä tai muuten yleistä hyötyä edistäväksi, ei niistä

saatavaa korvausta oteta opiston omien rakennusten vuokra-arvoa laskettaessa huomioon.

4) Jos työväenopistolla on muuhun kuin opistotyöhön tarvittavia rakennuksia, on ne jätettävä pois kysymyksessä olevasta arvosta.

112. Asetus kunnan toimivallan väliaikaisesta laajentamisesta eräissä tapauksissa annetun lain toimeenpanosta.

Annettu syyskuun 22 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 664)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 96)

Maatalousministerin esittelystä säädetään kunnan toimivallan väliaikaisesta laajentamisesta eräissä tapauksissa 14 päivänä heinäkuuta 1944 annetun lain 2 §:n nojalla:

1 §. Kunta voi sen mukaan kuin tässä asetuksessa säädetään antaa taloudellista tukea 2 §:ssä mainittujen henkilöitten asuttamiseen, asunnon hankkimiseen heille sekä heidän ammatin harjoittamisensa edistämiseen.

2 §. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) sotainvaliidilla Suomen kansalaista, joka vuosien 1939—1940 tai vuonna 1941 alkaneessa sodassa saadun tai muuten välittömästi sanottujen sotien aiheuttaman pysyväisen ruumiinvamman tai sairauden johdosta on saanut tai voi todennäköisesti saada lainmukaisen elinkoron tahi ylimääräisen eläkkeen;

2) sotaaleskellä ja hänen perheellään leskivaimoa sekä omaa ja aviopuolison lasta, myös ottolasta, jotka ovat Suomen kansalaisia ja joille suoritetaan tai todennäköisesti voidaan suorittaa lainmukaista huolto-tahi ylimääräistä eläkettä sen johdosta, että aviopuoliso on vuosien 1939—1940 tai vuonna 1941 alkaneessa sodassa kaatunut tai sodassa saadun tai muun välittömästi sanottujen sotien aiheuttaman pysyväisen ruumiinvamman tai sairauden johdosta kuollut;

3) sotaorvoilla Suomen kansalaisia, joille suoritetaan tai todennäköisesti voidaan suorittaa lainmukaista huolto- tahi ylimääräistä eläkettä sen johdosta, että vuosien 1939—1940 tai vuonna 1941 alkaneessa sodassa kaatuneen taikka sodassa saadun tai muun välittömästi sanottujen sotien aiheuttaman pysyväisen ruumiinvamman tai sairauden seurauksena kuolleen jälkeen jää ainoastaan omia ja aviopuolison lapsia, joiksi luetaan myös ottolapset, taikka jos toinenkin sanottujen lasten vanhemmista kuolee; sekä

4) sotatilan aikana asepalvelukseen kutsutuilla ja heihin verrattavilla sellaisia Suomen kansalaisia, jotka asevelvollisuuslain nojalla on kutsuttu tai vapaaehtoisina ovat astuneet sotapalvelukseen, taikka jotka on työvelvollisina määrätty tekemään puolustuslaitoksen etua tarkoittavaa työtä tai palvelemaan valtion muussa laitoksessa.

3 §. Edellä 1 §:ssä mainitussa tarkoituksessa kunta voi:

1) alle käyvän hinnan tai vastikkeetta luovuttaa tai vuokrata omistamastaan tai tätä varten hankkimastaan kiinteistöstä viljelys-, sekamuu- tois-, kalastus- ja asuntotiloja sekä asuntotontteja ja asuntoja tahi lisä- alueita;

2) myöntää lainaa ja avustusta

a) 1 kohdassa mainitunlaisten kiinteistöjen, asuntojen ja lisäalueiden hankkimiseen;

b) tarpeellisten rakennusten rakentamiseen tai asuntojen muuhun hankintaan;

c) ammatin harjoittamisessa välttämättömän irtaimiston hankkimiseen sekä muuhun ammatin harjoittamisen edistämiseen; sekä

3) tukea edellä tarkoitettun maan ja asunnon sekä irtaimiston hankkimista suorittamalla määräaikana niistä aiheutuneesta velasta maksettavan koron ja valtion varoista vastaavissa tapauksissa annettavalle luotolle määrätyn koron välisen erotuksen tai menemällä takuuseen tällaisesta velasta.

4 §. Se osa varoista, jotka maalaiskunnan valtuusto on määrännyt käytettäväksi 3 §:n 2 ja 3 kohdissa mainittuihin tarkoituksiin, on ammatin harjoittamisen edistämiseen myönnettyjä varoja lukuunottamatta hoidettava asutuskassan yhteydessä.

5 §. Joka haluaa sellaista taloudellista tukea kuin 3 §:ssä tarkoitetaan, jättäköön siitä hakemuksen maalaiskunnassa asutuslautakunnalle sekä kaupungissa kaupunginhallitukselle ja kauppalassa kauppalanhallitukselle.

Joka haluaa avustusta tai lainaa taikka kumpeakin ammatin harjoittamisen edistämiseen, jättäköön kuitenkin maalaiskunnassa sitä koskevan hakemuksen kunnallislautakunnalle.

6 §. Edellä 5 §:ssä tarkoitettu viranomainen voi hankkia paikalliselta aseveliyhdistykseltä tai, jos asia koskee sotainvaliidiä, Sotainvaliidiin veljesliiton alaosastolta taikka, jollei paikkakunnalla sellaista ole, aseveli- tai sotainvaliidipiiriltä lausunnon siitä, kuuluuko hakija 2 §:ssä tarkoitettuihin henkilöihin ja ovatko hänen olosuhteensa ja henkilökohtaiset ominaisuutensa sellaiset, että hänen avustamistansa on pidettävä tarkoituksenmukaisena.

7 §. Sen jälkeen kun 5 §:ssä mainittu viranomainen on käsitellyt hakemuksen ja antanut siitä lausuntonsa on hakemus esiteltävä valtuuston ratkaistavaksi.

Valtuusto voi päättää, että 1 momentissa tarkoitettu viranomainen saa valtuuston hyväksymien perusteiden ja sen myöntämien varojen rajoissa lopullisesti ratkaista hakemuksia.

8 §. Jollei valtuusto toisin määrää, tulee 5 §:ssä mainitun viranomaisen kunnan puolesta laatia ja allekirjoittaa tarvittavat sitoumukset sekä, jos hakemus koskee lainan tai avustuksen saamista, huolehtia niiden maksamisesta.

9 §. Jos maalaiskunnan valtuusto on päättänyt käyttää kunnan omistaman tai hankkiman kiinteistön tai määräalan siitä 2 §:ssä mainittujen

henkilöitten asuttamiseen, on asutuslautakunnan, jolle kiinteistöä sellaisenaan voida luovuttaa mainittuun tarkoitukseen, pyydettyä asianomaista asutustarkastajaa tai maanmittausinsinööriä laatimaan sille asutussuunnitelma sekä alistettava se valtuuston vahvistettavaksi.

113. Asetus perhelisälain toimeenpanosta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu syyskuun 29 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 667)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 43)

Sosiaaliministeriön esittelystä muutetaan perhelisälain toimeenpanosta 14 päivänä toukokuuta 1943 annetun asetuksen 5 § näin kuuluvaksi:

5 §. Perhelisä voidaan myöntää ainoastaan siltä vuodelta, jonka aikana sitä haetaan, ja sitä seuraavilta vuosilta.

Perhelisä on myönnettävä täysimääräisenä, jos perhe, jolle sitä haetaan, vuoden alusta siihen päivään saakka, jolloin hakemus annetaan huoltolautakunnalle, on ollut oikeutettu sitä saamaan. Mikäli perhe täyttää sen saantiin tarvittavat edellytykset vasta myöhemmin, on perhelisän täydestä määrästä suoritettava yksi neljäsosa kultakin sellaiselta vuosineljännekseltä, jota ennen edellytykset sen saantiin ovat olleet olemassa.

Mikäli huoltolautakunta perhelisälain 10 §:n 2 momentin nojalla muuttaa tai kumoaa aikaisemmin annetun myönteisen päätöksensä, tulee uusi päätös noudatettavaksi sen antamista lähinnä seuraavan vuosineljänneksen ensimmäisestä päivästä lukien.

Tätä asetusta on sovellettava kaikkiin vuoden 1944 alusta huoltolautakunnille annettuihin perhelisähakemuksiin.

114. Laki sotaorpojen työhuollosta annetun lain muuttamisesta.

Annettu lokakuun 13 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 700)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 35)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan sotaorpojen työhuollosta 30 päivänä huhtikuuta 1943 annetun lain 1 ja 3 § näin kuuluviksi:

1 §. Sotaorvolla tarkoitetaan tässä laissa 10 päivänä tammikuuta 1941 annetun sotatapaturmälain nojalla huoltoeläkkeen saamiseen oikeu-

tettua, sanotun lain 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettua seitsemäätoista vuotta nuorempaa lasta sekä mainitun lain muuttamisesta 18 päivänä elokuuta 1944 annetun lain 43 §:n nojalla ylimääräistä eläkettä saavaa ja sosiaaliministeriön harkinnan mukaan muutakin näihin verrattavaa välittömästi sodan tai sen aiheuttamien erityisten olosuhteiden johdosta orvoksi jäänyttä vähävaraista lasta tai nuorta henkilöä.

3 §. Sotaorvolle koulutuksena annettavaan työhuoltoon luetaan, paitsi ammatti- ja muuna koulutuksena annettavaa opetusta kurssikirjoihin ja opetusvälineisiin, myöskin:

koulutuksen kestäessä asunto ja ravinto sekä sairaanhoito, mikäli hän ei sitä muun lain nojalla saa, tai näitä vastaava kohtuullinen korvaus;

kohtuullinen korvaus tarpeellisista matkakustannuksista koulutuspaikalle ja sieltä takaisin sekä koulutuksen päättyessä ensimmäiselle työpaikalle; sekä

ammattiopetuksessa tarpeellinen työvaatetus ja sosiaaliministeriön harkinnan mukaan muukin opintojen harjoittamiseksi tarpeellinen vaatetus tai niitä vastaava kohtuullinen korvaus.

115. Laki sotaleskien työhuollosta annetun lain muuttamisesta.

Annettu lokakuun 13 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 701)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 36)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan sotaleskien työhuollosta 30 päivänä huhtikuuta 1943 annetun lain 1 ja 2 § näin kuuluviksi:

1 §. Tammikuun 10 päivänä 1941 annetun sotatapaturmalain nojalla korvaukseen oikeutetulle, työhön kykenevälle, mainitun lain 16 §:n 1 momentissa tarkoitettulle Suomessa asuvalle leskelle ja sanotun lain muuttamisesta 18 päivänä elokuuta 1944 annetun lain 43 §:n nojalla ylimääräistä eläkettä saavalle leskelle sekä muullekin näihin verrattavalle välittömästi sodan tai sen aiheuttamien erityisten olosuhteiden johdosta leskeksi jääneelle henkilölle annetaan tarvittaessa työhuoltoa tämän lain mukaisesti.

2 §. Työhuoltona annetaan mahdollisuuksien mukaan työhönsijoitusta, työvälineapua sekä, milloin se asianomaisen lesken ja hänen perheensä toimeentulon kannalta on tarpeellista, ammattikoulutusta ja opintolainaa. Työhuollon antaminen jossakin edellä mainitussa muodossa ei ole esteenä sen myöntämiselle myös muussa muodossa.

Työhönsijoitukseen kuuluu työpaikan hankkiminen sekä korvaus kohtuullisista muuttokustannuksista, milloin hankittu työpaikka ei ole huollonsaajan asuntopaikkakunnalla.

Työvälineapuun kuuluu työvälineiden ja koneiden omaksi tai käytettäväksi antaminen, hankkiminen tai hankinnan avustaminen.

Ammattikoulutukseen kuuluu ammatin opettaminen. Koulutuksen kestäessä annetaan huollonsaajalle asunto ja ravinto tai niitä vastaava kohtuullinen korvaus, sairaanhoito, kohtuullinen korvaus tarpeellisista matkakustannuksista koulutuspaikkaan ja takaisin sekä tarpeellinen työvaatetus ja sosiaaliministeriön harkinnan mukaan muikin opintojen harjoittamiseksi tarpeellinen vaatetus tai niitä vastaava kohtuullinen korvaus, milloin se huollonsaajan taloudellisiin oloihin katsoen on välttämätöntä, samoin kuin kurssikirjat ja opetusvälineet käytettäväksi.

Opintolaina on halpakorkoinen, enintään kahden vuoden opiskeluun tarvittava laina, jonka takaisinmaksamisesta ja muista ehdoista päättää sosiaaliministeriö.

116. Asetus räjähdysaineista annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu syyskuun 29 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 668)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 485)

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä muutetaan räjähdysaineista 7 päivänä maaliskuuta 1925 annetun asetuksen 55 §, sellaisena kuin se on 9 päivänä lokakuuta 1925 annetussa asetuksessa, ja mainittuun asetukseen 23 päivänä helmikuuta 1940 lisätty 85 a § näin kuuluviksi:

55 §. Joka 53 §:ssä säädetyllä tavalla on saanut luvan pitää hallussaan ruutia kerrallaan enemmän kuin viisikymmentä kiloa taikka muuta vaarallista räjähdysainetta enemmän kuin kolmekymmentä kiloa, noudattakoon jäljempänä 2 momentissa säädetyin poikkeuksin tavaran säilyttämisessä kauppiaan varastosuojasta tämän asetuksen IV luvussa olevia määräyksiä.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun vaarallisen räjähdysaineen säilyttämisestä maanalaisessa kaivoksessa, jossa tehdään työtä, on voimassa mitä siitä on erikseen säädetty.

85 a §. Sota-aikana tai sinä aikana, jolloin sotatilasta annetun lain säännökset ovat osittain noudatettavina, on lääninhallituksen ennenkuin 3 ja 25 §:ssä tarkoitettu hakemus ratkaistaan hankittava asiasta puolustusministeriön lausunto, älköönkä asetuksessa määrättyä hakemuksen kuulluttamista tällöin toimitettako.

Edellä 1 momentissa mainittuna aikana voi sisäasiainministeriö myöntää yksityistapauksissa poikkeuksia tämän asetuksen V ja VI luvun kauppaa, varastossapitoa ja käyttövarastoja koskevista määräyksistä.

117. Nuohousmaksujen korottaminen.

Kaupunginvaltuuston päätökset joulukuun 1 p:itä 1943 ja kesäkuun 21 p:itä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 20 ja 118)

Kaupunginvaltuusto päätti korottaa huhtikuun 1 päivänä 1942 vahvistamansa nuohoustariffin marraskuun 18 päivänä 1942 korotetut perusmaksut edelleen 6 %:lla eli siis yhteensä 38 %:lla, lokakuun 1 päivästä 1943 alkaen. Kaup. valt. päätös jouluk. 1 p:itä 1943.

Kaupunginvaltuusto päätti korottaa nuohoustariffin perusmaksut edelleen 6 %:lla eli siis yhteensä 44 %:lla, heinäkuun 1 päivästä 1944 lukien. Kaup. valt. päätös kesäk. 21 p:itä 1944.

118. Työvelvollisten tutkiminen kaupungin poliklinikoissa.

Kaupunginhallituksen päätös syyskuun 7 p:itä 1944.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että Marian ja Kivelän sairaaloiden poliklinikoissa saadaan tutkia sellaiset helsinkiläiset työvelvolliset, jotka työvoimapäällikkö sinne lähettää ja että niiltä työvelvollisilta ei kanneta poliklinikkamaksua. Tämä on kuitenkin voimassa vain niin kauan kuin tällaisesta tutkimuksesta ei voida todeta olevan ilmeistä haittaa poliklinikkain varsinaiselle toiminnalle sekä edellytyksellä, että työvoimatoimiston lääkäri rajoittaa poliklinikkoihin lähettämänsä tapaukset mahdollisimman vähiin. Tämä ei myöskään koske sairaaloiden lääkärien kantamia korvauksia tutkimukseen perustuvista todistuksista, missä suhteessa työvoimavirastoa kehoitetaan sopimaan asianomaisten lääkärien kanssa.

119. Rekisterinpito tylsä- ja vähämielisistä henkilöistä.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 25 p:itä 1944.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä antaa sielullisesti sairaiden huoltotoimiston tehtäväksi pitää rekisteriä tylsä- ja vähämielisistä henkilöistä sekä kehoittaa huoltolautakuntaa, lastensuojelulautakuntaa ja apulastentarha Aulaa lähettämään huoltotoimistolle lääkintöhallituksesta saatavan kaavakkeen M IV mukaiset ilmoitukset kaikista tylsä- ja vähämielisistä henkilöistä, joiden kanssa mainitut laitokset joutuvat tekemisiin.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKEELMA

JULKAISUT

1944.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO.

N:o 8.

Sisällitys: 120. Asetus henkikirjoituksesta, s. 129. — 121. Laki asutuslautakunnasta annetun lain muuttamisesta, s. 139. — 122. Eräiden työopimusten väliaikainen jatkuminen, s. 140. — 123. Työnantajan velvollisuus ilmoittaa eräiden työsuhteiden lopettamisesta, s. 141. — 124. Asetus poikkeuksellisesta huonekorkeudesta asuntopulan poistamiseksi suoritettavassa rakentamisessa, s. 142. — 125. Asetus sotapalveluksesta vapautetun asevelvollisen omaisille eräissä tapauksissa suoritettavista eduista, s. 142. — 126. Sotapalveluksessa olevien kaupungin viranhaltijain ja työntekijäin vuoden 1944 kesälomien järjestely, s. 142. — 127. Sotapalveluksesta kotiutetuille asevelvollisille maksettava eroraha, s. 143. — 128. Naispuolisten viranhaltijain ja työntekijäin irrottaminen sotasairaaloihin y. m. nykytärkeisiin maanpuolustustehtäviin, s. 144.

120. Asetus henkikirjoituksesta.

Annettu marraskuun 3 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 777)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 420 sekä kunn. as.-kok. 1934 : 25, 1937 : 14, 1939 : 84 ja 1940 : 85)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään henkikirjoituksesta 1 päivänä syyskuuta 1939 annetun lain 7 ja 9 §:n nojalla:

I L u k u.

Henkikirjoitusviranomaiset.

1 §. Henkikirjoitus on henkikirjoittajan vuosittain toimitettava tämän asetuksen mukaisesti.

Milloin syytä on, voi sisäasiainministeriö määrätä kaupungin, kauppalan tai maalaiskunnan henkikirjoituksen eri viranomaisen toimeksi.

Valtioneuvosto voi määrätä kaupungin henkikirjoitustoimen yhdistettäväksi kaupungin poliisilaitokseen erityiseksi henkikirjoitustoimistoksi, josta silloin on vastaavasti noudatettava, mitä jäljempänä tässä asetuksessa henkikirjoittajasta määrätään.

2 §. Henkikirjoittajan virka-alueena on kihlakunta ja sen aluerajojen sisällä olevat kaupungit, jollei 1 §:n 2 ja 3 momentin nojalla ole toisin määrätty.

3 §. Henkikirjoitusta ja väestön muuttoliikkeen valvontaa varten määrätköön lääninhallitus kunnallislautakuntaa ja henkikirjoittajaa kuultuaan, että maalaiskunta on oleva yhtenä henkikirjoituspiirinä tai jakakoon sen useampaan piiriin ja asetakoon kuhunkin piiriin piirimiehen kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

N:o 120 (jatk.)

Lääninhallitus voi määrätä, että myös kauppalassa ja kaupungissa on piirimies, ja jakaa kauppalan ja kaupungin piireihin.

Piirimiehelle annettu määräys voidaan peruuttaa, milloin katsotaan syytä olevan.

4 §. Henkikirjoitustoimistosta ja sen toiminnasta antaa tarkemmat ohjeet ja määräykset sisäasiainministeriö.

2 L u k u.

Henkikirja.

5 §. Henkikirja laaditaan erikseen kunkin kunnan osalta.

6 §. Henkikirjaan merkitään:

1) kiinteistöt kylittäin tai kaupunginosittain, niiden omistajat ja omistajain kotipaikka, jos se on toisessa kunnassa, sekä maalaiskunnassa olevan kiinteistön saantokirjan ja kiinnekirjan tai lainhuudon päiväys;

2) kunkin kiinteistön kohdalla kaikki ne henkilöt, jotka siellä asuvina on henkikirjoitettava, kuitenkin niin, että saman haltijan useammilla eri kiinteistöillä asuvat henkilöt voidaan henkikirjoittaa saman kiinteistön kohdalle;

3) ne henkilöt, jotka kunnassa on henkikirjoitettava, mutta joita ei voida merkitä minkään kiinteistön kohdalle.

Lisäksi merkitään kunkin kiinteistön kohdalle ne henkilöt, yhdyskunnat, yhtiöt ja muut yhteisöt, laitokset ja säätiöt, jotka kiinteistöllä pitävät hallussaan huoneistoa, myymälää tai työhuonetta ja niiden kotipaikka tai osoite, ei kuitenkaan enää niitä henkilöitä, jotka 1 momentin 2 kohdan mukaisesti samalla kiinteistöllä asuvina on henkikirjaan merkitty.

Sisäasiainministeriön luvalla voidaan kauppalassa, taajaväkisessä yhdyskunnassa tai muussa tiheästi asutussa asutuskeskuksessa asukkaat merkitä henkikirjaan kiinteistöä riippumatta.

Toisen maalla oleviin asuinrakennuksiin nähden, joiden omistajalle kuuluu hallintaoikeus maahan, on soveltuvilta kohdin noudatettava, mitä edellä tässä pykälässä on kiinteistöä säädetty.

7 §. Jokaisesta henkilöstä merkitään henkikirjaan täydellinen nimi, syntymäpäivä ja -paikka, ammatti tai toimi ja siviilisääty.

Lisäksi merkitään:

1) henkilöstä, jota edellisenä vuonna ei ole kunnassa henkikirjoitettu, missä kunnassa hänet silloin on henkikirjoitettu tai, jollei siitä ole tietoa, missä hän edellisen vuoden tammikuun 1 päivänä on vakinaisesti asunut;

2) jokaisesta, joka ei ole Suomen kansalainen, hänen kansalaisuutensa; sekä

3) paikkakunnalta poistuneesta henkilöstä hänen olinpaikkansa tahi, jos se on tuntematon, ilmoitus tästä.

8 §. Kaikista 15 vuotta täyttäneistä henkikirjoitetuista henkilöistä laaditaan aakkosellinen luettelo, johon on merkittävä henkilön nimi, syntymävuosi ja asunto-osoite tai henkikirjan sivu.

9 §. Maalaiskunnassa olevan kiinteistön omistusoikeuden muutokset on henkikirjoittajan merkittävä henkikirjaan hallussaan olevien kaupanvahvistuksista laadittujen päiväkirjain otteiden sekä kihlakunnanoikeuden puheenjohtajan annetuista lainhuudoista tulo- ja omaisuusveroasetuksen mukaan lähettämien luettelujen perusteella. Jos henkikirjoittaja katsoo tarpeelliseksi saada nähtäväkseen alkuperäisen saantokirjan tahi lainhuudatuspöytäkirjan, olkoon kiinteistön omistaja velvollinen vaadittaessa sen esittämään.

3 L u k u.

Ilmoitusvelvollisuus.

10 §. Maalaiskunnassa on jokaisen, joka on kuntaan muuttanut asumaan tahi joka kunnassa on muuttanut asuntoa, seitsemän päivän kuluessa asianomaiselle piirimiehelle ilmoitettava muutostaan. Ilmoituksen tulee käsittää kaikki vahvistetun kaavan mukaiset tiedot muuttajasta ja hänen huonekuntaansa kuuluvista henkilöistä.

Kauppalassa on 1 momentissa mainitut muuttoilmoitukset tehtävä piirimiehelle tahi, jollei sellaista ole, poliisivartiokonttoriin tahi poliisipäällikön määräämälle poliisimiehelle.

Maalaiskunnassa ja kauppalassa on jokaisen, joka muuttaa kunnasta, ilmoitettava uusi asuinpaikkansa entisen asuntonsa omistajalle tai piirimiehelle.

Kaupungissa tapahtuvista muutoista määrätään kaupunkien poliisijärjestyksissä.

11 §. Henkikirjoitusta varten on maalaiskunnassa olevan kiinteistön omistajan taikka, jos kiinteistöä hallitsee omaan lukuunsa muu kuin omistaja, haltijan viimeistään joulukuun 5 päivänä annettava piirimiehelle vahvistetun kaavan mukainen henkikirjoitusilmoitus kaikista kiinteistöllä asuvista henkilöistä ja niistä henkilöistä, yhdyskunnista, yhtiöistä ja muista yhteisöistä, laitoksista ja säätiöistä, jotka kiinteistöllä pitävät hallussaan huoneistoa, myymälää tai työhuonetta, sekä siitä, minne henkilö, joka edellisenä vuonna on ollut kiinteistön kohdalla henkikirjoitettuna, on muuttanut. Kiinteistöllä asuvat henkilöt ovat velvolliset kiinteistön omistajalle antamaan ilmoitusta varten tarvittavat tiedot. Jos ilmoituksessa mainituissa olosuhteissa tapahtuu muutos ennen seuraavan tammikuun 1 päivää, on kiinteistön omistajan viipymättä ilmoitettava muutoksesta piirimiehelle.

Mitä edellä on kiinteistön omistajasta säädetty, koskee myös toisen maalla olevan asuinrakennuksen omistajaa tai haltijaa.

12 §. Kaupungissa ja kauppalassa on jokaisen, joka ei kuulu toisen huonekuntaan, viimeistään joulukuun 15 päivänä annettava sen kiinteistön omistajalle, jossa hän asuu, tai tämän edustajalle vahvistetun kaavan mukaiset henkilöilmoitukset itsestään ja huonekuntansa jäsenistä. Jos ilmoituksissa mainituissa olosuhteissa tapahtuu muutos ennen tammikuun 1

päivää, on ilmoituksen antajan viipymättä ilmoitettava muutoksesta kiinteistön omistajalle tai hänen edustajalleen.

13 §. Tarkistettuaan 12 §:ssä tarkoitettujen ilmoitusten asianmukaisuuden ja oikeellisuuden tulee kiinteistön omistajan tai hänen edustajansa niiden perusteella tammikuun 1 päivän olosuhteiden mukaan laatia vahvistetun kaavan mukainen henkikirjoitusilmoitus kiinteistön asukkaista huonekunnittain sekä 6 §:n 2 momentissa tarkoitetuista henkilöistä, yhdyskunnista, yhtiöistä ja muista yhteisöistä, laitoksista ja säätiöistä, niin myös siitä, minne ne edellisenä vuonna kiinteistöllä henkikirjoitetut henkilöt, jotka eivät kiinteistöllä enää asu, ovat muuttaneet. Ilmoitus on 12 §:ssä mainittujen henkilöilmoitusten ohella sitä varten määrättyä aikana jätettävä henkikirjoittajalle, poliisilaitokselle tahi piirimiehelle sen mukaan kuin siitä määrätään.

Mitä edellä on kiinteistön omistajasta säädetty, koskee myös toisen maalla olevan asuinrakennuksen omistajaa tai haltijaa.

14 §. Henkilöä, joka satunnaisesti oleskelee poissa kotipaikkakunnastaan, älköön sen vuoksi jätettävä henkilö- ja henkikirjoitusilmoitukseen merkitsemättä.

Jos jonkun ilmoitusvelvollisen luona tilapäisesti oleskelee henkilö, joka lain mukaan on muualla henkikirjoitettava, on hänetkin ilmoitettava huomautuksin hänen henkikirjoituspaikastaan.

15 §. Henkilöä, joka on laiminlyönyt 10, 11 tai 13 §:ssä säädetyn velvollisuutensa antaa muutto- tai henkikirjoitusilmoitus, on piirimiehen tai poliisipäällikön määräämän poliisimiehen viipymättä kehoitettava määrääjän kuluessa, joka ei saa olla kolmea päivää lyhyempi, antamaan vaaditun ilmoituksen. Jos laiminlyöjä on valmis heti antamaan ilmoituksen, olkoon piirimies tai poliisimies velvollinen ottamaan sen vastaan.

Korvauksena jokaisesta toimittamastaan kehoituksesta saakoon piirimies tai poliisipäällikön määräämä poliisimies laiminlyöjältä palkkiota sen mukaan kuin siitä on erikseen säädetty, mikä palkkio voidaan ulosottoiteitse periä ilman tuomiota tai päätöstä.

16 §. Valtion kiinteistöistä tulee sen viranomaisen, jonka välittömässä hoidossa kiinteistö on, viimeistään 2 päivänä tammikuuta henkikirjoittajalle lähettävä henkikirjoitusilmoitus, mikäli 11 §:n mukaisesti kiinteistön haltija ei ole velvollinen ilmoitusta tekemään. Kunnan ja seurakunnan kiinteistöistä tehkööt vastaavat ilmoitukset kunnallis- ja virkatalolautakunta.

17 §. Kunnallis-, vanhain- tai lastenkodin, rangaistus-, työ- tai kasvatustarvikkeen tai muun sellaisen laitoksen johtajan tulee viimeistään tammikuun 2 päivänä asianomaisille henkikirjoittajille toimittaa kunnittain tehdyt vahvistetun kaavan mukaiset ilmoitukset laitoksessa 1 päivänä tammikuuta asuvista ja siellä hoidettavista tai säilytettävistä henkilöistä.

Huoltolautakunnan tulee 1 momentissa mainitussa ajassa henkikirjoittajalle toimittaa samanlainen ilmoitus niistä henkilöistä, jotka huolto- tai kasvatustarkoituksessa on sijoitettu toisen kunnan alueelle, samalla mainiten, mihin kuntaan heidät on sijoitettu.

Sairaalan tai parantolan johtajan tulee samassa ajassa asianomaisille henkikirjoittajille toimittaa 1 momentissa mainitut ilmoitukset sairaalassa tai parantolassa asuvista oppilaista ja harjoittelijoista sekä yhden vuoden tai kauemmin siellä hoidettavana olleista henkilöistä.

18 §. Rykmentin tai muun itsenäisen joukko-osaston esimiehen tulee alempana mainituista henkilöistä, ei kuitenkaan asevelvollisista, viimeistään tammikuun 2 päivänä asianomaiselle henkikirjoittajalle toimittaa:

1) vahvistetun kaavan mukainen henkikirjoitusilmoitus henkilöistä, jotka tammikuun 1 päivänä asuivat joukko-osaston kasarmissa tai muussa sotilasrakennuksessa taikka aluksessa; ja

2) luettelo niistä joukko-osastoon kuuluvista henkilöistä, jotka asuvat muualla kunnassa taikka sen ulkopuolella ja joista asianomaisen kiinteistön-omustajan asia on tehdä henkikirjoitusilmoitus. Luetteloon on merkittävä henkilön nimi, ammatti, syntymäaika ja -paikka sekä asuinpaikka.

19 §. Aluksen pääisännän tulee lähettää viimeistään tammikuun 2 päivänä asianomaiselle henkikirjoittajalle henkikirjoitusilmoitukset aluksella olevasta päällystöstä ja miehistöön kuuluvasta laivaväestä.

Valtion aluksen päällystöön ja miehistöön kuuluvasta laivaväestä lähetetään vastaavat ilmoitukset aluksen päällikkö.

20 §. Maalaiskunnassa olevan teollisuuslaitoksen on henkikirjoittajalle viimeistään 2 päivänä tammikuuta toimitettava vahvistetun kaavan mukainen luettelo laitoksen palveluksessa olevista henkilöistä ja heidän asuinpaikoistaan.

Jos kunnassa on 1 päivänä tammikuuta rautatie-, maantie-, kanava- tai muu sellainen pitkäkhön ajan kestävä työmaa, on työnantajan lähetettävä 1 momentissa mainitun ajan kuluessa samanlainen luettelo työntekijöistä ja heidän asuinpaikastaan sille henkikirjoittajalle, jonka toimialueella työmaa on, minkä ohessa on ilmoitettava, kauanko työmaa on kunnassa ollut ja kauanko sen on suunniteltu vielä jatkuvan.

21 §. Kunkin seurakunnan kirkonkirjoihin on vuosittain ennen henkikirjoitusta tehtävä kaikki edellisenä vuonna tapahtuneista väenmuutoksista johtuvat täydennykset, ja tulee evankelis-luterilaisen seurakunnan kirkkoherran ja kreikkalais-katolisen seurakunnan esimiehen siinä tarkoituksessa tutkia, ovatko kirkonkirjat yhtäpitävät tosiasiallisten olojen kanssa. Henkikirjaa varten tarvittavat tiedot muuttaneista, syntyneistä, kuolleista ja avioliitoista on lähetettävä henkikirjoittajalle ennen henkikirjoitusta taikka annettava ne henkikirjoitustoimituksessa käsillä olevista kirkonkirjoista.

Niiden kreikkalais-katolisten seurakuntain esimiesten, joiden piiriin on määrätty kuulumaan useampia kuntia, tulee ennen 2 päivää tammikuuta asianomaisille henkikirjoittajille lähettää henkikirjoitusta varten tarvittavat tiedot seurakuntansa jäsenistä kunnittain.

22 §. Kaupungissa on poliisilaitoksen osoitetoimiston viipymättä ilmoitettava henkikirjoittajalle sen tietoon tulleista kaupungissa tapahtuneista muutoista. Sama koskee myös poliisivartiokonttoria tai 10 §:n 2 momentissa mainittua poliisimiestä kauppalassa, johon ei ole määrätty piirimiestä.

N:o 120 (jatk.)

23 §. Asianomainen kaupungin ja kauppalan viranomaisen ilmoittakoon viipymättä henkikirjoittajalle kaupungissa tai kauppalassa määrätyt uudet talonnumerot, entisiin talonnumeroihin nähden tapahtuneet muutokset, tonttien jakamiset sekä uusien tonttien, yleisten alueiden ja julkisten paikkain muodostamiset samoin kuin, milloin rakenteilla olevalla tontilla on pidetty loppukatselmus tai, jos rakennus sitä ennen on asuttavassa kunnossa, milloin on annettu lupa asettua rakennukseen asumaan.

24 §. Lääninmaanmittauskonttori ilmoittakoon viipymättä asianomaiselle henkikirjoittajalle kaikki maarekisteriin merkityt uudet tilat ja tiloja koskevat muutokset.

25 §. Maalaiskunnassa olevan kiinteistön omistajan on vuosittain viimeistään joulukuun 5 päivänä annettava piirimiehelle henkikirjoittajalle toimitettavaksi luettelo hänen omistamastaan kiinteistöstä vuokrattujen tai muuten toisen hallinnassa olevien alueiden vuokraajista tai haltijoista ja heidän asunto-osoitteistaan mainiten samalla, onko alue rakennettu vai ei.

4 L u k u.

Henkikirjoituksen valmistelu ja toimittaminen.

26 §. Henkikirjoittajan on piirimiehelle toimitettava henkikirjan mukainen luettelo piirimiehen toimialueen kiinteistöistä ja niiden omistajista sekä haltijoista piirimiehen käytettäväksi henkikirjoituksessa tarvittavien tietojen kokoamista ja järjestämistä varten vuoden aikana sekä viipymättä ilmoitettava siinä mainituissa olosuhteissa vuoden aikana tapahtuneet muutokset.

27 §. Maalaiskuntaan asetetun piirimiehen tulee:

1) hankkia itselleen oikean henkikirjoituksen aikaansaamiseen tarpeellinen olosuhteisiin perehtyminen piirissään, kuten tiedot kiinteistöistä ja niiden omistajista tai haltijoista, mitä henkilöitä piirissä asuu ja oleskelee, mitä henkilöitä on piiristä muuttanut ja ketä on muuttanut sinne asumaan;

2) huolehtia siitä, että 10 ja 11 §:ssä edellytetyt muutto- ja henkikirjoitusilmoituslomakkeita on yleisön saatavissa, avustaa ja antaa ohjeita lomakkeiden täyttämiseksi, vastaanottaa ilmoitukset, tarkastaa ne ja oikaista havaitsemansa ilmeiset virheet;

3) viipymättä henkikirjoittajalle lähettää 10 §:ssä säädettyt muuttoilmoitukset;

4) järjestää 11 §:ssä säädettyt henkikirjoitusilmoitukset kiinteistöluettelon mukaisesti ja lähettää ne henkikirjoittajalle ennen joulukuun 15 päivää;

5) viipymättä hankkia ja henkikirjoittajalle lähettää puuttuvat ilmoitukset; ja

6) avustaa muutenkin henkikirjoittajaa tämän hankkiessa henkilöistä ja kiinteistöistä sellaisia tietoja, jotka henkikirjoituksessa ja henkikirjain täydentämisessä saattavat olla tarpeen.

Kaupunkiin ja kauppalaan määrätyn piirimiehen on toimitettava vastaavasti samat tehtävät kuin maalaiskuntaan asetetun piirimiehen.

28 §. Henkikirjoituksen pohjana käytetään edellisen vuoden henkikirjaa. Samaa alkuperäiskappaletta voidaan käyttää pohjana enintään kolme vuotta siten, että kunkin vuoden merkinnät tarkoin toistetaan erotetaan.

Saapuneitten ilmoitusten nojalla on henkikirjoittajan ennen henkikirjoitustoimitusta valmistavasti tehtävä tarpeelliset muutokset ja lisäykset henkikirjaan sekä annettava muille asianomaisille henkikirjoittajille tarpeelliset tiedot niistä seikoista, jotka saattavat aiheuttaa muutoksen heidän virkapiirinsä henkikirjoissa.

29 §. Henkikirjoitus toimitetaan kussakin kunnassa tammikuun 1 päivän ja toukokuun 1 päivän välisenä aikana. Lääninhallituksen luvalla saadaan maalaiskunnan henkikirjoitus toimittaa myös kunnan ulkopuolella olevassa paikassa. Erityisistä syistä olkoon lääninhallituksella valta määrätä henkikirjoitus maalaiskunnassa toimitettavaksi myöhemminkin ja useammassa toimituspaikassa.

30 §. Henkikirjoittajan tulee ennen 1 päivää joulukuuta lääninhallitukselle lähettää ehdotus henkikirjoituksen toimittamisesta seuraavana vuonna, minkä jälkeen lääninhallituksen on määrättävä henkikirjoitustoimitusten aika ja paikka sekä annettava siitä kuulutus, jossa on ilmoitettava, mitkä piirit (kylät, kaupunginosat tai korttelit) toimitus tulee kunakin päivänä käsittämään. Tämä kuulutus on julkaistava jokaisessa kunnassa täydellisenä kunnan ilmoitustaululla ja tarpeellisiin osin paikkakunnalla yleisimmin leviävissä sanomalehdissä tai saatettava muulla sopivalla tavalla asukkaiden tiedoksi. Niissä kunnissa, joissa on piirimiehet, on kuulutus, joka sisältää ilmoituksen piirimiesten nimestä ja osoitteesta sekä heidän piiristään, niin myös tarvittavat ohjeet siitä, mitä tämän aseuksen mukaan piirimiehille annettaviin ilmoituksiin nähden on huomioonotettava, pidettävä julkaistuna kunnan ilmoitustaululla ja muissa sopivissa paikoissa kunnan alueella, minkä lisäksi se on tarpeellisiin osin vuosittain ennen joulukuun 1 päivää julkaistava paikkakunnalla yleisimmin leviävissä sanomalehdissä taikka saatettava muulla sopivalla tavalla tiedoksi.

Jollei henkikirjoitusta voida toimittaa määrättyinä päivinä, on henkikirjoittajan siitä viipymättä ilmoitettava lääninhallitukselle, jonka on määrättävä ja kuulutettava sitä varten uusi aika.

31 §. Henkikirjoituksessa tulee olla saapuvilla seurakunnan kirkkoherran tai esimiehen tai muun kirkonkirjojen hoitoon perehtyneen henkilön, jollei henkikirjaa varten tarvittavia tietoja aikaisemmin ole henkikirjoittajalle lähetetty, piirimiesten ja huoltolautakunnan edustajan sekä maalaiskunnassa lisäksi kunnallislautakunnan puheenjohtajan tai hänen edustajansa, kunnankirjurin ja paikkakunnan poliisipäällikön tai hänen määräämänsä poliisimiehen sekä kauppalassa ja kaupungissa kunnan edustajan, poliisilaitoksen osoitetoimiston edustajan ja paikkakunnan poliisipäällikön määräämän poliisimiehen. Jos joku näistä henkilöistä on poissa, älköön se seikka kuitenkaan olko esteenä henkikirjoituksen toimittamiseen.

Kunnan edustajan tulee pitää käsillä viimeinen taksoitusluettelo sekä

kunnan osoitehakemisto, mikäli sellainen on laadittu, ja antaa niistä tarpeelliset tiedot, minkä ohessa kaikkien henkikirjoitustoimituksessa saapuvilla olevien on ilmoitettava, mitä he tietävät henkikirjoitukseen vaikuttavista seikoista.

Kaupungissa, jossa on henkikirjoitustoimisto, ovat kunnan ja huoltolautakunnan edustajat vapautetut olemasta saapuvilla henkikirjoituksessa, mutta sen sijaan velvolliset muuten antamaan siinä tarvittavat tiedot.

32 §. Henkikirjoitustoimituksessa tehdään henkikirjaan henkikirjoitusilmoitusten sekä niiden tietojen nojalla, jotka toimituksessa saadaan, vielä tarpeelliseksi havaitut muutokset ja lisäykset, minkä ohessa henkikirja kaikkien muutosten ja lisäysten osalta tarkistetaan vertaamalla henkikirjan aakkoselliseen luetteloon, kirkonkirjoihin, siviilirekisteriin, osoiteluetteloon, taksoitusluetteloon tai muuhun saatavissa olevaan tarkistusaineistoon. Jos työn tarkoituksenmukainen järjestely vaatii, voidaan ilmoitusten merkitseminen henkikirjaan ja niiden vertaaminen kirkonkirjoihin tai muuhun tarkistusaineistoon suorittaa sisäasiainministeriön antamien ohjeiden mukaisesti jälkepäin, ja olkoot seurakunnan ja kunnan viranomaiset henkikirjoittajan kehoituksesta velvolliset hallussaan olevista kirjoista ja luetteloista antamaan tarpeelliset tiedot.

33 §. Edellisenä vuonna henkikirjoitetuista henkilöistä älköön jätettävä henkikirjaan merkitsemättä, paitsi kuolleita ja ulkomaille muuttaneita, muita kuin:

- 1) ne, jotka ovat kunnasta ennen edellisen vuoden loppua muuttaneet;
- 2) ne, joista ennen henkikirjan päättämistä selvitetään, että heidät voimassa olevien säännösten mukaisesti on henkikirjoitettu tai tullaan henkikirjoittamaan toisessa kunnassa; ja
- 3) ne, jotka kahdessa peräkkäisessä henkikirjoituksessa havaitaan paikkakunnalta jatkuvasti poissa oleviksi, henkikirjoituksesta annetun lain 4 ja 5 §:ssä tarkoitettuja henkilöitä lukuunottamatta.

34 §. Jos henkilön henkikirjoituspaikka on tietty toinen kunta, älköön häntä ilmoituksen nojalla henkikirjaan merkittäkö. Jos ilmoituksen tai pohjana olevan henkikirjan sisältämää tietoa vastaan henkikirjoitustoimituksessa tai sen jälkeen ennen henkikirjan päättämistä tehdään perusteltu väite, jonka oikeellisuutta ei käsillä olevista kirjoista eikä tarkistusaineistosta saada selville, tutkikoon henkikirjoittaja asian ja olkoot poliisi- ja kunnanviranomaiset velvolliset tarvittavan selvityksen hankkimiseksi antamaan hänelle virka-apua.

35 §. Henkikirjoitustoimituksessa pidetään vahvistetun kaavan mukaista pöytäkirjaa, johon merkitään:

- 1) toimituksen aika ja paikka;
- 2) henkilöt, jotka toimituksessa ovat olleet saapuvilla, sekä jos joku niistä, joiden olisi pitänyt saapua, on jäänyt pois, syy tähän;
- 3) mitkä kunnan alueet henkikirjoitus on kunakin päivänä käsittänyt;
- 4) mikä tarkistusaineisto on ollut käsillä ja miten tarkistus on toimitettu; sekä

5) edellä 31 §:ssä mainittujen, henkikirjoitustoimituksessa läsnä olleiden vakuutus, ettei heidän tietensä ketään, joka olisi ollut henkikirjaan pantava, ole siitä pois jätetty.

Kuukauden kuluessa henkikirjoituksen päättymisestä on henkikirjoittajan lähetettävä lääninhallitukselle jäljennökset henkikirjoitustoimituksissa pidetyistä pöytäkirjoista.

36 §. Henkikirjoittajan on edellisen vuoden aikana kuntaan muuttaneille henkilöille lähetettävä ilmoitus heidän uudesta henkikirjoituspaikastaan.

37 §. Henkikirjoittajan on niiden seikkojen johdosta, jotka henkikirjoitustoimituksessa tahi muuten tulevat hänen tietoonsa, annettava asianomaisille henkikirjoittajille tarpeelliset tiedot, jotta kukaan ei jäisi henkikirjoittamatta tahi tulisi useammassa kuin yhdessä paikassa samanaikaisesti henkikirjoitetuksi. Jollei saapuneessa ilmoituksessa mainittu seikka ole ennestään henkikirjoittajan tiedossa tai käy selville hänen hallussaan olevasta henkikirjoitusaineistosta, hankkikoon hän viipymättä selvityksen asiassa ja olkoot poliisi- ja kunnanviranomaiset velvolliset antamaan virka-apua sen saamiseksi. Jos ilmoitus ei aiheuta siinä tarkoitettua toimenpidettä, on henkikirjoittajan viipymättä ilmoitettava asiasta ilmoituksen lähettäneelle henkikirjoittajalle.

5 L u k u.

Henkikirjan päättäminen, alistaminen ja muutoksenhaku.

38 §. Sitten kun saatujen selvitysten, tarkistusten ja toisten henkikirjoittajien ilmoitusten aiheuttamat oikaisut, muutokset ja lisäykset on tehty, on henkikirja päätettävä viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Sen jälkeen alkoon ketään siihen otettako alköönkä siitä poistettako, ellei lääninhallitus tai korkein hallinto-oikeus päätöksessään sitä määrää. Jos henkikirjoitustoimituksen jälkeen henkikirjaan ennen sen päättämistä on lisätty tai siitä poistettu joku henkilö, on siitä viipymättä tiedoitettava asianomaiselle kunnalle.

39 §. Jos henkikirjoittajat ovat eri mieltä henkilön oikeasta henkikirjoituspaikasta, alistakoon asiassa alotteen tehnyt henkikirjoittaja asian lääninhallituksen ratkaistavaksi ja ilmoittakoon alistamisesta asianomaiselle henkikirjoittajalle. Jos henkikirjoittaja henkikirjan päättämisen jälkeen havaitsee, että henkilö on tullut henkikirjoitetuksi kahdessa tai useammassa kunnassa taikka jäänyt kokonaan henkikirjoittamatta, alista koon asian samoin lääninhallituksen ratkaistavaksi.

40 §. Muutosta henkikirjaan haetaan lääninhallitukselta valittamalla ja on valituskirja, johon on liitettävä henkikirjoittajan sitä varten antama todistus tahi ote henkikirjasta, annettava lääninhallitukseseen viimeistään henkikirjoitusvuoden elokuun 1 päivänä ennen kello 12.

41 §. Oikeus valituksen tekemiseen henkikirjoittamista koskevasta toimenpiteestä on, paitsi sillä, jonka henkikirjoittaminen on kysymyksessä,

myöskin kunnalla, jonka etua toimenpide saattaa koskea. Kunnan puhevaltaa ovat kunnallislautakunta ja huoltolautakunta oikeutetut käyttämään.

42 §. Kysymys kahdessa tai useammassa kunnassa henkikirjoitetun tai kokonaan henkikirjoittamatta jääneen henkilön oikeasta henkikirjoituspaikasta voidaan ottaa tutkittavaksi 40 §:ssä säädetyn valitusajan päätyttyäkin.

43 §. Kysymyksen oikeasta henkikirjoituspaikasta ratkaisee sen läänin lääninhallitus, jossa kysymykseen pantu uusi henkikirjoituspaikka on. Jos ei voida todeta, onko kysymyksessä uusi henkikirjoituspaikka taikka jos kahta tai useampaa kuntaa voidaan pitää uutena henkikirjoituspaikkana, käsittelee asian sen läänin lääninhallitus, jonka alueella olevassa kunnassa asianomainen henkilö henkikirjoitusvuoden alussa asui tai oleskeli. Jos lääninhallitus havaitsee, että asia on toisen lääninhallituksen käsiteltävä, lähettäköön asiakirjat oman lausuntonsa ohella asianomaisen lääninhallituksen käsiteltäväksi.

44 §. Asiassa, joka koskee henkikirjoitusta toisessa läänissä olevassa kunnassa, on asianomaiselta lääninhallitukselta hankittava lausunto.

Jos henkilö jo edellisenäkin vuonna on ollut henkikirjoitettuna kahdessa tai useammassa kunnassa samanaikaisesti, on päätöksessä samalla annettava lausunto henkilön viimeisestä oikeasta henkikirjoituspaikasta.

Henkikirjoitusta koskeva asia on lääninhallituksessa käsiteltävä kiireellisenä.

45 §. Lääninhallituksen päätös on annettava tiedoksi kaikille niille, joilla tämän asetuksen mukaan on oikeus valittaa henkikirjoituksesta.

Jäljennös lääninhallituksen päätöksestä on viipymättä lähetettävä niille henkikirjoittajille, joita asia koskee. Muutos merkittäköön henkikirjaan, vaikka päätös ei ole saanut lainvoimaa.

46 §. Lääninhallituksen päätökseen saadaan hakea muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedoksi saannista. Korkeimman hallinto-oikeuden päätös on toimitettava tiedoksi asianomaisille henkikirjoittajille.

6 L u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

47 §. Jos joku, joka on velvollinen tämän asetuksen mukaan antamaan ilmoituksen tai tiedon henkikirjoitusta varten taikka 10 §:ssä mainitun ilmoituksen, on tämän velvollisuutensa laiminlyönyt, tuomittakoon hänet enintään sataan päiväsakkoon. Samoin rangaistakoon sitä, joka jättää ilmoituksessa tai tiedossa mainitsematta henkilön, joka olisi ilmoitettava. Syyte laiminlyönnistä voidaan jättää nostamatta, jos henkilö kehoituksen saatuaan on ilmoitusvelvollisuutensa täyttänyt.

Jos joku on antanut I momentissa mainitun ilmoituksen tai tiedon väärin tarkoituksella erehdyttää viranomaista, rangaistakoon rikoslain

mukaan. Jos tässä pykälässä mainittuihin rikkomuksiin syyllistyy henkilö, jonka virkansa puolesta on ilmoitus annettava, vastatkoon virkavirheestä.

48 §. Jos se, jonka tulee toimittaa henkikirjoitus tai muuten viran puolesta olla siinä saapuvilla, jää siitä pois, rangaistakoon virkavirheestä.

49 §. Sisäasiainministeriöllä on valta, milloin tarkoituksenmukaiseksi katsotaan, määrätä, että taajaväkisessä yhdyskunnassa tai maalaiskunnassa tahi sen osassa on henkikirjoituksessa noudatettava kaupunkia ja kauppalaa varten määrättyä menettelyä, niin myös myöntää poikkeuksia ilmoitusvelvollisuuden täyttämistä niissä kunnissa tai kunnanosissa, joissa sen toteuttaminen kunnan laajuuden ja piiri miesten harvalukuisuuden vuoksi tai muusta syystä tuottaisi kohtuuttomia vaikeuksia.

50 §. Tämän asetuksen edellyttämät kaavakkeet vahvistaa sisäasiainministeriö.

51 §. Alkuperäiset henkikirjoitusilmoitukset on henkikirjoittajan säilytettävä kymmenen vuotta.

52 §. Sisäasiainministeriön ja lääninhallitusten on valvottava tämän asetuksen noudattamista.

53 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1944, ja sillä kumotaan henkikirjoituksesta 10 päivänä huhtikuuta 1894 ja henkikirjoituksesta annetun lain väliaikaisesta täytäntöönpanosta 29 päivänä marraskuuta 1940 annetut asetukset. Tämän asetuksen edellyttämiin valmistaviin toimenpiteisiin vuoden 1945 henkikirjoituksen toimittamiseksi voidaan ryhtyä jo ennen asetuksen voimaantuloa.

121. Laki asutuslautakunnista annetun lain muuttamisesta.

Annettu lokakuun 13 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 699)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 20)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan asutuslautakunnista 16 päivänä maaliskuuta 1934 annetun lain 5 ja 8 § näin kuuluviksi:

5 §. Vaalikelpoisuudesta asutuslautakunnan puheenjohtajaksi, varapuheenjohtajaksi ja jäseneksi tai varajäseneksi sekä valitun kieltäytymisoikeudesta ja eroamisesta olkoon voimassa, mitä kunnanvaltuutetuista on säädetty. Jos vaalista tehdään valitus, olkoon valittu kuitenkin velvollinen astumaan toimeen.

Jos maatalousministeriö havaitsee asutuslautakunnan puheenjohtajan toimeensa sopimattomaksi tai jos se muutoin osoittautuu tarpeelliseksi, voi ministeriö vapauttaa puheenjohtajan ja määrätä, että uusi puheenjohtaja on viipymättä valittava.

8 §. Asutuslautakunnan puheenjohtajan, jäsenen ja asutusneuvon palkkio maksetaan puoleksi kunnan ja puoleksi valtion varoista. Muut asutuslautakunnan menot maksetaan kunnan varoista. Puheenjohtajan,

jäsenen ja asutusneuvojan palkkioiden suuruuden määrää maatalousministeriö.

Asutuslautakunnan puheenjohtajalle, jäsenelle ja asutusneuvojalle valtion varoista suoritettavan palkkion maksaa etukäteen kunta.

Kunnassa, jossa asutustoimintaa esiintyy tavallista runsaammin, voi maatalousministeriö kunnanvaltuustoa kuultuaan päättää, että asutuslautakunnan puheenjohtajalle tai asutusneuvojalle suoritetaan valtion varoista erityinen kuukausipalkkio.

Yksityinen, joka tahtoo käyttää asutusneuvojan apua asutustoimen alaan kuuluvissa asioissa, suorittakoon hänelle kunnanvaltuuston vahvistaman päivärahan ja matkakulujen korvauksen.

122. Eräiden työsopimusten väliaikainen jatkuminen.

Valtioneuvoston päätös syyskuun 28 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 690)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 89)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain nojalla kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Siitä riippumatta mitä on määrätty työsuhteiden päättymisen ja eräiden työsopimusten tekemisen säännöstelystä 24 päivänä elokuuta 1944 annetussa valtioneuvoston päätöksessä alkoon työsopimuslaissa tarkoitettua työsuhdetta, joka on syntynyt ennen tämän päätöksen voimaantuloa, työnantajan puolelta irtisanomalla tai muuten lopetettako ennen lokakuun 14 päivää 1944 paitsi milloin sopimus on tehty sitä ennen päättyväksi tai milloin on kysymys työsuhteesta, joka lakkaa, kun se työ, jota varten työntekijä on työhön otettu, on loppuun saatettu.

Maataloudessa tai sen välittömässä yhteydessä tehtävää työtä tarkoitavasta työsopimuksesta on voimassa, mitä siitä on erikseen määrätty.

Milloin työsuhde, joka lain tai sopimuksen nojalla muuten olisi päätynyt tai olisi voitu lopettaa ennen lokakuun 14 päivää 1944, 1 momentissa olevan määräyksen nojalla on pitennetty sanottuun päivään, ei työntekijällä ole oikeutta työsopimuslain 20 §:n 2 momentissa mainittuun palkkaan työsuhteen näin pitennetyltä voimassaoloajalta.

Sen estämättä mitä 1 momentissa on määrätty saadaan työsopimus purkaa noudattaen mitä siitä on laissa säädetty.

2 §. Työnantajaa, joka rikkoo tässä päätöksessä tai sen perusteella annettuja määräyksiä, rangaistaan niinkuin säännöstelyrikosten rankaisemisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa laissa on säädetty.

3 §. Tarkempia ohjeita ja määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

4 §. Tämä päätös tulee voimaan 29 päivänä syyskuuta 1944.

123. Työnantajan velvollisuus ilmoittaa eräiden työsuhteiden lopettamisesta.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 19 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 730)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 89)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain nojalla kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Yksityinen työnantaja tai valtion, kunnan taikka seurakunnan viranomainen, joka aikoo lopettaa työn teettämisen tai sitä supistaa niin, että yhdeltä tai useammalta työpaikalta saman kunnan alueella tulee marraskuun 5 päivän jälkeen 1944 vapautumaan viikottain yhteensä vähintään kymmenen työsopimuslaissa tarkoitettussa työsuhteessa olevaa työntekijää, on velvollinen siitä ilmoittamaan vähintään neljätöistä päivää ennen työsuhteiden lopettamista sen kunnan työvoimapäällikölle, jossa työ on suoritettu. Työsopimuksen irtisanomisesta tai lopettamisesta muulla tavalla kuin purkamalla on edelleen voimassa, mitä siitä on työsopimuslaissa sekä työsuhteiden päättymisen ja eräiden työsopimusten tekemisen säännöstelystä 24 päivänä elokuuta 1944 annetussa valtioneuvoston päätöksessä määrätty.

Edellä 1 momentissa määrätty ilmoittamisvelvollisuus ei koske maatalous- tai metsätyötä eikä myöskään työsopimusta, joka on tehty enintään neljäksitoista päiväksi, tai työsuhdetta, joka lakkaa, kun se työ, jota varten työntekijä on työhön otettu, on loppuun saatettu. Ilmoitusta ei myöskään tarvitse tehdä milloin työsuhde puretaan niinkuin siitä on työsopimuslain 31 §:ssä säädetty.

2 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitettu ilmoitus on tehtävä kirjallisesti ja tulee siihen sisältyä tieto vapautuvien työntekijäin lukumäärästä, ryhmitettynä iän, sukupuolen ja ammatin mukaan, sekä työstä vapautumispäivästä, niin myös työn lopettamisen tai supistamisen syystä.

3 §. Työvoimapäällikön velvollisuutena on sijoittaa vapautuvat työntekijät työhön. Niistä työntekijöistä, joita työvoimapäällikkö ei voi toimialueellaan työhön sijoittaa, tulee hänen viipymättä lähettää asianomaisen työvoimapiirin päällikölle 2 §:ssä mainitut tiedot.

4 §. Työnantajaa, joka laiminlyö tässä päätöksessä määrätyn ilmoittamisvelvollisuuden, rangaistaan niinkuin säännöstelyrikosten rankaisemisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa laissa on säädetty.

5 §. Tarkempia ohjeita ja määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö, jolla myöskin on valta myöntää poikkeuksia päätöksen määräyksistä.

6 §. Tämä päätös on voimassa vuoden 1944 loppuun ellei sitä ennen toisin määrätä.

124. Asetus poikkeuksellisesta huonekorkeudesta asuntopulan poistamiseksi suoritettavassa rakentamisessa.

Annettu lokakuun 12 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 712)

(Vrt. kunn.as.-kok. 1931 : 20)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 24 päivänä huhtikuuta 1931 annetun asemakaavalain 72 §:n nojalla, että rakentamisessa, joka aloitetaan vuosina 1944—1946, saa asuin- ja työhuoneen huonekorkeus enintään kolmikerroksisissa asuinrakennuksissa sellaisilla alueilla, joita asemakaavalaki koskee, olla alle 2.70 metriä, mutta ei kuitenkaan, mikäli se voimassa olevien säännösten mukaan ei ole sallittu, vähemmän kuin 2.50 metriä.

125. Asetus sotapalveluksesta vapautetun asevelvollisen omaisille eräissä tapauksissa suoritettavista eduista.

Annettu lokakuun 13 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 706)

Puolustusministerin esittelystä säädetään:

Sotapalveluksesta syyskuun 19 päivän 1944 jälkeen vapautuneen asevelvollisen perheenjäsenet ja muut omaiset, joille aikaisemmin annettujen määräysten mukaisesti on suoritettu kuukausipalkkaa, huoltorahaa tai vuokratilaa tahi joilla on ollut oikeus vapaaseen sairashoittoon ja hautausapuun, ovat oikeutetut saamaan nämä edut asevelvollisen vapautuessa palveluksesta kuukauden alkupuoliskolla seuraavan kalenterikuukauden 15 päivän ja muussa tapauksessa tämän kalenterikuukauden loppuun asti.

126. Sotapalveluksessa olevien kaupungin viranhaltijain ja työntekijäin vuoden 1944 kesälomien järjestely.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 11 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 176)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että sotapalveluksesta tai työvelvollisuus- tai muun sellaisen lain nojalla määrätystä työstä vapautuville viranhaltijoille ja työntekijöille suoritetaan vuoden 1944 käyttämättömän kesäloman ajalta korvauksena tätä aikaa vastaava palkka laskettuna vuoden 1944 kesäkuussa suoritettuna palkan mukaan; korvausta ei kuitenkaan suoriteta ajalta, jona asianomainen on saanut lomaa sotaväessä. Asianomainen lomaa myöntävä viranomainen oikeutettiin kuitenkin päättämään, voidaanko käyttämätön loma tai osa siitä

myöntää luonnossa, mikäli viranhaltija tai työntekijä sanotun vuoden aikana sotapalveluksesta vapautuu ja loman myöntämisestä ei aiheudu haittaa laitoksen tai viraston toiminnalle.

127. Sotapalveluksesta kotiutetuille asevelvollisille maksettava eroraha.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 27 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 748)

Valtioneuvosto on puolustusministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Sotapalveluksesta lokakuun 25 päivän 1944 jälkeen puolustusvoimien rauhanajan kannalle siirtymisen yhteydessä kotiutettu asevelvollinen, jolla ei ole ansiotyötä eikä myöskään muuta toimeentulomahdollisuutta, on oikeutettu saamaan henkilökohtaista toimeentuloaan varten erorahaa siten kuin tässä päätöksessä jäljempänä määrätään.

2 §. Erorahaa maksetaan kaupungissa tai muussa asutuskeskuksessa asuvalle perheettömälle 60 markkaa ja perheelliselle 30 markkaa päiväältä sekä maaseudulla asuvalle vastaavasti 40 ja 20 markkaa päiväältä.

Erorahaa maksetaan siltä ajalta, jonka kotiutettu välittömästi kotiuttamisensa jälkeen on työttömänä, kuitenkin enintään seuraavan kalenterikuukauden 15 päivään, jos asianomainen on kotiutettu kuukauden alkupuoliskolla, ja muussa tapauksessa tämän kalenterikuukauden loppuun.

3 §. Kotiutetun on erorahan saamista varten ilmoitauduttava paikkakunnan työnvälitystoimistolle tai, missä sellaista ei ole, työvoimapäällikölle viimeistään 7:ntenä päivänä kotiuttamispäivästä lukien. Milloin painavat syyt, kuten sairaus tai väestön siirrosta aiheutuneet vaikeudet estävät ilmoituksen tekemisen tänä määräaikana, on myöhempikin ilmoittautuminen otettava huomioon.

Ilmoittautuminen erorahan saamiseksi on tehtävä henkilökohtaisesti ja on sotilaspassi tällöin esitettävä. Helsingissä, Turussa, Tampereella ja Kotkassa ilmoittautuminen voi tapahtua myös kirjallisesti, jolloin ilmoituksesta tulee käydä ilmi asianomaisen täydellinen nimi ja osoite sekä sotilaspassiin merkitty kotiuttamispäivä. Siihen on liitettävä ilmoitus hakijan työpaikan tarpeesta kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön tarkoitusta varten painattamaa »Kotiuttamislomaketta A» käyttäen, jollei asianomainen jo aikaisemmin ole tätä ilmoitusta antanut.

4 §. Jos ilmoittautunut voidaan heti osoittaa työhön, antakoon työvoimaviranomainen hänelle työttömyystodistuksen siitä ajasta, jonka kotiutettu on ollut ilman työtä.

Jollei työvoimaviranomainen voi heti osoittaa hänelle työtä, antakoon työttömyystodistuksen kahdelta ensimmäiseltä viikolta kotiuttamispäivästä lukien, ja jollei siihenkään mennessä työtä ole voitu hänelle järjestää, edelleen todistuksen viikoksi kerrallaan, kuitenkin korkeintaan 2 §:ssä mainittuun päivään asti.

Kotiutetulle, joka kieltäytyy vastaanottamasta työvoimaviranomaisen hänelle osoittamaa hänen työkykyään ja taitoaan vastaavaa työtä, alköön edellä mainittua todistusta annettako.

5 §. Erorahan myöntämisestä päättää puolustusvoimissa sodan-aikaisessa palveluksessa olevalle suoritetavasta päivärahasta ja eräistä muista eduista 9 päivänä heinäkuuta 1943 annetun asetuksen 27 §:ssä mainittu kuukausipalkkalautakunta siinä kunnassa, jonka työvoimaviranomaiselle ilmoittautuminen on tehty.

Kotiutetun on esitettävä tälle lautakunnalle edellisessä pykälässä mainittu todistus hakemuksena erorahan saantia varten sekä sotilaspassin.

Ennen maksumääräyksen antamista tulee lautakunnan todeta, että todistukseen merkityt henkilötiedot ja kotiuttamispäivä ovat yhtäpitävät sotilaspassiin tehtyjen merkintöjen kanssa.

Erorahaa alköön myönnettäkö, milloin lautakunnan käsityksen mukaisesti hakijan toimeentulo ei ole erorahan saamisesta riippuvainen.

Kuukausipalkkalautakunnan erorahaa koskevasta päätöksestä ei saa valittaa.

6 §. Eroraha maksettakoon kullakin kerralla siltä ajalta, jolta työvoimaviranomainen on todistuksen antanut.

Erorahan maksaa asianomainen kunnan viranomainen ja korvataan siitä kunnalle aiheutuva meno siten kuin asevelvollisten omaisille suoritettavista kuukausipalkkoista on määrätty.

7 §. Tarkempia ohjeita tämän päätöksen soveltamiseksi antaa tarpeen vaatiessa puolustusministeriö.

128. Naispuolisten viranhaltijain ja työntekijäin irroittaminen sotasairaaloihin y. m. nykytärkeisiin maanpuolustustehtäviin.

Kaupunginhallituksen päätös elokuun 24 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 72)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kaupunginvaltuuston päätöstä lokakuun 1 päivästä 1941 ja kaupunginhallituksen sen johdosta hyväksymää tulkintaa on sovellettava palkanmaksussa niihin kaupungin naispuolisiin viranhaltijoihin ja työntekijöihin nähden, jotka kululaitosten ja yleisten töiden ministeriön määräysten mukaan kutsutaan sotasairaaloihin y. m. nykytärkeisiin maanpuolustustehtäviin, mutta että asianomaisen viraston suostumus on kuitenkin edelleenkin saatava ennen kutsun noudattamista.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1944.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO.

N:o 9.

Sisällitys: 129. Huopalahden, Kulosaaren ja Oulunkylän kuntien sekä Haagan kauppalan alueiden kokonaisuudessaan ynnä eräiden Helsingin maalaiskuntaan kuuluvien kylien, tilojen ja muiden alueiden siirtäminen Helsingin kaupunkiin, s. 145. — 130. Asetus Haagan kauppalan lakkauttamisesta, s. 146. — 131. Eräiden alueiden siirtäminen Helsingin kaupungin yhteyteen, s. 146. — 132. Laki kunnallisen vaalilain muuttamisesta, s. 155. — 133. Laki kaupunkien kunnallislain muuttamisesta, s. 156. — 134. Tonntien myynnissä noudatettavat periaatteet, s. 157. — 135. Kaasunkulutuksen supistaminen, s. 159. — 136. Taksa palolaitoksen sairaankuljetusvaunujen käyttämisestä, s. 160.

129. Huopalahden, Kulosaaren ja Oulunkylän kuntien sekä Haagan kauppalan alueiden kokonaisuudessaan ynnä eräiden Helsingin maalaiskuntaan kuuluvien kylien, tilojen ja muiden alueiden siirtäminen Helsingin kaupunkiin.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 5 p:itä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944: 707)

Valtioneuvosto on sisäasiainministeriön esittelystä määrännyt, että Helsingin kaupunkiin on kunnallisessa ja hallinnollisessa suhteessa 1 päivästä tammikuuta 1946 siirrettävä Huopalahden, Kulosaaren ja Oulunkylän kuntien ja Haagan kauppalan alueet kokonaisuudessaan, minkä jälkeen nämä kunnat lakkaavat olemasta, sekä Helsingin maalaiskunnasta seuraavat alueet:

1) Brändön, Båtvikin, Mjölön, Nackbölen, Tomtbackan ja Turholman yksinäistalot sekä Botbyn, Degerön, Domarbyn, Hertonäsän, Kånalán, Malmin, Mellungsbyn, Pakinkylän, Santahaminan, Staffansbyn, Talin ja Viikin kylät kokonaisuudessaan ja

Kärbölen kylästä seuraavat tilat: Mariedal RN:o 2¹, Gamlas RN:o 3¹, Gamlas RN:o 3³, Rutan RN:o 3⁴, Haga RN:o 3⁵, Högmossan RN:o 3⁶, Gamlas RN:o 3⁷, Stenbacka RN:o 3⁸, Tomtbacka RN:o 3⁹, Malmgård RN:o 4⁶, Tolfmans RN:o 5², Helleberg RN:o 5³, Kveltas RN:o 5⁴, Stenbrottet RN:o 5⁵, Löfkulla RN:o 5⁶, Grankulla RN:o 5⁷, Håkansdal RN:o 5⁸, Fridkulla RN:o 5⁹, Stenkulla RN:o 5¹⁰, Storkens RN:o 7¹, Nydal RN:o 7², Magnuskärr RN:o 7⁴, Sommarbo RN:o 7⁶, Pilslätt RN:o 7⁷, Solkulla RN:o 7⁸, Björkebo RN:o 7⁹, Skogshyddan RN:o 7¹⁰ ja Alkärr RN:o 7¹¹; sekä

2) siirrettävällä alueella olevat osat Kärbölen kylälle tai mainittuun kylään kuuluville tiloille kuuluvista yhteisistä vesi- ja maatiluksista.

Edellä kokonaisuudessaan siirrettäviksi määrätyt kuntien alueet, kylät ja tilat ovat myös kameraalisessa suhteessa siirrettävät Helsingin kaupunkiin 1 päivästä tammikuuta 1946 lukien.

N:o 129 (jatk.)

Edellä määrätyn kunnallisen jaoituksen muuttamisen voimaantullessa lakkaavat Helsingin kaupunkiin siirrettävällä alueella olevat taa-
jävikiset yhdyskunnat.

Valtioneuvosto on lisäksi määrännyt, että nämä siirrot eivät aiheuta muutosta kuntien kielelliseen jaoitukseen.

Yllä mainitut alueet siirretään oikeudellisesti Helsingin kaupunkiin tammikuun 1 päivästä 1946 lukien. *Valtioneuvoston päätös marraskuun 30 p:ltä 1944.*

130. Asetus Haagan kauppalan lakkauttamisesta.

Annettu lokakuun 5 p:nä 1944.

(*Suomen as.-kok. 1944 : 703*)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään, että Haagan kauppala lakkautetaan tammikuun 1 päivästä 1946 lukien, josta lähtien valtioneuvoston päätöksellä 5 päivältä lokakuuta 1944 kauppalan alue on kokonaisuudessaan määrätty siirrettäväksi Helsingin kaupunkiin.

131. Eräiden alueiden siirtäminen Helsingin kaupungin yhteyteen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 5 p:ltä 1944. (Lyhennysote)

Valtioneuvosto on edellämainitusta aluesiirrosta päättäessään antanut kuntien välisestä taloudellisesta välienselvityksestä, lakkautettavien taa-
jävikisten yhdyskuntien suhteesta Helsingin kaupunkiin, liitettävällä alueella toimivien kansakoulunopettajien asemasta ja kunnallisen jaoituk-
sen muutosta koskevan selvityksen aiheuttamista kustannuksista seuraavat määräykset:

I. Huopalahden, Kulosaaren ja Oulunkylän kuntain sekä Haagan kauppalan, jotka niiden alueiden liittäminen johdosta Helsingin kaupunkiin lakkaavat olemasta, varat ja kaikki oikeudet sekä vastuu sitoumuksista, velat ja kaikki velvollisuudet siirtyvät kunnallisen jaoituksen muuttamisesta 19 päivänä toukokuuta 1925 annetun lain 10 §:n mukaisesti Helsingin kaupungille. Omaisuus taikka oikeus, jonka edellämainittu kunta on saanut testamentilla taikka lahjana ja joka on määrätty käytettäväksi erityiseen tarkoitukseen, on edelleen tähän käytettävä sillä Helsingin kaupungin alueella, joka on muodostunut sen kunnan alueesta, jolle testamentatut taikka lahjoitetut varat ovat tarkoitettut.

II. Taloudellinen välienselvitys Helsingin kaupungin ja Helsingin maalaiskunnan kesken:

Jakamattomalle Helsingin maalaiskunnalle kuuluvasta omaisuudesta Helsingin kaupunki saa 67 0/0 ja Helsingin maalaiskunta 33 0/0.

Jakamattoman Helsingin maalaiskunnan kiinteä omaisuus, joka on arvioitu jäljempänä mainittuihin kuntien välisessä lopputilityksessä huomioon otettaviin hintoihin, jaetaan siten, että

Helsingin kaupunki saa:

Kansakouluista alueineen:

Kårbölen ruotsal. kansakoulun (vuokratontti)	232,000: —
Pitäjänmäen suomal. kansakoulun RN:o 1 ¹¹	1,229,800: —
Pitäjänmäen ruotsal. kansakoulun RN:o 1 ¹⁷	688,200: —
Metsolan suomal. kansakoulun RN:o 3 ⁴¹	848,500: —
Pakilan suomal. kansakoulun (vuokratontti)	1,893,000: —
Herttoniemen suomal. kansakoulun (vuokratontti)	436,060: —
Herttoniemen ruotsal. kansakoulun RN:o 1 ⁶	446,700: —
Santahaminan suomal. kansakoulun (vuokratontti)	1,257,750: —
Mellunkylän suomal. kansakoulun RN:o 4 ¹⁴ ja 4 ¹⁶	1,059,180: —
Malmin eteläisen suomal. kansakoulun RN:o 3 ⁹⁴	1,448,250: —
Malmin pohjoisen suomal. kansakoulun RN:o 1 ⁵⁸ ja tonttiin kuuluvan n. 2,860 m ² :n suuruisen alueen kunnantalon RN:o 8 ³²⁹ tontista	3,426,700: —
Puistololan suomal. kansakoulun RN:o 7 ²⁴⁰	4,004,750: —
Tapanilan suomal. yläkansakoulun RN:o 10 ⁷⁷	4,002,250: —
Tapanilan suomal. alakansakoulun RN:o 12 ¹⁷⁷ ja 12 ¹⁷⁸	599,210: —
Malmi-Pukinmäen ruotsal. yläkansakoulun RN:o 6 ²	449,300: —
Tapanilan ruotsal. yläkansakoulun RN:o 8 ¹³⁷ , 8 ²²² ja 8 ²⁹²	778,500: —
Tapaninkylän ruotsal. yläkansakoulun RN:o 12 ⁷⁸	1,359,260: —
Tapaninkylän ruotsal. alakansakoulun RN:o 9 ¹⁵	363,100: —
Malmin jatkokoulun rakennukset	2,605,000: —
Pukinmäen kokeilukoulun urheilupaviljongin	25,000: —

Muita kiinteistöjä:

Malmin lastenkodin RN:o 3 ³⁰⁶ ja 3 ²⁵⁹	2,607,100: —
Höggullan RN:o 8 ³	1,700,000: —
N.s. Hauptin huvilan RN:o 7 ⁷⁴ , 8 ⁵ ja 8 ⁷	1,609,350: —
Kivilouhimon tontin RN:o 5 ¹⁷²	201,600: —
Rakentamattoman tontin Ullas RN:o 6 ²⁷ Puistolassa	262,850: —
Lääkärin asunnon RN:o 1 ²³	1,874,025: —
Tuberkuloosisairaalan RN:o 8 ⁴	1,921,800: —
Kunnansairaalan tontista RN:o 8 ⁸ n. 9,000 m ² :n suuruisen alueen tätä varten laaditun kartan mukaisesti	900,000: —
Kunnalliskodin tilan RN:o 7 ⁴⁸⁴ , lukuunottamatta jäljempänä mainittua maalaiskunnalle eroitettavaa osaa	9,404,000: —
Björkbackan tilan RN:o 1 ³⁹ Suutarinkylässä	1,138,500: —

N:o 131 (jatk.)

Palokaivoja:

Malmin torilla 1 kpl.	12,000:—
Pakinkylässä 2 »	24,000:—
Puistolassa 1 »	12,000:—
Tapanilassa 2 »	24,000:—

Helsingin maalaiskunta saa:

Kansakouluista alueineen:

Tikkurilan vanhan suomal. kansakoulun RN:o 12 ³⁶ ja 12 ³⁷ ...	511,600:—
Tikkurilan uuden suomal. kansakoulun RN:o 12 ²⁵	3,361,030:—
Tikkurilan ruotsal. kansakoulun	2,256,720:—
Rekolan suomal. kansakoulun RN:o 4 ²²	1,219,535:—
Backasin suomal. kansakoulun	1,043,890:—
Vantaan suomal. kansakoulun	410,900:—
Seutulan suomal. kansakoulun RN:o 4 ²	327,100:—
Hämeenkylässä suomal. kansakoulun RN:o 3 ²¹	1,005,000:—
Kirkonkylän ruotsal. kansakoulun RN:o 12 ^{3a}	261,000:—
Tolkbyn ruotsal. kansakoulun RN:o 1 ¹ ja 1 ⁶	276,570:—
Vantaan ruotsal. kansakoulun RN:o 3 ¹	337,820:—
Königstedtin ruotsal. kansakoulun RN:o 7 ³	350,080:—
Käinbyn ruotsal. kansakoulun	366,580:—
Hämeenkylässä ruotsal. kansakoulun RN:o 4 ¹	383,250:—
Friherrsin suomal. kansakoulun tontin	96,450:—
Västersundomin ruotsal. kansakoulun	580,600:—
Nordsjö-Botbyn ruotsal. yläkoulun RN:o 2 ⁵	334,350:—

Muita kiinteistöjä:

Kunnantalon RN:o 8 ³²⁹ , lukuunottamatta edellä mainittua Malmin pohj. suomal. kansakoulun tonttiin eroitettavaa osaa	2,347,000:—
Kunnansairaalan RN:o 8 ⁸ , lukuunottamatta edellä mainittua kaupungille tulevaa aluetta	6,568,900:—
Kunnalliskodin tilasta RN:o 7 ⁴⁸⁴ n. 4.15 ha:n suuruisen alueen tätä varten laaditun kartan mukaisesti alueella olevine kunnalliskodin rakennuksineen sekä kunnalliskodin vesi- johtolaitoksen	3,102,215:—
Kirkonkylän lastenkodin RN:o 11 ¹⁶	190,000:—
Leikkaushuoneen	36,800:—
Väinölän tilan RN:o 12 ³⁸ ja 12 ³⁹	413,600:—

Palokaivoja:

Tikkurilassa 3 kpl.	28,000:—
Kirkonkylässä 1 »	12,000:—

Helsingin kaupunki eroituttaa omalla kustannuksellaan itsenäisiksi tiloiksi ne alueet, jotka se edellä olevan mukaan saa, ja jää Helsingin maalaiskunnan tehtäväksi omalla kustannuksellaan näin muodostettujen tilojen vapauttaminen päätäla mahdollisesti rasittavista kiinnityksistä.

Helsingin maalaiskunta eroituttaa puolestaan omalla kustannuksellaan itsenäiseksi tilaksi edellä mainitun alueen kunnalliskodin tilasta ja jää sen tehtäväksi myös omalla kustannuksellaan vapauttaa Helsingin kaupungille siirtyvä tila sitä mahdollisesti rasittavista kiinnityksistä.

Eroittamistoimitukset on aloitettava yhden vuoden kuluessa sen jälkeen kun lopputilitys välienselvitykseen nähden on lopullisesti hyväksytty, elleivät kunnat toisin myöhemmin sovi.

Helsingin maalaiskunnalla on oikeus korvauksetta pitää kunnalliskodin vesijohtolaitokseen kuuluvia laitteita nykyisillä paikoillaan kaupungin omistukseen siirtyvällä maalla niin kauan, kun vesijohtolaitos on toiminnassa, enintään kuitenkin siihen saakka kun alueelle on rakennettu yleiset vesijohdot. Maalaiskunnan on kuitenkin laitoksen toiminnan ajan toimittava vettä omakustannushintaan kaupungille siirtyvää kunnalliskodin mielisairaalarakennusta varten.

Jos Helsingin maalaiskunnan edellä mainittu kiinteä omaisuus on joulukuun 1 päivän 1943 jälkeen joko metsänhakuun, tulipalon t. m. s. johdosta oleellisesti vähentynyt, on nämä arvon muutokset otettava huomioon lopputilityksessä.

Jakamattoman Helsingin maalaiskunnan irtain omaisuus, joka on arvioitu alla mainittuihin kuntien välisessä lopputilityksessä huomioon otettaviin hintoihin, jaetaan siten, että

Helsingin kaupunki saa:

Koulujen irtaimistoja:

Herttoniemen suomal. kansakoulun	irtaimiston	40,942:—
Malmin eteläisen suomal. kansakoulun	»	56,089:—
Malmin pohjoisen suomal. kansakoulun	»	97,639:—
Mellunkylän suomal. kansakoulun	»	51,917:—
Metsolan suomal. kansakoulun	»	47,246:—
Pitäjänmäen suomal. kansakoulun	»	39,367:—
Puistolän suomal. kansakoulun	»	90,885:—
Pakilan suomal. kansakoulun	»	108,715:—
Pukinmäen suomal. kansakoulun	»	88,068:—
Santahaminan suomal. kansakoulun	»	62,359:—
Tapanilan suomal. kansakoulun	»	164,442:—
Malmin suomal. jatkokoulun	»	164,473:—
Herttoniemen ruots. kansakoulun	»	28,196:—
Herttoniemen-Degerön ruots. alakoulun	»	4,910:—
Jollaksen ruots. kansakoulun	»	17,451:—
Kärbölen ruots. kansakoulun	»	13,472:—

N:o 131 (jatk.)

Malmin ruots. yläkoulun	irtaimiston	30,942: —
Malmi-Pukinmäen ruots. alakoulun	»	3,609: —
Malmin ruots. veistokoulun	»	9,573: —
Tapanilan ruots. yläkoulun	»	23,352: —
Pitäjänmäen ruots. kansakoulun	»	33,643: —
Tapaninkylän ruots. yläkoulun	»	18,096: —
Tapaninkylän ruots. alakoulun	»	8,187: —
Viikin ruots. alakoulun	»	3,060: —

Muita irtaimistoja:

Pakilan terveysisarkanslian irtaimiston	8,939: —
Pitäjänmäen terveysisarkanslian irtaimiston	10,779: —
Malmin » »	4,987: —
Tapanilan » »	4,470: —
Terveystalon irtaimiston	56,159: —
Mellunkylän terveysisarkanslian irtaimiston	7,223: —
Tuberkuloosisairaalan irtaimiston	134,405: —
Malmin lastenkodin »	106,324: —
Kunnalliskodin mielisairasosaston irtaimiston	56,745: —
Kunnalliskodin maatalousosaston »	289,534: —

Arvopapereita ja osuuksia:

15 kpl. Esbo elektriska aktiebolagin osakkeita	1,500: —
566 » Sotavahinko-obligatioita	192,900: —
403 » Isänmaanlainan obligatioita	403,000: —
750 » Työn ja taistelun lainan obligatioita	750,000: —
14 osuutta Meltolan keuhkotautiparantolassa	1,050,000: —
5 » Kiljavannun keuhkotautiparantolassa	50,000: —
38 » Tammisaaren piirimielisairaalassa	1,140,000: —
2 ¼ » Uudenmaan läänin kuntain työlaitoksessa Hyvinkäällä	101,250: —

Helsingin maalaiskunta saa:

Koulujen irtaimistoja:

Backasin suomal. kansakoulun	irtaimiston	43,776: —
Hämeenkylässä suomal. kansakoulun	»	38,199: —
Rekolan suomal. kansakoulun	»	49,304: —
Seutulan suomal. kansakoulun	»	28,949: —
Tikkurilan suomal. kansakoulun	»	128,658: —
Vantaan suomal. kansakoulun	»	28,127: —
Tikkurilan ruots. kansakoulun	»	134,821: —
Hanabölen ruots. alakoulun	»	2,311: —
Kirkonkylän ruots. kansakoulun	»	15,189: —

Käinbyn ruots. yläkoulun	irtaimiston	10,048: —
Käinbyn ruots. alakoulun	»	1,339: —
Königstedtin ruots. kansakoulun	»	18,094: —
Sottungsbyn ruots. alakoulun	»	8,900: —
Hämeenkyllän ruots. kansakoulun	»	13,132: —
Tolkbyn ruots. kansakoulun	»	15,258: —
Vantaan ruots. yläkoulun	»	13,329: —
Vantaan ruots. alakoulun	»	3,781: —
Västersundomin ruots. kansakoulun	»	33,974: —
Nordsjö-Botbyn ruots. yläkoulun	»	27,372: —
Nordsjö-Botbyn ruots. alakoulun	»	5,487: —

Muita irtaimistoja:

Suomalaisen kirjaston	263,475: —
Ruotsalaisen »	114,926: —
Vantaan terveysisarkanslian irtaimiston	10,616: —
Tikkurilan »	21,452: —
Kunnansairaalan irtaimiston	635,256: —
Huoltotoimiston »	28,618: —
Kirkonkylän lastenkodin irtaimiston	34,938: —
Kunnalliskodin yleisen osaston irtaimiston	200,137: —
Kunnalliskodin sairaosaston irtaimiston	39,265: —
Kunnantoinmiston irtaimiston	71,377: —
Rakennustoimiston »	32,070: —
Työvoimatoimiston »	30,150: —
Kansanhuoltotoimiston »	37,345: —
Taksoitustoimiston »	80,990: —
Lihantarkastamon »	7,845: —
Ulosottotoimiston »	12,750: —
Naisten työtuvan »	29,638: —

Arvopapereita ja osuuksia:

1 kpl. Maalaiskuntain talo osakeyhtiön osakkeita	10,000: —
1 » Helsingin Puhelinyhdistyksen osuuksia	3,270: —
10 osuutta Meltolan keuhkotautiparantolassa	750,000: —
5 » Kiljavannummen keuhkotautiparantolassa	50,000: —
6 » Kellokosken piirimielisairaалassa	180,000: —
20 » Tammisaaren piirimielisairaалassa	600,000: —
3 » Uudenmaan läänin kuntain työlaitoksessa Hyvinkäällä	135,000: —

Jos Helsingin maalaiskunnan edellä mainittu irtain omaisuus on joulukuun 1 päivän 1943 jälkeen myynnin, tulipalon t. m. s. johdosta oleellisesti vähentynyt, on nämä arvot muutokset otettava huomioon lopputilityksessä.

Lahjoitusrahastot jaetaan tilityksen ulkopuolella siten, että

Helsingin kaupunki saa:

- G. Bergbomin rahaston.
- H. G. v. Bonsdorffin rahaston.
- Z. Topeliuksen rahaston.
- W. Wavulinin rahaston.

Helsingin maalaiskunta saa:

- Aleksanteri II:n rahaston.
- A. Kavaleffin rahaston.
- A. Nymanin rahaston.
- Tie- ja siltarahaston.

Asutuskassa ja omakotirahasto jaetaan tilityksen ulkopuolella siten, että kummallekin kunnalle siirretään ne lainat, jotka ovat kiinnitetyt kunnan alueelle jääviin tiloihin ja rakennuksiin. Valtion asutusrahastosta ja omakotirahastosta saadut lainat jaetaan samassa suhteessa kuin myönnettyt asutuskassa- ja omakotilainat jakaantuvat kuntien kesken. Rahastojen omista varoista saa Helsingin kaupunki omakotirahaston varat ja Helsingin maalaiskunta asutuskassan varat.

Manttaalikunnan omaisuutta jaettaessa on jakoperusteena kaupunkiin siirtyvien ja maalaiskuntaan jäävien tilojen manttaaliluku, elleivät asianomaiset toisin sovi.

Kaikki muut rahastot jaetaan yleisen jakoperusteen mukaan niin, että Helsingin kaupunki saa niistä 67 % ja Helsingin maalaiskunta 33 %.

Jos Helsingin maalaiskunta joulukuun 1 päivän 1943 jälkeen on hankkinut kunnan yhteisillä varoilla kiinteätä tai irtainta omaisuutta taikka sillä havaitaan olevan edellä esitetystä mainitsematonta omaisuutta, on sellainen omaisuus luovutettava sille jako-osakkaalle, jolle se käyttöönään nähden parhaiten sopii tai jaetaan se jako-osakasten kesken ja otetaan lopputilityksessä huomioon, joulukuun 1 päivän 1943 jälkeen hankittu omaisuus hankinta-arvoonsa ja muu omaisuus kirjanpitoarvoonsa, jos sellainen on, muutoin todelliseen arvoonsa.

Verojäämien selvittäminen tapahtuu lopputilityksen ulkopuolella ja siten, että alueliitoksen voimaan tullessa kirjattujen verojäämien perimisen toimittaa Helsingin maalaiskunta ja jaetaan kertyneet varat aina vuosittain kunkin vuoden päätyttyä jako-osakasten kesken yleisen jakoperusteen mukaan siten, että Helsingin kaupunki saa niistä 67 % ja Helsingin maalaiskunta 33 %. Helsingin maalaiskunta saa aina ennen jaon toimittamista vähentää kertyneistä varoista perimisestä aiheutuneet suoranaiset kustannukset, minkä lisäksi maalaiskunta perimis- ja hoitopalkkioina saa perittyjen varojen mahdollisesti tuottaman koron. Helsingin kaupunginhallituksella on oikeus edustajansa kautta valvoa edellämainittua varojen perimistä. Helsingin maalaiskunnan tehtäväksi jää päättää myöskin verojäämien poistoista ja niiden perimisen keskeyttämisestä, mutta on sen aina vuoden lopussa annettava näistä selvitys Helsingin kaupunginhallitukselle.

Kaikki muut paitsi edellämainituille rahastoille kuuluvat jakamattoman Helsingin maalaiskunnan velat ja sitoumukset otetaan lopputilityksessä huomioon sellaisina kuin ne ovat jakamattoman Helsingin maalaiskunnan viimeisessä tilinpäätöksessä ja vastaa kumpikin jako-osakas niistä, yleisen jakoperusteen mukaan, Helsingin kaupunki 67 % ja Helsingin maalaiskunta 33 %. Velat jäävät Helsingin maalaiskunnan hoidettaviksi, elleivät kunnat siitä toisin sovi, lukuunottamatta että kansakoulun rakentamista varten otettu valtion laina aina siirtyy sen kunnan vastattavaksi ja hoidettavaksi, jolle lainan rasittama koulukin siirtyy. Lainojen ja sitoumusten näin tapahtuvassa jaossa syntyvä erotus on otettava huomioon ja tasattava yleisen jakoperusteen mukaisesti lopputilityksessä.

Helsingin maalaiskunta luovuttaa Helsingin kaupungille heti alue-siirron tultua voimaan ja jo ennen lopputilitystä, kaiken Helsingin kaupungille tämän selvityksen mukaan tulevan kiinteän ja irtaimen omaisuuden, joka silloin voidaan luovuttaa. Muun omaisuuden hoidosta Helsingin maalaiskunta huolehtii siihen asti kun lopputilitys on tehty ja hyväksytty, sikäli kuin tätä omaisuutta ei jo aikaisemmin luovuteta kaupungille. Jos mainittu omaisuuden ja aikaisemmin mainittu velkojen hoito aiheuttaa Helsingin maalaiskunnalle suoranaisia menoja, kuten kiinteistöjen ja irtaimistojen hoitokuluja, maksuja velkojen korkoihin ja kuoletuksiin y. m., on Helsingin kaupunki lopputilityksessä velvollinen korvaamaan näistä menoista osansa yleisen jakoperusteen mukaisesti, elleivät kunnat toisin sovi.

Lopputilityksen Helsingin kaupungin ja Helsingin maalaiskunnan välillä tekee Helsingin maalaiskunta, mutta Helsingin kaupunginhallituksella on oikeus edustajiansa kautta seurata ja valvoa lopputilityksen tekoa. Helsingin kaupunginhallituksella on myös oikeus seurata ja valvoa jakamattoman Helsingin maalaiskunnan viimeisen tilinpäätöksen laatimista, jonka perusteella lopputilitys tehdään. Kun lopputilitys on valmistunut, on se alistettava Helsingin kaupunginvaltuuston ja Helsingin maalaiskunnan kunnanvaltuuston hyväksyttäväksi. Lopputilitys on tehtävä kahden vuoden kuluessa siitä kun alueliitos astui voimaan.

Kun lopputilityksessä on todettu, kuinka suuri määrä tilityksessä huomioon otettavista erilaatuisista varoista ja veloista on joutuva kummallekin jako-osakkaalle, on se jako-osakas, joka näin on saanut yleisen jakoperusteen mukaista koko jako-osuuttansa enemmän, velvollinen suorittamaan tasoituksen rahassa toiselle jako-osakkaalle. Tasoitussumma on suoritettava vuoden kuluessa siitä, jolloin lopputilityksen annetun määräyksen mukaan pitää olla valmiiksi laadittu, ja lasketaan sen maksamatta olevalle osalle viimeksimainitusta ajankohdasta lukien korkoa kulloinkin voimassa olevan Suomen pankin alimman diskonttokoron mukaan.

Lopputilityksen jälkeen Helsingin maalaiskunta huolehtii jakamattoman Helsingin maalaiskunnan mahdollisten saatavien perimisestä ja jaetaan kertyvät varat sitten aina vuosittain kunkin vuoden päätyttyä jako-osakasten kesken yleisen jakoperusteen mukaan siten, että Helsingin kaupunki saa niistä 67 % ja Helsingin maalaiskunta 33 %.

Jos lopputilityksen jälkeen ilmaantuu jakamattomalle Helsingin maalaiskunnalle kuuluvaa omaisuutta taikka velkoja, jotka olisi pitänyt ottaa huomioon lopputilityksessä, on ne jaettava Helsingin kaupungin ja Helsingin maalaiskunnan kesken yleisen jakoperusteen mukaan ja otetaan omaisuus kirjanpitoarvoonsa, jos sellainen on, muuten todelliseen arvoonsa.

Henkilöistä, jotka kunnallisen jaoituksen muutoksen tullessa voimaan nauttivat jakamattomassa Helsingin maalaiskunnassa täyttä köyhäinhoitoa yksityiskodissa, kunnalliskodissa tai muussa laitoksessa, saavuttavat köyhäinhoitoon nähden kotipaikkaoikeuden Helsingin kaupungissa ne, jotka tällaiseen hoitoon joutuessaan asuivat ja olivat hengillekirjoitettuina Helsingin kaupunkiin liitettävällä alueella, kaikkien muiden tällaista hoitoa saavien jäädessä edelleen Helsingin maalaiskuntaan.

III. Kunnallisen jaoituksen muutoksen voimaantullessa lakkaavien taajaväkisten yhdyskuntien suhteesta Helsingin kaupunkiin on noudatettava, mitä kunnallisen jaoituksen muuttamisesta 19 päivänä toukokuuta 1925 annetun lain 35 §:ssä on säädetty ja mitä jäljempänä V kohdassa on määrätty.

IV. Kaikki Helsingin kaupunkiin liitettävillä alueilla toimivat kansakoulujen opettajat säilyttävät virkansa kunnallisen jaoituksen muutoksen tapahduttuakin.

V. Kunnallisen jaoituksen muutoksen tapahtuessa lakkaavat kaikki Helsingin kaupunkiin liitettävillä alueilla noudatettavat poliisijärjestyksen, terveydenhoitojärjestyksen ja palojärjestyksen alaan kuuluvat kuntien ja taajaväkisten yhdyskuntien järjestyssäännöt voimassaolemasta.

VI. Helsingin ympäristön kunnallisen jaoituksen muuttamista koskevan selvityksen aiheuttamista kustannuksista, jotka tekevät yhteensä mk 250,062: 95 ja jotka on valtion varoista etukäteen maksettu, suorittaa asian laatuun nähden yhden kolmasosan eli mk 83,354: 95 valtio. Loput eli kaksi kolmasosaa kustannuksista, mk 166,708: —, suorittaa Helsingin kaupunki.

Lisäksi valtioneuvosto on määrännyt, että kysymyksessäolevat alue-siirrot eivät aiheuta muutosta Helsingin kaupungin ja Helsingin maalaiskunnan kielelliseen jaoitukseen.

Edelläolevan sisäasiainministeriö ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi ja asianomaisten kuntien ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi. Lääninhallituksen on ryhdyttävä niihin toimenpiteisiin, jotka aluesiirto aiheuttaa ja joista mainitaan m. m. kunnallisen jaoituksen muuttamisesta 19 päivänä toukokuuta 1925 annetun lain 34 §:ssä. Kun uusi kaupungin raja tulee pääasiallisesti kulkemaan ennestään olevia tilanrajoja pitkin, ei sitä tarvitse tässä yhteydessä uudelleen käydä.

Lopuksi sisäasiainministeriö kehoittaa lääninhallitusta huolehtimaan siitä, että Helsingin kaupunki suorittaa edellämainitun sen maksettavaksi määrätyn osan selvityskustannuksista ja että nämä varat valtiolle tilitetään.

132. Laki kunnallisen vaalilain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 1 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 875)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 2, 1934 : 31 ja 1937 : 60)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 27 päivänä marraskuuta 1917 annetun kunnallisen vaalilain 12 ja 44 §, sellaisina kuin mainitut lainkohdat ovat, edellinen 3 päivänä joulukuuta 1937 ja jälkimmäinen 25 päivänä toukokuuta 1934 annetussa laissa, näin kuuluviksi:

12 §. Keskuslautakunta kokoontuu lokakuun 15 ja 27 päivänä, marraskuun 4 päivänä sekä viimeistään vaalin jälkeisenä päivänä. Tarpeen vaatiessa kokoontuu lautakunta myös marraskuun 1, 10 ja 12 päivänä sekä muulloinkin, milloin asiain käsittely sitä vaatii.

Lokakuun 15 päivänä keskuslautakunta antaa 11 §:ssä mainitut tiedot.

Lokakuun 27 päivänä lautakunta tarkastaa ja varustaa järjestysnumeroilla ne hakemukset ja ehdokaslistat, jotka valitsijayhdistysten puolesta on jätetty, ja saattaa ne vaalioikeutettujen tietoon tiedoksipanolla keskuslautakunnan kokoushuoneessa. Jos havaitaan, ettei hakemus ole asianmukaisesti tehty tai ettei valitsijayhdistys ole laillisesti perustettu, antakoon keskuslautakunta asiamiehelle tiedon, ettei hakemukseen ole suostuttu ja ilmoittakoon hylkäämisen syyn. Samalla on asiakirjat palautettava asiamiehelle. Jos hylkäämisen syynä on ollut, ettei hakemus ole ollut asianmukaisesti tehty tai ettei valitsijayhdistys ole laillisesti perustettu, on asiamiehellä oikeus vielä neljän päivän kuluessa sen jälkeen uudelleen jättää asiakirjat asianmukaisesti oikaistuina. Oikaisua ei kuitenkaan saa tehdä siinä tapauksessa, a) että asiakirjassa, jolla valitsijayhdistys on perustettu, ei ole allekirjoittajina riittävää määrää vaalioikeutettuja; b) että henkilö, joka on jättänyt hakemuksen, ei ole pätevä edustamaan yhdistystä; sekä c) että hakemusta ei ole jätetty määräaikana tai säädettyssä järjestyksessä.

Marraskuun 1 päivänä lautakunta tarkastaa ne muutokset, jotka asiamies on tehnyt hänelle 3 momentin mukaan kuuluvan oikeuden nojalla. Samana päivänä esitellään saapuneet hakemukset, jotka tarkoittavat 9 §:n 2 momentissa mainitun muutoksen tekemistä valitsijayhdistyksen ehdokaslistaan, ja on, ennenkuin asia otetaan lopullisesti ratkaistavaksi, valitsijayhdistyksen asiamiehelle varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi.

Marraskuun 4 päivänä lautakunta tarkastaa vaaliliittojen muodostamista koskevat, lautakunnalle jätetyt asiakirjat. Ellei näitä ole asianmukaisesti laadittu tai vaaliliittoa muuten laillisesti muodostettu, ilmoittakoon lautakunta viipymättä kirjallisesti vaaliliiton asiamiehelle, ettei vaaliliittoa tai valitsijayhdistyksen yhtymistä siihen ole voitu hyväksyä sekä hylkäämisen syyt. Asiamies voi neljän päivän kuluessa sen jälkeen oikaista hylkäämisen aiheuttaneet virheellisyydet. Oikaisua ei kuitenkaan saa tehdä siinä tapauksessa, a) että asianomaisen valitsijayhdistyksen asiamies ei ole allekirjoittanut sopimusta, jolla vaaliliitto on muodostettu;

b) että valitsijayhdistyksen kaikki jäsenet eivät ole allekirjoittaneet yhdistyksen päätöstä vaaliliittoon yhtymisestä tai määrätuille henkilöille annettua valtuutusta päättää yhdistyksen puolesta asiasta; c) että sivulliset henkilöt ovat ottaneet osaa vaaliliiton muodostamisesta tehtyyn päätökseen; d) että henkilö, joka on jättänyt asiakirjat, ei ole pätevä edustamaan vaaliliittoa; e) että vaaliliiton asiamies ei ole jättänyt sopimuskirjaa tai säädettyä selvitystä valitsijayhdistysten yhtymisestä vaaliliittoon; sekä f) että asiakirjoja ei ole jätetty määräaikana tai säädetyssä järjestyksessä.

Marraskuun 10 päivänä lautakunta tarkastaa ne muutokset, jotka vaaliliiton asiamies on edellisen momentin nojalla tehnyt vaaliliiton muodostamista koskeviin asiakirjoihin.

Jos valitsijayhdistyksen yhtyminen vaaliliittoon on evätty, tulee keskuslautakunnan, valitsijayhdistyksen asiamiehen tehtyä siitä kirjallisen ilmoituksen, joka on jätettävä lautakunnalle viimeistään 12 päivänä marraskuuta ennen kello kahtatoista päivällä, poistaa yhdistyksen ehdokaslista vaalitoimituksessa käytettävästä vaalilipusta. Sellainen ilmoitus voi tapahtua joko siinä asiakirjassa, jolla yhdistys on perustettu, asiamiehelle annetun valtuutuksen nojalla taikka ilmoitukseen liitetyn kirjallisen selityksen perusteella, jonka on allekirjoittanut enemmän kuin puolet yhdistyksen jäsenistä ja jossa asiamies on valtuutettu ryhtymään sanottuun toimenpiteeseen. Jälkimmäisessä tapauksessa tulee asiamiehen ilmoituksessa vakuuttaa, että mainitussa selityksessä olevat allekirjoitukset ovat asianomaisten omakätisesti kirjoittamia.

44 §. Jos joku tahtoo valittaa valtuutettujen vaalista sellaisella perusteella, jota ei ole 12 §:n mukaisesti alistusteitse tutkittu, tehkään sen samassa järjestyksessä kuin valitetaan valtuuston päätöksistä. Valitus-aika luetaan vaalin tuloksen julkaisupäivästä.

133. Laki kaupunkien kunnallislain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 1 p:nä 1944.

(Suomen as. kok. 1944 : 876)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 60 ja 1934 : 30)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, kumotaan 27 päivänä marraskuuta 1917 annettuun kaupunkien kunnallislakiin 25 päivänä toukokuuta 1934 annetulla lailla lisätty 11 a § ja muutetaan 11 §, sellaisena kuin se on viimeksi mainittuna päivänä annettussa laissa, näin kuuluvaksi:

11 §. Vaalikelpoinen valtuutetuksi ja kunnan muihin luottamustoi-miin, mikäli niistä ei ole erikseen säädetty, on jokainen kunnassa asuva henkilö, joka on oikeutettu valtuutettuja valitsemaan.

Tilintarkastajaksi voidaan valita toisessakin kunnassa asuva, Suomen kansalainen, jos hän siihen suostuu.

Valtuutetuksi älköön kuitenkaan valittako maaherraa, lääninneuvosta, lääninkamreeria, poliisitarkastajaa, lääninsihteeriä, lääninreviisoria, poliisilaitoksen virka- tai palvelusmiestä eikä virallista syyttäjää, ei myöskään kaupunginjohtajaa ja apulaiskaupunginjohtajaa eikä kaupunginhallituksen alaisena toimivaa virka- tai palvelusmiestä taikka lautakunnan alaista toimestaan tilivelvollista virka- tai palvelusmiestä.

Jos kunnalliseen luottamustoimeen valittu henkilö menettää vaalikelpoisuutensa, lakkaa hänen toimensa.

Tämä laki tulee voimaan heti ja on sitä sovellettava siten, että ne valtuutetut ja kunnan muihin luottamustoimiin valitut henkilöt, jotka kaupunkien kunnallislain II §:n 2 momentin tai II a §:n säännösten johdosta, sellaisena kuin sanotut lainkohdat tätä ennen olivat, ovat menettäneet vaalikelpoisuutensa kunnallisiin luottamustoimiin ja joiden toimikausi muutoin vielä jatkuisi, palaavat niihin takaisin ja heidän sijaansa tulleet valtuutetut tai kunnan muihin luottamustoimiin heidän tilalleen valitut henkilöt poistuvat vastaavista toimista. Näin poistunut valtuutettu palaa entiseen asemaansa varajäsenenä ja jos hänen valtuutettuna ollessaan on kunnallisen vaalilain 43 §:n mukaan valtuustosta poistuneen tilalle kutsuttu toinen varajäsen, hän asettuu tämän sijalle valtuutetuksi.

134. Tonttien myynissä noudatettavat periaatteet.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat marraskuun 1 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 8)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että valtuuston helmikuun 22 päivänä 1939 vahvistamien, kaupungin omistamien, vahvistettuun asemakaavaan merkittyjen rakennettaviksi tarkoitettujen tonttien myynissä noudatettavien periaatteiden kohdat III ja IV A muutetaan näin kuuluviksi:

III. Myyntihinnan maksutapa.

A. Käteismaksu.

Tontin hinnasta on maksettava käsirahana:

1) jos tontti on myyty huutokaupalla, huutokauppatilaisuudessa 40,000 markkaa;

2) jos tontti on myyty ilman huutokauppaa, 15 % 8 päivän kuluessa kiinteistölautakunnan päätöksen tekopäivästä.

Ellei ostaja 6 kuukauden kuluessa huutokaupasta tai lautakunnan päätöksen tekopäivästä allekirjoita tontista laadittavaa kauppakirjaa ja tarpeellisia velkakirjoja, on huutokaupassa tehty tarjous mitätön, jos kiinteistölautakunta niin vaatii, minkä ohessa kaikki tontista siihen mennessä suoritettut kauppahinnan lyhennysmaksut on menetetty kaupungille.

B. Muu osa kauppahinnasta.

Kauppahinnan jäljellä oleva osa, joka, ellei muuta ole päätetty, on kiinnitettävä tonttiin ensimmäisenä kiinnityksenä, suoritetaan siten, että puolet kauppahinnasta, vähennettynä käsirahalla, maksetaan viimeistään 6 kuukauden kuluessa huutokauppapäivästä tai kiinteistölautakunnan päätöksen tekopäivästä ja loput 2 vuoden kuluessa sanotusta päivästä. Maksamattomalle kauppahinnalle on vuosittain lokakuussa suoritettava vuotuinen korko, joka 1 %:lla ylittää Suomen pankin kulloinkin voimassa olevan alimman diskonttokoron ja joka lasketaan huutokauppapäivästä tai kiinteistölautakunnan päätöksen tekopäivästä maksukuukauden 1 päivään. Tontin omistajalla on kuitenkin oikeus milloin tahansa lyhentää kauppahintaa suuremmalla määrällä tai maksaa se kokonaan pois.

IV. Muut myyntiehdot.

A. Rakennusvelvollisuus.

Ostajan on

a) 2 kuukauden kuluessa huutokauppapäivästä tai kiinteistölautakunnan päätöksen tekopäivästä esitettävä kiinteistölautakunnalle kululaitosten ja yleisten töiden ministeriön rakennusasiainosaston antama lupa saada rakentaa tontti;

b) saman ajan kuluessa a) kohdassa mainitusta päivästä aloitettava rakennustyöt; ja

c) suoritettava perustustyöt sokkelin korkeuteen 5 kuukauden kuluessa a) kohdassa mainitusta päivästä.

Mikäli yksikin edellämainituista ehdoista jätetään määrääjassa täyttämättä, menettää ostaja kaikki oikeutensa tonttiin ja maksamansa käsi-
rahan kaupungille, mikäli kiinteistölautakunta ei toisin päätä.

Tontille on alempana mainituissa määrääjoissa rakennettava rakennus vesikattovaiheeseen asemakaavan ja rakennusjärjestyksen mukaan täyteen korkeuteen ja asemakaavan edellyttämään täyteen pituuteen ja leveyteen, ellei näistä määräyksistä myönnetä poikkeuksia.

Ellei tonttia ole edellisessä kohdassa mainitulla tavalla rakennettu 2 vuoden kuluessa huutokauppapäivästä tai siitä päivästä, jolloin kiinteistölautakunta on päättänyt tontin myymisestä, on ostaja velvollinen suorittamaan kaupungille korvausta 30 % kauppahinnasta ja, ellei tonttia vielä 4 vuoden kuluttua edellämainitusta päivästä ole rakennettu, lisäksi vielä 120 % kauppahinnasta. Tämä korvausmäärä, joka siis voi nousta 150 %:iin kauppahinnasta, on kiinnitettävä tonttiin ja sille rakennettaviin rakennuksiin parhaalla etuoikeudella maksamattoman kauppahinnan jälkeen, ellei kiinteistölautakunta poikkeustapauksessa katso voivansa hyväksyä muuta väkua.

135. Kaasunkulutuksen supistaminen.

Kaupunginvaltuuston päätökset tammikuun 28 p:itä 1942 sekä syyskuun 20 ja marraskuun 1 p:itä 1944.

Kaupunginvaltuusto päätti:

että uusille kuluttajille ei toistaiseksi toimiteta kaasua, ellei kaupunginhallitus toisin määrää;

että kaasun toimittaminen rautatievaunujen valaistukseen toistaiseksi lopetetaan;

että kaasun jakelu keskeytetään toistaiseksi vähemmän tärkeille teollisuuslaitoksille sekä sellaisille teollisuuslaitoksille, jotka voivat käyttää polttoaineena puuta, kivihiiliä tai koksia;

että kaasulaitos oikeutetaan säännöstelemään ravitsemisliikkeiden, kahviloiden y. m. s. kaasunkulutusta;

että normaalikulutusta ylittävästä kaasunkulutuksesta veloitetaan 15 mk m³:ltä; normaalikulutuksena pidetään yhden hengen taloudessa 0.6 m³, kahden hengen taloudessa 1.0 m³ ja sitä ylittävältä talouteen kuuluvalta henkilöltä 0.3 m³ vuorokaudessa sekä jos asunnossa on Junkers-koje, lisäksi 3 m³ 30 vuorokauden aikana talouteen kuuluvaa henkilöä kohden; alle kahden vuoden vanhoja lapsia varten saadaan kuluttaa edellämäinitun lisäksi 0.3 m³ lasta ja vuorokautta kohden;

että jokainen Junkers-koje varustetaan tiedoituksella, jossa kuluttajaa kehoitetaan säästäväsyyteen; sekä

että kaasulaitos oikeutetaan katkaisemaan kaasun saanti määräajaksi sellaiselta kaasunkuluttajalta, joka välittämättä ehkäisyhinnasta 15 mk/m³ todetaan kuluttavan kaasua huomattavasti yli vahvistetun normaali-kulutuksen. Kaup. valt. päätös tammik. 28 p:itä 1942.

Kaupunginvaltuusto päätti:

1) että kaasu supistetaan 0.2 m³:iin vuorokaudessa keittiötä kohden sellaisilta yksityisiltä talouskuluttajilta, joilla kaasun lisäksi on käytettävään puuliesi ja kaupunginhallituksen erikseen vahvistama määrä polttoainetta ruoanvalmistamista varten;

2) että kaasu suljetaan kokonaan sellaisilta yksityisiltä kuluttajilta, joilla on käytettävään sähköliesi;

3) että jokaisen kaasulieden tai kaasukeittimen varassa olevan henkilön normikulutusta vastaava kaasuanos samoin kuin alle kahden vuoden ikäisen lapsen kaasuanos vähennetään 0.1 m³:llä vuorokaudessa;

4) että ylimääräinen kaasuanos kaasukylpykojeita varten poistetaan;

5) että ylimääräinen kaasuanos kaasujäähdytyskaappeja varten poistetaan lokakuun 1 p:n 1944—toukokuun 1 p:n 1945 väliseksi ajaksi;

6) että asunnoissa työskenteleville käsityöläisille käsityön harjoittamista varten annettu ylimääräinen annos poistetaan, ellei kaupunginhallitus erikoisanomuksesta toisin määrää;

7) että kaikki portaiden y. m. pesuun annetut ylimääräiset annokset poistetaan;

8) että normikulutusta ylittävästä kaasunkulutuksesta aina 20 %:iin

N:o 135 (jatk.)

saakka veloitetaan ehkäisyhintana 15 mk m³:ltä ja sitä ylittävästä kulutusmäärästä 50 mk m³:ltä; jos kaasua käytetään enemmän kuin 40 % yli sallitun määrän, suljetaan kaasuyhdeksi päiväksi jokaiselta ylittävältä kuutiometriltä;

9) että niille teollisuuslaitoksille, jotka ovat saaneet kehoituksen hankkia itselleen puu- tai turvekaasugeneraattoreita tai varalaitteita kotimaisen kiinteän polttoaineen käyttämistä varten, ei enää anneta kaasua, ellei kaupunginhallitus erikoistapauksissa toisin määrää;

10) että kaupunginhallitus oikeutetaan tarpeen mukaan sulkemaan kaasua muiltakin teollisuuslaitoksilta ja yrittäjiltä, joiden merkitys yleiselle huollolle ei ole niin suuri, että niiden välttämättä olisi saatava kaasua; sekä

11) että kaupunginhallitus oikeutetaan päättämään mistä ajankohdasta alkaen edellämäinnittuja päätöksiä on noudatettava. Kaup. valt. päätös syysk. 20 p:ltä 1944.

Kaupunginvaltuusto päätti, että teollisuuslaitosten, elintarpeiden valmistajain, vaateteollisuuden, sairaalain, liikkeiden, kauppojen, oppilaitosten, käsityöläisten sekä muiden yrittäjien kaupunginhallituksen kutakin kuluttajaa varten vahvistettavaa normikulutusta ylittävästä kaasunkulutuksesta aina 10 %:iin saakka veloitetaan ehkäisyhintana 15 mk m³:ltä ja sitä ylittävästä kulutusmäärästä 50 mk m³:ltä; jos kaasua käytetään enemmän kuin 20 % yli sallitun määrän saadaan kaasua sulkea niin moneksi päiväksi kuin kaasunkulutus prosentteissa ylittää 20 %. Kaup. valt. päätös marrask. 1 p:ltä 1944.

136. Taksa palolaitoksen sairaankuljetusvaunujen käyttämisestä.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 22 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942:126)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa seuraavat maksut palolaitoksen sairaankuljetusvaunujen käyttämisestä:

1) Jokaisesta kuljetuksesta kaupungin alueella kaupungin tai valtion sairaaloihin tai niistä maksu on 75 mk, paitsi tapaturman sattuessa, jolloin kuljetus on maksuton. Jos kuljetus tapahtuu rautatieasemalle tai sieltä tahi yksityissairaaloihin tai niistä, maksu on 100 mk.

2) Sairankuljetusvaunun käyttämisestä kaupungin ulkopuolella on maksu kaupungin rajalle 75 mk ja siitä eteenpäin 10 mk juoksukilometriltä sekä meno- että paluumatkalta. Vaunua saadaan käyttää ainoastaan palopäällikön luvalla.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1944.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO.

N:o 10.

Sisällys: 137. Helsingin kaupungin urheilu- ja retkeilylautakunnan johtosääntö, s. 161. — 138. Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan johtosääntö, s. 164. — 139. Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston johtosäännön muutos, s. 166. — 140. Helsingin kaupungin raittiusvalistuslautakunnan johtosääntö, s. 168. — 141. Kaupungin kansakoululuokkien keskimääräinen oppilasluku, s. 169. — 142. Kansaneläkelakia koskevia poikkeuksia, s. 169. — 143. Huoneenvuokrasäännöstely, s. 170. — 144. Huoneenvuokrasäännöstely, s. 170. — 145. Huoneistojen käytön tehostaminen, s. 171. — 146. Toimenpiteitä työttömyyden torjumiseksi, s. 172. — 147. Sotapalveluksesta kotiutuvien asevelvollisten sekä puolustuslaitoksen työstä vapautuvien linnoitustyöläisten, lottien ja muiden vastaavien henkilöiden työhön sijoittamisen perusteet, s. 173. — 148. Kaupungin työnvälitystoimiston henkisen työn tekijäin osaston käyttäminen täytettäessä tilapäisen työvoiman tililtä palkattavia virkoja, s. 175. — 149. Satama- ja liikennemaksutariffien korotus, s. 176. — 150. Kunnallisverojen ennakkokanto, s. 176.

137. Helsingin kaupungin urheilu- ja retkeilylautakunnan johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 20 p:nä 1944.

1 §. Kaupunginhallituksen apuna urheilua, retkeilyä, kansanpuistoja ja Korkeasaaren eläintarhaa ja puistoa koskevilla asioilla toimii Helsingin kaupungin urheilu- ja retkeilylautakunta.

2 §. Lautakunnan tehtävänä on:

1) hoitaa kaupungin urheilua varten rakentamien laitosten, urheilu- ja leikkikenttien, luistinratojen, hiihto- ja kelkkamäkien, uimalaitosten, yleisten voimistelusalien ja muiden ruumiillista kuntoa samoin kuin retkeilyä ja lomanviettoa varten tarkoitettujen laitosten hallintoa, mikäli sitä ei ole uskottu jollekin toiselle viranomaiselle;

2) huolehtia kansanpuistojen ja Korkeasaaren eläintarhan ja puiston kunnossapidosta sekä luonnonsuojelusta kaupungin alueella;

3) tehdä toimialaansa kuuluvien asioiden edistämistä tarkoittavia esityksiä ja aloitteita;

4) vastaanottaa anomukset urheilutarkoituksiin varattujen apurahojen myöntämisestä ja jakaa sanottuun tarkoitukseen myönnettyt määrärahat;

5) valvoa, että urheilujärjestöille myönnettyt avustukset käytetään tarkoituksiinsa ja että sellaisten avustusten antamiselle pannut ehdot asianmukaisesti täytetään;

6) talousarvioehdotuksen laadintaan, laskujen hyväksymiseen ja kirjanpitoon, inventtaukseen sekä kiinteistö- ja kalustoluetteloiden laadintaan nähden ottaa huomioon kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräykset;

7) antaa kaupunginvaltuustolle ja kaupunginhallitukselle lausuntoja, selvityksiä ja tiedonantoja toimialaansa kuuluvissa asioissa; sekä

8) antaa vuosittain ennen huhtikuun loppua kaupunginhallitukselle kertomus edellisen vuoden toiminnastaan.

3 §. Lautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja viisi jäsentä, jotka kaupunginvaltuusto valitsee vuodeksi kerrallaan.

4 §. Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kolme jäsentä, puheenjohtaja niihin luettuna, on saapuvilla ja ottaa osaa päätöksen tekoon.

Päätökset tehdään yksinkertaisella ääntenenemmistöllä. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, vaaleissa kuitenkin arpa.

5 §. Lautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset.

Pöytäkirjat tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla.

Lautakunnan kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa pöytäkirjanpitäjä.

6 §. Lautakunnan alaisena henkilökuntana on urheilulaitosten ja kansanpuistojen isännöitsijä, apulaisisännöitsijä, Korkeasaaren eläintarhan valvoja, retkeilyasiamies ja tarpeellinen muu henkilökunta, joista urheilulaitosten ja kansanpuistojen isännöitsijä, Korkeasaaren eläintarhan valvoja ja retkeilyasiamies toimivat osastonpäällikön asemassa.

7 §. Urheilulaitosten ja kansanpuistojen isännöitsijän tehtävänä on:

1) valmistella ja lautakunnan kokouksissa esitellä lautakunnan käsiteltävät urheilua ja kansanpuistojen hallintoa koskevat asiat;

2) huolehtia lautakunnan näissä asioissa tekemien päätösten täytäntöönpanosta;

3) laatia lautakunnalle esitys toimialaansa koskevaksi seuraavan vuoden talousarvioksi;

4) johtaa ja valvoo kaupungin kansanpuistojen, urheilupaikkojen, leikkikenttien, uimalaitosten ja muiden ruumiillista kasvatusta tarkoittavien laitosten toimintaa sekä valvoo, että niissä vallitsee järjestys;

5) hoitaa asiat, jotka koskevat liikennettä kansanpuistoihin ja Korkeasaareen; sekä

6) tehdä lautakunnalle toimialansa hallintoa ja toimintaa koskevia esityksiä sekä antaa lausuntoja siihen kuuluvissa asioissa.

Urheilulaitosten ja kansanpuistojen isännöitsijän alaisina ovat urheilulaitosten ja kansanpuistojen henkilökunta sekä kansanpuistoihin ja Korkeasaareen liikennettä välittävien, kaupungin omistamien kulkuneuvojen henkilökunta.

8 §. Apulaisisännöitsijän tehtävänä on:

1) urheilulaitosten ja kansanpuistojen isännöitsijän antamien ohjeiden mukaan olla apuna lautakunnan alaisten laitosten hoidossa; sekä

2) urheilulaitosten ja kansanpuistojen isännöitsijän kesäloman aikana ja estyneenä ollessa hoitaa hänen tehtäviään.

9 §. Korkeasaaren eläintarhan valvojan, jolla tulee olla luonnontieteellinen sivistys, tehtävänä on:

1) johtaa ja valvoo Korkeasaaren eläintarhaa ja puistoa sekä valvoo, että siellä vallitsee järjestys;

2) järjestää luonnonsuojelu kaupungin maalla ja valvoo sitä;

3) valmistella ja lautakunnan kokouksissa esitellä lautakunnan käsiteltävät, Korkeasaaren eläintarhan ja puiston hallintoa koskevat asiat sekä huolehtia lautakunnan näissä asioissa tekemien päätösten täytäntöönpanosta;

4) laatia lautakunnalle esitys Korkeasaaren eläintarhaa ja puistoa koskevaksi seuraavan vuoden talousarvioksi; sekä

5) tehdä lautakunnalle toimialansa hallintoa koskevia esityksiä sekä antaa lausuntoja siihen kuuluvissa asioissa.

Eläintarhan valvojan alaisena on siellä työskentelevä henkilökunta.

10 §. Retkeilyasiamiehen tehtävänä on yhdessä jo toimivien järjestöjen ja laitosten kanssa:

1) huolehtia matkailun ja retkeilyn järjestelystä kaupungissa;

2) huolehtia retkeilyjoukkueiden vastaanotosta, kuljetuksesta, majoituksesta ja muonituksesta samoin kuin niiden henkisistäkin tarpeista;

3) huolehtia kesä- ja talvilomapaikkojen sekä retkeily- ja viikonlopuviettopaikkojen järjestämisestä sekä valvoo, että niissä vallitsee järjestys.

Retkeilyasiamiehen tehtävänä on sen lisäksi:

4) valmistella ja lautakunnan kokouksissa esitellä lautakunnan käsiteltävät, toimialaansa kuuluvat asiat sekä huolehtia lautakunnan niissä tekemien päätösten täytäntöönpanosta;

5) laatia lautakunnalle esitys toimialaansa koskevaksi seuraavan vuoden talousarvioksi; sekä

6) tehdä lautakunnalle toimialansa hallintoa ja toimintaa koskevia esityksiä sekä antaa lausuntoja siihen kuuluvissa asioissa.

Retkeilyasiamiehen alaisena on tarpeenvaativa henkilökunta.

11 §. Muun henkilökunnan tehtävät määräävät asianomaiset osastonpäälliköt.

12 §. Urheilulaitosten ja kansanpuistojen isännöitsijän, Korkeasaaren eläintarhan valvojan ja retkeilyasiamiehen valitsee kaupunginhallitus lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Apulaisisännöitsijän, vakinaiset kaitsijat ja työnjohtajan asemassa olevat muut viranhaltijat ja toimistohenkilökunnan valitsee urheilu- ja retkeilylautakunta sekä muun henkilökunnan asianomaiset osastonpäälliköt.

138. Helsingin kaupungin kiinteistölautakunnan johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 10 p:nä 1930.

(Muutoksineen toukok. 23 p:ltä 1933, helmik. 22 p:ltä 1939, marrask. 10 p:ltä 1943 ja
syysk. 20 p:ltä 1944)

1 §. Kaupungin kiinteistöjen hallintoa, mikäli sitä ei ole uskottu jollekin erikoisviranomaiselle, sekä kaupungin maa- ja asuntopoliittikan johtoa hoitaa Helsingin kaupungin kiinteistölautakunta.

2 §. Lautakunnan tehtävänä on:

1) hoitaa kaupungin omistamien, vahvistettuun asemakaavaan merkit-
tyjen myytävien tonttien myyntiä kaupunginvaltuuston vahvistamain
yleisten ehtojen mukaisesti;

2) hoitaa kaupunginalueella sijaitsevien tonttien vuokralle antoa
kaupunginvaltuuston vahvistamain yleisten ehtojen mukaisesti;

3) myöntää vuokrasopimuksissa edellytetty vuokra-ajan pitennys;

4) tutkia ja hyväksyä ilmoitetut vuokraoikeuden siirrot sekä myöntää
vuokramiehelle oikeus kaupunkia kuulematta siirtää vuokraoikeutensa
toiselle;

5) antaa vuokralle enintään viiden vuoden ajaksi kaupungin omista-
malla maalla sijaitsevia alueita;

6) hoitaa kaupungin omistamien, sen omassa viljelyksessä olevien
maatilojen hallintoa;

7) hoitaa kaupungin metsien hallintoa;

8) hoitaa kaupungin satama-alueen ulkopuolella olevien kalavesien
hallintoa;

9) kaupunginvaltuuston hyväksymäin perusteiden mukaan ratkaista
kysymykset kiinteistötoimiston työntekijäin palkkauksesta, työajan pi-
tuudesta, työehdoista y. m.;

10) antaa vuokralle kaupungin maatiloja kaupunginvaltuuston mää-
rysten mukaisesti sekä valvoa, että vuokramiehet täyttävät vuokrasopi-
muksissa määrätyt velvollisuudet;

11) tehdä kiinteistöjen hankintaa tarkoittavia aloitteita;

12) huolehtia kaupunginasemakaavatoimesta ja rakennusjärjestys-
asioista;

13) valvoa kaupungin liikenteenjärjestelyä sekä tehdä liikenneolojen
parantamista koskevia esityksiä;

14) huolehtia kaupungin maanmittaus- ja kartastotöistä;

15) hoitaa kaupungin rakennusten ja talojen hallintoa, mikäli sitä ei
ole uskottu jollekin erikoisviranomaiselle;

16) kaupunginvaltuuston vahvistamien yleisten ehtojen mukaisesti
käytettäväksi luovuttaa kaupungin kaupphalleissa ja -toreilla sekä
julkisilla paikoilla olevia myyntipaikkoja ja valvoa niiden käyttöä;

17) vuokrata huoneistoja kaupungin virastoille ja laitoksille;

18) hoitaa kaupungin kiinteistöjen vakuutukset;

19) seurata kaupungin asunto-olojen kehitystä ja tehdä aloitteita niiden parantamiseksi;

20) pitää silmällä sellaisia asunto-olojen parantamista edistäviä laitoja, joille kunta on myöntänyt jonkinlaisia etuja;

21) hoitaa yleishyödyllisen rakennustoiminnan edistämislainarahaston hallintoa;

22) hoitaa kaupungin siirtolapuutarhojen hallintoa;

23) antaa kaupunginvaltuustolle ja kaupunginhallitukselle lausuntoja, selvityksiä ja tiedonantoja toimialaansa kuuluvista asioista;

24) talousarvioehdotuksen laadintaan, kannantavarain ja etuantien säilytykseen, tilitykseen ja kirjanpitoon, laskujen hyväksymiseen ja kirjaanpanoon, inventtaukseen sekä kiinteistö- ja kalustoluetteloiden laadintaan nähden valvoa Helsingin kaupungin kassa- ja tililaitoksen johtosäännön määräysten noudattamista; sekä

25) vuosittain ennen huhtikuun loppua antaa kaupunginhallitukselle kertomus omasta ja alaistensa hallintoelinten toiminnasta. Kaup. valt. päätös syysk. 20 p:ltä 1944.

3 §. Lautakunnalla on oikeus lopullisesti ratkaista edellisen pykälän 1) kohdassa mainitut asiat, mikäli tontit on myyty huutokaupalla tavallisin ehdoin, niin myös saman pykälän 3), 4), 9) ja 16) kohdissa mainitut asiat sekä kiinteistötoimiston johtosäännön 38 §:n mukaan lautakunnan päättävät nimitysasiat. Kaup. valt. päätös helmik. 22 p:ltä 1939.

4 §. Kaupungin tonttien myyntiä ja vuokralle antamista, maatilain ja metsien hoitoa sekä kaupungin taloja, kauppatoreja ynnä julkisilla paikoilla olevia myyntipaikkoja koskevia asioita käsittelemään lautakunta keskuudestaan asettaa tonttijaoston, maa- ja metsätalousjaoston sekä talojaoston.

Näillä jaostoilla on valta, mikäli lautakunta ei ole sitä itselleen varannut, päättää lautakunnan nimessä, ja olkoon niiden päätöksistä voimassa, mitä lautakunnan päätöksistä on säädetty. Kaup. valt. päätös marrask. 10 p:ltä 1943.

5 §. Lautakunta edustaa kaupunkia sopimuksenteoissa ja muissa oikeustoimissa, jotka perustuvat lautakunnan toimivaltansa rajoissa tekemiin päätöksiin. Kaup. valt. päätös toukok. 23 p:ltä 1933.

6 §. Lautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja kahdeksan jäsentä. Puheenjohtajan ja jäsenet kaupunginvaltuusto valitsee kalenterivuodeksi kerrallaan.

Lautakunta valitsee itse keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valittakoon toinen henkilö-eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

7 §. Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan, tai hänen ollessaan estettynä, varapuheenjohtajan kutsusta. Sekä puheenjohtajan että varapuheenjohtajan ollessa estettyinä olemasta kokouksessa saapuvilla valitaan tilapäinen puheenjohtaja.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kuusi jäsentä, puheenjohtaja niihin luettuna, on saapuvilla ja ottaa osaa päätöksen tekoon.

Päätökset tehdään yksinkertaisella äänen enemmistöllä; äänen mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

8 §. Jaostojen jäsenluvun määrää lautakunta, joka myös valitsee niiden puheenjohtajat.

Asioita alköön jaostossa otettako päätettäväksi, ellei vähintään kolme jäsentä, puheenjohtaja niihin luettuna, ole saapuvilla.

9 §. Lautakunnan ja sen jaoston kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, kokouksessa käsitellyt asiat ja niissä tehdyt päätökset.

Lautakunnan kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa kiinteistötoimiston sihteeri. *Kaup. valt. päätös toukok. 23 p:itä 1933.*

10 §. Lautakunnan tulee vähintään kahdesti vuodessa ja muutoin niin usein kuin syytä on tarkastaa kaikki sen hoidossa olevat vakuusasiakirjat sekä ryhtyä tarkastuksen aiheuttamiin toimenpiteisiin kaupungin oikeuden ja edun säilyttämiseksi.

11 §. Lautakunnan alaisena toimii kaupunginvaltuuston vahvistaman johtosäännön mukaan kiinteistötoimisto.

Kiinteistöhallinnon kassa- ja tiliviraston on rahatoimisto.

139. Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 20 p:nä 1944.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 134*)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä kumota joulukuun 10 päivänä 1930 vahvistamansa Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston johtosäännön 36—40 §:t ja muuttaa 2, 7, 8, 9, 10 ja 42 §:t näin kuuluviksi:

2 §. Kiinteistötoimisto jakautuu seuraaviin osastoihin:

- 1) kansliaosastoon,
- 2) tonttiosastoon,
- 3) maatalousosastoon,
- 4) metsätalousosastoon,
- 5) asemakaavaosastoon,
- 6) maanmittaus- ja kartastotöiden osastoon ja
- 7) talo-osastoon.

7 §. Tonttiosaston tehtävänä on:

- 1) laatia kaupungin myytäviksi tarjoamain tonttien hintaehdotukset sekä alistaa ne kiinteistölautakunnan vahvistettaviksi;
- 2) valmistella kysymykset kaupungin rakennustarkoitukseen luovutettavien tonttien myynnistä ja vuokraamisesta;
- 3) valmistella kysymykset kaupungin omistamalla maalla sijaitsevien paikkojen ja alueiden vuokralle antamisesta;
- 4) valmistella kysymykset kaupungin vuokralle antamille alueille teettävään rakennusten piirustuksista;

4 a) laatia omakotitalojen rakentajille rakennuspiirustuksia kiinteistö-lautakunnan vahvistamaa korvausta vastaan kaupunginhallituksen, kiinteistö-lautakunnan ehdotuksesta, päättämille alueille;

5) valvoa, että vuokramiehet täyttävät vuokrasopimuksissa määrättyt ehdot;

6) valmistella kysymykset lainain myöntämisestä yleishyödyllisten rakennusyritysten edistämislainarahastosta sekä valvoa, että lainaehdot täytetään; sekä

7) hoitaa kaupungin siirtolapuutarhojen hallintoa.

8 §. Tonttiosaston henkilökuntana on osaston päällikkö, apulaispäällikkö, arkkitehtejä, notaari, siirtolapuutarhaneuvoja, apulaissiirtolapuutarhaneuvoja, siirtolapuutarhuri, rakennusneuvoja, varastoalueiden tarkastajia, piirtäjiä ja toimistoapulaisia.

9 §. Tonttiosaston johtajan [päällikön] tehtävänä on:

1) tonttiosaston päällikkönä johtaa ja valvoa osaston toimintaa;

2) kiinteistö-lautakunnalle ja sen tonttijaostolle tehdä osaston toimintaa koskevia esityksiä ja antaa lausuntoja toimialaansa kuuluvissa asioissa;

3) valmistella sekä lautakunnan ja sen tonttijaoston kokouksissa esitellä toimialaansa kuuluvat asiat;

3 a) kiinteistö-lautakunnan osoitusten mukaan hoitaa kaupungin siirtolapuutarhojen vuokralle antoa ja valvoa vuokraehtojen sekä puutarhamajojen mallipiirustusten noudattamista; sekä

4) antaa kiinteistö-lautakunnan ja toimistopäällikön pyytämää muuta virka-apua.

10 §. Avustavan osastonjohtajan [apulaispäällikön] tehtävänä on:

1) osaston johtajan [päällikön] antamain ohjeiden mukaan olla apuna osaston töitä suorittaessa; sekä

2) osaston johtajan [päällikön] kesäloman aikana ja estettynä ollessa hoitaa hänen tehtäviään.

Siirtolapuutarhaneuvojan, apulaissiirtolapuutarhaneuvojan ja siirtolapuutarhurin tehtävänä on tonttiosaston päällikön osoitusten mukaan olla apuna siirtolapuutarhojen hallinnossa.

Siirtolapuutarhaneuvojan tehtävänä on lisäksi pitämällä esitelmiä, laatimalla puutarhapiirustuksia ja antamalla käytännöllistä ohjausta harjoittaa puutarhaneuvontaa asutusalueella.

Siirtolapuutarhurin tulee myöskin olla apuna kaupungin metsien varhioimisessa.

42 §. Kiinteistötoimiston päällikön valitsee kaupunginvaltuusto.

Sihteerin, tonttiosaston päällikön, kaupunginagronoomin, kaupunginmetsänhoitajan, asemakaava-arkkitehdin, kaupungingeodeetin ja talo-osaston päällikön valitsee kaupunginhallitus kiinteistö-lautakunnan esityksestä.

Muut kiinteistötoimiston vakinaiset viranhaltijat, ylimääräisen henkilökunnan ja palveluskunnan nimittää kiinteistö-lautakunta.

Tilojen työnjohtajat ja työntekijät ottaa toimeen ja eroittaa kaupunginagronoomi, metsätalousoaston metsänvartijat kaupunginmetsänhoitaja, kaupungin kiinteistöjen palveluskunnan sekä halli- ja toripalveluskunnan talo-osaston päällikkö.

140. Helsingin kaupungin raittiusvalistuslautakunnan johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 2 p:nä 1936.

1 §. Helsingin kaupungin raittiusvalistuslautakunnan tehtävänä on:

1) edistää raittiusvalistustoimintaa kaupungissa sekä sitä harjoittavien yhdistysten ja järjestöjen työtä;

2) tehdä kaupunginvaltuustolle ja kaupunginhallitukselle juoppouden ja sen turmiollisten vaikutusten ehkäisemistä sekä muita lautakunnan toimialaan kuuluvia asioita koskevia esityksiä;

3) antaa kaupunginvaltuustolle ja kaupunginhallitukselle lausuntoja ja selvityksiä raittiutta edistäviin tarkoituksiin myönnettyjen varojen jakamisesta ynnä muista lautakunnan toimialaan kuuluvista asioista;

4) noudattaa talousarvion ehdotuksen laadinnassa, ennakkovarain säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa, inventauksessa sekä kalustoluetteloiden laadinnassa Helsingin kaupungin kassa- ja tillilaitoksen johtosäännön määräyksiä; sekä

5) antaa kaupunginvaltuustolle vuosittain ennen huhtikuun loppua kertomus toiminnastaan lähinnä edellisenä vuotena.

2 §. Raittiusvalistuslautakuntaan kuuluu viisi jäsentä, jotka kaupunginvaltuusto valitsee kalenterivuodeksi kerrallaan. Näistä valitsee valtuusto puheenjohtajan ja lautakunta varapuheenjohtajan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikauden päättymistä, valittakoon toinen henkilö eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

3 §. Raittiusvalistuslautakunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta. Sekä puheenjohtajan että varapuheenjohtajan ollessa estyneinä olemasta kokouksessa saapuvilla valitaan tilapäinen puheenjohtaja.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kolme jäsentä on saapuvilla ja nämä ovat päätöksestä yksimieliset. Muutoin tehdään päätökset yksinkertaisella äänenenemmistöllä. Äänen mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni. Milloin vaali toimitetaan umpilipuin ja äänet lankeavat tasan, ratkaisee arpa.

4 §. Raittiusvalistuslautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, kokouksessa käsitellyt asiat ja niissä tehdyt päätökset.

Lautakunnan pöytäkirjaa pitää sihteeri. Pöytäkirja tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla.

Lautakunnan kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri.

5 §. Raittiusvalistuslautakunnan kokouksista sekä niissä käsiteltäviksi tulevista asioista on hyvissä ajoin ilmoitettava kaupunginjohtajalle, sosiaali- ja opetusasiain johtajalle sekä kaupunginhallituksen edustajalle lautakunnassa.

Lautakunnan päätöksistä on kaupunginhallitukselle annettava tieto kaupunginhallituksen määräämässä ajassa ja sen määräämällä tavalla.

6 §. Raittiusvalistuslautakunnan kassa- ja tilivirastona on rahatoimisto.

141. Kaupungin kansakoululuokkien keskimääräinen oppilasluku.

Kaupunginvaltuuston päätös marrask. 1 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1928, s. 10 ja 1943 : 30)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin kansakoulujen normaaliluokkien oppilaskeskimäärän tulee lukuvuoden 1944—45 aikana olla vähintään 25 oppilasta.

142. Kansaneläkelakia koskevia poikkeuksia.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 19 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 728)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 160)

Valtioneuvosto on väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkelakiin 30 päivänä joulukuuta 1943 annetun lain 1 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Milloin kunnan hallussa olleet todisteet kansaneläkevakuutusmaksun ennakkomaksusta ovat sotatoimien tai sodasta aiheutuneiden siirtojen vuoksi joutuneet hukkaan, kansaneläkelaitoksella on kansaneläkelain 15 §:n säännösten estämättä valta määrätä, mikä määrä kussakin tapauksessa vakuutusmaksua määrättäessä katsotaan suoritetuksi ennakkomaksuksi.

Edellä 1 momentissa mainitun ennakkomaksun määrän vahvistamista varten työnantajan ja vakuutetun on annettava kansaneläkelaitokselle sen vaatima selvitys toimitetusta palkanpidätyksestä siltä vuodelta, jota ennakkomaksu on koskenut.

2 §. Kansaneläkelaitoksen asiana on antaa tarkemmat ohjeet tässä päätöksessä määrätystä menettelystä.

143. Huoneenvuokrasäännöstely.

Valtioneuvoston päätös lokakuun 19 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 729)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 1)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä lisännyt 11 päivänä helmikuuta 1943 huoneenvuokrasäännöstelystä annettuun valtioneuvoston päätökseen uuden 34 a §:n seuraavasti:

34 a §. Kunnissa, joissa sisäasiainministeriön siirtoväenasiain osasto katsoo sen tarpeelliseksi, on sanotun osaston määräämällä siirtoväen edustajalla oikeus olla saapuvilla ja lausua mielensä huoneenvuokralautakunnan istunnossa lautakunnan käsitellessä siirtoväkeen kuuluvan henkilön vireillepanemaa asiaa. Samanlainen oikeus on, mikäli asia koskee sotapalveluksesta kotiutettua, edustajalla, jonka lääninhallitus tarvittaessa tätä tarkoitusta varten on määrännyt.

Määräämistään edustajista on sisäasiainministeriön siirtoväenasiain osaston ja lääninhallitusten viipymättä tehtävä ilmoitus sosiaaliministeriön asuntoasiain toimistolle.

144. Huoneenvuokrasäännöstely.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 9 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 794)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 1 ja 1944 : 108)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut 11 päivänä helmikuuta 1943 huoneenvuokrasäännöstelystä antamansa päätöksen 60 a §:n, sellaisena kuin se on 14 päivänä syyskuuta 1944 annetussa päätöksessä, näin kuuluvaksi:

60 a §. Paikkakunnalla, jossa pakollinen asunnonvälitys on toimeenpantu, älköön henkilö, joka muuttaa toiselta paikkakunnalta, asettuko vuokralaisena, alivuokralaisena tai muuten pysyväisesti asumaan huoneistoon, jollei hänellä ole huoneenvuokralautakunnan todistusta siitä, että hän on oikeutettu asumaan paikkakunnalla. Toiselta paikkakunnalta muuttavaksi älköön kuitenkaan katsottako sota- tai työpalveluksesta palaavaa henkilöä tai henkilöä, joka siirryttyään viranomaisten kehoituksesta toiselle paikkakunnalle palaa vakinaiselle asuinpaikkakunnalleen, jos hän välittömästi ennen sota- tai työpalvelukseen joutumista tai toiselle paikkakunnalle siirtymistä on pysyväisesti asunut paikkakunnalla.

Huoneenvuokralautakunta älköön antako asumislupaa, jollei hakijan oleskelemista paikkakunnalla työn, viran tai toimen, terveydenhoidon, koulunkäynnin tai muun pätevän syyn takia harkita välttämättömäksi. Milloin on kysymys siirtoväkeen kuuluvasta henkilöstä, annettakoon

asumislupa, jos hänellä on paikkakunnalla työpaikka, virka tai toimi tai jos hän siirtää sinne liikkeensä.

Asumislupatodistusta on haettava kirjallisesti huoneenvuokralautakunnalta ja on hakemus laadittava lautakunnalta saatavana olevalle lomakkeelle. Huoneenvuokralautakunta voi valtuuttaa jäsenensä tai palveluksessaan olevan virkailijan lautakunnan puolesta käsittelemään ja ratkaisemaan asumisluvan saamista koskevat asiat. Muutoksenhausta valtuutetun päätökseen on voimassa, mitä valituksesta huoneenvuokralautakunnan päätöksistä on määrätty.

Asumislupatodistus on liitettävä siihen ilmoitukseen, joka talon omistajan tai isännöitsijän on toimitettava poliisiviranomaiselle taloon muuttaneesta asukkaasta. Paikkakunnalla, jossa muuttoilmoituksia ei tarvitse toimittaa, on todistus vaadittaessa esitettävä huoneenvuokralautakunnalle tai poliisiviranomaiselle.

Ulosottomies antakoon huoneenvuokralautakunnan pyynnöstä virka-apua vastoin I momentin määräystä huoneiston asukkaaksi asettuneen häätämiseksi.

145. Huoneistojen käytön tehostaminen.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 2 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 781)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 107)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut 31 päivänä elokuuta 1944 huoneistojen käytön tehostamisesta antamansa päätöksen 12 ja 13 §:t näin kuuluviksi:

12 §. Huoneenvuokralautakunnan tulee päättää, kuinka monta huonetta 8 §:n mukaan huoneistosta on annettava vuokralle ja kuinka suuri perhe tai kuinka monta yksinäistä henkilöä niihin vähintään on otettava asukkaiksi.

Määrätessään huoneita vuokralle annettaviksi tulee huoneenvuokralautakunnan pitää silmällä, että vuokraamisvelvollisuus tasaisesti jakautuu niiden huoneistonhaltijain kesken, joiden käytettävänä on enemmän huoneita kuin 10 §:n määräysten mukaan sallitaan.

Huoneiston haltija on oikeutettu kuukauden kuluessa siitä kun huoneenvuokralautakunnan I momentissa tarkoitettu päätös on saanut lainvoiman itse ottamaan kyseessä olevaan huoneiston osaan vuokralaiset.

Jos asuntopula paikkakunnalla on väestönsiirron tai pommituksen johdosta tahi muusta erikoisesta syystä muodostunut poikkeuksellisen vaikeaksi, voi huoneenvuokralautakunta määrätä sen ajan, jonka kuluessa huoneiston haltija on oikeutettu itse ottamaan vuokrattavaksi määrättyyn huoneiston osaan vuokralaiset, kuukautta lyhyemmäksi, kuitenkin vähintään kolmeksi päiväksi.

N:o 145 (jatk.)

13 §. Jollei huoneiston haltija ole noudattanut 12 §:ssä mainittua huoneenvuokralautakunnan päätöstä, osoittaa lautakunta huoneisiin vuokralaiset.

Jos huoneistoon on otettu muunlainen asukas kuin huoneenvuokralautakunta 12 §:n 1 mom. nojalla on päättänyt, antakoon ulosottomies huoneenvuokralautakunnan pyynnöstä ilman ulosotonhaltijan eri määräystä viipymättä virka-apua asukkaaksi otetun häätämiseksi huoneiston haltijan kustannuksella.

Osoittaessaan huoneiston osaan vuokralaisia tulee huoneenvuokralautakunnan samalla määrätä, mitkä huoneet heille on luovutettava ja mitä huoneiston yhteisiä etuuksia he ovat oikeutetut käyttämään. Vuokralle määrättäköön annettaviksi ensi sijassa ne huoneet, joita parhaiten voidaan käyttää siten, että huoneistossa asuvat mahdollisimman vähän häiritsevät toisiaan.

146. Toimenpiteitä työttömyyden torjumiseksi.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 9 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 799)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 52)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain nojalla kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Valtion on tarkoituksenmukaisella talouspolitiikallaan edistettävä työvoiman sijoitusta vapaille työmarkkinoille. Jos tästä huolimatta esiintyy työttömyyttä, tulee valtiovallan suunnitella työttömyyden torjumista ja lieventämistä tarkoittavat toimenpiteet käytettävissä olevien määrärahojen puitteissa sekä johtaa ja valvoa niiden toteuttamista.

2 §. Kunnan velvollisuutena on ensi sijassa ryhtyä toimenpiteisiin työtilaisuuksien ja ammattiopetuksen järjestämiseksi työttömille. Valtio osallistuu kuitenkin tähän toimintaan ja siitä aiheutuviin menoihin siinä suhteessa kuin siitä erikseen määrätään. Niistä menoista, jotka aiheutuvat siirtoväelle sekä puolustusvoimain palveluksesta vapautuvien asevelvollisten ja niihin verrattavien vapaaehtoisten miesten ja naisten työtilaisuuksien ja ammattiopetuksen järjestämisestä, vastaa kokonaisuudessaan valtio, jolloin kunnan heille järjestämät työt lasketaan kunnan hyväksi määrättäessä kunnan velvollisuutta järjestää työtilaisuuksia.

Erittäin heikossa taloudellisessa asemassa olevien samoin kuin erikoisyyden vaatiessa myös muiden kuntien työttömille voi valtio järjestää yleisiä töitä, vaikkei kunta olisikaan ryhtynyt toimenpiteisiin työttömyyden torjumiseksi.

3 §. Mikäli työkykyiselle työttömälle ei voida järjestää työtä, voidaan kunta velvoittaa maksamaan hänelle toimeentuloavustusta edellyttäen,

että hän on ilman omaa syytään työtön ja sellaisessa asemassa, että hänen toimeentullakseen on katsottava olevan taloudellisen avun tarpeessa. Valtio osallistuu kuitenkin avustuksen maksamisesta kunnalle aiheutuviin menoihin erikseen määrättävässä suhteessa ja korvaa kokonaisuudessaan puolustusvoimain palveluksesta vapautuville 2 §:ssä mainituille henkilöille maksetut avustukset.

Siirtoväelle maksettavasta huoltoavustuksesta on voimassa, mitä siitä on erikseen määrätty.

4 §. Sen estämättä mitä 23 päivänä heinäkuuta 1936 annetussa työnvälityslaisissa on virallisessa työnvälitystoiminnassa noudatettavista sijoitusperiaatteista säädetty, on syyskuun 19 päivän 1944 jälkeen puolustuslaitoksen palveluksesta vapautuneella 2 §:ssä mainitulla henkilöllä etuoikeus työnvälityksessä tarjottuun paikkaan ennen muita työntekijöitä, kuitenkin siten, että työnantaja ei ole pakotettu ottamaan työhönsä hänelle näin tarjottua työntekijää.

5 §. Kunta on velvollinen hankkimaan työvoimapäällikön toimistoa ja mahdollisesti järjestettäviä työttömien muita ilmoittautumispaikkoja varten tarkoituksenmukaiset huoneistot sekä vastaamaan niiden vuokrasta, lämmityksestä, valaistuksesta ja siivouksesta, niin myös muista kustannuksista paitsi työvoimapäällikön ja hänen apulaistensa palkkauksesta.

6 §. Jos kunnan ja valtion välillä syntyy erimielisyyttä kunnalle tämän päätöksen nojalla määrättävistä velvoituksista, on asiasta, ennenkuin valtioneuvosto sen ratkaisee, hankittava lausunto toimikunnalta, jossa on puolueeton puheenjohtaja, kolme valtion edustajaa sekä yksi kaupunkien, yksi kauppaloiden ja yksi maalaiskuntien edustaja.

7 §. Kunta, joka ei täytä tämän päätöksen perusteella sille määrättyjä velvoituksia, voidaan pakottaa siihen uhkasakolla.

8 §. Tarkemmat määräykset tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

147. Sotapalveluksesta kotiutuvien asevelvollisten sekä puolustuslaitoksen työstä vapautuvien linnoitustyöläisten, lottien ja muiden vastaavien henkilöiden työhön sijoittamisen perusteet.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 9 p:itä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 800)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Työhön sijoittamisen perusteena on, että puolustusvoimain palveluksesta kotiutetut asevelvolliset on ensi sijassa sijoitettava entiseen työpaikkaansa tai entiseen ammattiinsa. Ellei tämä ole mahdollista, on heidät pyrittävä sijoittamaan 1) laadultaan lähellä entistä ammattia ole-

N:o 147 (jatk.)

vaan työhön, 2) muuhun ammattiin, jossa on suunnilleen samanlaiset palkka- ja työehdot kuin asianomaisen varsinaisessa ammatissa, tai 3) yleisiin töihin. Yleisiin töihin sijoitettaessa on perhehuoltajat ensi kädessä pyrittävä sijoittamaan kotikuntansa alueelle tai sen lähiympäristössä oleviin töihin.

Maa- ja metsätalousväestöön kuulumattomille 25 vuotta nuoremmille asevelvollisille pyritään järjestämään ammattikoulutusta. Siinä tapauksessa ettei vanhempi asevelvollinen saa työtä entisessä ammatissaan voidaan hänellekin poikkeustapauksessa mainittua koulutusta järjestää.

2 §. Maa- ja metsätalousväestöön kuulumattomien asevelvollisten keskuudessa, joilla ei ole tiedossaan työpaikkaa, toimitetaan kotiuttamisen yhteydessä tiedustelu siitä, haluavatko he saada ansiotyötä tai ammattikoulutusta.

Maa- ja metsätalousväestöön kuuluvien kotiutettujen keskuudessa ei tiedustelua toimiteta, mutta voivat ne, jotka oma-aloitteisesti eivät ole saaneet työpaikkaa, paikanvälitystä varten ilmoittautua kunnan työnvälitystoimistolle tai, ellei kunnassa sellaista ole, työvoimapäällikön toimistolle. Sama oikeus on myös niillä maa- ja metsätalousväestöön kuulumattomilla kotiutetuilla, jotka eivät ole vastanneet 1 momentissa mainittuun tiedusteluun tai jotka eivät ole saaneet tiedossa ollutta työpaikkaa tai ovat sen myöhemmin heistä riippumattomista syistä menettäneet.

Vastattaessa edellä 1 momentissa mainittuun tiedusteluun, samoin kuin ilmoittauduttaessa työvoimapäällikölle tai työnvälitystoimistolle, on käytettävä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön tarkoitusta varten painattamia lomakkeita, joista kaikkien on täytettävä kotiuttamislomake A, sekä niiden, jotka haluavat ammattikoulutusta, lisäksi kotiuttamislomake B.

Asevelvollisuussuhteiden selvittämiseksi on työvoimapäällikölle tai työnvälitystoimistolle ilmoittautumisen yhteydessä esitettävä sotilaspassi.

3 §. Kotiutettujen asevelvollisten työhön sijoittaminen on kunnan työvoimapäällikön asia. Kunnassa, jossa on työnvälitystoimisto, hoitaa käytännöllisen työn kuitenkin työnvälitystoimisto kunnan työvoimapäällikön antamien ohjeiden mukaan ja valvonnan alaisena. Tarvittaessa voidaan kuitenkin työnvälitystoimistoon tai työvoimapäällikön avuksi määrätä työhönsijoituksesta huolehtimaan yksi tai useampia asemiesten luottamusta nauttivaa henkilöä.

Siitä kutka kotiutuvista asevelvollisista työtilanteen vaatimuksia silmällä pitäen voidaan osoittaa ammattikursseille päättää kunnan työvoimapäällikkö kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön antamien ohjeiden mukaan, jolloin epävarmat tapaukset on alistettava työvoimapiirin ratkaistaviksi. Kauppa- ja teollisuusministeriö tai sen määräämät viranomaiset ratkaisevat, mille kursseille ja koska ammattikasvatusta haluavat kotiutetut on sijoitettava.

Mikäli kaikkia ammattikursseille haluavia kotiutettuja ei heti tai ollen-

kaan voida kursseille sijoittaa, on kunnan työvoimapäällikön asiana sijoittaa heidät ansiotyöhön.

4 §. Kotiutetulle asevelvolliselle järjestetään työtä tai ammattiopetusta ilman että hänen taloudellisen avun tarvettaan tutkitaan.

5 §. Työttömälle kotiutetulle asevelvolliselle työttömyysvaroista suoritettavasta avustuksesta määrätään erikseen.

6 §. Yleisiin töihin sijoitetulle, puolustusvoimien palveluksesta kotiutetulle työntekijälle tulevasta paikallisliikisestä on voimassa, mitä on määrätty työttömille järjestettyihin yleisiin töihin sijoitetuille työntekijöille tulevasta paikallisliikisestä. Paikallisliikiset maksaa asianomainen työvirasto ja korvataan ne kokonaisuudessaan valtion varoista.

7 §. Milloin kunta on järjestänyt töitä, kotiutetuille asevelvollisille, jotka eivät ole kunnan vakinaisia työläisiä, lasketaan ne kokonaisuudessaan kunnan hyväksi työttömyysohjeiden mukaista kunnan ja valtion välistä töiden järjestämisvelvollisuutta määrättäessä, paitsi milloin työhön on myönnetty valtion avustusta, jolloin kunnan hyväksi luetaan niin suuri osa työssä olevista kotiutetuista kuin mikä vastaa kunnan omaa rahallista osuutta työn työpalkkakustannuksiin.

Sen estämättä mitä työttömyysohjeissa on määrätty työn aloittamisesta, johon kunta hakee valtion avustusta, voi kunta panna käyntiin kotiutetuille asevelvollisille tarkoitettun työn, vaikka kunnan hakemusta ei ole kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriössä ratkaistu.

8 §. Työhönsijoitukseen nähden sovelletaan tämän päätöksen määräyksiä myös rintamalla tai sen välittömässä läheisyydessä vähintään vuoden puolustusvoimain palveluksessa olleisiin linnoitustyöläisiin, lottiin ja muihin vastaaviin henkilöihin, jotka heidän tehtäviensä päättymisen vuoksi vapautetaan.

Tässä pykälässä mainittujen henkilöiden ilmoittautuessa työvoimapäällikölle tai työnvälitystoimistolle on sotilaspassin sijasta esitettävä työkirja tai muu vastaava todistus.

9 §. Tarkemmat määräykset tämän päätöksen toimeenpanosta ja soveltamisesta antaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

148. Kaupungin työnvälitystoimiston henkisen työn tekijäin osaston käyttäminen täytettäessä tilapäisen työvoiman tililtä palkattavia virkoja.

Kaupunginhallituksen päätös marraskuun 9 p:ltä 1944.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä kehoittaa kaupungin virastoja ja laitoksia ohjaamaan kaupungin palvelukseen pyrkivät työnhakijat työnvälitystoimiston henkisen työn tekijäin osastolle sekä velvoittaa kaupungin virastot ja laitokset kaikissa niissä tapauksissa, joissa

N:o 148 (jatk.)

on kysymys sellaisten virkojen täyttämisestä, joita virkasäännön mukaan ei ole julistettava haettaviksi, työnvälitystoimiston henkisen työn tekijäin osastolta hankkimaan tietoja sinne ilmoittautuneista kulloinkin kyseessä olevaan virkaan soveltuvista henkilöistä.

149. Satama- ja liikennemaksutariffien korotus.

Sisäasiainministeriön vahvistama marraskuun 9 p:nä 1944.

(Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 20 p:ltä 1944)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1924 : 53 ja 1942 : 115)

Sisäasiainministeriön elokuun 8 päivänä 1924 vahvistaman tariffin, jonka mukaan aluksista kannetaan satamamaksua Helsingin kaupungissa, 1, 2, 3 ja 4 §:ssä määrättyt maksut sekä ministeriön toukokuun 24 päivänä 1939 vahvistamassa Helsingin kaupungin liikennemaksutaksassa tarkemmin määrättyt maksut kannetaan vuoden 1945 aikana 75 %:n korotuksin.

150. Kunnallisverojen ennakkokanto.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 22 p:itä 1944.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

että vuonna 1945 vuoden 1944 tuloista maksettava kunnallisvero kannetaan viidessä ennakkokerässä ja kolmessa tai neljässä varsinaisen kannon erässä kaupunginhallituksen määrättävinä aikoina ja päättämin määrin siten, että ennakkona kannetaan yhteensä 5 markkaa veroäyriä kohden eli n. 60 % lähinnä edellisessä kunnallistaksoituksessa verovelvollisille maksuunpannusta verosta; sekä

että, mikäli ennakkokannossa maksu laiminlyödään, koko ennakkolaankea sakkokorkoineen heti maksettavaksi.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1944.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO.

N:o 11.

Sisällys: 151. Helsingin kaupungin jako äänestysalueisiin, s. 177. — 152. Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen johtosääntö, s. 180. — 153. Työpalkkojen ylimääräinen korotus, s. 182. — 154. Kaupungin viranhaltijain ja työntekijäin palkkojen ja eläkkeiden järjestely, s. 183. — 155. Ammattiopintojen avustuslaki, s. 186. — 156. Asetus ammattiopintojen avustuslain toimeenpanosta, s. 189. — 157. Ammattiopintojen avustuslain täytäntöönpano, s. 191. — 158. Yksityisten viemärijohtojen sekä taloihin ja tonteille rakennettavien johtojen teettämistä koskevan ohjesäännön sekä kaduissa tehtävien kaivuiden suoritus- ja valvontataksan muuttaminen, s. 192. — 159. Korvauksen suorittaminen virantoimituksessa kuolleen palokunnan viranhaltijan omaisille, s. 192.

151. Helsingin kaupungin jako äänestysalueisiin.

Maistraatin vahvistama valtiollisia vaaleja varten lokakuun 10 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 8)

- 1 äänestysalue: korttelit n:ot 1—8 ja 193, saaret sekä toisilla paikkakunnilla oleskelevat Helsingin kaupungissa hengillekirjoitetut henkilöt.
- 2 » korttelit n:ot 11—13 ja 16—18.
- 3 » korttelit n:ot 9, 10, 14, 15 ja 19—21.
- 4 » korttelit n:ot 22—26.
- 5 » korttelit n:ot 27—37, 38 b, 41, 41 a, 42—45, 131, 132 b ja 140.
- 6 » korttelit n:ot 38 a, 39 a, 39 b, 39 c, 40, 62—64, 95 a, 95 b, 96, 97, 99, 103, 192, 194 ja 198, kasvitieteellinen puutarha, Kaisaniemi, ratapiha ja ruotsalainen teatteri.
- 7 » korttelit n:ot 46—50, 52—58, 98, 195 ja 196.
- 8 » korttelit n:ot 65—68, 69 a, 69 b ja 70.
- 9 » korttelit n:ot 153, 154, 162, 166 a, 166 b, 215, 216 ja Kampintori.
- 10 » korttelit n:ot 155, 167 a, 168—170, 179 ja 217, Leppäsuo, Lapinlahden sairaala, kreikk.-kat. ja luterilaiset hautausmaat sekä Ruoholahden täytealueet.
- 11 » korttelit n:ot 74, 75, 79 ja 156.
- 12 » korttelit n:ot 78, 80—82, 157, 158, 167, 172—174, 175 a, 175 b ja Jätkäsaari.
- 13 » korttelit n:ot 71—73, 76 ja 77.
- 14 » korttelit n:ot 51, 59—61, 86—88 ja 94.

N:o 151 (jatk.)

- 15 äänestysalue: korttelit n:ot 85, 89 ja 90.
 16 » korttelit n:ot 92, 93, 107 a, 110—112 ja 125.
 17 » korttelit n:ot 83, 84 a, 84 b, 91, 113, 114, 117, 118, 164 ja 165.
 18 » korttelit n:ot 115, 123, 124 ja 233.
 19 » korttelit n:ot 116, 119—122 ja 176—178.
 20 » korttelit n:ot 180, 182, 183, 185, 218—232 ja Helsingin-
 niemen puisto.
 21 » korttelit n:ot 104—107 ja Johanneksen kirkko.
 22 » korttelit n:ot 108 ja 109.
 23 » korttelit n:ot 126, 127 ja 133.
 24 » korttelit n:ot 128—130.
 25 » korttelit n:ot 134—136.
 26 » korttelit n:ot 100 a, 100 b, 101, 102, 197, 199—204 ja 234 sekä tähtitieteellinen observatorio ja Kaivo-
 puisto.
 27 » korttelit n:ot 137—139, 143—147, 159 ja 190 sekä
 Katajanokan kasarmialue.
 28 » korttelit n:ot 142, 148—152, 160, 161, 184, 186—189 ja 191.
 29 » korttelit n:ot 287, 296 a, 296 b, 296 c ja 297—300.
 30 » korttelit n:ot 250, 251, 288, 289, 291—295 ja Hakaniemen-
 halli.
 31 » korttelit n:ot 301, 301 a, 301 b, 305—308, 363 ja XI
 kaupunginosaan kuuluvat Eläintarhanhuvilat.
 32 » korttelit n:ot 312, 318, 328—330, 332 ja 333.
 33 » korttelit n:ot 313—315 ja 319.
 34 » korttelit n:ot 302—304, 309—311, 316, 317 ja 321.
 35 » korttelit n:ot 320, 322—327, 352, 353, 354 a, 355 ja 356
 sekä Kallion kirkko.
 36 » korttelit n:ot 331, 334, 340 ja 341.
 37 » korttelit n:ot 337, 338 a, 338 b, 342, 344 ja 345.
 38 » korttelit n:ot 335, 336, 339 ja 350.
 39 » korttelit n:ot 343, 346, 358 ja 359.
 40 » korttelit n:ot 252, 253, 271—274 ja 280—286 sekä
 Sörnäinen.
 41 » korttelit n:ot 347, 348, 360 ja 366—368.
 42 » korttelit n:ot 349, 351, 361, 362 ja 369 sekä Brahenkadun
 urheilukenttä.
 43 » korttelit n:ot 354 b, 357, 364, 365, 370—374 ja 393 sekä
 Alppila ja vesisäiliö.
 44 » korttelit n:ot 375—392, 394 ja 395.
 45 » Pasilan asema-alue, Pasila, Malmi, Suo ja kulkutauti-
 sairaala.
 46 » korttelit n:ot 401, 402, 403 a, 403 b ja 404—409.

- 47 äänestysalue: korttelit n:ot 410, 411, 412 a, 412 b, 413 ja 419.
- 48 » korttelit n:ot 418, 420 ja 427—430.
- 49 » korttelit n:ot 416, 417, 422, 423, 425, 426, 431 ja 432 sekä Hakasalmi.
- 50 » korttelit n:ot 438 ja 439.
- 51 » korttelit n:ot 424 ja 435—437.
- 52 » korttelit n:ot 442, 443 ja 446—448.
- 53 » korttelit n:ot 421, 433, 449, 451 ja 454 sekä Hietaniemi ja Taivallahti ynnä ent. venäl. sotilas- ja juutalaisten hautausmaat.
- 54 » korttelit n:ot 462, 463, 468, 469, 473 ja 474 sekä Hesperia ja Töölön sokeritehdas.
- 55 » korttelit n:ot 464, 465, 470, 475, 480, 481, 484 ja 491.
- 56 » korttelit n:ot 477, 478, 479 a, 479 b, 485, 486 ja 524.
- 57 » korttelit n:ot 487, 488, 492—497, 500—502, 508, 515 ja 525 sekä Kinnekulle, Brävalla, Miramar, Humallahti, Ulvåsa ja Hippodromi.
- 58 » korttelit n:ot 498, 499, 514 ja 523 sekä Pallokenttä ja Eläintarhan huvilat XIV kaupunginosassa.
- 59 » korttelit n:ot 504—507, 512, 521 ja 522.
- 60 » korttelit n:ot 503, 509—511, 513, 516 ja 517.
- 61 » korttelit n:ot 519—520, 526, 529, 604 ja 642—643 sekä Kesäranta (Bjällbo), Fridhäll, Meilahden huvilat, Laakso ja tuberkuloosisairaala.
- 62 » korttelit n:ot 530—532, 534, 536—539, 548—551, 580 a, 580 b, 691—709, Sörnäisten osakepanimo, hiilihappotehdas, keskusvankila, rautatieläisten asunnot, ratavartijan asunto ja talo n:o 39 Hämeentien varrella.
- 63 » korttelit n:ot 533, 535 ja 540—547.
- 64 » korttelit n:ot 552—556, 581—583 ja 589.
- 65 » korttelit n:ot 557—559, 584 ja 585.
- 66 » Hermanni ja Kylåsaari.
- 67 » Toukola, rantakorttelit, Måkelå, Kumpula, Kumpulan säteri, Sofianlehto, Arabia, Annala, Vanhakaupunki ja Koskela sekä muut alueet Koskelantien etelåpuolella.
- 68 » korttelit n:ot 821, 822, 823 a, 823 b, 824, 836—840, 846—850, 853, 855—857, 858 a, 858 b, 859 a, 859 b, 860—862, 865, 867—874 ja 876 sekä muut alueet Måkelånkadun lånsipuolella.
- 69 » korttelit n:ot 800—804, 806—820, 825—828, 830, 842, 878—880, 884—886, 888, 890—892, 893 a, 893 b, 894—899 ja 980—993 sekä kunnalliskoti ja muut alueet Koskelantien ja Arabiankadun pohjoispuolella.

N:o 151 (jatk.)

70 äänestysalue: korttelit n:ot 601, 605, 607—616, 618—621 ja 634 sekä muuntaja-asema, Tilkka, Reijola, Ruskeasu, Uusipelto ja muut alueet Paciuksenkadun, Munkkiniemenkadun ja Lääkärinkadun pohjoispuolella.

152. Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 22 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 2, 1933 : 22 ja 1942 : 9)

1 §. Niiden asiain lisäksi, jotka kaupunginjohtajan kaupunginhallituksen ohjesäännön määräysten mukaan on hoidettava, tulee hänen valmistella sekä hallituksen ja sen yleisjaoston kokouksissa esitellä asiat, jotka koskevat

kaupungin rahatointa ja rahatoimistoa,
talousarvioehdotuksen laatimista,
verotusvalmistelua,
revisiolaitosta,
maistraattia,
raastuvanoikeutta,
syyttäjäistää,
ulosottolaitosta sekä
holhoustointa

ynnä ne muut asiat, jotka eivät tämän johtosäännön mukaan ole apulaiskaupunginjohtajain hoidettavia.

Kaupunginjohtaja valvoo niinkään kaupunginlakimiehen ja tilastoimiston toimintaa.

2 §. Kaupunginjohtajalla olkoon valta, jos hän katsoo sen sopivaksi, antaa jokin edellisessä pykälässä lueteltuihin kuuluva asia apulaiskaupunginjohtajan valmisteltavaksi ja esiteltäväksi.

3 §. Apulaiskaupunginjohtajia ovat:
kiinteistö- ja liikenneasiain johtaja,
teknillisten asiain johtaja,
opetus- ja sairaala-asiain johtaja,
huoltoasiain johtaja sekä
sosiaaliasiain johtaja.

4 §. Kiinteistö- ja liikenneasiain johtajan on hoidettava asiat, jotka koskevat

kaupungin kiinteistöjä,
asemakaava- ja maanmittaustointa,
liikenneoloja,
urheilua ja kansanpuistoja,
siirtolapuutarhoja sekä
kauppahalleja ja torikauppaa.

Teknillisten asiain johtajan on hoidettava asiat, jotka koskevat yleisiä töitä, teknillisiä laitoksia, katuvalaistusta, satamalaitosta sekä palolaitosta.

Opetus- ja sairaala-asiain johtajan on hoidettava asiat, jotka koskevat sairaanhoitoa, kansakouluja, ammattiopetusta, työväenopetusta, kotitalousneuvontaa, kaupunginkirjastoa, raittiustoimintaa, kaupunginmuseota sekä kaupunginorkesteria ja muita sivistyslaitoksia.

Huolto-asiain johtajan on hoidettava asiat, jotka koskevat huoltotointa, lastensuojelua, lastentarhoja, Sedmigradskyn pientenlastenkoulua ja Marian turvakotia, työttömyyden vastustamista, työnvälitystä, oikeusaputoimintaa, poliisilaitosta, sotilasmajoitusta, väestönsuojelua sekä halkotoimistoa.

Sosiaaliasiain johtajan on hoidettava asiat, jotka koskevat terveydenhoitoa, teurastamoa ja lihantarkastamoa, elintarvikekeskusta, kansanhuoltoa, kunnallista asuntotuotantoa, huoneenvuokralautakuntia, puhtaanapitoa, palkkoja ja eläkkeitä koskevia periaatekysymyksiä sekä virka-, palkka- ja eläke- sekä työntekijäin sosiaalisia etuja koskevien sääntöjen soveltamista.

5 §. Kun kaupunki ryhtyy jotakin uutta toimintaa harjoittamaan, on kaupunginvaltuuston määrättävä, minkä kaupunginjohtajan toimialaan se on luettava.

6 §. Kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajain on valmisteltava sekä kaupunginhallituksen ja sen jaostojen kokouksissa esiteltävä kunkin ne asiat, jotka tämän johtosäännön 1 ja 4 §:ssä vahvistetun jaon

N:o 152 (jatk.)

mukaan heille kuuluvat, sekä huolehdittava päätöksistä aiheutuvien mientöjen ja kirjelmien laatimisesta.

Tässä työssä heitä avustavat kaupunginsihteeri, kaupunginlakimies, kansliasihteerit, asiamies ja notaarit.

7 §. Kaupunginhallituksen kaupunginvaltuustolle lähetettävät esitykset on kaupunginkanslian toimesta painatettava suomenkielellä ja ruotsinkielellä ja tulee niiden olla kaupunginvaltuutetuille toimitettuina vähintään kolme päivää ennen valtuuston kokousta.

8 §. Kaupunginhallituksen alaisen viran tai muun vakinaisen toimen tullessa avoimeksi on hallituksen määrättävä sen hoitamisesta sekä julistettava se hallitukselta haettavaksi virkasäännön määräämän ajan kuluessa.

Sellaisia kaupunginhallituksen alaisia virkoja täytettäessä, jotka kaupunginvaltuusto asettaa, on kaupunginhallituksen lähetettävä hakuasiakirjat hakijoista antamansa lausunnon kerällä kaupunginvaltuustolle.

9 §. Kaupunginhallituksella on valta, johtosäännöissä olevain säännösten lisäksi, antaa tarkemmat määräykset alaistensa viranhaltijain toiminnasta.

Tämä johtosääntö tulee voimaan senjälkeen kun valtioneuvosto on vahvistanut kaupunginvaltuuston päätöksen kaupunginhallituksen ohjesäännön muuttamisesta ja sitten kun täten muutetun ohjesäännön edellyttämä viides apulaiskaupunginjohtaja on valittu ja ryhtynyt virkaansa hoitamaan.

153. Työpalkkojen ylimääräinen korotus.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 16 p:itä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 829)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 72)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelystä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain 1 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 7 päivänä elokuuta 1942 annetussa laissa, poiketen työpalkkojen säännöstelystä 1 päivänä lokakuuta 1942 annetun valtioneuvoston päätöksen määräyksistä sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Työpalkkoja, joita 1 päivänä lokakuuta 1942 työpalkkojen säännöstelystä annettu valtioneuvoston päätös koskee, on korotettava, tuntipalkkaa markalla tunnilta ja muuta aikapalkkaa kahdellasadalla markalla kuukaudelta sekä urakkapalkkaa viidellä sadalta.

Jos palkkaetuihin sisältyy luontoisetuina asunto ja ruoka, on aikapalkan korotus vain puolet 1 momentissa määrätystä korotuksesta.

Alle 18 vuotiaan, mutta 16 vuotta täyttäneen aikapalkan korotus on kolme neljäsosaa ja alle 16 vuotiaan puolet 1 momentissa mainituista määristä.

Jos työstä, joka kestää vain osan säännönmukaisesta työajasta, on sovittu maksettavaksi muu aikapalkka kuin tuntipalkka, on korotus laskettava työhön keskimäärin käytettävän tuntimäärän perusteella noudattamalla tuntipalkan korotuksesta edellä annettuja määräyksiä, kuitenkin niin että vähin korotus on viisikymmentä markkaa kuukaudelta.

2 §. Mitä edellä 1 §:ssä on määrätty, ei koske palkkoja, joiden on katsottava paikkakunnan tai työalan yleiseen palkkatasoon verrattuna jo nousseen suhteettoman korkeiksi, eikä sosiaaliministeriön vahvistamien palkkanormien alaisessa maatalous-, metsä- tai uittotyössä maksettavia palkkoja, sikäli kuin ne tulisivat ylittämään vahvistetut 1 §:n mukaisesti korotetut palkkanormit.

3 §. Palkkojen korotus tulee voimaan kuukausipalkkaa nauttiviin nähden 1 päivästä joulukuuta 1944 ja muiden osalta sen palkanmaksukauden alusta, joka ensiksi alkaa marraskuun 30 päivän 1944 jälkeen.

4 §. Tarkemmat ohjeet tämän päätöksen soveltamisesta antaa palkkaneuvosto.

154. Kaupungin viranhaltijain ja työntekijäin palkkojen ja eläkkeiden järjestely.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskun 29 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 49 ja 50)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

että joulukuun 1 päivästä 1944 alkaen korotetaan palkkaluokkiin 62—50 kuuluvat virat kolmella, palkkaluokkiin 49—46 kuuluvat kahdella ja palkkaluokkiin 45—44 kuuluvat yhdellä palkkaluokalla;

että sanotusta ajankohdasta maksetaan kalliinajanlisäykset saman prosenttimäärän mukaan ikäkorotuksista kuin pohjapalkoista;

että mikäli viranhaltijan palkka edellisten ponsien mukaan ei nousisi lainkaan tahi vähemmän kuin 200 markalla kuukaudessa, korotetaan sitä kuitenkin siten, että palkanlisäys on 200 markkaa kuukaudessa;

että sekä kaupungin että leski- ja orpokassasta eläkettä mauttaviin kalliinajanlisäykset korotetaan 200 markalla kuukaudessa yllä mainitusta ajankohdasta lukien;

että 43, 44 ja 47 palkkaluokissa palkka suoritetaan kunkin luokan korkeimpien vastaavien palkkamäärien mukaisena;

että mikäli loppupalkka jossakin palkkaluokassa edellisten ponsien mukaan alittaisi alemman palkkaluokan loppupalkan, edellinen on korotettava jälkimmäisen suuruiseksi;

----- sekä;
että työntekijäin palkkatariffiin sisällytetystä määräyksestä työnjohdon oikeudesta korottaa palkkoja poistetaan sana »yksityistapauksissa».

N:o 154 (jatk.)

Kaupunginvaltuuston edellä mainittu päätös sisältää:

että 44—62 palkkaluokkiin kuuluvat virat siirretään seuraavasti:

Entinen palkkaluokka	Uusi palkkaluokka	Entinen palkkaluokka	Uusi palkkaluokka	Entinen palkkaluokka	Uusi palkkaluokka
44	43	51	48	57	54
45	44	52	49	58	55
46	44	53	50	59	56
47	45	54	51	60	57
48	46	55	52	61	58
49	47	56	53	62	59
50	47				

ja ettei 60—62 palkkaluokkiin siis enää kuulu mitään virkoja; että kun aikaisemmin kalliinajanlisäykset laskettiin määräprosentteina pohjapalkasta ja ikäkorotukset lisättiin muuttumattomina siten korotettuihin pohjapalkkoihin, kalliinajanlisäykset nyttemmin lasketaan määräprosentteina sekä pohjapalkoista että ikäkorotuksista; sekä että viimeisessä ponnassa tarkoitettu määräys tulee kuulumaan seuraavasti:

Asianomainen ylin työnjohto on oikeutettu työntekijän paremman ammattitaidon tai työkyvyn taikka ahkeruuden perusteella korottamaan palkkaa enintään 10 %:lla.

Järjestelmä pohjapalkkojen, ikäkorotuksien ja kalliinajanlisäyksen maksamiseksi viranhaltijoille ja työntekijöille.

Eläinkustannusindeksin ollessa 198—207.

Palkka-luokka	Kuukautinen pohjapalkka tai tuntipalkka kerrottuna 200:lla	Ikä-korotus, mk	Kalliin-ajan-lisäys % na kiin-teestä palkasta	Kuukautinen pohjapalkka					
				0	1	2	3	4	5
				ikäkorotuksineen ja kalliinajanlisäyksineen, mk ¹⁾					
1	16.500	825	34.62	22.412	23.376	24.434	25.545	26.655	—
2	13.100	660	36.66	18.103	18.874	19.797	20.609	21.511	—
3	11.000	570	38.55	15.440	16.106	16.820	17.610	18.400	—
4	10.400	550	39.13	14.670	15.312	16.000	16.766	17.531	—
5	9.900	530	39.62	14.022	14.640	15.303	16.043	16.783	—
6	9.500	520	39.99	13.499	14.107	14.755	15.483	16.211	—
7	9.100	500	40.43	12.979	13.563	14.184	14.886	15.588	—
8	8.700	480	40.94	12.462	13.024	13.615	14.292	14.968	—
9	8.300	460	41.45	11.940	12.477	13.042	13.693	14.344	—
10	7.900	440	42.04	11.421	11.935	12.472	13.097	13.722	—
11	7.500	420	42.65	10.899	11.390	11.898	12.497	13.096	—
12	7.200	410	43.15	10.507	10.985	11.481	12.068	12.655	—
13	6.900	400	43.74	10.118	10.586	11.068	11.643	12.218	—

¹⁾ Tässä olevat palkkamäärät ovat eräissä tapauksissa suuremmat kuin vahvistettu kalliinajanlisäysten prosenttiluku osoittaa, johtuen siitä, että kokonaispalkan korotus on oleva vähintään 200 mk. Tämä koskee palkkaluokissa 1—21 niitä, joilla on 0—1 ikäkorotus, palkkaluokissa 22—43 niitä, joilla on 0—2 ikäkorotusta ja palkkaluokissa 44—47 niitä, joilla on yksinomaan pohjapalkka.

Palk- ka- luokka	Kuukautinen pohjapalkka tai tuntipalkka kerrottuna 2002:lla	Ikä- koro- tus, mk	Kalliin- ajan- lisäys %:na kalli- teästä palkasta	Kuukautinen pohjapalkka					
				0	1	2	3	4	5
				ikäkorotuksineen ja kalliinajanlisäyksineen, mk					
14	6.625	385	44.30	9.760	10.210	10.671	11.227	11.783	—
15	6.350	370	44.87	9.399	9.832	10.272	10.808	11.344	—
16	6.075	360	45.61	9.046	9.466	9.895	10.419	10.943	—
17	5.800	350	46.28	8.684	9.092	9.509	10.021	10.533	—
18	5.550	340	46.99	8.358	8.756	9.158	9.658	10.158	—
19	5.300	330	47.70	8.028	8.413	8.803	9.291	9.778	—
20	5.075	320	48.35	7.729	8.103	8.479	8.953	9.428	—
21	4.850	310	48.97	7.425	7.787	8.149	8.611	9.073	—
22	4.625	300	49.77	7.127	7.477	7.828	8.275	8.725	—
23	4.400	290	50.57	6.825	7.164	7.504	7.936	8.372	—
24	4.200	280	51.40	6.559	6.886	7.213	7.631	8.055	—
25	4.000	270	52.38	6.295	6.609	6.925	7.330	7.741	—
26	3.800	260	53.24	6.023	6.327	6.631	7.019	7.417	—
27	3.600	250	54.42	5.759	6.052	6.344	6.718	7.104	—
28	3.425	245	55.45	5.524	5.811	6.097	6.467	6.848	—
29	3.250	240	56.68	5.292	5.572	5.854	6.221	6.597	—
30	3.075	230	57.95	5.057	5.326	5.595	5.947	6.311	—
31	2.900	225	59.45	4.824	5.087	5.351	5.701	6.060	—
32	2.750	215	60.91	4.625	4.876	5.128	5.463	5.809	—
33	2.600	205	62.42	4.423	4.661	4.900	5.222	5.555	—
34	2.450	195	64.16	4.222	4.450	4.678	4.983	5.303	—
35	2.300	184	66.17	4.022	4.238	4.453	4.740	5.045	—
36	2.200	176	67.73	3.890	4.096	4.301	4.576	4.871	—
37	2.100	168	69.29	3.755	3.951	4.147	4.409	4.693	—
38	2.000	160	71.15	3.623	3.810	3.996	4.245	4.519	—
39	1.900	152	73.05	3.488	3.666	3.843	4.078	4.341	—
40	1.800	144	75.28	3.355	3.523	3.693	3.913	4.165	—
41	1.700	136	77.82	3.223	3.382	3.541	3.749	4.044	—
42	1.600	128	80.50	3.088	3.237	3.387	3.582	3.813	4.044
43	1.500	120	83.67	2.955	3.097	3.236	3.417	3.637	3.858
44	1.425	114	85.40	2.725	2.854	3.065	3.277	3.488	3.699
45	1.350	108	87.0	2.537	2.727	2.929	3.131	3.333	3.535
46	1.300	104	87.0	2.444	2.626	2.820	3.015	3.209	3.404
47	1.250	100	87.0	2.351	2.525	2.712	2.899	3.086	3.273
48	1.200	96	87.0	2.244	2.424	2.604	2.783	2.963	3.142
49	1.150	92	87.0	2.151	2.323	2.495	2.667	2.839	3.011
50	1.100	88	87.0	2.058	2.222	2.387	2.551	2.716	2.880
51	1.050	84	87.0	1.964	2.121	2.278	2.435	2.592	2.749
52	1.000	80	87.0	1.870	2.020	2.170	2.319	2.469	2.618
53	950	76	87.0	1.777	1.919	2.061	2.203	2.345	2.488
54	900	72	87.0	1.684	1.818	1.953	2.087	2.222	2.357
55	850	68	87.0	1.590	1.717	1.844	1.971	2.099	2.226
56	800	64	87.0	1.497	1.616	1.736	1.856	1.975	2.095
57	750	60	87.0	1.402	1.515	1.627	1.740	1.852	1.964
58	700	56	87.0	1.310	1.414	1.519	1.624	1.728	1.833
59	650	52	87.0	1.216	1.313	1.410	1.508	1.605	1.702

155. Ammattiopintojen avustuslaki.

Annettu marraskuun 10 p:nä 1944.

(Suomen as.-kole. 1944 : 796)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Suomessa asuva vähävarainen Suomen kansalainen tai täällä turvapaikkaoikeutta nauttiva henkilö on oikeutettu saamaan valtion varoista apurahaa ammattiopintojaan varten sen mukaan kuin jäljempänä säädetään.

2 §. Vähävaraisella tarkoitetaan tässä laissa henkilöä, jolle ja jonka puolisolle yhteensä tai, jos hän asuu yhteistaloudessa vanhempiensa kanssa, näille ennen apurahan hakemista viimeksi toimitetussa valtionverotuksessa on pantu maksettavaksi veroa omaisuudesta ja tuloista enintään valtioneuvoston vahvistamat määrät.

Milloin apurahaa anovan henkilön taloudellinen tila opiskelun aiheuttaman tulojen vähenemisen, häntä kohdanneen sairauden tai muun sellaisen syyn takia on heikko, voidaan apuraha myöntää harkinnan mukaan, vaikka 1 momentissa mainituille henkilöille maksuunpantu vero ylittää sanotun lainkohdan mukaan vahvistetut määrät. Apuraha voidaan harkinnan mukaan myös evätä, vaikka vero ei ole noussut edellä mainittuihin määriin, mikäli sen myöntämistä asianomaisen taloudelliseen tilaan katsoen ei voida pitää tarpeellisena.

Yhteistaloudessa vanhempiensa kanssa asuvaksi katsotaan apurahan anoja, joka on vanhempiensa huollettavana tai asuu heidän luonaan ja jonka tuloista ja omaisuudesta, mikäli hänellä niitä on, verotetaan hänen vanhempiaan.

3 §. Apurahan saannin edellytyksenä on, että asianomainen:

- 1) ei ole täyttänyt 24 vuotta;
- 2) on aikomalleen ammattialalle sopiva;
- 3) voi todennäköisesti saada suunnitellulla ammattialalla toimeentulonsa;

- 4) on hyväksytty tai voidaan hyväksyä oppilaaksi 5 §:ssä tarkoitettuun oppilaitokseen, erikoiskursseille tai oppipaikkaan; sekä

- 5) ei ole sotaorpojen työhuollosta annetun lain mukaan oikeutettu saamaan koulutustaan työhuolltona ja ettei hän muutoin valtion varoista voi saada tai ole saanut ammattiopintojensa harjoittamista varten niin suurta avustusta kuin hän tämän lain nojalla saisi.

Sen estämättä mitä 1 momentin 1 kohdassa on säädetty voidaan 24 vuotta täyttäneellekin henkilölle myöntää apuraha, jos hänen ammattiopintonsa ovat kesken tai jos ne ovat viivästyneet sairauden, asevelvollisuuden suorituksen tai muun pätevän syyn takia.

4 §. Tämän lain nojalla myönnettävä apuraha on vähintään 30 ja enintään 60 sadalta valtioneuvoston eri koulumuotoja varten paikkakuntien kalleuden huomioonottaen vahvistamista kohtuullisista kustannuksista.

Milloin painavia syitä siihen on, voidaan apurahaa myöntää enemmänkin kuin 60 sadalta 1 momentissa tarkoitetuista kustannuksista.

Apurahan suuruutta kussakin tapauksessa määrättäessä on otettava huomioon:

- 1) anojan taloudellinen asema ja perhesuhteet;
- 2) opintojen laatu ja pituus; sekä
- 3) muut apurahan suuruuteen vaikuttavat erityiset olosuhteet.

Apurahan saajalle voidaan lisäksi eri hakemuksesta myöntää opintoaikana syntyneestä sairaudesta tai ruumiinvammasta aiheutuneisiin menoihin kohtuullinen avustus, mikäli näitä menoja ei korvata muun lain nojalla.

Jos apurahan myöntämisen jälkeen sen suuruuteen vaikuttavat olosuhteet olennaisesti muuttuvat, on apurahan määrä sen saajan, asianomaisen koulun tai paikallisen viranomaisen ilmoituksesta vahvistettava uudelleen. Siten muutettua apurahaa aletaan suorittaa muutospäätöksen antamista seuraavan lukukauden tai opintovuoden alusta.

5 §. Ammattiopinoksi, jota varten apuraha myönnetään, luetaan opiskelu:

1) valtion omistamassa tai avustamassa maa- tai metsätaloudellisessa, teknillisessä, ammatti-, kauppa- tai merenkulkuoppilaitoksessa taikka kotitalous- tai kotiteollisuusoppilaitoksessa; taikka

2) muussa sosiaaliministeriön päteväksi ja sopivaksi katsomassa oppilaitoksessa, erikoiskursseilla tai oppipaikassa.

Ammattiopinoksi voidaan lukea myöskin 1 momentissa mainittuihin oppilaitoksiin johtava tai vaadittava harjoittelu tai opiskelu oppikoulussa taikka muu valmentautuminen.

6 §. Apuraha myönnetään yleensä 5 §:n 1 momentissa tarkoitetun ammatillisen oppilaitoksen tai kurssien suorittamista varten.

Kuitenkin voidaan, sen mukaan kuin asetuksella määrätään, 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua perusopiskelua tai ammattiopintojen jatkamista varten toisessa oppilaitoksessa myöntää eri apuraha enintään kahden vuoden opiskeluun.

Milloin apurahan saaja hyväksyttävästä syystä muuttaa opintoalaa voidaan hänelle harkinnan mukaan myöntää uusi apuraha.

7 §. Apurahan myöntämisestä ja muista sitä koskevista asioista päättää sosiaaliministeriö.

8 §. Tämän lain edellyttämänä paikallisena elimenä toimii asetuksella määrättävä kunnallinen viranomainen, mikäli määrättyjä tehtäviä ei hoida oppilaitos.

9 §. Apurahaa on asianomaisen tai hänen holhoojansa haettava ensiksi mainitun asuin- tai oleskelukunnan 8 §:ssä tarkoitetulta kunnalliselta viranomaiselta. Hakemus voidaan tehdä myös asianomaiselle oppilaitokselle.

Edellä 1 momentissa mainittu hakemus on tehtävä hyvissä ajoin ennen opintojen alkamista tai viimeistään 30 päivän kuluessa sen jälkeen. Jos

hakemus tehdään myöhemmin, voidaan apurahan määrää sosiaaliministeriön harkinnan mukaan vähentää.

Paikallinen viranomainen on velvollinen sille jätetystä apurahahakemuksesta tekemään kirjallisen esityksen sosiaaliministeriölle ja liittämään siihen oman lausuntonsa tarpeellisine selvityksineen. Esityksen sosiaaliministeriölle voi tehdä myös asianomainen oppilaitos ja on esitykseen tällöin liitettävä edellä mainitun paikallisen viranomaisen lausunto.

Jos paikallisen viranomaisen lausunto apurahahakemuksesta on epäävä, on hakijalle varattava todisteellinen tilaisuus 14 päivän kuluessa liittää hakemukseen tarpeelliseksi katsomansa lisäselvitys.

10 §. Valtio kustantaa tässä laissa säädetyistä avustustoiminnasta aiheutuvat menot lukuunottamatta paikallisen viranomaisen ja oppilaitoksen hallintomenoja.

11 §. Apurahan tai sen osan voi sosiaaliministeriö peruuttaa siltä:

- 1) joka saadakseen apurahan on hävittänyt tai salannut omaisuuttaan tai tulojaan tahi antanut itsestään ja oloistaan vääriä tietoja;
- 2) jonka opinnot ovat keskeytyneet hänen käyttäytymisensä, laiminlyöntinsä tai muun syyn takia;
- 3) jonka opinnot ovat menestyneet niin heikosti, ettei häntä voida pitää aikomalleen ammattialalle sopivana; tai

4) jonka olosuhteet tai muut apurahan saantiin vaikuttavat edellytykset ovat muuttuneet niin, ettei hänelle apurahaa tämän lain mukaan voitaisi myöntää.

Edellä 1 momentissa mainituista seikoista tulee paikallisen viranomaisen ja asianomaisen oppilaitoksen viipymättä ilmoittaa sosiaaliministeriölle.

12 §. Tässä laissa tarkoitettulle henkilölle voidaan myöntää korotonta lainaa 5 §:ssä mainittuja sekä korkeakouluopintoja varten enintään valtioneuvoston vahvistama määrä. Opintolaina voidaan tarvittaessa myöntää myös apurahan saajalle.

Lainan takaisinmaksamisesta ja muista sitä koskevista ehdoista päättää sosiaaliministeriö.

Mitä tässä laissa on säädetty apurahan hakemisesta, myöntämisestä ja peruuttamisesta, on soveltuvin osin voimassa myös opintolainasta.

Sosiaaliministeriö voi sille tehdystä anomuksesta määrätä, että lainaa tai sen osaa ei ole takaisin perittävä lainansaajalta, joka on suorittanut opintonsa erinomaisella menestyksellä tai jonka harkitaan lainan suorittamisen johdosta menettävän mahdollisuuden vastaisuudessa itsensä ja omaistensa elättämiseen.

13 §. Tässä laissa säädetyn avustustoiminnan yleinen valvonta kuuluu sosiaaliministeriölle ja sen alaisille huoltotoimen piiritarkastajille.

14 §. Apuraha ei ole verotettavaa tuloa.

Apurahaa ei saa ulosmitata eikä käyttää sen saajan eikä hänen perheenjäsentensä köyhäinhoidon tai muun yhteiskunnallisen huollon kustannusten korvaamiseen.

Sopimus, joka tarkoittaa apurahan siirtämistä toiselle henkilölle, on mitätön.

15 §. Tarkemmat määräykset tämän lain toimeenpanosta sekä apurahan ja opintolainan suorittamisjärjestyksestä annetaan asetuksella.

16 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1945.

156. Asetus ammattiopintojen avustuslain toimeenpanosta.

Annettu marraskuun 10 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 797)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 35)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään 10 päivänä marraskuuta 1944 annetun ammattiopintojen avustuslain 15 §:n nojalla:

1 §. Ammattiopintojen avustusta koskevien periaatteellisuontoisten kysymysten käsittelyä varten valtioneuvosto asettaa neuvottelukunnan, jonka puheenjohtajana on sosiaaliministeriön huoltoasiainosaston päällikkö sekä jäsenenä tarpeellinen määrä eri ammattialoja edustavia henkilöitä.

Neuvottelukunnan puheenjohtajalle ja jäsenille sekä siinä kuultaville asiantuntijoille suoritetaan valtion varoista korvausta osanotosta neuvottelukunnan työhön sosiaaliministeriön vahvistamien perusteiden mukaan.

2 §. Ammattiopintojen avustuslain 8 §:ssä mainittuna kunnallisena elimenä toimii sotaorpojen työhuollosta 30 päivänä huhtikuuta 1943 annetun lain 5 §:ssä mainittu viranomainen.

3 §. Apuraha- tai opintolainahakemusta paikalliselle viranomaiselle tai oppilaitokselle tehtäessä on sille jätettävä asianomaista koskeva:

- 1) perheselvitys;
- 2) ammattiopintojen avustuslain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua verotusta koskevat verotusviranomaisen todistukset;
- 3) jäljennös oppi-, harjoittelu- ja työtodistuksista;
- 4) turvapaikkaoikeustodistus, mikäli hakija ei ole Suomen kansalainen;
- 5) selvitys tai ilmoitus siitä oppilaitoksesta, jonka oppilaana hakija on tai mihin hänet on hyväksytty; sekä
- 6) muu sosiaaliministeriön vahvistaman lomakkeen edellyttämä selvitys.

4 §. Paikallisen viranomaisen tehtävänä on sen lisäksi mitä muualla on säädetty:

1) avustaa apurahan ja opintolainan hakijaa 3 §:ssä mainittujen selvitysten hankkimisessa;

2) tehdä vahvistettuja lomakkeita käyttäen sille jätetyistä apuraha- ja opintolainahakemuksista viipymättä esitys sosiaaliministeriölle ja liittää esitykseen oma lausuntonsa 1 kohdassa tarkoitettuine ja muine tarpeellisine selvityksineen;

3) mikäli paikallisen viranomaisen lausunto apurahahakemuksesta on epävä, varata asianomaiselle todisteellinen tilaisuus esittää lausunnon johdosta tarpeelliseksi katsomansa lisäselvitys sekä toimittaa ammattiopintojen avustuslain 9 §:n 4 momentissa mainitun ajan kuluttua lisäselvitys ja avustushakemus sosiaaliministeriön ratkaistavaksi;

4) suorittaa apuraha ja opintolaina asianomaiselle sosiaaliministeriön päätöksessä määrättyssä järjestyksessä ja valvoa, että apuraha ja laina käytetään määrättyyn tarkoitukseen sekä muutenkin huolehtia päätöksen täytäntöönpanosta;

5) tehdä kalenterivuositain, vahvistettua lomaketta käyttäen, sosiaaliministeriölle tilitys apurahojen ja opintolainojen suorituksesta;

6) tehdä viipymättä sosiaaliministeriölle ilmoitus ammattiopintojen avustuslain 11 §:ssä mainituista, tietoonsa tulleista seikoista ja liittää ilmoitukseensa tarpeellinen selvitys ja oma lausuntonsa;

7) pitää sosiaaliministeriön määräämää kortistoa tai luetteloa apurahoja ja opintolainoja saaneista kunnassa asuvista tai oleskelevista henkilöistä;

8) antaa asianomaisille viranomaisille näiden vaatimia lausuntoja ja tilastollisia sekä muita apurahaa ja opintolainaa koskevia tietoja; sekä

9) suorittaa sen hoidettavaksi määrättyt muutkin avustustoimintaa koskevat tehtävät.

Milloin oppilaitos huolehtii avustusesityksen tekemisestä, apurahan tai opintolainan suorittamisesta ja muista niihin liittyvistä tehtävistä, on siitä soveltuvin osin voimassa, mitä 1 momentissa on säädetty.

5 §. Lääninhallituksen asiana on huolehtia sosiaaliministeriön päätöksen mukaisesta opintolainan takaisin perimisestä.

6 §. Opintojen jatkamista varten korkeammassa ammattioppilaitoksessa voidaan uusi apuraha myöntää vain henkilölle, joka on menestyksellään suorittanut alemman ammattikoulun kurssin tai jolle jatkoammattiopetus katsotaan hänen toimeentulonsa kannalta tai muusta syystä tarpeelliseksi.

Ammattiopintojen avustuslain 5 §:n 2 momentissa tarkoitettua oppikouluopiskelua varten voidaan apuraha myöntää vain oppilaalle, jolla on suorittamatta asianomaisen koulun kaksi viimeistä opintovuotta ja jonka aikaisempi opiskelu on ollut menestyksellistä.

7 §. Apurahan ja opintolainan saajalle, jolta apuraha tai opintolaina ammattiopintojen avustuslain 11 §:n mukaan aiotaan peruuttaa, on varattava tilaisuus selityksen antamiseen asiassa, mikäli hänen oleskelupaikkakuntansa maassa on tunnettu.

8 §. Ammattiopintojen avustuslain 1 §:ssä tarkoitettussa mielessä Suomessa asuvaksi katsotaan myös henkilö, joka ammattiopintojen harjoittamista varten tilapäisesti oleskelee ulkomailla.

9 §. Sairaanhoidtomenoiksi, joihin myönnetään avustusta, katsotaan lääke-, lääkäripalkkio-, hoito- ja sairaalamenot sekä sairaan kuljetuksesta hoitopaikalle aiheutuvat kustannukset.

10 §. Tarkempia ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa sosiaaliministeriö.

11 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1945.

157. Ammattiopintojen avustuslain täytäntöönpano.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 10 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 798)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 124)

Valtioneuvosto on 10 päivänä marraskuuta 1944 annetun ammattiopintojen avustuslain 4 ja 12 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättäneet:

1 §. Ammattiopintojen avustuslain 2 §:ssä tarkoitettu, marraskuun 19 päivänä 1943 annetun tulo- ja omaisuusverolain 49 §:n mukainen vero omaisuudesta on enintään 100 markkaa.

Edellä ensiksi mainitussa lainkohdassa tarkoitettu, marraskuun 19 päivänä 1943 annetun tulo- ja omaisuusverolain 48 §:n mukainen tulojen perusteella maksuunpantu vero saa nousta I:ssä veroluokassa enintään 580 markkaan, II:ssä veroluokassa enintään 440 markkaan ja III:ssä veroluokassa enintään 160 markkaan.

2 §. Ammattiopintojen avustuslain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettujen kohtuulliset kustannukset ovat 8 kuukautta opintovuoden aikana toiminnassa olevassa sisäoppilaitoksessa opintovuotta kohti 7,000 markkaa ja muussa saman ajan toiminnassa olevassa oppilaitoksessa opintovuotta kohden 7,000 markkaa apurahaa myönnettäessä alle 17 vuotiaan, 10,000 markkaa 17—20 vuotiaan sekä 12,000 markkaa 21 vuotta täyttäneen oppilaan osalta, kuitenkin niin, että milloin oppilas asuu opintopaikkakunnalla, on kustannusten suuruus 30 sadalta viimeksi mainittuja määriä pienempi.

Milloin oppilaitos on opintovuoden aikana toiminnassa lyhyemmän tai pitemmän ajan kuin 8 kuukautta, on 1 momentissa mainittu kustannusten määrä oleva vastaavasti pienempi tai suurempi.

Jos opiskelu tapahtuu paikkakunnalla, joka kuntien kalleusryhmityksestä 14 päivänä joulukuuta 1942 annetussa sosiaaliministeriön päätöksessä luetaan neljänteen kalleusryhmään, on kohtuullisten opintokustannusten määrä 10 sadalta sekä viidenteen tai kuudenteen kalleusryhmään kuuluvilla paikkakunnilla 20 sadalta suurempi kuin 1 ja 2 momentissa on mainittu.

Helsingin kaupunki kuuluu V kalleusryhmään.

Kohtuullisiksi kustannuksiksi katsotaan kuitenkin oppilasmaksuista, kurssikirjoista, opintovälineistä, asunnosta ja ravinnosta, välttämättömästä vaatuksesta opintoaikana sekä välttämättömistä matkoista koulutuspaikalle ja sieltä takaisin aiheutuvat todelliset kustannukset, milloin

N:o 157 (jatk.)

ne ilmeisesti voidaan apurahaa myönnettäessä arvioida edellä mainittuja pienemmiksi.

Edellä olevat määräykset ovat soveltuvasti voimassa myös myönnettäessä apurahaa ammattiopintojen avustuslain 5 §:ssä tarkoitettuun harjoitteluun tai muuhun oppilaitoksen ulkopuolella tapahtuvaan ammattiopiskeluun.

3 §. Opintolaina on enintään 20,000 markkaa ja saa se nousta opintovuotta kohden korkeintaan 10,000 markkaan.

4 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1945 ja sillä kumotaan valtion korottomista opintolainoista 23 päivänä elokuuta 1928 annettu valtioneuvoston päätös.

158. Yksityisten viemärijohtojen sekä taloihin ja tonteille rakennettävien johtojen teettämistä koskevan ohjesäännön² sekä kaduissa tehtävien kaivuiden suoritus- ja valvontataksan muuttaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 22 p:ltä 1944.

(Vrt. Hels. kaupunkia koskevat asetukset, s. 829, ja kunn. as.-kok. 1924 : 11)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa Uudenmaan läänin maaherran huhtikuun 22 p:nä 1920 vahvistaman yksityisten viemärijohtojen sekä taloihin ja tonteille rakennettävien johtojen teettämistä koskevan ohjesäännön 2 §:n sekä Uudenmaan läänin maaherran tammikuun 31 päivänä 1924 vahvistaman Helsingin kaupungin kaduissa tehtävien kaivuiden suoritus- ja valvontataksan 2 momentin siten, että tiedonannoista, joita rakennustoimisto antaa, saadaan periä 30 markan suuruinen maksu sekä että valvontataksan 2 momentin määräämät valvontamaksut korotetaan 80 markaksi tarkastavalle insinöörille ja 40 markaksi valvovalle rakennusmestarille.

159. Korvauksen suorittaminen virantoimituksessa kuolleen palokunnan viranhaltijan omaisille.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 22 p:ltä 1944.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että virantoimituksessa tapaturmaisesti kuolleen palokunnan viranhaltijan huollettaville omaisille suoritetaan tällaiselle viranhaltijalle nykyisten määräysten mukaisesti kuuluvien etujen lisäksi hänen viimeksi kaupungilta nauttimaansa vuosipalkkaa vastaava erikoiskorvaus.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1944.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO.

N:o 12.

Sisälllys: 160. Sotapalveluksesta kotiutettujen asemiesten odotusraha, s. 193. — 161. Pikakoulutettavien asemiesten kurssiraha, s. 195. — 162. Työntekijäin vuosilomien järjestäminen, s. 198. — 163. Asetus irtolaisasetuksen muuttamisesta, s. 198. — 164. Velvollisuus eräissä tapauksissa ilmoittaa asuinpaikan muutoksesta, s. 199. — 165. Muuttoilmoitusten toimittaminen Helsingin kaupungissa, s. 200. — 166. Huoneenvuokralautakuntien toiminnanjohtajat, s. 200. — 167. Huoneistojen käytön tehostaminen, s. 201. — 168. Käyttämättömien huoneistojen luovuttaminen vuokralle, s. 201. — 169. Asetus asutuslautakunnista annetun lain toimeenpanosta, s. 202. — 170. Asetus omakotirahastosta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 203. — 171. Rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokitteluamisesta annetun päätöksen muuttaminen, s. 204. — 172. Kansaneläkelakia koskevia poikkeuksia, s. 207. — 173. Asetus sisältävä väliaikaisia määräyksiä moottoriajoneuvojen tunnusmerkeistä, s. 207. — 174. Kaupunkien ja kauppala-in tonttikirjan ja maarekisterin laatiminen, s. 208. — 175. Helsinkiläisten potilaiden ottaminen Kellokosken mielisairaalaan, s. 208.

160. Sotapalveluksesta kotiutettujen asemiesten odotusraha.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 23 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 842)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain nojalla kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Tätä päätöstä sovelletaan niihin asevelvollisuuslain säännösten nojalla sotapalvelukseen kutsuttuihin asevelvollisiin tai vapaaehtoisina sotapalvelukseen astuneisiin miehiin, jotka on kotiutettu syyskuun 19 päivän 1944 jälkeen, ja heitä nimitetään tässä päätöksessä kotiutetuiksi asemiehiksi.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö voi, milloin erityisiä syitä siihen ilmenee, määrätä, että tämän päätöksen määräyksiä on sovellettava aikaisemminkin kotiutettuun asevelvolliseen tai vapaaehtoiseen.

2 §. Kotiutetulle asemiehelle maksetaan, sen jälkeen kun hänelle tulevien sotilasetujen suoritus on päättynyt, odotusrahaa ja sen lisäystä sen mukaan kuin tässä päätöksessä määrätään.

3 §. Odotusrahan ja sen lisäyksen suorittamisen edellytyksenä on, että asemies on työtön ja merkitty asuinkuntansa työttömyyskortistoon.

4 §. Odotusraha on sosiaaliministeriön asevelvollisen perheenjäsenille suoritettavan kuukausipalkan lisäyksen maksamista varten vahvistaman kuntien kalleusryhmytyksen mukaan I kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 35, II kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 40, III kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 45 ja IV kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 50 markkaa päivässä.

Asemies, joka saa odotusrahaa, voi samalta ajalta saada perheenjäseniään varten odotusrahan lisäystä I ja II kalleusryhmiin kuuluvilla paikkakunnilla ensimmäiseltä perheenjäseneltä 15 ja jokaiselta seuraavalta 10 markkaa päivässä sekä III ja IV kalleusryhmään kuuluvilla paikkakunnilla vastaavasti 20 ja 15 markkaa päivässä.

Odotusraha ja sen lisäys älkööt kuitenkaan yhteensä nousko puolelta kalenterikuukaudelta suuremmiksi kuin kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön yleisten töiden palkkalautakunnan sitä kuntaa varten, jonka työttömyyskortistoon asemies on merkitty, vahvistama sekatyömiehen minimituntipalkka kerrottuna sadalla. Jos odotusraha ja sen lisäys maksetaan lyhyemmältä ajalta kuin puolelta kalenterikuukaudelta, olkoot nämä edut yhteensä enintään sanottu minimituntipalkka kerrottuna luvulla, joka saadaan, kun sadasta vähennetään kahdeksankertaisena niiden arkipäivien lukumäärä, joilta avustusta ei makseta. Jos minimituntipalkka muuttuu kesken puolen kalenterikuukauden ajanjaksoa, sovellettaisiin tämän ajanjakson alussa voimassa ollutta minimituntipalkkaa.

Milloin erityiset syyt vaativat, voi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö määrätä, että kunta on odotusrahan ja sen lisäyksen maksamisessa luettava kuuluvaksi ylempään kalleusryhmään.

Jos asemies työttömyytensä aikana ilman hyväksyttävää syytä muuttaa ylempään kalleusryhmään kuuluvaan kuntaan, suoritetaan hänelle odotusrahaa ja sen lisäystä entisen asuinpaikan kalleusryhmän mukaan.

5 §. Asemiehen 4 §:n 2 momentissa tarkoitetuiksi perheenjäseniksi luetaan hänen kanssaan yhteisessä pesässä elävä vaimo sekä hänen elättettävänäan oleva 16 vuotta nuorempi oma lapsi, ottolapsi ja vaimon lapsi sekä kasvattilapsi, jos asemies on huolehtinut hänestä ilman korvausta, niin myös työkyvyttömät vanhemmat, jos he ovat elatukseensa nähdn riippuvaisia asemiehen työansiosta.

6 §. Jos odotusrahan ja sen lisäyksen myöntämistä koskevaa anomusta käsiteltäessä tai myöhemmin tulee ilmi seikkoja, joiden perusteella on todennäköistä, etteivät asemies ja hänen perheensä, huomioottaen perheen kokonaistulot ja varallisuuden, toimeentuloaan varten tarvitse sanottuja etuja tai osaa niistä, on asian selvittämiseksi hankittava saatavissa olevat tiedot perheen taloudellisesta asemasta ja, jos syytä siihen havaitaan olevan, olosuhteiden mukaan vähennettävä odotusrahaa ja sen lisäystä tai ne kokonaan evättävä.

Milloin todetaan, että asemies käyttää väärin hänelle myönnettyä odotusrahaa tai sen lisäystä, voidaan määrätä, ettei niitä osittain tai kokonaisuudessaan ole enää maksettava tai että ne maksetaan jollekin asemiehen perheenjäsenelle.

7 §. Odotusrahan ja sen lisäyksen myöntämisestä ja suuruudesta päättää puolustusvoimissa sodanaikaisessa palveluksessa olevalle suoritettavasta päivarahasta ja eräistä muista eduista 9 päivänä heinäkuuta 1943 annetun asetuksen 27 §:ssä mainittu kuukausipalkkalautakunta siinä kunnassa, jonka työttömyyskortistoon asemies on merkitty.

Odotusrahan ja sen lisäyksen saamista varten on asemiehen jätettävä kuukausipalkkalautakunnalle vahvistetun kaavan mukainen anomus ja liitettävä siihen työnvälitystoimiston tai työvoimapäällikön antama todistus työttömyydestään ja siitä, minä päivänä hänet sotilaspassin mukaan on kotiutettu.

8 §. Odotusraha ja sen lisäys maksetaan jälkikäteen kaksi kertaa kuukaudessa kunnallisten viranomaisten toimesta kunnan varoista. Niitä maksettaessa on kullakin kerralla todettava, että 3 §:ssä määrätyt edellytykset ovat olemassa.

9 §. Maksetut odotusrahat ja niiden lisäykset korvataan kokonaisuudessaan valtion varoista ja kunnan tulee neljännesvuosittain, kuukauden kuluessa vuosineljänneksen päättymisestä, tehdä siitä anomus kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle ja liittää anomukseen ministeriön määräämät selvitykset.

Milloin erityistä aihetta on, voi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö anomuksesta myöntää kunnalle ennakkoa odotusrahojen ja niiden lisäysten maksamista varten.

10 §. Kuukausipalkkalautakunnan päätökseen tyytymättömällä on oikeus 30 päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan kirjallisesti valittaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle. Valituskirja sekä valituksenalainen päätös alkuperäisenä tai virallisena jäljennöksenä on tässä määräajassa toimitettava asianomaiselle kuukausipalkkalautakunnalle, jonka tulee viipymättä lähettää ne kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle omian lausuntonsa ohella sekä varustettuna merkinnällä valituskirjan saapumispäivästä.

Työvoimapäällikön tai työnvälitystoimiston toimenpiteeseen tyytymättömällä on oikeus valittaa niinkuin siitä työvelvollisuuslain soveltamisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa asetuksessa on säädetty.

11 §. Tarkempia määräyksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta sekä sen noudattamisen valvonnasta antaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

161. Pikakoulutettavien asemiesten kurssiraha.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 23 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 843)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 147)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain nojalla kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Tätä päätöstä sovelletaan niihin kotiutettuihin asemiehin, jotka osallistuvat sotapalveluksesta kotiutuvien asevelvollisten sekä puolustuslaitoksen työstä vapautuvien linnoitustyöläisten, lottien ja mui-

den vastaavien henkilöiden työhön sijoittamisen perusteissa 9 päivänä marraskuuta 1944 annetun valtioneuvoston päätöksen I §:n 2 momentin nojalla järjestettyihin ammattikursseihin.

2 §. Ammattikurssin ajalta maksetaan kurssirahaa, joka sosiaaliministeriön asevelvollisen perheenjäsenille suoritettavan kuukausipalkan lisäyksen maksamista varten vahvistaman kuntien kalleusryhmityksen mukaan on: I kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 80, II kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 85, III kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 90 ja IV kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 95 markkaa kultakin työ- ja opetuspäivältä. Kolmen kuukauden kuluttua maksetaan kurssiraha 5 prosentilla korotettuna. Kurssirahaa älköön kuitenkaan evättäkö asemieheltä, joka sairauden vuoksi on tilapäisesti estynyt osallistumasta työhön tai opetukseen.

Asemiehen perhettä varten voidaan suorittaa kurssirahan lisäystä, jos perheenjäseniä on yksi, I ja II kalleusryhmiin kuuluvilla paikkakunnilla 15. sekä III ja IV kalleusryhmiin kuuluvilla paikkakunnilla 20 ja, jos perheenjäseniä on useampia, vastaavasti 25 ja 35 markkaa kultakin kurssiin kuuluvalta päivältä.

Jos asemiehen vakituinen asuinpaikka on muualla kuin kurssipaikkakunnalla ja hän tämän vuoksi joutuu asumaan erillään perheestään, voidaan hänen perhettään varten maksaa asumiserolisää 15 markkaa kultakin kurssiin kuuluvalta päivältä.

Milloin erityiset syyt vaativat, voi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö määrätä, että kunta on kurssirahan tai sen lisäyksen maksamisessa luettava kuuluvaksi ylempään kalleusryhmään.

3 §. Asemiehen 2 §:ssä tarkoitetuiksi perheenjäseniksi luetaan hänen kanssaan yhteisessä pesässä elävä vaimo sekä hänen elätettävänä oleva 16 vuotta nuorempi oma lapsi, ottolapsi ja vaimon lapsi sekä kasvattilapsi, jos asemies on huolehtinut hänestä ilman korvausta, niin myös työkyvyttömät vanhemmat, jos he ovat elatukseensa nähden riippuvaisia asemiehen työansioista.

4 §. Jos kurssirahan lisäyksen ja asumiserolisän myöntämistä koskevaa anomusta käsiteltäessä tai myöhemmin tulee ilmi seikkoja, joiden perusteella on todennäköistä, ettei kurssilainen perheensä toimeentuloa varten, huomioonottaen perheen kokonaistulot ja varallisuuden, tarvitse sanottuja etuja tai osaa niistä, on asian selvittämiseksi hankittava saatavissa olevat tiedot perheen taloudellisesta asemasta ja, jos syytä siihen havaitaan olevan, olosuhteiden mukaan vähennettävä näitä etuja tai ne kokonaan evättävä.

Samoin voidaan menetellä, jos kurssilaisen työkykyinen perheenjäsen ilman hyväksyttävää syytä kieltäytyy vastaanottamasta tarjolla olevaa työtä.

5 §. Kurssiraha maksetaan kurssipaikkakunnalla niiden viranomaisten toimesta, joiden tehtävänä on kurssien toimeenpano.

Kurssirahat suoritetaan valtion varoista. Milloin kurssi toimeenpan-

naan jonkun teollisuus- tai muun tuotantolaitoksen yhteydessä, on työnantaja velvollinen korvaamaan valtiolle kolme neljänestä niiltä päiviltä maksetusta kurssirahasta, jotka asemies on käyttänyt työhön laitoksessa. Jos asemies on tällaisessa työssä vain osan säännöllisestä työpäivästä, on työnantajan osuutta vastaavasti vähennettävä.

6 §. Kurssirahan lisäyksen ja asumiserolisän myöntämisestä ja suuruudesta päättää puolustusvoimain sodanaikaisessa palveluksessa olevalle suoritettavasta päivärahasta ja eräistä muista eduista 9 päivänä heinäkuuta 1943 annetun asetuksen 27 §:ssä mainittu kuukausipalkkalautakunta siinä kunnassa, jossa kurssilaisen perhe asuu.

Kurssirahan lisäys ja asumiserolisä maksetaan asemiehen vaimolle tai muulle 3 §:ssä mainitulle perheenjäsenelle tai heidän huoltajalleen. Sen saamista varten on kuukausipalkkalautakunnalle jätettävä vahvistetun kaavan mukainen anomus ja liitettävä siihen ammattikurssin johtajan antama todistus, josta ilmenee, että asemies osallistuu sanottuun kurssiin sekä kurssin kestämisaika. Jos perheellinen asemies keskeyttää kurssin, on kurssin johtajan viipymättä ilmoitettava siitä asianomaiselle kuukausipalkkalautakunnalle.

7 §. Kurssirahan lisäys ja asumiserolisä maksetaan jälkikäteen kaksi kertaa kuukaudessa kunnan viranomaisten toimesta kunnan varoista, mutta korvaa ne valtio kunnalle. Kunnan tulee anoa vuosineljänneksen aikana maksamiensa kurssirahan lisäysten ja asumiserolisien korvaamista kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriöltä kuukauden kuluessa vuosineljänneksen päättymisestä ja anomukseen on liitettävä sanotun ministeriön määräämä selvitys.

Milloin erityistä aihetta on, voi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö anomuksesta myöntää ennakolta varoja kurssirahan lisäysten ja asumiserolisien maksamista varten.

8 §. Kuukausipalkkalautakunnan päätökseen tyytymättömällä on oikeus 30 päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan kirjallisesti valittaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle. Valituskirja sekä valituksenalainen päätös alkuperäisenä tai virallisena jäljennöksenä on tässä määräajassa toimitettava asianomaiselle kuukausipalkkalautakunnalle, jonka tulee viipymättä lähettää ne kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle oman lausuntonsa ohella sekä varustettuna merkinnällä valituskirjan saapumispäivästä.

9 §. Tarkempia määräyksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta sekä sen noudattamisen valvonnasta antaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

162. Työntekijäin vuosilomien järjestäminen.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 23 p:ltä 1944.

(*Suomen as.-kok. 1944 : 845*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 59 ja 126*)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut työntekijäin vuosilomien järjestämisestä vuonna 1944 14 päivänä huhtikuuta 1944 antamansa päätöksen 6 §:n näin kuuluvaksi:

6 §. Reserviin tai nostoväkeen kuuluvalla asevelvolliselle, jonka työsuhde palvelukseen kutsumisen johdosta on keskeytynyt ja joka ryhtyy kuukauden kuluessa palveluksesta vapauduttuaan, kuitenkin ennen syyskuun 1 päivää, jälleen työhön ja on työssä vuonna 1944 vähintään kuukauden, on annettava vuosiloma siihen kuuluvine etuineen niinkuin edellä tässä päätöksessä on sanottu.

Jos 1 momentissa tarkoitettu työntekijä vapauduttuaan palveluksesta ryhtyy työhön syyskuun 1 päivän ja joulukuun 15 päivän välisenä aikana vuonna 1944 ja on sen jälkeen työssä vähintään kaksi viikkoa, on hänelle ennen seuraavan tammikuun loppua annettava tämän päätöksen mukainen vuosiloma vuodelta 1944 tai lomaa vastaavalta ajalta palkan lisäksi vuosilomalain 8 §:ssä tarkoitettu korvaus. Loma tai korvaus on annettava sen pituisen työsuhteen perusteella kuin työntekijän työsuhde oli hänen astuessaan palvelukseen.

Vuosilomalain 2 §:n 3 momentissa tarkoitettussa työssä olevalle työntekijälle, joka palveluksesta vapauduttuaan on työssä vähintään kaksi viikkoa, on annettava 1 momentin mukaiset edut, jos hän on ryhtynyt työhön ennen joulukuun 1 päivää sekä 2 momentin mukainen korvaus, jos hän on ryhtynyt työhön viimeistään 15 päivänä joulukuuta.

Mikäli puolustusvoimain palveluksesta vapautuneelle kaupungin työntekijälle tai viranhaltijalle on edullisempaa saada vuoden 1944 lomansa tämän päätöksen mukaisesti kuin kaupunginvaltuuston lokakuun 11 päivänä 1944 hyväksymän perusteiden, on loma myönnettävä ylläolevan päätöksen mukaisesti soveltamalla loma-ajan pituuteen nähdessä kaupungin virka- ja lomasääntöjä. *Kaup. hall. päätös jouluk. 14 p:ltä 1944.*

163. Asetus irtolaisasetuksen muuttamisesta.

Annettu marraskuun 23 p:nä 1944.

(*Suomen as.-kok. 1944 : 852*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 15 ja 1937 : 31*)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 8 päivänä toukokuuta 1936 annetun irtolaisasetuksen 6 §, sellaisena kuin se on 9 päivänä heinäkuuta 1937 annetussa asetuksessa, näin kuuluvaksi:

6 §. Työlaitokseen määräämistä koskeva päätös on lääninhallituksen toimesta pantava täytäntöön. Lääninhallituksen tulee, ennenkuin täytäntöönpanoon ryhdytään, hankkia sosiaaliministeriöltä tieto siitä, mihin työlaitokseen irtolainen voidaan toimittaa.

Samanaikaisesti kun lääninhallitus tekee 1 momentissa mainitun tiedustelun tulee sen siihen liittää se päätös, jolla irtolainen on määrätty laitokseen, sekä asiassa syntynyt asiakirjavihko sosiaaliministeriön toimesta asianomaiselle työlaitokselle toimitettavaksi.

Milloin asia on valituksin saatettu korkeimman hallinto-oikeuden tutkittavaksi eikä tämä ole kumonnut lääninhallituksen päätöstä, on korkeimman hallinto-oikeuden 2 momentissa mainitussa tarkoituksessa toimitettava päätöksensä ja siihen liittyvä asiakirjavihko sosiaaliministeriölle.

164. Velvollisuus eräissä tapauksissa ilmoittaa asuinpaikan muutoksesta.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös marraskuun 14 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 822)

(Vrt. kuñn. as.-kok. 1942 : 40 ja 42)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on toukokuun 22 päivänä 1942 annetun työvelvollisuuslain 3 §:n sekä talojen omistajain, haltijain ja isännöitsijäin velvollisuudesta suorittaa eräitä työvelvollisten luettelointia koskevia tehtäviä 21 päivänä samaa toukokuuta annetun valtioneuvoston päätöksen nojalla päättänyt:

1 §. Niillä paikkakunnilla, missä osoitteenmuutoksesta on ilmoitettava poliisiviranomaiselle, on jokainen viisitoista, mutta ei kuuttakymmentäviittä vuotta täyttänyt henkilö asuntoa vaihtaessaan, paikkakunnalle muuttaessaan tai siirtyessään paikkakunnalta velvollinen ilmoittamaan uuden osoitteensa kunnan työvoimapäällikölle.

2 §. Edellä 1 §:ssä mainittu ilmoitus on tehtävä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistamaa lomaketta käyttäen talon omistajalle, haltijalle tai isännöitsijälle poliisiviranomaiselle annettavan ilmoituksen yhteydessä.

Talon omistajan, haltijan tai isännöitsijän on jätettävä työvoimapäällikölle tarkoitettu ilmoitus poliisiviranomaiselle, joka asianmukaisen tarkistusmerkinnän tehtyään toimittaa sen edelleen työvoimapäällikölle.

3 §. Joka ilman laillista estettä laiminlyö tässä päätöksessä tarkoitettun ilmoittautumisvelvollisuuden rangaistaan niinkuin työvelvollisuuslain 16 §:ssä on säädetty.

Talon omistajaa, haltijaa tai isännöitsijää, joka jättää noudattamatta tai muulla tavoin rikkoo tähän päätökseen sisältyviä määräyksiä, rangaistaan niinkuin säännöstelyrikosten rankaisemisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa laissa on säädetty.

4 §. Tällä päätöksellä kumotaan kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön 31 päivänä heinäkuuta 1944 antama päätös velvollisuudesta ilmoittaa työvelvollisuuslain alaisen työntekijän asuinpaikan muutoksesta.

165. Muuttoilmoitusten toimittaminen Helsingin kaupungissa.

Sosiaaliministeriön päätös marraskuun 15 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 823)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 107)

Sosiaaliministeriö on huoneistojen käytön tehostamisesta 31 päivänä elokuuta 1944 annetun valtioneuvoston päätöksen 28 §:n 2 momentin nojalla päättänyt, että talon omistaja tai isännöitsijä on 25 päivästä marraskuuta 1944 lukien velvollinen Helsingin kaupungissa toimittamaan taloon tai sieltä pois muuttaneesta asukkaasta huoneenvuokralautakunnalle siltä saatavana olevalle lomakkeelle laaditun ilmoituksen kolmen päivän kuluessa muuton tapahtumisesta.

166. Huoneenvuokralautakuntien toiminnanjohtajat.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 24 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 857)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 1)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Kuntaan, jossa huoneenvuokralautakunnan tehtävien laajuus ja asuntotilanne sitä vaativat, voi sosiaaliministeriö asettaa huoneenvuokralautakunnan toiminnanjohtajan.

2 §. Toiminnanjohtajan tehtävänä on:

1) suunnitella ja johtaa voimassa olevien määräysten nojalla toimenpiteitä asuntopulan lieventämiseksi kunnassa;

2) käyttää, milloin kunnassa on useampia huoneenvuokralautakuntia, niiden yhteiselle elimelle huoneenvuokrasäännöstelystä 11 päivänä helmikuuta 1943 annetun valtioneuvoston päätöksen 35 §:n 2 momentin mukaan kuuluvaa valtaa määrätä asiain jaosta eri lautakuntien kesken;

3) valvoa, että asiat huoneenvuokralautakunnassa tulevat joustavasti ja viivytyksettä käsitellyiksi; sekä

4) tehdä asianomaisille viranomaisille lautakunnan ja sen virkailijain toiminnassa havaitsemiensa epäkohtien ja puutteellisuuden johdosta esityksiä niiden korjaamiseksi ja parannuksien aikaansaamiseksi.

3 §. Toiminnanjohtaja voidaan määrätä tointa haettavaksi julistamatta joko toistaiseksi tai määräajaksi. Hänen palkkionsa, joka maksetaan valtion varoista, määrää sosiaaliministeriö.

4 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta.

167. Huoneistojen käytön tehostaminen.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 14 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 937)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 107)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä lisännyt 31 päivänä elokuuta 1944 huoneistojen käytön tehostamisesta annettuun valtioneuvoston päätökseen uuden 23 a ja 28 a §:n seuraavasti:

23 a §. Sen jälkeen kun huoneenvuokralautakunnan tarkastaja on tehnyt esityksen tai huoneiston haltija kutsuttu huoneenvuokralautakunnan istuntoon huoneiston käytön tehostamista koskevassa asiassa, ei huoneiston haltija ole oikeutettu ilman huoneenvuokralautakunnan lupaa itse ottamaan huoneistoon lisää asukkaita.

28 a §. Jos asuttopula jossain kunnassa on muodostunut poikkeuksellisen vaikeaksi, voi sosiaaliministeriö sanotussa kunnassa rajoittaa tai kokonaankin kieltää huoneiston haltijalla 12 §:n mukaan olevan oikeuden itse valita vuokralaiset vuokrattavaksi määrättyyn huoneiston osaan.

168. Käyttämättömien huoneistojen luovuttaminen vuokralle.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 14 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 938)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 1)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Jos asuinhuoneiston haltija ei ole asunut huoneistossaan kolmen viimeksi kuluneen kuukauden aikana eikä tämä ole aiheutunut huoneiston haltijan sairaudesta, sota- tai työpalveluksessa olosta tai muusta pätevästä syystä, voi huoneenvuokralautakunta paikkakunnalla, jossa pakollinen asunnonvälitys on toimeenpantu, julistaa huoneiston vapaana olevaksi ja, mikäli on kysymys vuokrahuoneistosta, määrätä huoneiston vuokra-suhteen määräpäivästä lakkaamaan.

2 §. Jos huoneistossa, jonka huoneenvuokralautakunta 1 §:n nojalla julistaa vapaaksi, on omaisuutta, jonka poissiirtämisestä huoneiston haltija ei ole huolehtinut, määrätköön huoneenvuokralautakunta samalla,

N:o 168 (jatk.)

että huoneiston haltijan on siirrettävä omaisuus huoneistosta määräpäivään mennessä uhalla, että huoneenvuokralautakunta muuten varastoi sen omistajan kustannuksella tarkoitukseen sopivaan varastosuojaan.

Ennen varastoisista on omaisuus huoneenvuokralautakunnan toimesta kahden luotettavan henkilön läsnäollessa luetteloitava. Luettelosta on yksi kappale liitettävä huoneenvuokralautakunnan asiaa koskeviin asiakirjoihin ja toinen toimitettava tavaroiden omistajalle tai hänen edustajalleen.

Luettelomistoimituksesta on annettava tieto huoneiston haltijalle sillä tavoin kuin huoneenvuokrasäännöstelystä 11 päivänä helmikuuta 1943 annetun valtioneuvoston päätöksen 38 §:ssä on kutsusta huoneenvuokralautakunnan istuntoon määrätty.

3 §. Huoneiston haltija, jonka vuokrasuhde määrätään lakkaamaan, on velvollinen vastaamaan vuokrasopimuksensa mukaisista velvoituksista 1 §:ssä mainittuun määräpäivään.

4 §. Vähäisestä vahingosta, joka omistajalle aiheutuu huoneistossa säilytetyn omaisuuden varastoimisesta, ei suoriteta korvausta. Jos vahingon määrä on tuhatta markkaa suurempi, voidaan se yli menevältä osalta korvata valtion varoista.

Korvausta haettaessa noudatettakoon, mitä talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain 3 §:n 4 momentissa säädetään.

5 §. Menettelystä huoneenvuokralautakunnassa ja muutoksen hakeemisesta huoneenvuokralautakunnan tämän päätöksen nojalla antamaan päätökseen olkoon voimassa, mitä huoneenvuokrasäännöstelystä 11 päivänä helmikuuta 1943 annetussa valtioneuvoston päätöksessä on määrätty.

6 §. Ulosottomies antakoon huoneenvuokralautakunnan pyynnöstä viipymättä virka-apua lautakunnan tämän päätöksen nojalla tekemän lainvoiman saaneen päätöksen täytäntöönpanemiseksi.

7 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta.

169. Asetus asutuslautakunnista annetun lain toimeenpanosta.

Annettu marraskuun 30 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 868)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 21)

Maatalousministerin esittelystä säädetään asutuslautakunnista 16 päivänä maaliskuuta 1934 annetun lain 11 §:n nojalla:

1 §. Kaupunki- ja kauppalakunnan asutuslautakuntaan on asetettava, jollei maatalousministeriö kunnan valtuuston anomuksesta erityisistä syistä toisin määrää, kaksi jäsentä ja yhtä monta varajäsentä.

2 §. Maatalousministeriö määrää kuultuaan kunnallisia keskusjärjestöjä, kuinka suuri päiväraha ja matkakulujen korvaus on suoritettava

asutuslautakunnan puheenjohtajalle ja jäsenille sekä asutusneuvojalle, jos sellainen on asutuslautakunnan avuksi otettu.

Kunnan valtuuston on, kuultuaan asianomaista asutustarkastajaa, vahvistettava ne perusteet, joiden mukaan yksityisen, joka tahtoo käyttää asutusneuvojan apua asutustoimen alaan kuuluvissa asioissa, on asutusneuvojalle suoritettava päivärahaa ja matkakulujen korvausta.

Edellä 2 momentissa mainitusta valtuuston päätöksestä on kunnan viipymättä ilmoitettava maatalousministeriön asutusasiainosastolle sekä asianomaiselle asutustarkastajalle.

3 §. Asutuslautakunnan puheenjohtajan, jäsenten ja asutusneuvojan on kalenterikuukausittain kirjoitettava palkkiolaskunsa vahvistetulle kaa-
vakeelle. Ennenkuin palkkiolaskujen määrä asianomaiselle kunnan va-
roista suoritetaan, on laskut kunnan puolesta tarkastettava ja hyväksyt-
tävä. Palkkiolaskut on myös asutustarkastajan vuosittain tarkastettava.

4 §. Palkkiolaskut on kolmen seuraavan kuukauden kuluessa esi-
tettävä maksun saantia varten kunnalle uhalla, että niitä ei senjälkeen
enää voida maksaa.

5 §. Kunkin vuoden huhtikuun loppuun mennessä on kunnan lähe-
tettävä maatalousministeriölle kunnan varoista etukäteen suoritettujen
palkkioiden korvaamista varten valtion varoista vähintään kahden kunnan
tilintarkastajan oikeaksi todistama tiliote, joka osoittaa edellisenä vuonna
maksettujen palkkioiden yhteisen määrän.

Todistaessaan 1 momentissa tarkoitetun tiliotteen oikeellisuuden on tilin-
tarkastajain samalla ilmoitettava, onko tili asianmukaisesti tarkastettu.

6 §. Tarpeelliset kaavat vahvistaa ja tarkemmat määräykset sekä
ohjeet tämän asetuksen soveltamisesta antaa maatalousministeriö. Samoin
maatalousministeriö vahvistaa asutuslautakuntien ja asutusneuvojen
noudatettavaksi ohjesäännön, joka julkaistaan asetuskokoelmassa.

7 §. Tämän asetuksen mukaan annettavat päätökset ja muut toimi-
tuskirjat annetaan lunastuksetta.

8 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1945 ja sillä
kumotaan asutuslautakunnista 16 päivänä maaliskuuta 1934 annettun
lain toimeenpanosta 23 päivänä maaliskuuta 1934 annettu asetus.

170. Asetus omakotirahastosta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu marraskuun 30 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 894)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 99)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan omakotirahastosta 19 päivänä
joulukuuta 1940 annetun asetuksen 2 § näin kuuluvaksi:

2 §. Omakotitalon, jota varten omakotilainaa voidaan myöntää,
tulee olla uutisrakennus, joka suuruudeltaan ja tyypiltään on perheen-

N:o 170 (jatk.)

asunnoksi sopiva, terveydellisessä, kotitaloudellisessa ja rakenteellisessa mielessä täyttää kohtuulliset vaatimukset sekä suunnittelunsa ja rakennustapansa puolesta on rakennusaineita ja -kustannuksia mahdollisimman suuressa määrässä säästävä.

Omakotitalo saa sisältää enintään kaksi huoneistoa, joitten kummankin tulee käsittää kaksi tai useampia asuinhuoneita ja joista omistajan tulee käyttää toista omana asuntonaan. Omakotitalon huoneisto saa pinta-alaltaan olla vähintään kolmekymmentäkahdeksan ja enintään kahdeksankymmentä neliometriä, kuitenkin niin, että jos omakotitaloon rakennetaan kaksi huoneistoa, niitten yhteinen pinta-ala saa olla enintään kahdeksankymmentä neliometriä.

Edellä 2 momentissa sanotun lisäksi saa omakotitalon ullakolle, milloin se paikallisen rakennusjärjestyksen ja asemakaavamääräysten mukaan on luvallista, rakentaa erillisen vuokrattavaksi tarkoitettun huoneiston.

Omakotilainaa voidaan myöntää myös kahta eri henkilöiden omistamaa omakotitaloa varten, jotka tontin rajalla sijaiten on rakennettu yhteen yhdeksi, huoneistoluvultaan ja pinta-alaltaan enintään kaksi sellaista taloa käsittäväksi rakennukseksi kuin edellä 2 ja 3 momentissa sanotaan.

Omakotilainaa myönnetään vain sellaista omakotitaloa varten, jonka piirustukset ja rakennusselityksen sekä kustannusarvion ja rahoitus-suunnitelman sosiaaliministeriö on hyväksynyt.

171. Rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokittelu- sesta annetun päätöksen muuttaminen.

Sisäasiainministeriön päätös marraskuun 16 p:itä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 824)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 3)

Sisäasiainministeriö on muuttanut rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokitteluamisesta 6 päivänä helmikuuta 1936 antamansa päätöksen 4 ja 5 §:n jäljempänä mainitut kohdat näin kuuluviksi:

2 L u k u.

Rakennusten paloteknillinen luokittelu.

4 §. Eri luokkiin luettavien rakennusten tulee paloturvallisuuteen nähden täyttää seuraavat vaatimukset:

C-luokka.

b) *Seinät:*

Ulko- ja väliseinät yleensä paloa hidastavat (5 § I C). Savuhormit palonkestävät (5 § I A c). Ilmanvaihtohormien seinämät paloa pidättävät

(5 § I B 3—5) tai, jos hormit ovat tehdyt rautalevystä, eterniitistä tai muusta vastaavasta syttymättömästä aineesta, on hormiryhmä ympäröitävä ainakin 2.5 cm (1") paksulla tiiviillä laudoituksella, joka ulkopuolisesti on suojattu kuten palo-ovi (5 § IV B a 1). Kunkin hormin tulee erillisenä ulottua vesikatkon yläpuolelle.

Keskusilmanvaihtoa järjestettäessä on hormien muodostelussa noudatettava asianomaisen viranomaisen antamia erikoisohjeita.

c) *Väliohjat:*

Ainakin paloa hidastavat (5 § II C); ullakon permanto saa kuitenkin olla vähintään 2.5 cm (1") paksusta laudasta. Jos kellaritilassa on tulisija tai jos sitä käytetään muuhun kuin asuintalouksien varastoja varten, tulee kellarin katon olla palonkestävä (5 § II A b).

j) *Huoneistot ja muut huonetilat:*

2. *Asuinhuoneistot:*

Samana porrashuoneen yhteydessä saa olla enintään kolme huoneistoa kussakin kerroksessa eikä minkään huoneiston pinta-ala saa olla yli 75 m², ellei niistä ole kahta uloskäyntiä. Porrashuoneen ja huoneistojen välillä ei saa olla ikkunaa ja niiden välisten ovien tulee olla ainakin paloa hidastavia (5 § IV C a). Näitä määräyksiä on noudatettava, vaikka yhtä tai useampaa asuinhuonetta samalla käytettäisiin toimistona tai muuta, paloturvallisuuden kannalta asumiseen verrattavaa työskentelyä varten.

D-luokka.

Tämän luokan rakennukset jaetaan kolmeen (I, II ja III) ryhmään.

I.

b) *Seinät:*

Jos rakennuksen korkeus on yli 9 m, ulkoseinät palonkestävät (5 § I A a ja b). Jos korkeus on pienempi, voivat ulkoseinät olla palonarkaa luokkaa (5 § I D). Savuhormit palonkestävät (5 § I A c). Ilmanvaihtohormit kuten C-luokassa.

c) *Väliohjat:*

Kuten C-luokassa.

f) *Pinta-ala:*

Enintään 350 m², jos ulkoseinät ovat palonkestävät (5 § I A), sekä, jolleivät ulkoseinät ole palonkestävät, yksikerroksisena enintään 300 m² ja kaksikerroksisena enintään 200 m².

j) *Huoneistot ja muut huonetilat:*

1. *Kellaritila:*

Kuten C-luokassa (j 1); erillisenä vuokrattavat varastosuojat eivät kuitenkaan ole sallittuja.

N:o 171 (jatk.)

2. *Asuinhuoneistot:*

Kuten C-luokassa. Saman porrashuoneen yhteydessä saa kuitenkin kaksikerroksisessa rakennuksessa olla enintään kaksi huoneistoa kussakin kerroksessa ja enintään kahdeksan huoneistoa koko rakennuksessa sekä kolmikerroksisessa rakennuksessa enintään kolme huoneistoa koko rakennuksessa. Kuitenkin saadaan asemakaavassa tai rakennussuunnitelmassa omakotitontiksi merkitylle tontille sijoittaa enintään kolme asuinhuoneistoa.

3. *Erikoistarkoituksiin käytettävät huoneistot:*

Yksikerroksiseen enintään 200 m²:n suuruiseen palonarkaan rakennukseen saadaan järjestää myymälöitä, kahviloita ja ruokaloita sekä niihin kuuluvia varasto- ja muita lisähuoneita ynnä muita paloturvallisuuden kannalta näihin verrattavia huoneistoja. Jos näistä huoneistoista on järjestetty yhteys saman rakennuksen toisiin huoneistoihin, tulee ovien olla ainakin paloa pidättäviä (5 § IV C a). Ikkunoita ei saa olla huoneistojen välillä.

4. *Ullakotila:*

Kuten C-luokassa (j 4).

k) *Kiinteät palosuojeluvälineet:*

Kuten C-luokassa (j 4).

II. *Talousrakennukset:*

c) *Tulisijat:*

Sallitut ainoastaan omaa tarvetta varten käytettävässä saunassa, pesutuvassa ja työhuoneessa.

d) *Pinta-ala:*

Enintään 300 m², josta tulisijallisten huoneiden yhteinen pinta-ala ei saa olla yli 60 m².

3 L u k u.

Rakennusosien paloteknillinen luokittelu.

5 §. Rakennusosien tulee eri luokissa täyttää seuraavat vaatimukset:

I. *Seinät ja pilarit:*

A-luokka.

c) *Savuhormit:*

1. Tämän pykälän VI A ja VI B b kohdassa mainittuja tulisijoja varten:

Seinämät poltetusta tai kalkkiehkekatiilestä. Seinämien paksuus samassa savupiipussa olevien hormien välillä vähintään 7 cm, savuhormien ja ilmanvaihtohormien välillä vähintään 13 cm, huoneeseen tai ullakkoon päin niinkään vähintään 13 cm sekä ulkopuolelta rapattu, ulkoilmaan ja naapuritonttiin päin, jollei yhteisestä palomuurista ole sovittu, vähintään

27 cm paksu. Jos savuhormi on syttyvän aineksen välittömässä läheisyydessä, lukuunottamatta yksinkertaista vesikattoa, tulee seinämäpaksuuden olla vähintään 21 cm tavallista muurausta, minkä lisäksi tulee rappaus ja rautalevyypäällys tai rappauksen sijasta ainakin 3 cm paksu hiekkakerros. Syttyvän aineksen vieressä voi seinämänä myös olla vähintään 13 cm paksu tavallinen muuraus tai betonikerros, päällystettynä vähintään 7 cm paksulla syrjätilimuurauksella tai sitä vastaavalla, paloa pidättävästä aineesta tehdyllä suojakerroksella.

172. Kansaneläkelakia koskevia poikkeuksia.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 30 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 881)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 160)

Valtioneuvosto on väliaikaisista poikkeuksista kansaneläkelakiin 30 päivänä joulukuuta 1943 annetun lain I §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Kansaneläkelain mukaan vakuutetulle henkilölle määrättyä vuoden 1943 vakuutusmaksua älköön perittäkö, jos vakuutetulla viranomaisen määräämän väestönsiirron tapahtuessa on ollut asunto- ja kotipaikka 19 päivänä syyskuuta 1944 tehdyn välirauhansopimuksen mukaan Sosialististen neuvostotasavaltain liitolle luovutetulla tai vuokratulla alueella.

Milloin vuoden 1943 vakuutusmaksu tai sen ennakkomaksu on kokonaan tai osaksi suoritettu, sovellettakoon suoritettuun erään, mitä kansaneläkelain 30 §:ssä on säädetty.

2 §. Kansaneläkelaitoksen asiana on antaa tarkemmat ohjeet tässä päätöksessä tarkoitettusta menettelystä.

173. Asetus sisältävä väliaikaisia määräyksiä moottoriajoneuvojen tunnusmerkeistä.

Annettu marraskuun 16 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 825)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 83)

Kululaitosten ja yleisten töiden ministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään:

1 §. Poiketen moottoriajoneuvoliikenteestä 30 päivänä joulukuuta 1937 annetussa asetuksessa olevista moottoriajoneuvojen tunnusmerkkejä koskevista säännöksistä on rekisteröidyssä moottoriajoneuvossa, joka otetaan käytäntöön vuonna 1945, käytettävä ennen sanottua vuotta ajo-

N:o 173 (jatk.)

neuvolle viimeksi annettuja tunnusmerkkejä. Kuitenkin on autolle annettava asianomaisen lääninhallituksen leimaama merkki liimattavaksi vaunun tuulilasiin.

2 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö hankkii I §:ssä mainitut merkit ja antaa tarvittaessa asetuksen toimeenpano-ohjeet.

174. Kaupunkien ja kauppala- intonttikirjan ja maarekisterin laati- minen.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 21 p:ttä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 1020)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 23 ja 1936 : 84)

Jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa 17 päivänä heinäkuuta 1931 annetun lain 29 §:n nojalla on valtioneuvosto sisäasiainministeriön esittelystä määrännyt, että kaupunkien ja kauppala-
intonttikirjan ja maarekisterin, joista mainitussa laissa sekä jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa 6 päivänä maaliskuuta 1936 annetussa asetuksessa säädetään, tulee olla valmiiksi laadittuina viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1945 aikaisemmin määrätyn joulukuun 31 päivän 1944 sijasta.

175. Helsingiläisten potilaiden ottaminen Kellokosken mielisairaalaan.

Kaupunginhallituksen päätös marraskuun 30 p:ttä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 106)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä:

1) että kaupungin Kellokosken sairaalassa omistamasta 95 potilaanpaikasta saadaan enintään 15 paikkaa käyttää Helsingin kaupungissa hengillekirjoitetuille I maksuluokan potilaille, jotka laitoksen ylilääkäri ottaa harkintansa mukaan, sekä että muille eli vähintään 80 II maksuluokan paikalle toimittaa potilaat kaupungin sielullisesti sairaiden vastaanottoasema joko huoltolautakunnan maksusitoumuksella varustettuina tai itsemaksavina; sekä

2) että Kellokosken sairaala ilmoittaa kahdesti kuukaudessa siellä vapaina olevista kaikista kaupungin paikoista sielullisesti sairaiden vastaanottoasemalle, joka edellisen kohdan mukaisesti huolehtii täydennyksestä lähettämällä sinne II maksuluokan potilaita ja järjestää näille kuljetuksen.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1944.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO.

N:o 13.

Sisällys: 176. Laki asevelvollisille sotatilanaikaisen palveluksen perusteella myönnettävistä kodinperustamislainoista, s. 209. — 177. Asetus asevelvollisille sotatilanaikaisen palveluksen perusteella myönnettävistä kodinperustamislainoista annetun lain toimeenpanosta, s. 211. — 178. Keskitetty liikenne, s. 214. — 179. Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön omaisuuden hankkimista kaupungille koskeva kauppasopimus, s. 219. — 180. Helsingin kaupungin liikennelaitoksen lautakunnan johtosääntö, s. 220. — 181. Laki köyhäinhuollollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa, s. 222. — 182. Asetus perimiskuitista, s. 224.

176. Laki asevelvollisille sotatilanaikaisen palveluksen perusteella myönnettävistä kodinperustamislainoista.

Annettu marraskuun 24 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 834)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Sotatilanaikaisessa palveluksessa olevalle tai olleelle asevelvolliselle ja hänen vaimolleen tai kihlakumppanilleen voidaan menoarviossa tarkoitukseen varatun määrärahan puitteissa oman kodin perustamiseen tarpeellisen asunto- ja muun irtaimiston hankkimista varten myöntää valtion varoista korotonta kodinperustamislainaa, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Asevelvollisiksi katsotaan ne, jotka asevelvollisuuslain nojalla on kutsuttu tai jotka vapaaehtoisina ovat astuneet sotapalvelukseen.

2 §. Kodinperustamislainan myöntämisen edellytyksenä on sen lisäksi mitä 1 §:ssä säädetään:

1) että molemmat lainanhakijat ovat Suomen kansalaisia tai että nainen tulee avioliiton perusteella Suomen kansalaiseksi ja että he vakuuttavat aikovansa jäädä Suomeen asumaan;

2) että mies, lukuunottamatta säännönmukaista palvelusta vakinaisessa väessä, on marraskuun 30 päivän 1939 jälkeen ollut puolustusvoimien palveluksessa vähintään vuoden ajan tai että hänet edellä mainitun päivämäärän jälkeen palveluksen aiheuttaman vamman tai sairauden vuoksi on vapautettu sotapalveluksesta;

3) että avioliitto on solmittu 2 kohdassa sanotun päivän jälkeen ja ettei mies eikä nainen avioliittoa solmittaessa tai lainahakemusta tehtäessä ollut täyttänyt 30 vuotta;

4) että lainanhakijat, mikäli heitä ei ole vihitty, ovat kuulutetut;

5) ettei lainanhakijoilla ole tarpeeksi varoja oman kodin perustamiseen;

6) että lainanhakijain henkilökohtaiset ominaisuudet ovat sellaiset,

N:o 176 (jatk.)

että heidän taloudellinen tukemisensa 1 §:ssä mainitussa tarkoituksessa yhteiskunnan kannalta on tarkoituksenmukaista; sekä

7) että hakemus tehdään asetuksella määrättävän ajan kuluessa.

3 §. Kodinperustamislainan enimmäismäärän vahvistaa valtioneuvosto.

Lainojen enimmäismäärä on kaksikymmentä tuhatta markkaa. *Valtioneuv. päätös marrask. 30 p:ltä 1944.*

4 §. Kodinperustamislainaa suoritetaan lainansaaajille osto-osoituksina tai rahana tai osittain kummassakin muodossa, sen mukaan kuin sosiaaliministeriö tarkemmin määrää.

5 §. Kodinperustamislainaa on maksettava takaisin asetuksella määrättävän ajan kuluessa määräaikaisilla kuoleusmaksuilla, joiden suoritus alkaa vuoden kuluttua sitä päivää seuraavan kalenterikuukauden alusta lukien, jolloin mies kotiutettiin tai toistaiseksi lomautettiin.

Kuoleusten suorittaminen keskeytyy kahdentoista kuukauden ajaksi joka kerran, kun lainansaaajille on syntynyt elinkelpoinen lapsi.

Lainojen kuoleusten maksamisesta voi sosiaaliministeriö hakemuksesta myöntää lykkäystä, milloin ministeriö harkitsee erityistä syytä siihen olevan.

6 §. Kodinperustamislainat myöntää sosiaaliministeriöön perustettava kodinperustamislainatoimikunta, jonka kokoonpanosta säädetään asetuksella.

Sosiaaliministeriö antaa tarkemmat määräykset siitä, missä järjestyksessä lainanhakijat on otettava huomioon lainoja myönnettäessä, ja valvoo lainaustoimintaa.

7 §. Kaupungeissa huolehtii kaupunginhallitus, kauppaloissa kauppalanhallitus ja maalaiskunnissa kunnallislautakunta lainahakemusten vastaanottamisesta, lausunnon antamisesta hakemusten johdosta ja hakemusten toimittamisesta sosiaaliministeriöön sekä muista lainaustoimintaan liittyvistä tehtävistä.

Kodinperustamislainaa-asiain käsittelyn kunnille aiheuttamista kuluista ei suoriteta korvausta valtion varoista.

8 §. Postisäästöpankki huolehtii osto-osoitusten antamisesta ja lunastamisesta sekä rahaerien suorittamisesta.

Kodinperustamislainojen kuoleukset suoritetaan postisäästöpankkiin. Milloin lainansaaaja laiminlyö määräaikana lainan kuoleusmaksujen takaisinmaksamisen tai milloin sosiaaliministeriö 10 §:n nojalla on määrännyt lainan heti takaisin maksettavaksi, huolehtii lääninhallitus näiden ilman oikeuden päätöstä tai ulosotonhaltijan eri määräystä ulosottokelpoisten saamisten perimisestä.

Postisäästöpankki saa 1 ja 2 momentissa mainittujen tehtävien hoitamisesta valtion varoista valtioneuvoston vahvistamien perusteiden mukaisen korvauksen.

9 §. Lainansaaajille, joille on syntynyt kolme tai useampia lapsia, voi sosiaaliministeriö asetuksella tarkemmin määrättävin tavoin lasten aiheuttamien huoltokustannusten johdosta hakemuksesta myöntää osittaisen tai

täydellisen vapautuksen jäljellä olevan kodinperustamislainan takaisinmaksamisesta.

Sama olkoon laki, jos kodinperustamislainan takaisinmaksaminen lainansaajan kuoleman tai muiden erittäin painavien syiden takia lainansaajalle tai vainajan oikeudenomistajille tuottaisi niin suuria vaikeuksia, että hän tai he sen johdosta menettäisivät mahdollisuuden itsensä tai omaistensa elättämiseen.

10 §. Sosiaaliministeriö voi määrätä kodinperustamislainan heti takaisin maksettavaksi, jos lainansaajaa ei ole vihitty kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jolloin lainan myöntämistä koskeva päätös tehtiin, jos laina on myönnetty lainansaajien antamien väärin tietojen perusteella, jos laina on käytetty muihin tarkoituksiin kuin kodin perustamiseen tai jos lainansaajat ovat laiminlyöneet kuoletusmaksujen suorittamisen taikka muuten ovat rikkoneet lainaehdoja vastaan.

11 §. Sosiaaliministeriön ja kodinperustamislainatoimikunnan tämän lain nojalla antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta.

12 §. Alaikäisen puolesta voi hänen holhoojansa ilman holhouslautakunnan lupaa ottaa kodinperustamislainan.

13 §. Lainansaajien on lainausajan pidettävä asuntoirtaimistonsa palovakuutettuna suomalaisessa vakuutuslaitoksessa vähintään lainasumman suuruisesta määrästä.

14 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

15 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1945.

177. Asetus asevelvollisille sotatilanaikaisen palveluksen perusteella myönnettävistä kodinperustamislainoista annetun lain toimeenpanosta.

Annettu marraskuun 30 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 895)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään asevelvollisille sotatilanaikaisen palveluksen perusteella myönnettävistä kodinperustamislainoista 24 päivänä marraskuuta 1944 annetun lain 14 §:n nojalla:

1 §. Asevelvollisille sotatilanaikaisen palveluksen perusteella myönnettävistä kodinperustamislainoista annettua lakia sanotaan tässä asetuksessa kodinperustamislainalaiksi.

2 §. Kodinperustamislainaa koskeva hakemus on molempien avio puolisoitten tai kihlakumppanien allekirjoittamana osoitettava sosiaaliministeriölle.

Lainahakemukseen on liitettävä:

1) kirkkoherranviraston, seurakunnan johtajan tai esimiehen, siviilirekisterin pitäjän tahi muun rekisteriviranomaisen antama todistus, josta käy selville kummankin lainanhakijan täydellinen nimi, syntymäaika

N:o 177 (jatk.)

ja -paikka, asuinpaikka, siviilisääty ja kansalaisuus, sekä, jos he ovat naimisissa, milloin avioliitto on solmittu ja heille syntyneiden lasten nimet;

2) milloin lainaa haetaan ennen vihkimistä, kuulutusviranomaisen todistus siitä, että lainanhakijat ovat kuulutetut;

3) kutsuntaviranomaisen todistus siitä, minkä ajan mies, lukuunottamatta säännönmukaista palvelusta vakinaisessa väessä, on marraskuun 30 päivän 1939 jälkeen ollut puolustusvoimien palveluksessa ja mistä syystä ja milloin hän on vapautettu sekä siitä, että hänen palveluksensa puolustusvoimissa on ollut moitteeton;

4) kahden tunnetun ja luotettavan henkilön allekirjoittama todistus hakijain huolellisuudesta taloudellisissa asioissa sekä heidän muista lainan myöntämiseen vaikuttavista henkilökohtaisista ominaisuuksistaan samoin kuin siitä, onko hakijoilla itsellään tarpeeksi varoja oman kodin perustamiseen;

5) muu tarpeelliseksi katsottu selvitys.

3 §. Lainahakemus on toimitettava kaupunginhallitukselle, kauppalaan hallitukselle tai kunnallislautakunnalle siinä kunnassa, missä mies asuu.

Hakemuksen saatuaan tulee 1 momentissa mainitun kunnallisen viranomaisen antaa lausuntonsa lainan tarpeellisuudesta, hakijan antamien tietojen ja hakemukseen liitettyjen todistusten todenperäisyydestä ja luotettavuudesta sekä muista hakemuslomakkeessa mainituista seikoista, minkä jälkeen hakemus on lähetettävä sosiaaliministeriölle. Milloin nainen asuu toisessa kunnassa, on hakemus siirrettävä lausuntoineen naisen asuinpaikkakunnan vastaavalle kunnalliselle viranomaiselle, jonka tulee naisen kohdalta antaa mainitunlainen lausunto ja huolehtia asiakirjojen lähettämisestä sosiaaliministeriölle.

4 §. Kodinperustamislainatoimikuntaan määrää sosiaaliministeriö puheenjohtajan ja varapuheenjohtajana toimivan jäsenen sekä kolme muuta jäsentä ja niille varajäsenet, viimeksi mainitut sen jälkeen kun puolustusministeriö, postisäästöpankin hallitus ja Väestöliitto r. y. kukin ovat esittäneet yhden jäsenen ja yhden varajäsenen. Toimikunta on päätösvaltainen, kun vähintään kolme jäsentä on saapuvilla.

Toimikunnan palkkiot ja ohjeet sen toimintaa varten vahvistaa sosiaaliministeriö.

5 §. Ennenkuin kodinperustamislaina annetaan, on lainanhakijain toimitettava 3 §:n 1 momentissa mainitulle kunnalliselle viranomaiselle sosiaaliministeriön vahvistamalle lomakkeelle kirjoittamansa velkakirja kahtena kappaleena, joista toinen luovutetaan takaisin lainanhakijoille ja toinen toimitetaan postisäästöpankille. Molempien lainanhakijain on allekirjoitettava velkakirja, jossa he sitoutuvat vastaamaan lainasta omasta ja toistensa puolesta.

Postisäästöpankille toimitettavaan kappaleeseen on hakijain liitettävä talon omistajan tai isännöitsijän tahi kahden muun luotettavan henkilön todistus siitä, että heillä on käytettävänään asunto sekä todistus siitä, että he ovat vakuuttaneet asuntoirtaimistonsa suomalaisessa vakuutusyhtiössä vähintään lainasumman suuruudesta määrästä.

Jos 1 ja 2 momentissa mainittuja asiakirjoja ei ole annettu 3 §:n 1 momentissa mainitulle kunnalliselle viranomaiselle kolmen kuukauden kuluessa siitä kun jompikumpi hakijoista sai tiedon lainan myöntämisestä, on oikeus lainan saantiin menetetty, ellei sosiaaliministeriö sille esitetyistä pätevistä syistä toisin päättä.

6 §. Osto-osoitukset ja rahana maksettava määrä luovutetaan lainansaajille 3 §:n 1 momentissa mainitun kunnallisen viranomaisen välityksellä.

Osto-osoitus, josta käy selville lainansaajien nimet sekä mille määrälle se on asetettu ja minkälälaatuisten esineiden ostamiseksi se on tarkoitettu, on varustettuna myyjän allekirjoittamalla todistuksella, jossa mainitaan myydyt esineet ja niiden hinta, lähetettävä postisäästöpankille lunastamista varten kuuden kuukauden kuluessa asettamispäivästä lukien.

7 §. Kodinperustamislain on, ellei kodinperustamislainatoimikunta toisin määrää, maksettava takaisin viiden vuoden kuluessa siitä päivästä lukien, jolloin kuoletusten suorittaminen alkaa. Lainansaajilla on oikeus suorittaa laina takaisin myös lyhyemmässä ajassa.

Milloin kodinperustamislain lain 5 §:n 1 momentissa mainittu aika, jonka kuluttua lainan kuolettaminen alkaa, on kulunut umpeen ennenkuin kodinperustamislain myönnetään, alkaa kuoletusten suorittaminen kolmenkymmenen päivän kuluttua velkakirjan allekirjoittamisesta.

Laina maksetaan takaisin joka toisena kuukautena suoritettavilla kuoletusmaksuilla, ellei sosiaaliministeriö tai kodinperustamislainatoimikunta lainanhakijain esityksestä tai muusta syystä toisin määrää.

8 §. Jotta lainansaajat saisivat lukea hyväkseen kodinperustamislain lain 5 §:n 2 momentissa säädetyn keskeytyksen kuoletusten suorittamisessa, on heidän kolmen kuukauden kuluessa lapsen syntymisestä lukien sosiaaliministeriölle lähetettävä tai 3 §:ssä mainitulle kunnalliselle viranomaiselle toimitettava lääkärin, kättilön tai terveystönsäntänsä todistus siitä, että heille on syntynyt elinkelpoinen lapsi.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu kuoletusten suorittamisen keskeytminen alkaa kolmenkymmenen päivän kuluttua laskettuna siitä päivästä lukien, jolloin ilmoitus lapsen syntymisestä saapui sosiaaliministeriöön.

9 §. Milloin lainansaajille on syntynyt kolme tai useampia lapsia voi sosiaaliministeriö, huomioonottaen takaisin maksamatta olevan lainamäärän, hakemuksesta myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen sen maksamisesta.

10 §. Kodinperustamislain lain 5 §:n 3 momentissa tarkoitettua maksuajan lykkäystä ja 9 §:ssä tarkoitettua vapautusta lainan takaisinmaksamisesta koskevat hakemukset on sosiaaliministeriölle osoitettuna annettava 3 §:n 1 momentissa mainitulle kunnalliselle viranomaiselle, jonka tulee oman lausuntonsa ohella toimittaa ne sosiaaliministeriöön.

Milloin hakemus nojautuu kodinperustamislain lain 9 §:n 1 momenttiin eli siihen, että lainanhakijoille on syntynyt kolme tai useampia lapsia, on hakemukseen liitettävä lasten lukumäärää ja ikää osoittava virkatodistus.

N:o 177 (jatk.)

11 §. Ilmoitus kodinperustamislainatoimikunnan ja sosiaaliministeriön päätöksestä kodinperustamislaina-asiassa lähetetään postitse kirjatussa kirjeessä lainanhakijoille.

12 §. Edellä 2 §:ssä mainittu hakemus on kirjoitettava sosiaaliministeriön vahvistamalle lomakkeelle, jonka samoin kuin muut tarvittavat lomakkeet, sosiaaliministeriö 3 §:ssä mainitun kunnallisen viranomaisen tilauksesta toimittaa sille maksutta, ja tulee sanotun viranomaisen pitää niitä niinkään maksutta hakijoiden saatavana.

13 §. Kodinperustamislainaa on haettava viimeistään vuoden 1946 loppuun mennessä.

14 §. Tarkempia määräyksiä ja ohjeita tämän asetuksen toimeenpanosta antaa tarvittaessa sosiaaliministeriö.

15 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1945.

178. Keskitetty liikenne.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 28 p:itä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 872)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 92, 1943 : 114 ja 184 sekä 1944 : 32)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain nojalla kansanhuoltoministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Väestön toimeentulon ja maan talouselämän turvaamiseksi välttämättömät kuljetukset moottori- ja hevosajoneuvoilla hoidetaan keskitetysti. Hevosajoneuvoilla tarkoitetaan tässä päätöksessä hevosta ajoneuvoineen.

Vesitieliikenteen hoito keskitetään tarpeellisessa laajuudessa.

Keskitettyyn liikenteeseen voidaan käyttää viranomaisten tai yksityisten käytössä olevia kuljetusvälineitä, joilla tarkoitetaan moottori- ja hevosajoneuvoja, aluksia ja kuljetukseen tarvittavia apuvälineitä. Määräys kuljetusvälineen käyttämisestä keskitettyyn liikenteeseen annetaan kuljetusvälineen haltijalle ja se voi koskea kuljetuksen suorittamista taikka muun kuljetusvälineen paitsi aluksen käyttöön ottamista. Viranomaisten tai yksityisten käytössä olevien kuljetusvälineiden käyttöä voidaan myös muulla tavoin rajoittaa, jolloin on soveltuvin kohdin noudatettava, mitä jäljempänä 3, 4 ja 5 §:ssä on sanottu. Rajoittava määräys on annettava tiedoksi kullekin kuljetusvälineen haltijalle toimitetulla tai jossakin paikkakunnalla yleisesti leviävässä sanomalehdessä julkaistulla tiedonannolla ja pidettävä nähtävänä määräyksen antaneen viranomaisen luona.

Puutavaran uitto voidaan tarpeen vaatiessa järjestää niinkuin 2 ja 9 §:ssä sanotaan.

2 §. Keskitettyä liikennettä johtaa kansanhuoltoministeriö.

Ministeriön alaisina toimivat keskitettyä liikennettä varten perustetut kansanhuoltokonttorit. Tällaisia konttoreita sanotaan, mikäli niiden teh-

tävänä on 1 §:n 1 momentissa tarkoitettun liikenteen hoitaminen, liikennetoimistoiksi ja niiden toimialueita liikennepiireiksi sekä päälliköitä liikennepäälliköiksi. Jos konttori on perustettu vesitieliikenteen tai puutavaran uiton järjestämistä varten, käytetään vastaavasti nimityksiä vesitie- tai uittopiiritoimisto, vesitie- tai uittopiiri ja vesitie- tai uittopiirin päällikkö.

Liikennetoimistot, liikennepiirit ja toimistojen sijoituspaikat ovat seuraavat:

1) *Helsingin liikennetoimisto Helsingin liikennepiirissä*, johon kuuluvat seuraavat kunnat: Haagan kauppala, Helsingin kaupunki, Huopalahti, Kulosaaren huvilakaupunki ja Oulunkylä; liikennetoimiston sijoituspaikkana on Helsingin kaupunki;

Kansanhuoltomin. päätös jouluk. 1 p:ltä 1944.

3 §. Liikennetoimiston asiana on 4 §:ssä mainituin poikkeuksin antaa, mikäli kysymys on moottoriajoneuvoliikenteestä, piirin alueella olevan kuljetusvälineen haltijalle 1 §:n 3 momentissa tarkoitettut määräykset. Tarvittaessa liikennetoimisto voi 4 §:ssä tarkoitettun paikallisen kuljetuspäällikön välityksellä antaa myös hevosajoneuvojen osalta vastaavat määräykset.

Jos liikennetoimisto katsoo keskitettyyn liikenteeseen piirinsä alueella tarvittavan kuljetusvälineitä sen ulkopuolelta, tehköön siitä esityksen kansanhuoltoministeriölle, joka voi velvoittaa toisen piirin liikennetoimiston antamaan piirinsä alueella olevalle kuljetusvälineen haltijalle tarvittavat määräykset piirin alueen ulkopuolella tapahtuvaa kuljetusta varten.

Viranomaisten käytössä olevaa kuljetusvälinettä älköön määrättäkö käytettäväksi keskitettyyn liikenteeseen sinä aikana, jolloin sitä tarvitaan yleisen edun kannalta välttämättömiin kuljetuksiin.

4 §. Yhden tai useamman kunnan alueelle voidaan tarpeen mukaan asettaa paikallinen kuljetuspäällikkö, joksi liikennetoimisto määrää kunnan työvoimapäällikön tai työpäällikön.

Paikallinen kuljetuspäällikkö vastaanottaa viranomaisilta tai yksityisiltä kuljetustilauksia ja määrää liikennetoimiston antamien ohjeiden mukaan sellaisten moottoriajoneuvojen, joiden käytön määräämisen liikennetoimisto on antanut paikallisen kuljetuspäällikön tehtäväksi, ja hevosajoneuvojen sekä hänen määrättäviinsä kulkuneuvoihin kuuluvien välineiden käyttämisestä keskitettyyn liikenteeseen. Tällainen määräys, jonka paikallinen kuljetuspäällikkö antaa toimialueellaan olevan kuljetusvälineen haltijalle, voi koskea vain kuljetuksen suorittamista.

Jollei tarvittavaa kuljetusvälinettä ole paikallisen kuljetuspäällikön toimialueelta saatavissa, tulee hänen ilmoittaa asiasta liikennetoimistolle, joka voi velvoittaa toisen paikallisen kuljetuspäällikön antamaan tarvittavat määräykset.

5 §. Vesitiepiiritoimiston tulee hankkia tieto kuljetettavista tavaramääristä ja määrätä, missä järjestyksessä kuljetukset suoritetaan ja mitä kuljetuksia aluksen haltijan on suoritettava sekä valvoa, että tarvittavat alukset tulevat purjehduskautta varten kunnostetuiksi ja korjatuiksi sekä pidetään liikenteessä niin kauan kun se kuljetusten vuoksi on tarpeellista.

Vesitiepiiri voidaan sen mukaan kuin kansanhuoltoministeriö päättää jakaa vesitiealueisiin. Vesitiealueen päälliköksi vesitiepiiriin päällikkö määrää sopivaksi katsomansa vesitiepiiritoimiston toimen haltijan. Vesitiealueen päällikkö ottaa vastaan kuljetustilauksia ja kansanhuoltoministeriön hänelle antaman toimivallan rajoissa määrää alueella tapahtuvista vesitiekuljetuksista.

6 §. Yksityinen tekköön kuljetuspyyntönsä maantiekuljetuksesta paikalliselle kuljetuspäällikölle tai liikennetoimistolle ja vesitiekuljetuksesta vesitiealueen päällikölle tai vesitiepiiritoimistolle.

Kuljetukset suoritetaan tärkeysjärjestyssä noudattaen.

7 §. Kuljetusvälineen haltija on velvollinen asianomaisen viranomaisen määräyksestä suorittamaan tässä päätöksessä tarkoitetun kuljetuksen tai luovuttamaan muun kuljetusvälineen paitsi aluksen keskityksessä liikenteessä käytettäväksi.

8 §. Kuljetuksesta on sen, jonka hyväksi kuljetus toimitetaan, suoritettava vahvistettujen kuljetusmaksuperusteiden mukainen korvaus, johon sisältyy myös korvaus kuljetusvälineelle ehkä aiheutuneesta vahingosta. Sellaisesta kuljetuksesta, jonka osalta kuljetusmaksujen perusteita ei ole vahvistettu, on korvaus määrättävä kohtuulliseksi vastaavasti noudattamalla niitä perusteita, joiden mukaan kuljetusmaksut on vahvistettu.

Milloin suoritettava korvaus voidaan määrätä ennakolta, voi kuljetuksen suorittamista koskevan määräyksen antanut viranomainen samalla ennakolta vahvistaa suoritettavan korvauksen suuruuden.

Jos syntyy erimielisyyttä 1 momentin nojalla suoritettavasta korvauksesta eikä sen suuruutta ole ennakolta määrätty, vahvistaa korvauksen se viranomainen, joka on antanut asiaa koskevan määräyksen. Vastaavasti on meneteltävä, milloin kuljetuksesta suoritettava korvaus on jaettava useamman kesken eivätkä asianosaiset sovi jaosta.

Korvaus on, jolleivät asianosaiset toisin sovi tai asianomainen viranomainen toisin määrää, suoritettava käteisellä viimeistään kuljetuksen päättyessä.

Korvaus kuljetuksesta on suoritettava kuljetusvälineen haltijalle. Kuljetusvälineen omistajalla ei ole oikeutta hänelle ehkä tulevan korvauksen saamiseen muulta kuin haltijalta. Tällainen korvausvaatimus on käsiteltävä niinkuin lain mukaan sellainen vaatimus yleensä.

Kuljetuksessa toimivan työntekijän tapaturmakorvauksesta on, jollei tämä saa sitä vakuutuksen nojalla, voimassa, mitä valtion työssä sattuneen tapaturman johdosta suoritettavasta korvauksesta on säädetty.

Kuljetusvälineen käyttöön ottamisesta suoritettavasta korvauksesta määrätään erikseen.

9 §. Uittopiiritoimiston tulee huolehtia uittopiirin alueella siitä, että uittoa varten välttämättömät toimenpiteet tulevat ajoissa suoritetuiksi ja että uivot asianmukaisesti ja aikanaan toimitetaan sekä antaa tässä suhteessa tarvittavat määräykset uittojen järjestämisestä.

Uittopiiri voidaan sen mukaan kuin kansanhuoltoministeriö päättää

jakaa uittoalueisiin. Uittoalueen päälliköksi uittopiirin päällikkö määrää sopivaksi katsomansa uittopiiritoimiston toimen haltijan. Uittoalueen päällikön tulee kansanhuoltoministeriön hänelle antaman toimivallan rajoissa huolehtia uittojen järjestämisestä alueellaan.

10 §. Paikallisen kuljetuspäällikön päätökseen saadaan hakea muutosta liikennetoimistolta sekä vesitie- tai uittoalueen päällikön, vesitie- tai uittopiiritoimiston ja liikennetoimiston päätökseen kansanhuoltoministeriöltä 15 päivän kuluessa tiedoksisaannista lukien. Mainittujen viranomaisten korvauksesta antama lainvoimainen päätös pannaan täytäntöön niinkuin tuomioistuimen lainvoiman saanut tuomio. Jos päätös koskee muuta kuin korvausta, on sitä valituksesta huolimatta noudatettava, jollei ylempi viranomainen toisin määrää.

11 §. Kuljetuksen tilaajan on huolehdittava siitä, että kuljetettava tavara annetaan kuljetettavaksi liikennetoimiston tai paikallisen kuljetuspäällikön määräämänä aikana. Aika, jolloin kuljetusneuvo saapuu määräpaikkaan valmiina vastaanottamaan kuljetettavaa tavaraa, on ilmoitettava kuljetuksen tilaajalle mahdollisimman tarkasti.

Jos kuljetuksen alkamiselle ilmoitettuna aikana ei tavaraa luovuteta kuljetettavaksi, on kuljetuksen tilaajan siitä huolimatta maksettava korvaus kuljetusneuvolta tilauksen suoritusta varten tekemään matkaan kuluneesta ajasta ja voidaan kuljetusneuvon saanti samaa kuljetusta varten kieltää.

Jos kuljetetulle tavaralle ei määräpaikassa ole vastaanottajaa, voidaan tavara kuitenkin, jos kuljetus on alkanut ilmoitettuna aikana ja suoritettu sen laatuksen kuljetuksen yleensä vaatimassa ajassa, purkaa määräpaikkaan eikä kuljetuksen toimittaja ole vastuussa sille sen vuoksi ehkä aiheutuvasta vahingosta.

12 §. Kaikkien maassa liikenteessä olevien autojen käytöstä on pidettävä kirjaa. Kansanhuoltoministeriö määrää, mitkä tiedot kirjaan on merkittävä ja mille viranomaiselle, missä ajassa ja millä tavoin siihen merkittävistä tiedoista on tehtävä ilmoitus sekä antaa muut kirjan suhteen ehkä tarvittavat määräykset. Kansanhuoltoministeriöllä on myöskin valta määrätä hevosajoneuvoista ja aluksista sekä sellaisista autoista, jotka eivät ole liikenteessä, annettavaksi kulloinkin tarpeellisiksi katsotut tiedot.

Edellä 1 momentissa olevat määräykset eivät kuitenkaan koske tasavallan presidentin, valtioneuvoston tai puolustusvoimien välittömässä käytössä olevia autoja, aluksia ja hevosajoneuvoja eivätkä poliisi-, palo- ja sairaskuljetusautojen käyttöä eivätkä myöskään vieraiden valtojen lähetystöjen tai palkattujen konsulien virastojen ja niiden ulkomaisen henkilökunnan autoja, aluksia ja hevosajoneuvoja.

13 §. Moottorijoneuvoa saadaan käyttää liikenteeseen vain, jos ajoneuvoa varten on annettu tuulilasiin kiinnitettävä tunnus sekä käyttö lupa. Tunnuksen ja käyttöluvan antaa yksityiskäyttöön rekisteröidylle henkilöautolle ja moottoripyörälle harkintansa mukaan kansanhuolto-

ministeriö sekä muulle moottoriajoneuvolle ministeriön ohjeiden mukaisesti ajoneuvon kotipaikan liikennepiirin toimisto.

Moottoriajoneuvoa, jolla tämän päätöksen noudatettavaksi tullessa on voimassa oleva KH-tunnus, saadaan kuitenkin ilman edellä tarkoitettua lupaa käyttää liikenteessä vuoden 1945 maaliskuun loppuun saakka.

Tunnuksen tai käyttöluvan saantia koskeva hakemus on jätettävä moottoriajoneuvon kotipaikan liikennepiirin toimistolle, joka toimittaa hakemuksen, ellei sen ratkaiseminen ole toimiston asiana, omalla lausunnollaan varustettuna kansanhuoltoministeriölle. Tunnusta ja käyttölupaa annettaessa voidaan määrätä, millä ehdoilla ajoneuvoa saadaan käyttää liikenteessä. Tunnuksen ja käyttöluvan voi ministeriö peruuttaa, milloin siihen on aihetta. Lupa on ajoneuvoa käytettäessä pidettävä mukana ja vaadittaessa näytettävä liikennettä valvovalle viranomaiselle.

Tämän pykälän määräykset eivät kuitenkaan koske tasavallan presidentin, valtioneuvoston tai puolustusvoimien välittömässä käytössä olevia moottoriajoneuvoja eivätkä myöskään vieraiden valtojen lähetystöjen tai palkattujen konsulien virastojen ja niiden ulkomaisen henkilökunnan moottoriajoneuvoja.

14 §: Poliisiviranomaisen tulee tässä päätöksessä mainitun liikenneviranomaisen pyynnöstä antaa virka-apua päätöksen nojalla annettujen määräysten täytäntöönpanemiseksi.

15 §. Tarkemmat määräykset, jotka ovat tämän päätöksen täytäntöönpanoa ja soveltamista varten tarpeen, antaa kansanhuoltoministeriö, joka myös voi erilyisten syiden nojalla myöntää poikkeuksia tämän päätöksen määräyksistä.

16 §. Tähän päätökseen sisältyvien ja sen nojalla annettujen määräyksien noudattamatta jättämisestä ja muusta rikkomisesta sekä rikkomisen yrityksestä on rangaistus ja muut seuraamukset määrätty säännösterikosten rankaisemisesta annetussa laissa.

17 §. Sinä aikana, jolloin tätä päätöstä on sovellettava, alkoon valtioneuvoston 29 päivänä toukokuuta 1941 eräistä väestön toimeentulon ja maan talouselämän turvaamista tarkoittavista toimenpiteistä antamassa päätöksessä eikä valtioneuvoston samana päivänä eräistä siirtoväen toimeentulon turvaamista tarkoittavista toimenpiteistä antamassa päätöksessä olevia määräyksiä oikeudesta antaa kuljetusta koskevia tehtäviä sovellettako.

18 §. Tällä päätöksellä kumotaan valtioneuvoston 22 päivänä loka-kuuta 1942 keskitetystä liikenteestä antama päätös siihen tehtyine muutoksineen ja lisäyksineen. Kuitenkin jäävät sanotun päätöksen nojalla annetut päätökset ja määräykset edelleen voimaan, kunnes asianomainen viranomainen toisin määrää. Sanotussa päätöksessä mainittujen viranomaisten käsiteltävänä olevat, keskitetyn liikenteen hoitamista koskevat ratkaisemattomat asiat siirtyvät tässä päätöksessä tarkoitettujen vastavien viranomaisten käsiteltäväksi.

179. Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön omaisuuden hankkimista kaupungille koskeva kauppasopimus.

Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiön ja Helsingin kaupungin allekirjoittama joulukuun 28 p:nä 1944.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä joulukuun 13 p:nä 1944)

Allekirjoittaneet Helsingin raitiotie- ja omnibusosakeyhtiö, alempana kutsuttu »myyjä» ja Helsingin kaupunki, alempana kutsuttu »ostaja», ovat tänään keskenään tehneet seuraavan kauppasopimuksen:

1) Myyjä myy ja luovuttaa ostajalle kaiken kiinteän ja irtaimen omaisuutensa, olkoonpa se minkä nimistä ja mitä laatua tahansa.

2) Luovutus tapahtuu joulukuun 29 päivänä 1944 kello 2.00 sellaisena kuin myyjän omaisuus on sanottuna ajankohtana.

3) Myyjä sitoutuu ostajalle antamaan eri luovutuskirjat tähän kauppaan sisältyvästä kiinteästä omaisuudesta ja siihen sisältyvistä arvopapereista ja moottoriajoneuvoista. Niissä tapauksissa, joissa luovutuksesta on suoritettava leimavero, suorittaa sen ostaja.

4) Myyjä sitoutuu ostajan hyväksi luopumaan kaikista toimiluvista eri linja-autolinjoille ja huolehtimaan siitä, että ne siirretään ostajalle. Kunnes siirto on tapahtunut sitoutuu myyjä huolehtimaan liikenteestä nykyisessä laajuudessaan mainituilla linjoilla ostajalle myydyllä liikkuvalla kalustolla ostajan lukuun.

5) Myyjä ja ostaja toteavat, että heidän välisensä konsessionisopimus helmikuun 12/15 päivästä 1908 raitiotieliikenteestä Helsingin kaupungin alueella siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen lakkaa luovutushetkestä alkaen olemasta voimassa, samoin kuin myyjän ja alunperin Aktiebolaget M. G. Stenius-nimisen yhtiön välillä joulukuun 30 päivänä 1926 tehty ja Stenius-yhtiön puolesta kaupungille siirretty sopimus raitiotieliikenteestä Munkkiniemen ja Haagan alueilla.

6) Myyjä siirtää ostajalle Brändö spårvägsaktiebolag-nimisen yhtiön ja myyjän välillä kesäkuun 6 päivänä 1928 tehdyn kauppasopimuksen perusteella myyjälle kuuluvat oikeudet.

7) Myyjä siirtää ostajalle kaikki eri vakuutus-, vuokra-, kauppa-, hankinta- tai muiden sopimusten perusteella kuuluvat oikeutensa.

8) Kauppahinta on kuusikymmentäkaksi miljoonaa (62,000,000) markkaa ja lankeaa se maksettavaksi joulukuun 29 päivänä 1944.

9) Ostaja ottaa luovutushetkestä alkaen vastatakseen kaikista yhtiön sitoumuksista, olkootpa ne minkä nimisiä tai laatuista tahansa, kuten:

a) myyjän tunnetuista ja tuntemattomista veloista sen suuruisina kuin ne ovat luovutushetkellä ja sitoutuu suorittamaan mainitun ajankohdan jälkeen maksettavaksi erääntyvät korot sanotuista veloista;

b) myyjän jo maksuunpantujen ja västedes maksuunpantavien verojen suorittamisesta, sikäli kuin ne lankeavat maksettaviksi luovutushetken jälkeen;

c) myyjän sitoumuksista ennen luovutuspäivää myytyjen tai luovu-

tettujen matkalippujen tai vapaisiin matkoihin oikeuttavien muiden todistusten perusteella;

d) myyjän tekemistä vakuutusopimuksista johtuvista sitoumuksista vakuutuslaitoksille ja sotavahinkoyhdistyksille ja sanotun ajankohdan jälkeen erääntyvistä vakuutusmaksuista niin kauan kun vakuutusopimukset ovat voimassa;

e) myyjän oikeudenkäynneistä johtuvista vielä maksamatta olevista kustannuksista samoin kuin kustannuksista vireillä olevien tai vireille pantavien oikeudenkäyntien tai muiden oikeusasioiden hoitamisesta ja loppuunsaattamisesta;

f) myyjän henkilökunnan huoltokonttorin sitoumuksista ja menoista; ja

g) myyjän tekemien kauppa-, vuokra- ja hankintasopimusten nojalla.

10) Ostaja ottaa vastatakseen myyjän harjoittamassa liikenteessä tapahtuneiden ja tapahtuvien onnettomuuksien ja vahinkojen korvauksista.

11) Myyjä sitoutuu kokonaisuudessaan suorittamaan sille maksuunpannun II sotalainan.

12) Ostaja sitoutuu ottamaan palvelukseensa myyjän palveluksessa olevan henkilökunnan ja myöntämään sille luovutushetkellä voimassaolevat oikeudet ja edut. Myyjä vastaa palkkamenoista, mikäli ne kohdistuvat aikaan ennen tammikuun 1 päivää 1945.

13) Ostaja ottaa tammikuun 1 päivästä 1945 alkaen vastatakseen myyjän ennen luovutushetkeä myöntämistä eläkkeistä ja vastedes luovutushetkellä voimassaolevien työsopimusten perusteella määrättävistä eläkkeistä.

14) Myyjä on velvollinen luovutushetkeen asti huolehtimaan myydyin omaisuuden asianmukaisesta hoidosta ja omalla kustannuksellaan teettämään kaikki tarpeelliset korjaustyöt samassa laajuudessa kuin tähänkin asti.

15) Myyjä sitoutuu ryhtymään pikaisesti toimenpiteisiin myyjäyhtiön purkamiseksi ja omaisuuden jakamiseksi.

Tästä sopimuksesta on tehty kaksi yhtäpitävää kappaletta, jotka sekä ostaja että myyjä ovat hyväksyneet ja allekirjoittaneet.

180. Helsingin kaupungin liikennelaitoksen lautakunnan johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 13 p:nä 1944.

1 §. Helsingin kaupungin liikennelaitosta johtaa kaupungin liikennelaitoksen lautakunta.

2 §. Lautakunnan tehtävänä on:

1) valvoa liikennelaitoksen toimintaa ja taloutta sekä sen kassan hoitoa;

2) valvoa liikennelaitokselle kuuluvien maa-alueiden, rakennusten, ratojen, vaunustojen, laitteiden ja kalustojen hoitoa;

3) huolehtia liikennelaitoksen hoidettavaksi uskotun matkustaja- ja tavara liikenteen järjestämisestä ja ylläpitämisestä sekä muusta sille uskottusta toiminnasta;

4) tehdä kaupunginvaltuustolle esityksiä vakinaisesti liikennöidyillä linjoilla perittävistä matkustajien ajomaksuista ja tavarankuljetushinnoittelusta;

5) tehdä kaupungin viranomaisille muitakin tarpeelliseksi katsomiaan esityksiä alaansa kuuluvista seikoista sekä antaa näiden pyytämiä toimintaansa koskevia lausuntoja ja tietoja;

6) edustaa kaupunkia toiminta-alaansa koskevissa asioissa niinhyvin tuomioistuimissa kuin muissa virastoissa ja valvoa sen oikeutta näissä asioissa;

7) laatia asianomaisille valtion viranomaisille jätettäviä lautakunnan toiminta-alaan kuuluvia, lakeihin ja asetuksiin perustuvia esityksiä ja anomuksia sekä antaa lausuntoja ja tietoja;

8) huolehtia liikennelaitoksen toimien täyttämisestä laitoksen johtosäännön määräysten mukaisesti;

9) antaa tarpeelliset määräykset liikennelaitoksen viranhaltijain tehtävistä sekä laatia ja kaupunginvaltuuston hyväksyttäväksi toimittaa ehdotus toimitusjohtajan johtosäännöksi;

10) talousarvioehdotuksen laadinnan sekä kassanhoidon ja tilienpidon suhteen noudattaa, mitä kaupunginvaltuusto siitä määrää; sekä

11) vuosittain ennen huhtikuun loppua antaa kaupunginhallitukselle kertomus omasta ja alaistensa hallintoelimien toiminnasta lähinnä edellisenä vuonna.

3 §. Sen lisäksi mitä lautakunnan tehtävistä edellä on määrätty, on lautakunnalla oikeus harkintansa mukaan ja lopullisesti ratkaista seuraavat asiat:

1) myöntää ilman oikeudenkäyntiä korvaukset liikenteessä sattuneista vahingoista enintään 5,000 markkaan asti ja valtuuttaa toimitusjohtajan hyväksymään samantapaisia korvauksia lautakunnan päättämän määrän puitteissa;

2) päättää, missä määrin liikennehenkilökunta on velvollinen laitokselle korvaamaan liikenteessä aiheuttamansa vahingot ja valtuuttaa toimitusjohtajan ratkaisemaan samantapaiset asiat lautakunnan päättämän määrän puitteissa;

3) päättää vanhentuneen tai tarpeettomaksi käyneen liikkuvan ja muun kaluston rahaksi muuttamisesta;

4) myöntää ajomaksujen alennuksia koululaisille, sokeille, raajarikoisille, invalideille, nuorisolle viljelystöissä y. m. näihin verrattaville ryhmille ja päättää alennuslippujen käyttötavasta;

5) myöntää liikennelinjoilla vapaisiin matkoihin oikeuttavia lippuja;

6) määrätä ajomaksut tilapäisesti järjestettävässä liikenteessä;

7) vahvistaa hinnoittelut laitoksen vaunujen vuokraamisesta tilapäiskäyttöä varten, pakettien ja sanomalehtien kuljetuksesta henkilövaunuissa, samoin kuin muita hinnoitteluja ja maksuja, joista tässä johtosäännössä ei ole toisin määrätty; sekä

8) lautakunnan päätettävät nimitysasiat.

4 §. Lautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja kahdeksan jäsentä, jotka kaupunginvaltuusto valitsee kalenterivuodeksi kerrallaan. Lautakunnan puheenjohtajan valitsee kaupunginvaltuusto, kun sitävastoin varapuheenjohtajan lautakunta valitsee itse keskuudestaan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valittakoon hänen tilalleen toinen henkilö toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

5 §. Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen ollessa estyneenä, varapuheenjohtajan kutsusta. Jos sekä puheenjohtaja että varapuheenjohtaja ovat estyneinä ottamasta osaa kokoukseen, valitsee hallitus keskuudestaan tilapäisen puheenjohtajan.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään viisi jäsentä on läsnä ja ottaa osaa päätöksen tekoon.

Päätökset tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä; äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni. Vaaleissa äänten mennessä tasan ratkaisee arpa.

6 §. Lautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon on merkittävä läsnä olevat jäsenet, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset.

Lautakunnan sihteerinä toimii liikennelaitoksen asiamies, ellei hallitus päättä ottaa tähän tehtävään valitsemaansa muuta henkilöä.

Pyöytäkirja tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla.

Lautakunnan lähettämät kirjelmät allekirjoittaa puheenjohtaja tai, hänen ollessa estyneenä, varapuheenjohtaja, ja varmentaa sihteeri.

7 §. Lautakunnan alaisena toimivan liikennelaitoksen johtosäännön kaupunginvaltuusto vahvistaa.

Liikennelaitoksella on oma kassa- ja tilivirasto.

181. Laki köyhäinhoidollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa.

Annettu joulukuun 22 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 1008)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 126)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Suomen kansalainen, jolla viimeksi ennen 12 päivää maaliskuuta 1940 on ollut köyhäinhoidollinen kotipaikkaoikeus Suomen tasavallan ja Sosialististen neuvostotasavaltain liiton välillä sanottuna päivänä allekirjoitetun rauhansopimuksen mukaan Neuvostotasavaltain liitolle luovutetulla tai vuokratulla alueella kokonaan sijaitsevassa kunnassa, ei vuosien 1941, 1942, 1943, 1944 ja 1945 henkikirjoituksen perusteella saa kotipaikkaoikeutta.

Vuosien 1944 ja 1945 henkikirjoituksen perusteella ei köyhäinhoidollista kotipaikkaoikeutta myöskään saa Suomen kansalainen, jolla viimeksi

ennen 19 päivänä syyskuuta 1944 tehtyä välirauhansopimusta on ollut kotipaikkaoikeus Petsamon kunnassa.

2 §. Milloin Suomen kansalaisella on köyhäinhoidollinen kotipaikkaoikeus kunnassa, josta osa sijaitsee 1 §:n 1 momentissa mainitulla alueella, ei vuosien 1940, 1941, 1942, 1943, 1944 ja 1945 henkikirjoitus ole uuden kotipaikkaoikeuden saamisen perusteena, jos hänet on sellaiselta alueelta henkikirjoitettu siinä aikaisemmassa henkikirjoituksessa, jonka perusteella hänellä on kotipaikkaoikeus.

Sama olkoon voimassa vuosien 1944 ja 1945 henkikirjoituksen vaikutuksesta, milloin Suomen kansalaisella on köyhäinhoidollinen kotipaikkaoikeus kunnassa, josta osa sijaitsee syyskuun 19 päivänä 1944 tehdyssä välirauhansopimuksessa tarkoitettulla Porkkalan alueella, jos hänet on siltä alueelta henkikirjoitettu siinä aikaisemmassa henkikirjoituksessa, jonka perusteella hänellä on kotipaikkaoikeus.

3 §. Vaimoon nähden, joka on maaliskuun 12 päivän 1940 jälkeen vihitty 1 §:n 1 momentissa tarkoitettun henkilön kanssa tai syyskuun 19 päivän 1944 jälkeen 1 §:n 2 momentissa tarkoitettun henkilön kanssa, on voimassa, mitä hänen miehensä kotipaikkaoikeudesta on säädetty.

Sama olkoon laki alaikäisestä lapsesta, jonka kotipaikkaoikeus köyhäinhoitolain mukaan on 1 momentissa tarkoitettun vaimon kotipaikkaoikeudesta riippuvainen.

4 §. Köyhäinhoidollinen kotipaikkakunta tai muu kunta saa valtiolta korvauksen köyhäinhoitolain 1 §:n 1 momentin mukaisesta köyhäinhoidosta, jota se on antanut tämän lain 1 §:n 1 momentissa tarkoitettulle henkilölle maaliskuun 12 päivän 1940 jälkeen, mutta ennen vuoden 1946 päättymistä, tai 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulle henkilölle syyskuun 19 päivän 1944 jälkeen, mutta ennen vuoden 1946 loppua.

5 §. Köyhäinhoidollinen kotipaikkakunta, josta osa sijaitsee luovutetulla tai vuokratulla alueella tai on sijainnut vuokrattuna olleella Hangon alueella, saa valtion varoista korvauksen myös antamastaan tai toiselle kunnalle korvaamastaan, köyhäinhoitolain 1 §:n 1 momentin mukaisesta köyhäinhoidosta, jota on annettu tämän lain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettulle henkilölle maaliskuun 12 päivän 1940 jälkeen, mutta ennen vuoden 1946 päättymistä, tai 2 §:n 2 momentissa tarkoitettulle henkilölle syyskuun 19 päivän 1944 jälkeen, mutta ennen vuoden 1946 loppua.

6 §. Mitä 4 ja 5 §:ssä on säädetty, on voimassa myös muiden sellaisten menojen ja kustannusten korvaamiseen nähden, jotka laki säättää korvattaviksi niinkuin köyhäinhoidon kustannukset.

7 §. Tässä laissa tarkoitettua korvausta maksetaan valtion varoista ainoastaan, jollei kustannuksia voida saada siltä elatusvelvolliselta, joka köyhäinhoitolain mukaan on velvollinen ne korvaamaan.

8 §. Huoltolautakunta, joka tahtoo saada valtiolta 4 ja 5 §:ssä mainittua korvausta, hakekoon sitä köyhäinhoitolain 50 §:ssä säädettyssä järjestyksessä kultakin kalenterivuodelta.

N:o 181 (jatk.)

9 §. Mikäli tässä laissa ei ole toisin säädetty, noudatettakoon siinä tarkoitettuihin henkilöihin nähden köyhäinhoitolain säännöksiä.

10 §. Tällä lailla kumotaan köyhäinhoidollisesta kotipaikkaoikeudesta eräissä tapauksissa 31 päivänä joulukuuta 1940 annettu laki.

182. Asetus perimiskuitista.

Annettu joulukuun 21 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 1071)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1927 : 64)

Valtiovarainministerin esittelystä säädetään:

1 §. Jokaisesta rahansuorituksesta, minkä yleinen ulosotto- ja täytäntöönpanoviranomainen, kunnallista ulosottoviranomaista lukuunottamatta, tuomioiden ja päätösten täytäntöönpanossa sekä verojen ja maksujen pakkoperinnässä vastaanottaa yleisöltä, on maksajalle tai sille, jota täytäntöönpano koskee, annettava lunastuksesta tässä asetuksessa säädetty perimiskuitti. Muunlainen kuitti ei ole valtiota sitova.

Mikäli kunnassa on otettu veroja ja maksuja pakkotoimin perittäessä annettavasta kuitista 14 päivänä lokakuuta 1927 annetun asetuksen mukainen, kunnallisviranomaisten vahvistamalla tarkastusleimalla varustettu perimiskuitti käytäntöön myös 1 momentissa mainittujen tuomioiden ja päätösten täytäntöönpanossa tai valtion verojen ja maksujen pakkoperinnässä, saadaan sellaista kuittia edelleenkin käyttää ja on siitä voimassa, mitä 1 momentissa tarkoitettua perimiskuitista on säädetty.

2 §. Perimiskuitti on laadittava lehtiöksi nidotulle, numeroidulle kaavakkeelle siten, että samalla kirjoituksella saadaan kuitista kolme samalla järjestysnumerolla varustettua kappaletta, joista yksi kappale annetaan maksajalle, toinen liitetään tilitykseen ja kolmas jätetään lehtiön kantaan.

3 §. Jos rahamäärä, josta perimiskuitti on annettava, saapuu viranomaiselle postitse, on maksajalle tuleva kappale viipymättä ja viimeistään viikon kuluessa paljkiotta toimitettava virkakirjeessä maksajalle.

4 §. Perimiskuitit toimittaa omalla vastuullaan toimiville ulosotto- ja täytäntöönpanoviranomaisille tilauksesta lääninhallitus.

5 §. Perimiskuitin kaavan vahvistaa ja sen käyttöohjeet sekä muut tarkemmat määräykset asiassa antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

6 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1945.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1944.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO.

N:o 14.

Sisällys: 183. Helsingin makasiiniosakeyhtiön omaisuuden hankkimista kaupungille koskeva kauppasopimus, s. 225. — 184. Helsingin kaupungin yleisen talletusmakasiinin ohjesääntö, s. 227. — 185. Helsingin kaupungin satamalaitekunnan johtosäännön muutos, s. 233. — 186. Helsingin kaupungin yleisen talletusmakasiinin järjestyssääntö, s. 234. — 187. Laiturihuollon yleiset määräykset, s. 234. — 188. Yleisen talletusmakasiinin ja laiturihuollon taksat, s. 235. — 189. Laki pienasuntolainoista, s. 235. — 190. Pienasuntolainojen myöntäminen, s. 236. — 191. Laki kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin sodan aikana annettavasta valtionavusta annettun lain soveltamisajan pitentämisestä, s. 239. — 192. Laki työväenopistojen valtionavustuksen maksattamisesta työkaudelta 1944—1945, s. 239. — 193. Asetus työvoima-asiain piiri- ja paikallishallinnosta annetun asetuksen voimassaolon jatkamisesta, s. 239. — 194. Työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa eräiden työsuhteiden lopettamisesta annetun päätöksen voimassaoloajan jatkaminen, s. 240. — 195. Helsingin kaupungin kunnalliskodin järjestyssäännön muutos, s. 240. — 196. Palkkion suorittaminen huoneenvuokralautakuntien jäsenille, s. 240.

183. Helsingin makasiiniosakeyhtiön omaisuuden hankkimista kaupungille koskeva kauppasopimus.

Helsingin makasiiniosakeyhtiön ja Helsingin kaupungin allekirjoittama joulukuun 28 p:nä 1944.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä joulukuun 13 p:nä 1944)

Allekirjoittaneet Helsingin makasiiniosakeyhtiö, alempana kutsuttu »myyjä», ja Helsingin kaupunki, alempana kutsuttu »ostaja», ovat tänään keskenään tehneet seuraavan kauppasopimuksen:

1) Myyjä myy ja luovuttaa ostajalle kaiken kiinteän ja irtaimen omaisuutensa, olkoonpa se minkä nimistä ja mitä laatua tahansa.

2) Luovutus tapahtuu joulukuun 28 päivänä 1944 kello 24 sellaisena kuin myyjän omaisuus on sanottuna ajankohtana.

3) Myyjä sitoutuu ostajalle antamaan eri luovutuskirjat tähän kaupan sisältäytyvästä kiinteästä omaisuudesta ja siihen sisältyvistä arvopapereista ja moottoriajoneuvoista. Niissä tapauksissa, joissa luovutuksesta on suoritettava leimavero, suorittaa sen ostaja.

4) Myyjä sitoutuu hoitamaan harjoittamaansa varastoimis- ja laiturihuolto liikettä sen nykyisessä laajuudessa siihen asti, kunnes se siirretään ostajalle.

5) Myyjä ja ostaja toteavat, että kaupunginvaltuuston päätöksellä toukokuun 31 päivältä 1944 myönnetty Länsisataman toimilupa joulukuun 31 päivään 1945 asti lakkaa olemasta voimassa, samoin kaupunginvaltuuston päätöksillä huhtikuun 4 päivältä 1911 ja toukokuun 30 päivältä

1911 myönnetty vuokraoikeus Katajanokan kortteliin n:o 187, kaupunginvaltuuston päätöksellä huhtikuun 13 päivältä 1921 myönnetty vuokraoikeus Länsisatamassa I-makasiinin tonttiin, kaupunginvaltuuston päätöksellä maaliskuun 27 päivältä 1935 myönnetty vuokraoikeus Länsisatamassa H-makasiinin tonttiin ja kaupunginvaltuuston päätöksellä lokakuun 5 päivältä 1938 myönnetty vuokraoikeus K-makasiinin tonttiin, kaikki luovutushetkestä lukien.

6) Myyjä siirtää ostajalle kaikki eri vakuutus-, vuokra-, kauppa- tai muiden sopimusten perusteella kuuluvat oikeutensa ja ottaa ostaja toiselta puolen luovutuspäivästä lukien vastatakseen kolmannelle henkilölle mainituista sopimuksista johtuvista oikeuksista.

7) Kauppahinta on kaksikymmentäneljä miljoonaa (24,000,000) markkaa ja lankeaa maksettavaksi joulukuun 28 päivänä 1944.

8) Ostaja ottaa luovutushetkestä alkaen vastatakseen kaikista myyjän sitoumuksista, olkootpa minkä nimisiä tai laatuksia tahansa, kuten:

a) myyjän tunnetuista ja tuntemattomista veloista sen suuruusina kuin ne ovat luovutushetkellä ja sitoutuu suorittamaan mainitun ajankohdan jälkeen maksettavaksi erääntyneet korot sanotuista veloista;

b) myyjän jo maksuunpantujen tai vastedes maksuunpantavien verojen suorittamisesta, sikäli kuin ne lankevat maksettavaksi luovutushetken jälkeen;

c) myyjän tekemistä vakuutus sopimuksista johtuvista sitoumuksista vakuutuslaitoksille ja sotavakuutusyhdistyksille ja sanotun ajankohdan jälkeen erääntyvistä vakuutusmaksuista niin kauan kun vakuutus sopimukset ovat voimassa;

d) myyjän oikeudenkäynneistä johtuvista vielä maksamattomista kustannuksista samoin kuin kustannuksista vireillä olevien tai vireille pantavien oikeudenkäyntien tai muiden oikeusasioiden hoitamisesta ja loppuunsaattamisesta;

e) myyjän henkilökunnan huoltokonttorin sitoumuksista ja menoista; ja

f) myyjän tekemien kauppa-, vuokra-, vartiointi- ja hankintasopimusten nojalla.

9) Ostaja ottaa vastatakseen myyjän harjoittamassa liiketoiminnassa tapahtuneiden tai tapahtuvien onnettomuuksien ja vahinkojen korvauksista.

10) Myyjä sitoutuu kokonaisuudessaan suorittamaan sille maksuunpannun II sotalainan.

11) Ostaja ottaa tammikuun 1 päivästä 1945 alkaen vastatakseen myyjän ennen luovutushetkeä myöntämistä eläkkeistä ja vastedes luovutushetkellä voimassa olevien työsopimusten perusteella määrättävistä eläkkeistä.

12) Ostaja sitoutuu ottamaan palvelukseensa myyjän palveluksessa olevan henkilökunnan ja myöntämään sille luovutushetkellä voimassa olevat oikeudet ja edut. Myyjä vastaa palkkamenoista, mikäli ne kohdistuvat aikaan ennen tammikuun 1 päivää 1945.

13) Myyjä on velvollinen luovutushetken asti huolehtimaan myydyin omaisuuden asianmukaisesta hoidosta ja omalla kustannuksellaan teettämään kaikki tarpeelliset korjaustyöt samassa laajuudessa kuin tähänkin asti.

14) Myyjä sitoutuu ryhtymään pikaisesti toimenpiteisiin myyjäyhtiön purkamiseksi ja omaisuuden jakamiseksi.

Tätä sopimusta on tehty kaksi samanlaista kappaletta, jotka sekä ostaja että myyjä ovat hyväksyneet ja allekirjoittaneet.

184. Helsingin kaupungin yleisen talletusmakasiinin ohjesääntö.

Valtionenvoston vahvistama joulukuun 21 p:nä 1944.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä joulukuun 13 p:nä 1944)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 772 ja 778)

Helsingin kaupungille on myönnetty lupa perustaa sanottuun kaupunkiin yleinen talletusmakasiini, jolla on oikeus antaa sellaisia talletustodistuksia ja warrantteja kuin syyskuun 30 p:nä 1892 annetussa asetuksessa on säädetty. *Kauppa- ja teollisuusmin. päätös joulukuun 21 p:nä 1944.*

I. Yleisiä määräyksiä.

1 §. Helsingin kaupungin satamalautakunnan alaiseen yleiseen talletusmakasiiniin otetaan tullattuja ja tullaamattomia koti- ja ulkomaisia tavaroita säilytettäväksi, noudattaen syyskuun 30 päivänä 1892 annettua asetusta yleisistä talletusmakasiineista, joilla on oikeus antaa warrantteja, toukokuun 25 päivänä 1893 annettua julistusta, joka sisältää lähempiä määräyksiä yleisistä talletusmakasiineista, joilla on oikeus antaa warrantteja, sekä syyskuun 8 päivänä 1939 annettua tullilakia ja samana päivänä annettua tullisääntöä kuin myöskin muita voimassa olevia tahi vastedes annettavia, yleisiä talletusmakasiineja koskevia asetuksia sekä myöskin tätä ohjesääntöä. Talletusmakasiini sijaitsee Helsingin kaupungissa.

2 §. Jos tavaranomistaja tavarain säilyttämistä varten tahtoo itsellensä vuokrata erityisen säilytysalan makasiinissa tahi avoimen paikan sen alueella, luovutetaan ala tai paikka tilan mukaan, ei kuitenkaan tavaroita varten, jotka ovat tulenarkoja tahi terveydelle vaarallisia tahi jotka voivat vahingoittaa makasiinia taiikka viereisissä huoneistoissa olevia tavaroita.

Vuokraehdot määrää satamalautakunta. Syyskuun 30 päivänä 1892 annetussa asetuksessa sekä tässä ohjesäännössä olevat säännökset eivät koske sellaisia säilytystiloja ja -paikkoja.

3 §. Tavaranomistajan pyynnöstä toimittaa talletusmakasiini sitaipaisi seuraavia tehtäviä:

1) makasiiniin tulevaksi määrättyjen ja sieltä menevien tavarain purkausta ja lastausta;

2) tavarain kuljetusta rautatieasemalta ja -asemalle sekä lastauspaikalta ja -paikalle;

N:o 184 (jatk.)

3) tavarain lajittelemista, kuivaamista, uudestaan pakkausta ja punnitsemista;

4) makasiiniin tulevien tavaroiden tullausta;

5) tavarain vakuuttamista tulenvaaralta y. m.;

6) talletettujen tavarain myymistä julkisella huutokaupalla; sekä

7) laitoksesta menevien tavarain huolintaa talletusmakasiini toimittaa myöskin, milloin tavaranomistaja sen siihen asianmukaisesti valtuuttaa sekä niiden tullaamattomien ulkomaisten tavarain ilmoittamisen tullikamariin, jotka ovat makasiiniin otetut voimassa olevien tullilain ja tullisäännön määräysten mukaisesti.

4 §. Kaikki talletusmakasiiniin otettuja tavaroita koskevat työt on ainoastaan talletusmakasiinin omien virka- ja työmiesten tehtävä, ellei se erinäisissä tapauksissa myönnä poikkeusta. Kuitenkin on tavarain talteenpanija oikeutettu itse huolehtimaan tavarain kuljetuksesta makasiiniin ja makasiinista sekä 14 §:n määräyksen mukaisesti toimittamaan katsastuksen ja ottamaan näytteitä.

5 §. Maksut tavarain talteenpanosta sekä muista laitoksen toimittamista tehtävistä veloitetaan asianmukaisesti vahvistetun taksan mukaan.

Tavarasta, jota taksassa ei ole mainittu, lasketaan maksut harkinnan mukaan sekä verraten siihen taksaan, joka on voimassa lähinnä samanlaisesta tavaralajista.

6 §. Jokaisen, joka tahtoo tallettaa tavaraa talletusmakasiiniin tai muuten antaa sille jonkun tehtävän, on jätettävä kirjallinen ilmoitus siitä talletusmakasiinille. Tällöin on tavara tarkoin merkittävä ilmoittamalla sen laatu, lukumäärä, merkki ja bruttopaino tai mitta sekä asia muutoin selvästi ilmoitettava.

Ilmoituskirjan tulee olla päivätty sekä varustettu toimenantajan allekirjoituksella ja osoitteella, ollen ilmoituskirjaan myöskin oheenliitettävä tarpeelliset asiakirjat, kuten rahtikirja y. m.

Tavarain sisäänpanosta ja ulosottamisesta ilmoitetaan talletus- tai ulosottokirjalla, joita varten saadaan kaavakkeita maksutta talletusmakasiiniin ja satamalaitoksen varastoimis- ja laiturihuolto-osastojen toimipaikoista.

Talletusmakasiinin harkinnasta riippuu, toimitetaanko tehtävät, jotka ovat toisella tavalla ilmoitetut kuin yllä on mainittu, ollen toimenantajan joka tapauksessa kärsittävä mahdollisesta väärinkäsityksestä aiheutuvat vahingot.

7 §. Talletusmakasiini on oikeutettu, ennenkuin pyydettyihin toimiin ryhdytään, vaatimaan maksujen ja toimista aiheutuvien kustannusten talteenpanoa, ellei se katso jo talletettua tavaraa riittäväksi vakuudeksi.

II. Tavarain talteenpanosta ja niiden säilyttämisestä.

8 §. Tavaraa, joka on tulenarka tai terveydelle vaarallinen tahi jonka talletusmakasiini katsoo voivan vahingoittaa varastohuoneita tai toisia tavaroita, ei se ota säilyttääkseen. Jos tavara muuten painoon, ko-

koon tahi muihin ominaisuuksiinsa nähden on sitä laatua, ettei sitä talletusmakasiinin harkinnan mukaan voida sopivasti makasiinissa säilyttää, on sillä oikeus kieltäytyä sitä vastaanottamasta.

9 §. Jos joku haluaa tallettaa laitoksen huostaan viljaa tai suolaa, voi laitos pidättää itselleen oikeuden antaa takaisin joko talteenpantu tavara tahi toinen yhtä hyvä tavara.

Milloin tavara sellaisella ehdolla talletetaan, on siitä näyte otettava tavarantallettämisen läsnäollessa tahi, ellei hän eikä hänen asiamiehensä ole saapuvilla, julkisen notaarin ollessa läsnä, ollen tämä näyte sopivassa päällyksessä mainitun läsnäolijan ja satamalautakunnan sinitillä varustettuna talletusmakasiiniin säilytettävä.

10 §. Tavaroiden tullessa talletusmakasiiniin ilman että suostumusta niiden tallettamiseen on hankittu, on talletusmakasiini, milloin se ei katso voivansa ottaa niitä vastaan, oikeutettu joko omistajan laskuun ja vastuulla lähettämään tavarantakaisin jälkivaatimuksella tai muuten saattamaan sen omistajan hallintaan taikka myöskin, tavarantollessa nopeasti pilaantuvaa, myymään sen; kuitenkin on, ennenkuin myyminen toimitetaan, tavarantomistajaa, milloin se voidaan tehdä, kehoitettava ottamaan pois tavara.

Yllämainittu koskee myöskin ilmoitettua ja vastaanotettavaksi hyväksyttyä tavaraa, jos se saapuessaan on pahentuneessa tilassa tai sen päällyksin puutteellinen, ettei laitos katso tavaraa voitavan ottaa säilytettäväksi.

Jos tavara on ulkomaista ja tullaamatonta, on asianomaisella tulliviranomaisella oikeus määrätä tavarasta.

11 §. Ellei ilmoitettu tavara saavu neljäntoista päivän kuluessa siitä päivästä lukien, jolloin talteenpano-oikeus on myönnetty, tai ellei saapunutta tavaraa katsota voitavan vastaanottaa, katsotaan talteenpano-oikeus menetetyksi, ollen se, joka ilmoituksen on tehnyt, velvollinen suorittamaan yhden kuukauden maksun tavarasta.

12 §. Jos talletusmakasiini katsoo olevan aihetta otaksua, että talteenpantavaksi ilmoitetun kollin sisällystä ei ole oikein ilmoitettu, on laitos oikeutettu avaamaan ja tutkimaan kollin; kuitenkin vastaa talletusmakasiini, jos ilmoitus on oikea, kaikesta vahingosta, joka avaamisesta on aiheutunut.

Jos aihetta siihen katsotaan olevan, on ilmoitettu tavara myös punnittava ja punnitusmaksu pantava talteenpanijan maksettavaksi, milloin hänen ilmoituksensa tavarantpainosta havaitaan vääräksi.

Ellei syytä ole ollut yllämainitulla tavalla tarkastaa tavarantlaatua tai painoa eikä talteenpanija itse ole pyytänyt punnitsemista, hyväksytään tavarantlaji ja paino talteenpanijan ilmoituksen mukaan.

Talteenpanija on yksin vastuunalainen kaikesta vahingosta, joka voi johtua hänen tavarantasta antamistaan mahdollisesti vääristä ilmoituksista.

Vilpittömässä mielessä olevalle sivulliselle henkilölle talletusmakasiini on kuitenkin vastuunalainen siitä, mitä talletustodistuksessa ja warran-

tissa on ilmoitettu, ellei todistuksissa ole mainittu, että merkintä perustuu talteenpanijan ilmoitukseen.

13 §. Senjälkeen kun tavara on makasiiniin otettu, annetaan talteenpanijalle tämän pyynnöstä joko yksinkertainen kuitti (vastaanottotodistus) taikka vahvistetun kaavan mukainen talletustodistus warrantteineen. Jos se, joka yksinkertaista kuittia vastaan on talteenpannut tavaraa, tahtoo sittemmin saada sille talletustodistuksen warrantteineen, annetaan tämä 10 markan maksusta.

14 §. Jokainen, jolla on talletusmakasiinin huostaan talteenpantua tavaraa, on oikeutettu niinä aikoina, jolloin makasiini on avoinna, ilmoittamaan siitä asianomaiseen toimipaikkaan, tarkastamaan tavaransa ja ottamaan siitä näytteitä.

Jos tavara on vastaanotettu ehdolla, että talletusmakasiini antaa takaisin joko talteenpannun tavarahan tai toisen yhtä hyvän, kohdistuu tarkastusoikeus ainoastaan makasiinissa olevaan näytteeseen.

Näytteen ottaminen tavarasta, jolle talletustodistus ja warrantti on annettu, voi tapahtua ainoastaan poistamalla otettu määrä sekä talletustodistuksesta että warrantista, ellei näyte ole niin vähäinen, ettei se vaikuta talteenpannun tavarahan arvoon.

Joka tahtoo ottaa näytteen, antakoon ulosottokirjan talletusmakasiinille, kuten muutakin ulosotettaessa.

15 §. Tavara, joka on talletusmakasiiniin pantu, voidaan, jos omistaja niin haluaa, sittemmin jakaa pienempiin määriin, ellei tavaraa ole vastaanotettu ehdolla, että talletusmakasiini antaa takaisin joko talteenpannun tavarahan tai toisen yhtä hyvän; kuitenkin ovat, jos talletustodistus ja siihen kuuluva warrantti ovat annetut, nämä kuitattuina makasiiniin palautettavat vaihdettaviksi uusiin, näistä erityisistä määristä annettuihin todistuksiin. Jos tavara on vastaanotettu äskenmainitulla ehdolla, voi jakaminen tapahtua siten, että talletustodistus ja warrantti yllämainitulla tavalla vaihdetaan uusiin, talteenpannun tavarahan eri osille annettuihin todistuksiin. Jokaisesta uudesta talletustodistuksesta warrantteineen suoritetaan 10 markan maksu.

Annettu talletustodistus warrantteineen voidaan pyynnöstä ja yllämainittua maksua vastaan vaihtaa uuteen, joko alkuperäiselle tai osittaisen ulosottamisen jälkeen jääneelle määrälle annettuun todistukseen.

Talletusmakasiini on oikeutettu päiväämään uudet todistukset samalle päivälle kuin aikaisemmat.

16 §. Tullaamattoman ulkomaisen tavarahan tarkastaminen ja jakaminen sekä siitä näytteen ottaminen tapahtuu asianomaisen tulliviranomaisen valvonnassa, kuten siitä erittäin on säädetty.

17 §. Talletusmakasiini on oikeutettu, harkitessaan sen tarpeelliseksi, tavarahanomistajan kustannuksella huolehtimaan saapuneen tai talteenpannun tavarahan päällyksen parantamisesta sekä myös ryhtymään muihin toimenpiteisiin tavarahan säilyttämiseksi.

Tällaisten toimenpiteitten tarpeellisuudesta on kuitenkin tavaran talteenpanijalle, milloin mahdollista, edeltäpäin ilmoitettava.

18 §. Talteenpannusta tavarasta lasketaan maksut kuukausittain sen päivän alusta, josta alkaen talteenpano-oikeus on varattu, sen päivän loppuun, jolloin talteenpanija ottaa tavaran ulos, ollen osa kuukaudesta pidettävä kokonaisena kuukautena. Jos tavara otetaan ulos alkavan uuden kuukauden edellisellä puoliskolla, lasketaan siltä kuukaudelta ainoastaan puoli maksua, vaikkakin tavara sinä aikana olisi siirtynyt uudelle omistajalle.

Maksut ovat, kun talletusmakasiini sitä vaatii, kuukausittain viipymättä maksettavat. Sellainen vaatimus tehdään lähettämällä lasku joko kirjattussa kirjeessä tai muulla todistettavalla tavalla.

III. Palovakuutuksesta.

19 §. Jos tavaranomistaja tahtoo jättää talletusmakasiinin toimeksi huolehtia sen huostaan talletetun tai talletettavan tavaran vakuuttamisesta, tehköön siitä talletusmakasiinille kirjallisen pyynnön sekä ilmoittakoon vakuutusarvon ja -ajan. Talletusmakasiini ei kuitenkaan ota toimittaakseen lyhyempiäaikaista kuin kolmen kuukauden vakuutusta.

Talletusmakasiini tekee vakuutuksen omassa nimessään ja on oikeutettu sopimaan vakuutuslaitoksen kanssa vakuutusehdoista sekä tapahtuneen vahingon johdosta käyttämään tavaranomistajan puhevaltaa ja myöskin tekemään vapaaehtoisen sopimuksen vakuutuslaitoksen ja muiden vahinkoa kärsineiden kanssa.

Vahingosta, joka voi syntyä vakuutuslaitoksen puuttuvan maksukykyisyyden kautta, ei talletusmakasiini ota vastatakseen.

IV. Talletetun tavaran luovutuksesta ja panttaamisesta.

20 §. Jos joku toiselle luovuttaa sellaisen talletusmakasiinin huostaan talletetun tavaran, josta talletustodistusta warrantteineen ei ole annettu, ilmoittakoon sekä entinen että uusi omistaja luovutuksesta laitokselle, minkä jälkeen tavara siirretään uuden omistajan nimelle.

Milloin tavara, josta talletustodistusta warrantteineen ei ole annettu, pantataan velasta, ilmoittakoon sekä tavaranomistaja että pantinhaltija tehdystä sopimuksesta kirjallisesti talletusmakasiinille. Kun sellainen ilmoitus on tehty, pitää laitos talletetun tavaran huostassaan pantinhaltijan sijaisena eikä siis anna tavaraa ilman tämän suostumusta. Talletusmakasiini antaa äskenmainitusta sitoumuksestaan kirjallisen todistuksen pantinhaltijalle.

Tavaran, josta on annettu talletustodistus ja siihen kuuluva warrantti, luovutuksesta ja panttauksesta säädetään syyskuun 30 päivänä 1892 annetussa asetuksessa.

Talletustodistuksen tahi pantatun warrantin luovutus on, jos todistuksen haltija ilmoittaa luovutuksesta talletusmakasiinille, merkittävä talletusmakasiinin rekisterikirjaan.

V. Tavarán ulosottamisesta.

21 §. Talletetun tavarán omistaja on oikeutettu ulosottamaan tavarán yhdellä kertaa tai erillisissä osissa. Jos tavara säilytetään säkeissä, koreissa, astioissa tai muissa sellaisissa, voidaan sitä osittaisesti ulosottaa ainoastaan kollittain.

Ennenkuin ulosottaminen tapahtuu, ovat, milloin talletusmakasiini sitä vaatii, maksut ulosotettavasta tavarasta suoritettavat.

22 §. Jos tavarasta on annettu talletustodistus warrantteineen, ovat koko tavaramäärän lossaamista varten molemmat todistukset jätettävät kuitattuina talletusmakasiinille.

Milloin ainoastaan osa tavarasta ulosotetaan, antakoon talletustodistuksen haltija ulosottokirjan, ollen samalla talletustodistus ja warrantti näytettävät ja merkittäköön talletusmakasiini niihin ulosotetun määrän.

Ulosottojen helpottamiseksi voidaan talletustodistus ja siihen kuuluva warrantti tallettaa talletusmakasiinin huostaan todistusta vastaan.

Missä tapauksessa ja millä ehdoilla tavaraa saadaan ulosottaa, vaikka warranttia ei ole saatavilla, säädetään syyskuun 30 päivänä 1892 annetun asetuksen 19 §:ssä.

23 §. Ellei talletetusta tavarasta ole annettu talletustodistusta warrantteineen, jättäköön talteenpanija tahi hänen oikeudenomistajansa talletusmakasiinille ulosottokirjan tavarasta tai siitä määrästä, minkä hän tahtoo ulosottaa.

24 §. Tullaamatonta ulkomaista tavaraa ulosotettaessa on kuitenkin noudatettava, mitä siitä erittäin on säädetty.

25 §. Jos tavaránomistaja luulee talteenpannun tavarán pilaantuneen sen ollessa talletusmakasiinin huostassa ja sen nojalla tahtoo vaatia kaupungilta korvausta, ilmoittakoon hän vahingosta talletusmakasiinille tavaraa ulosannettaessa, jolloin molempien asianosaisten valitsemien asiantuntijain on heti toimitettava tavarán katselmus.

Vahingon ollessa sellainen, ettei sitä tavallisella ulkonaisella tutkimuksella voida havaita, tekköön tavaránomistaja puheenaolevan ilmoituksen kahdeksan päivän kuluessa tavarán vastaanottamisesta sekä antakoon viipymättä toimittaa yllämainitun katselmuksen:

Tavaránomistajan on myöskin aina, kun edellämainittu ilmoitus tehdään sen jälkeen kun talletusmakasiini on lakannut tavaraa hoitamasta, todistettava, että vahinko on syntynyt sinä aikana, jolloin tavara on ollut talletusmakasiinin huostassa.

Kuitenkaan älköön 1 ja 2 kohtaan otetuilla ehdoilla rajoitettako sitä oikeutta vahingonkorvaukseen, mikä tavaránomistajalla on syyskuun 30

päivänä 1892 yleisistä talletusmakasiineista, joilla on oikeus antaa warrantteja, annetun asetuksen mukaan.

VI. Erinäisiä määräyksiä.

26 §. Tietoja oikeussuhteista, jotka koskevat talletusmakasiinin huostaan talletettuja tavaroita, annetaan ainoastaan niille henkilöille, jotka ovat oikeutetut saamaan sellaisia tietoja.

27 §. Paitsi tässä ohjesäännössä olevia määräyksiä on myöskin satamalautakunnan asianmukaisesti vahvistamaa makasiiniliikettä koskevaa järjestyssääntöä noudatettava.

185. Helsingin kaupungin satamalautakunnan johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 13 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 44 ja 1939 : 91)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa joulukuun 2 päivänä 1931 vahvistamansa satamalautakunnan johtosäännön 2, 4 ja 5 §:t, 2 §:n sellaisena kuin se on kaupunginvaltuuston marraskuun 15 päivänä 1939 tekemän päätöksen mukaan, sekä lisätä siihen uudet näin kuuluvat 2 a ja 5 a §:t:

2 §. Lautakunnan tehtävänä on:

1—16 — — — — —

a) hoitaa sellaisia yleisiä talletusmakasiineja, joilla on oikeus antaa warrantteja, sekä sellaisia vapaavarastoja ja vapaasatamia, joista säädetään tullilain 70 ja 71 §:ssä ynnä näiden kanssa yhteydessä olevaa toimintaa sekä vuokrata liikennöitsijöille varastoimistiloja;

b) hoitaa sellaista laitosta, jolla tullilain 32 §:n 2 kohdan mukaan on oikeus ilman valtuutta ottaa purettaessa haltuunsa tullaamaton tavara ja tallettaa se (laiturihuolto), ja tämän toiminnan kanssa yhteydessä olevia tehtäviä;

2 a §. Lautakunta voi asettaa keskuudestaan kalenterivuodeksi kerrallaan 5-jäsenisen jaoston käsittelemään varastosuojia, varastoimista ja laiturihuoltoa koskevia asioita. Jaosto voi päättää näistä asioista lautakunnan nimessä, ellei lautakunta ole päätösvaltaa jossakin tapauksessa itselleen pidättänyt. Jaoston päätökseen nähden on voimassa, mitä lautakunnan päätöksistä on määrätty.

Lautakunta valitsee keskuudestaan jaoston puheenjohtajan. Varapuheenjohtajan valitsee jaosto keskuudestaan.

Jos jaoston jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valittakoon toinen henkilö hänen tilalleen toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

4 §. Lautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja kahdeksan muuta jäsentä. Puheenjohtajan ja jäsenet valitsee kaupunginvaltuusto kalenterivuodeksi kerrallaan.

Lautakunta valitsee itse keskuudestaan varapuheenjohtajan.

N:o 185 (jatk.)

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valittakoon toinen henkilö eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

5 §. Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan tai, hänen ollessaan estettynä, varapuheenjohtajan kutsusta. Sekä puheenjohtajan että varapuheenjohtajan ollessa estettyinä olemasta kokouksessa saapuvilla valitaan tilapäinen puheenjohtaja.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään viisi jäsentä, puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja niihin luettuna, on saapuvilla.

Päätökset tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä; äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni.

5 a §. Jaosto kokoontuu puheenjohtajan tai hänen ollessaan estyneenä, varapuheenjohtajan kutsusta. Jaosto on päätösvaltainen, kun vähintään kolme jäsentä, puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja niihin luettuina, on saapuvilla.

186. Helsingin kaupungin yleisen talletusmakasiinin järjestyssääntö.

Satamalautakunnan hyväksymä joulukuun 29 p:nä 1944.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 784)

1 §. Talletusmakasiini on avoinna kaikkina arkipäivinä klo $\frac{1}{2}$ 10—16 paitsi lauantaisin ja pyhäaattoina, jolloin se on avoinna klo $\frac{1}{2}$ 10—14.

Yleisen talletusmakasiinin johto voi kuitenkin asianhaaran mukaan sallia työnteon järjestämisen myöskin muina kuin edellämainittuina aikoina.

2 §. Tavaranomistaja, joka haluaa päästä talletusmakasiiniin talletteentantuja tavaroita tarkastamaan, ilmoittakoon siitä talletusmakasiinin johdolle. Muiden henkilöiden pääsy makasiiniin on kielletty, ellei talletusmakasiinin johto ole siihen antanut lupaa.

3 §. Talletusmakasiinissa ja sen alueella on tupakanpolto kielletty; älköön myöskään muuta valaistusta käytettäväksi kuin minkä talletusmakasiini siellä pitää saatavissa.

4 §. Tavaranomistaja ei ole oikeutettu vaatimaan itselleen päällystä, jonka hän tavaran ulosotettuaan on talletusmakasiiniin jättänyt.

5 §. Juomarahojen ja lahjusten sekä väkijuomien antaminen talletusmakasiinin henkilökunnalle tai työväestölle on ankarasti kielletty.

187. Laiturihuollon yleiset määräykset.

Satamalautakunnan päätös joulukuun 29 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 3 ja 1941 : 58)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä, että satamahallintotoimiston varastois- ja laiturihuolto-osaston on tammikuun 1 p:nä 1945 noudatettava Helsingin makasiiniosakeyhtiötä varten vahvistettuja laiturihuollon yleisiä säännöksiä.

188. Yleisen talletusmakasiinin ja laiturihuollon taksat.

Satamalautakunnan päätös joulukuun 29 p:itä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 8 ja 1942 : 37)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä, että satamahallinto-toimiston varastoimis- ja laiturihuolto-osaston tulee tammikuun 1 p:stä 1945 noudattaa niitä talletusmakasiinin ja laiturihuollon taksoja, joita Helsingin makasiiniosakeyhtiö on noudattanut joulukuussa 1944.

189. Laki pienasuntolainoista.

Annettu joulukuun 15 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 953)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Vuoden 1942 tulo- ja menoarvion 19 Pl. II luvun 12 momentin kohdalla rakennuslainoiksi osoitetusta valtion lainausrahastoon siirretystä 200,000,000 markan määrärahasta sekä määrärahoista, joita vastedes tarkoitusta varten osoitetaan, annetaan kunnille ja kuntien välityksellä sosiaaliministeriön hyväksymille yleishyödyllisille yhtymille halpakorkeisia kuolelusuainoia sodan aiheuttaman asutopulan helpottamiseksi asutuskeskuksiin rakennettavia pienasuntoja varten.

2 §. Pienasuntolainan suuruus on enintään kuusikymmentäviisi sadalta sosiaaliministeriön hyväksymistä rakennuskustannuksista.

Milloin kunta lainaa saamansa varat edelleen yleishyödylliselle yhtymälle, on lainan vakuudeksi vahvistettava kiinnitys, ja saa laina yhdessä sen edelle paremmalla etuoikeudella kiinnitettyjen lainojen kanssa nousta enintään yhdeksäänkymmeneenviiteen sadalta hyväksytyistä rakennuskustannuksista.

Laina, jolla on parempi etuoikeus kuin pienasuntolainalla, saa olla vain kunnan tai julkisen tarkastuksen alaisen rahalaitoksen myöntämä.

3 §. Pienasuntolainan myöntämisen edellytyksenä on, että asianomainen kunta sitoutuu:

1) antamaan rakennusta varten käytettäväksi edellä 2 §:ssä mainittujen kiinnityslainojen lisäksi tarvittavan pääoman sosiaaliministeriön hyväksymillä ehdoilla, jollei puuttuvan pääoman saanti hyväksyttäviä ehtoja vastaan muutoin ole turvattu; sekä

2) luovuttamaan rakennettavaa rakennusta varten tontin ilmaiseksi käytettäväksi siksi ajaksi, jona sitä varten on valtion pienasuntolaina, tai muulla tavoin huolehtimaan siitä osasta pääoman tarvetta, jonka vastikkeettoman tontin arvo muodostaa.

4 §. Pienasuntolainan kuolelusuakaa ei saa määrätä kahtakymmentäviittä vuotta pitemmäksi eikä lainasta kannettavaa vuotuista korkoa kolmea sadalta suuremmaksi.

5 §. Pienasuntolainan myöntäminen kuuluu sosiaaliministeriölle.

6 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta antaa valtioneuvosto.

190. Pienasuntolainojen myöntäminen.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 21 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 1009)

Valtioneuvosto on 15 päivänä joulukuuta 1944 pienasuntolainoista annetun lain 6 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Pienasuntolainoista annetun lain 1 §:ssä mainituilla asutuskeskuksilla tarkoitetaan kaupunkeja ja kauppaloita sekä rakennussuunnitelmalla järjestettyjä, rakennussuunnitelmantakaisten määräysten ja rakennuskiellon alaisia alueita maaseudulla.

2 §. Pienasuntotalon, jonka rakentamista varten pienasuntolainaa voidaan myöntää, tulee, jollei sosiaaliministeriö erityisistä syistä toisin päättä, yleensä sisältää vähintään kahdeksan huoneistoa, jotka pinta-alaltaan ovat enintään neljänkymmenen neliömetrin suuruisia.

Pienasuntotalon tulee terveydellisessä ja rakenteellisessä mielessä täyttää kohtuulliset vaatimukset sekä suunnittelunsa ja rakennustapansa puolesta olla rakennusaineita ja -kustannuksia mahdollisimman suuressa määrässä säästävä.

Pienasuntolainaa voidaan myöntää vain sellaista pienasuntotaloa varten, jonka piirustukset ja rakennusselityksen sekä kustannusarvion ja rahoitussuunnitelman sosiaaliministeriö on hyväksynyt.

3 §. Pienasuntotalon huoneistot on luovutettava vuokralle asunnon-tarvitsijoille. Kunta tai kunnan välityksellä lainan saanut yleishyödyllinen yhtymä ei, niin kauan kun taloa varten on pienasuntolainaa, ole oikeutettu omistusoikeudella luovuttamaan pienasuntotaloa tai sen huoneistoa.

Pienasuntotalon huoneita saa antaa vuokralle ainoastaan asunnoiksi.

4 §. Pienasuntolainan korko on kaksi ja puoli sadalta.

Pienasuntolainaa voidaan myöntää vain, jos sitä paremmalla etuoikeudella myönnettyjen lainojen korot ja muut lainaehdot harkitaan kohtuullisiksi.

5 §. Pienasuntolainaa on kuoletettava kahdenkymmenenviiden vuoden kuluessa.

Kuoleetusajan kuluessa voidaan pienasuntolainaa valtion puolelta irtisanoa ainoastaan, jos lainaehdot ei noudateta, jos lainaa tai sen osaa käytetään sosiaaliministeriön hyväksymistä rakennuspiirustuksista tai -selityksestä poikkeavalla tavalla tai jos lainavarojen käyttöön nähden ne edellytykset, joilla laina on myönnetty, ovat olennaisesti muuttuneet.

Lainansaaja on oikeutettu ilman irtisanomista suorittamaan pienasuntolainasta enemmänkin kuin määrätyn vuotuisen kuoleituksen.

6 §. Pienasuntolainasta ryhdytään veloittamaan korkoa kaksitoista kuukautta sen jälkeen kun pienasuntolainaa tai sen ensimmäinen erä on

nostettu. Lainan kuoletus alkaa sen kalenterivuoden alusta, joka lähinnä seuraa sen jälkeen kun enemmän kuin puolet lainasta on nostettu. Korke ja kuoletus on sen jälkeen maksettava valtiokonttoriin puolivuositain kunkin vuoden kesä- ja joulukuun kuluessa.

7 §. Jollei taloa, jota varten pienasuntolaina on myönnetty, ryhdytä rakentamaan kolmen kuukauden kuluessa siitä kun laina on myönnetty tahi jollei pienasuntolaina ole nostettu kolmen kuukauden kuluessa siitä kun talo tai taloryhmä, jota varten laina on myönnetty, on valmistunut, voidaan lainan myöntämistä koskeva päätös peruuttaa.

Pienasuntotalon tulee, uhalla että laina peritään takaisin, olla asuttavassa kunnossa viimeistään vuoden kuluessa siitä kun rakennustyöt on aloitettu, jollei sosiaaliministeriö erityisistä syistä harkitse oikeaksi myöntää rakennusajan pitennystä.

8 §. Kunnan välittäessä yleishyödylliselle yhtymälle lainaksi saamiaan varoja älköön korko-, kuoletus- ja muita lainaehtoja asetettako yhtymälle epäedullisemmiksi kuin mihin kunnan itsensä on ollut valtioon nähden sitouduttava.

9 §. Lainatessaan lainaksi saamiaan varoja yleishyödylliselle yhtymälle tulee kunnan yhtymän antamaan velkakirjaan sisällyttää vahvistetut lainaehdot ja pidättää niissä kunnalle oikeus vaatia laina takaisin maksettavaksi, jos lainaehtoja ei noudateta, jos yhtymän hyväksyminen jostakin syystä peruutetaan ja yhtymä ei suostu luovuttamaan rakennusta kunnalle tai toiselle sosiaaliministeriön hyväksymälle yleishyödylliselle yhtymälle, jos lainasta annetun vakuuden arvo on alentunut niin paljon, ettei se enää vastaa lainan maksamatta olevaa määrää tai jos lainavarojen käyttöön nähden ne edellytykset, joilla laina on myönnetty, ovat olennaisesti muuttuneet.

Jos yleishyödyllinen yhtymä ei täytä lainaehtoja tahi käyttää saamansa lainan tahi osan siitä sosiaaliministeriön hyväksymistä rakennuspiirustuksista ja -selityksestä poikkeavalla tavalla, on kunnan siitä sekä toimenpiteistä, joihin kunta asiassa ehkä on ryhtynyt, ilmoitettava sosiaaliministeriölle.

Lainaehtoissa määrättäköön, että yhtymä laina-aikana on velvollinen pitämään pienasuntotalon täydestä arvostaan palovakuutettuna kunnan hyväksymässä vakuutuslaitoksessa.

10 §. Pienasuntolainaa koskeva hakemus, joka on laadittava sosiaaliministeriön vahvistamalle lomakkeelle, on osoitettava sosiaaliministeriölle ja on hakemukseen liitettävä:

- 1) rakennuksen pohja-, leikkaus-, julkisivu- ja rakennepiirustukset ynnä asemapiirros;
- 2) rakennusselitys;
- 3) rakennuksen kustannusarvio ja kannattavaisuuslaskelma;
- 4) rahoitussuunnitelma, jolloin erikseen on ilmoitettava paljonko kunnalla tai yleishyödyllisellä yhtymällä on omaa pääomaa käytettävissään

sekä muualta hankittava lainamäärä, mainitsemalla lainanantaja ja lainaehdot;

5) sitoumus, josta säädetään pienasuntolainoista annetun lain 3 §:ssä;

6) selvitys kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön rakennusasiain osaston antamasta rakennusluvasta;

7) laskelma siitä, kuinka suureksi pienasuntotalon eri suuruisien huoneistojen vuokra arviolta nousee; sekä

8) tarpeellinen selvitys paikkakunnan asuntotilanteesta.

11 §. Myönnetty pienasuntolainaa maksetaan valtionkonttorista kunnalle kunnan antamaa velkakirjaa vastaan sen jälkeen kun kunta on esittänyt selvitykset siitä, että se on oikeutettu ottamaan pitkäaikaisen lainan sekä että rakennustyöt ovat määrääjässä aloitetut. Harkinnan mukaan voidaan laina suorittaa sellaisissa erissä kuin rakennushanke vaatii.

12 §. Pienasuntolainoista annetussa laissa tarkoitetuksi yleishyödylliseksi yhtymäksi voi sosiaaliministeriö hyväksyä yhtiöitä, osuuskuntia, yhdistyksiä ja säätiöitä, joiden tarkoituksena on halpojen ja tarkoituksenmukaisten asuntojen rakentaminen.

Hyväksymisen edellytyksenä on:

1) että yhtymän voitonjako yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan ei nouse yli kuuden sadalta;

2) että yhtymän vara- tai muitten rahastojen yhteistä määrää ei kartuteta osakepääomaa suuremmaksi;

3) että yhtymän purkautuessa yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen mukaan osakkaille tai jäsenille saadaan suorittaa vain heidän yhtymään sijoittamansa pääoma ja nostamatta oleva voitto-osuus sekä että mahdollinen ylijäämä käytetään yleishyödyllisen asuntotuotannon edistämiseen;

4) että yhtymän osakkaille tai jäsenille, johtajille ja toimihenkilöille sekä tilintarkastajille ei suoriteta minkäänlaisia taloudellisia etuisuuksia osakkaille tai jäsenille suoritettavan hyväksytyin voitonjaon sekä johtajille, toimihenkilöille ja tilintarkastajille työstä maksettavan kohtuullisen korvauksen lisäksi;

5) että yhtymän hallintoneuvoston ja hallituksen tai johtokunnan varsinaiseksi jäseneksi siinäkin tapauksessa, että kunta ei ole osakas tai jäsen yhtymässä, valitaan vähintään yksi kunnan nimeämä henkilö; sekä

6) että yhtymän yhdeksi varsinaiseksi tilintarkastajaksi ja hänen varamieheksensä valitaan kunnan hyväksymä henkilö.

13 §. Jos sosiaaliministeriö katsoo, että hyväksytty yleishyödyllinen yhtymä ei enää täytä säädettyjä edellytyksiä tai että se muuten ei ole sovelias tarkoitettua toimintaa jatkamaan, on hyväksyminen peruutettava.

Jos yhtymä, jonka hyväksyminen peruutetaan, on saanut pienasuntolainan, on sosiaaliministeriön koetettava saada yhtymä luovuttamaan pienasuntotalo kunnalle tai toiselle hyväksytylle yleishyödylliselle yhtymälle. Jollei luovutusta saada aikaan, on sosiaaliministeriön ryhdyttävä toimenpiteisiin pienasuntolainan takaisin perimiseksi.

14 §. Pienasuntotalon huoneistot on myös niitä ensimmäistä kertaa vuokrattaessa annettava vuokralle huoneenvuokralautakunnan välityksellä.

15 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkempia ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta.

191. Laki kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin sodan aikana annettavasta valtionavusta annetun lain soveltamisajan pidentämisestä.

Annettu joulukuun 8 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 904)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1929 : 18, 1932 : 3, 1940 : 4, 1942 : 152 ja 1943 : 171)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään, että kunnallisille mielisairaaloille sekä tuberkulosia sairastavien hoitolaitoksille vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin sodan aikana annettavasta valtionavusta 16 päivänä maaliskuuta 1940 annettua lakia on sovellettava myös niihin sanotun lain 1 §:ssä mainittuihin valtionapuihin, jotka suoritetaan vuonna 1945.

192. Laki työväenopistojen valtionavustuksen maksattamisesta työkaudelta 1944—1945.

Annettu joulukuun 29 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 1042)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 34, 1942 : 153 ja 1943 : 172)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Poiketen siitä mitä on säädetty työväenopistojen valtionavusta 28 päivänä huhtikuuta 1938 annetussa laissa, oikeutetaan työväenopisto tai siihen verrattava muunniminen opisto, joka vuonna 1944 jo on saanut valtionapua, saamaan sitä edelleenkin, riippumatta siitä, onko opisto työkaudena 1944—1945 ollut toiminnassa vai eikö.

193. Asetus työvoima-asiain piiri- ja paikallishallinnosta annetun asetuksen voimassaolon jatkamisesta.

Annettu joulukuun 29 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 1038)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 25, 1942 : 18 ja 150 sekä 1943 : 48 ja 187)

Kululaitosten ja yleisten töiden ministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään

N:o 193 (jatk.)

eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä 17 päivänä tammi-kuuta 1941 annetun lain 5 §:n ja mainitun lain voimassaolon jatkamisesta 22 päivänä joulukuuta 1944 annetun lain nojalla, että 13 päivänä helmi-kuuta 1942 annettu asetus työvoima-asiain piiri- ja paikallishallinnosta on oleva edelleen voimassa vuoden 1945 aikana.

194. Työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa eräiden työsuhteiden lopettamisesta annetun päätöksen voimassaoloajan jatkaminen.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 28 p:itä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 1054)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 123)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain nojalla kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä päättänyt, että työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa eräiden työsuhteiden lopettamisesta 19 päivänä lokakuuta 1944 annettu valtioneuvoston päätös on edelleen voimassa vuoden 1945 loppuun, ellei sitä ennen toisin määrätä.

195. Helsingin kaupungin kunnalliskodin järjestyssäännön muutos.

Huoltolautakunnan vahvistama syyskuun 4 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 49)

Huoltolautakunta päätti mainittuna päivänä, että tammikuun 31 päivänä 1938 vahvistetun kunnalliskodin järjestyssäännön 3 §:n 2 ja 3 kohta muutetaan siten, että hoidokki saa pitää hallussaan järjestyssään-
nöissä mainitun 50 markan sijasta korkeintaan 120 markkaa.

196. Palkkion suorittaminen huoneenvuokralautakuntien jäsenille.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 8 p:itä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 153)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että huoneenvuokra-
lautakuntien aamu- ja päiväistuntoihin osallistuville jäsenille suoritetaan samansuuruinen palkkio kuin iltaiistunnoista on suoritettu sekä että aamu- ja päiväistunnoista suoritetaan kokouspalkkio myös niihin osallistuville kuukausipalkkaa nauttiville varsinaisille puheenjohtajille.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1944.

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO.

N:o 15.

Sisällys: 197. Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen ohjesäännön 2 §:n muutos, s. 241. — 198. Väliaikaiset paloturvallisuusohjeet Helsingissä olevia teollisuuskaasuttimia varten, s. 242 — 199. Väliaikaiset paloturvallisuusohjeet Helsingissä olevia autosuojia varten, s. 242. — 200. Laki perhelisälain muuttamisesta, s. 244. — 201. Asetus perhelisälain toimeenpanosta, s. 246. — 202. Perhelisälain toimeenpano, s. 248. — 203. Laki eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä annetun lain voimassaolon jatkamisesta, s. 249. — 204. Asetus työnvälityksioiden väliaikaisesta alistamisesta kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön johtoon, s. 249. — 205. Sodan aikana turvasäilöön otettujen kaupungin työläisten työsuhde, s. 250. — 206. XXII kaupunginosan korttelia n:o 555 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 250. — 207. XXIII kaupunginosan kortteleita n:ot 669, 670, 671 ja 920 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 251. — 208. XIV kaupunginosan korttelia n:o 516 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 251. — 209. XX kaupunginosan kortteleita n:ot 787—790 koskeva asemakaavanmuutos, s. 252. — 210. XIV kaupunginosan kortteleita n:ot 479 a ja 479 b koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 252. — 211. XIII kaupunginosan korttelia n:o 411 ja XX kaupunginosassa olevaa n. s. Leppäsuon aluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 253. — 212. VI kaupunginosan korttelia n:o 123 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 254. — 213. IV kaupunginosan korttelia n:o 77 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 255. — 214. Tonttijaoonmuutos vuonna 1944, s. 255. — 215. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1944, s. 256.

197. Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen ohjesäännön 2 §:n muutos.

Valtioneuvoston vahvistama joulukuun 30 p:nä 1944.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä marraskuun 22 p:nä 1944)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 1)

2 §. Kaupunginhallitukseen kuuluu kaupunginjohtaja, viisi apulaiskaupunginjohtajaa sekä yhdeksän muuta jäsentä.

Kaupunginjohtajan ja apulaiskaupunginjohtajat kaupunginvaltuusto valitsee määräämättömäksi ajaksi. Kaupunginhallituksen muut jäsenet valtuusto valitsee vuodeksi kerrallaan.

198. Väliaikaiset paloturvallisuusohjeet Helsingissä olevia teollisuuskaasuttimia varten.

Palolautakunnan vahvistamat marraskuun 4 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 3)

1 §. Teollisuuskaasuttimella tarkoitetaan puita, hiiliä, koksia tai turvetta raaka-aineena käyttävää kojetta, jolla kehitetään palavaa kaasua teollisuustarkoituksia varten.

2 §. Huonetilan, johon teollisuuskaasutin asennetaan, on täytettävä sisäasiainministeriön helmikuun 6 p:nä 1936 antaman rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokittelemista koskevan päätöksen 5 §:n I—III kohdissa määritellyt A-luokan vaatimukset. Huoneeseen, jossa kaasutin sijaitsee, ei saa olla muuta aukkoa kuin saman §:n IV. B. a. 1. kohdan mukaiset palo-ovet. Kaasutinhuone ei myöskään saa olla katossa tai lattiassa olevan aukon kautta rakennuksen muitten huonetilojen yhteydessä, ellei tällaista aukkoa voida palonkestävästi sulkea. Kaasutinhuoneen sisustus, kuten seinäverhous, lattiapäällyste y. m. ei saa olla syttyvää ainetta ja on kaasutinhuone mahdollisuuksien mukaan järjestettävä rakennuksen ulkopuolelle.

3 §. Kaasutinhuoneeseen on järjestettävä niin tehokas tuuletus sekä lattian että katon rajasta, että huoneeseen ei voi kerääntyä kaasua kojeesta siinä määrin, että syntyy räjähdysvaara.

4 §. Kaasutinhuoneessa tulee olla tehokas ja tarkoitukseen sopiva sammutusväline.

5 §. Kaasutinhuoneessa ei saada säilyttää muuta palavaa irtaimistoa kuin koneenkäyttäjän pöytä ja tuoli. Mitään polttoaineita kaasutinhuoneessa ei saada säilyttää.

6 §. Kaasuttimessa tulee olla pääventtiili, jolla suljetaan kaasunjohtaminen putkistoon, sekä varaventtiili, josta poistuva kaasu johdetaan suoraan ulkoilmaan.

199. Väliaikaiset paloturvallisuusohjeet Helsingissä olevia autosuojia varten.

Palolautakunnan vahvistamat marraskuun 4 p:nä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 3)

1 §. Autosuoja on näiden ohjeiden mukaan huonetila, joka on tarkoitettu käytössä olevien moottoriajoneuvojen säilytyspaikaksi. Muuta huonetilaa kuin autosuojaa ei saa käyttää kahta useamman auton tai viittä useamman moottoripyörän säilyttämistä varten.

2 §. Autosuojan tulee täyttää ne vaatimukset, jotka on määritelty sisäasiainministeriön helmikuun 6 p:nä 1936 antaman rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokittelua koskevan päätöksen 5 §:n

I—III kohdissa A-luokan rakenteita varten. Autosuojien ovien ja ikkunoiden tulee olla mainitun päätöksen 5 §:n IV. B. a. 1. kohdan ja kohdan B. b. mukaiset. Autosuojasta ei saa johtaa muihin rakennuksen osiin ovea, ikkunaa tai muuta aukkoa. Autosuojassa käytetyt rakenteet, kuten permantopäällyste, seinäverhous t. m. s. eivät saa olla syttyvää ainetta.

Autosuoja on sijoitettava rakennuksen pohja- tai kellarikerrokseen, ellei rakennus ole kokonaisuudessaan tarkoitettu autosuojaksi. Mikäli autosuoja sijaitsee useammassa kerroksissa, tulee niiden välikattojen olla umpinaisia, ajotietä lukuunottamatta.

3 §. Autosuojaan on johdettava riittävästi raitista ilmaa ja tulee siellä olla poistohormit sekä katon että lattian rajassa. Mikäli ilmanvaihtoa ei muuten saada riittävän tehokkaaksi on se järjestettävä koneellisesti. Jos autosuojassa on korjauskuoppa, on sen tuuletus myös tehokkaasti järjestettävä. Hormien tulee olla 2 §:ssä mainitun päätöksen 4 §:n B. b. 3. kohdan mukaiset.

4 §. Autosuojaan on sen suuruus ja muoto huomioonottaen järjestettävä tarpeellinen määrä tarkoituksenmukaisesti sijoitettuja ulospääsytietoja, joiden ovien on auettava ulospäin. Ajoporttien suoraan ulos johtavat ovet voivat olla puusta, mikäli niiden paksuus on vähintään 3" ja voivat ne aueta sisäänpäin, jos niissä tai niiden vieressä on ulospäinaukeava käyntiovi. Ulospäin aukeavat portit eivät saa aukiollessaan ulottua katualueen kulkutielle.

Jos autosuojan pinta-ala on suurempi kuin 100 m², on ulospääsytiet merkittävä punaisin merkkivaloin ja varauloskäytävät selvällä tekstillä »Varauloskäytävä»; »Reservutgång». Mikäli tämä ei näy kaikkialle autosuojassa, on käytettävä johteeksi lisää merkkivaloja teksteineen osoittamaan kulkutietä.

Ajoneuvot on sijoitettava autosuojaan siten, että sinne on kaikkialle helppo pääsy ja että jokaiselle uloskäytävälle johtaa tarpeeksi leveä, täysin vapaa kulkutie.

Jos varauloskäytävän autosuojaan kuuluvassa osassa on portaat, on ne eristettävä 2 §:ssä mainitun päätöksen 5 §:n I. A. b. kohdan mukaisilla seinillä autosuojasta.

5 §. Autosuojan lämmittämiseen käytettävät laitteet on rakennettava siten, ettei suojassa minkään laitteen lämpötila voi ylittää 100° C. Autosuojassa ei saa olla tulisijan aukkoa eikä avonaista kipinää synnyttävää laitetta. Autosuojaan näkyville paikoille on maalattava teksti »Tupakointi ja avotulen käyttö kielletty»; »Att röka tobak och handskas med öppen eld är förbjudet». Kaikkien sähkölaitteiden tulee olla sähkötarkastuslaitoksen räjähdysvaarallisia huoneita varten antamien varmuusmääräysten mukaisia. Autosuojassa ei saa ladata akkumulaattoreita.

6 §. Autosuojassa tulee olla palopäällikön vaatima määrä pulveri- tai vaahtosammuttajia, sammutushiikkaa ja mahdollisesti paloposteja tai muita sammutusvälineitä. Jos autosuojan pinta-ala on yli 600 m², on autosuoja sitäpaitsi varustettava palopäällikön hyväksymällä automaatti-

N:o 199 (jatk.)

hälytysjärjestelmällä. Viimeksimainitut määräykset koskevat useampi-kerroksisia autosuojia ja sellaisia tapauksia, jolloin autosuoja on sijoitettu palonarkaan ympäristöön.

7 §. Autosuojassa ei saa moottoriajoneuvojen ohella olla muuta irtaimistoa kuin auto-hiiliä tai pilkkeitä pussitettuina sekä siellä säilytettäviin autoihin tarkoitettuja renkaiden ja öljyä, ollen näitäkin pidettävä 2 §:ssä mainitun päätöksen 5 §:n I. A. b. kohdan edellyttämällä umpinaisella seinällä täysin eristetyssä osastossa, jossa on autosuojasta tähän osastoon johtava edellämainitun 5 §:n IV. B. a. 1. kohdan mukainen ovi. Autosuojaan voidaan sijoittaa kiinteitä syttymättömästä aineesta, kuten peltilävystä ja rautalankaverkosta, rakennettuja pukukaappeja.

8 §. Autosuojan lattia on pidettävä aina puhtaana roskista, liasta tai jätteistä ja on siellä oltava näitä varten tarpeellinen määrä palamattomasta aineesta tehtyjä itsestään sulkeutuvilla kansilla varustettuja roskalaatikoita. Autosuojan permannossa olevien viemäreitten tulee olla varustetut rasvankokoojilla. Autosuojan pääsisäänkäytävän kohdalle ulkoseinään on kiinnitettävä kilpi, johon on merkitty »Autosuoja» tai »Autohalli»; »Garage» eller »Automobilhall».

9 §. Autosuojassa ei saa tehdä muuta kuin autohuoltoon välittömästi kuuluvaa työtä. Näin ollen ei autosuojaan saada sijoittaa verstasta tai työhuonetta eikä siellä saada harjoittaa laajempia autokorjaustöitä yhtä vähän kuin muunlaistakaan työskentelyä.

10 §. Nämä määräykset eivät koske palolaitoksen tai poliisilaitoksen käytössä olevia autosuojia.

11 §. Palopäällikkö voi yksityistapauksissa antaa tarkempia paloturvallisuutta koskevia määräyksiä ja ohjeita täällä olevia autosuojia varten.

12 §. Edellämainittujen määräysten noudattamista tulee palopäällikön kuin myös asianomaisten kiinteistöjen hoitajien ja niissä olevien autosuojien haltijoiden valvoa. Mikäli jo käytännössä olevaan autosuojaan nähden on vaikeata sovelluttaa näitä määräyksiä ja ohjeita, voi palopäällikkö myöntää jonkin kohtuullisen ajan autosuojan muuttamiseksi niitä vastaavaksi kuitenkin huomioonottaen, että tällaista autosuojaa saadaan p. o. aikanakin käyttää tarkoitukseensa.

200. Laki perhelisälain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 29 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 1046)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 42)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 30 päivänä huhtikuuta 1943 annettuun perhelisälakiin 13 a § sekä muutetaan sen 1, 2, 3, 7, 8, 10 ja 11 § seuraavasti:

1 §. Lasten aiheuttamien lisäkustannusten korvaamista varten suoritetaan sen mukaan kuin tässä laissa säädetään suurelle perheelle, jossa on vähintään viisi perheen huollettavana olevaa, Suomessa asuvaa ja Suomen kansalaisuuden omaavaa kuuttatoista vuotta nuorempaa lasta, valtion varoista vuosittain myönnettävää perhelisää.

Perhelisää suoritetaan myös sellaiselle perheelle, jonka pääasiallinen huoltaja on kuollut ja jossa on vähintään kolme perheen huollettavana olevaa, 1 momentissa tarkoitettua lasta.

2 §. Huollettavaksi lapseksi luetaan myös ottolapsi sekä kasvattilapsi, josta perhe korvauksetta huolehtii. Tällaisena lapsena pidetään niinkään kuusitoista vuotta täyttäneitä työkyvyttömiä lasta sekä koulunkäyntiä tai opintoja jatkavaa lasta, joka on täyttänyt kuusitoista, mutta ei kahtakymmentä vuotta.

3 §. Perhelisää on oikeutettu saamaan 1 §:ssä tarkoitettu perhe, jos vanhemmille ja heidän huollettavinaan oleville lapsille yhteensä ennen perhelisän myöntämistä viimeksi toimitetussa kunnallisverotuksessa on maksuunpantu enintään se luku veroäyriä, jonka valtioneuvosto silmällä pitäen paikkakunnan kalleutta määrää.

Jos perheen huollettavana olevien lasten luku ylittää 1 §:ssä säädetyn vähimmäismäärän, on valtioneuvoston 1 momentin nojalla määräämää veroäyriä korotettava kahdellakymmenellä sadalta kultakin vähimmäismäärän ylittävältä lapselta.

Milloin perheen taloudellinen tila, vanhempia tai jompaakumpaa heistä kohdannut sairaus tai muu erikoinen syy antaa siihen aiheita, voidaan perhelisä myöntää harkinnan mukaan, vaikka veroäyrien luku ylittää 1 momentissa sanotulla tavalla vahvistetun määrän. Perhelisä voidaan harkinnan mukaan myös evätä, vaikka veroäyrien luku ei ole noussut sanottuun määrään, ellei sen myöntämiseen ole syytä hakijan toimeentulomahdollisuuksien kannalta. Jos katsotaan, että joku tai jotkut perheenjäsenistä terveydellisistä tai niihin verrattavista syistä on muulla tavalla huollettava tai jos perheen tukemista perhelisän avulla mainitunlaisista syistä yhteiskunnan kannalta ei voida pitää tarkoituksenmukaisena, voidaan perhelisä niinkään evätä.

7 §. Perhelisää myönnettäessä otetaan huomioon niiden 1 ja 2 §:ssä tarkoitettujen lasten lisäksi, jotka saman kalenterivuoden alussa olivat perheen huollettavina, ne lapset, jotka kalenterivuoden aikana syntyneinä tahi kasvatti- tai ottolapsiksi otettuina taikka muusta syystä tulevat perheen huoltoon.

Jos 1 §:n 2 momentissa tarkoitettujen perheen huoltaja solmii uuden avioliiton, ei perhelisää enää suoriteta seuraavalta kalenterivuodelta.

8 §. Jos perhelisän hakija on tyytymätön huoltolautakunnan päätökseen, voi hän hakea siihen muutosta sosiaaliministeriöltä.

Muutoksenhakukirjelmä on annettava viimeistään kolmantenakymmenentenä päivänä siitä lukien, jolloin hakija sai päätöksestä todisteellisen tiedon, tiedoksisaantipäivää lukuunottamatta, asianomaiselle huoltolauta-

N:o 200 (jatk.)

kunnalle, jonka tulee viipymättä lähettää kirjelmä omine lausuntoineen edelleen sosiaaliministeriölle.

Perhelisän myöntämistä koskevaan huoltolautakunnan päätökseen on liitettävä osoitus siitä, miten päätökseen saadaan hakea muutosta.

10 §. Huoltolautakunnan tulee jatkuvasti valvoa, että perhelisän saajat käyttävät saamansa perhelisän annettujen määräysten mukaisesti sekä, milloin väärinkäytöksiä todetaan, keskeyttää perhelisän suorittaminen.

11 §. Perhelisä suoritetaan asinomaisen kunnan varoista, mikäli perhelisää tai sen osaa vastaavaa määrää valtionvaroja ei ole etukäteen toimitettu kunnalle.

Korvaus kunnan varoista maksetuista perhelisistä suoritetaan hakemuksesta kunnalle kalenterivuositain, ellei sosiaaliministeriö toisin määrää. Kunnan tulee hakea korvausta sosiaaliministeriöltä viimeistään neljän kuukauden kuluessa kalenterivuoden päättymisestä uhalla, että oikeus siihen muuten voidaan katsoa menetetyksi. Hakemukseen on liitettävä sosiaaliministeriön määräämä ja sen vahvistamalle lomakkeelle kirjoitettu selvitys.

Perhelisäasiain käsittelyn kunnalle aiheuttamista kuluista ei korvausta suoriteta.

13 a §. Perheelle, jolle on annettu avustuksien ja lainojen myöntämisestä maaseudun asunto-olojen parantamiseen 17 päivänä maaliskuuta 1938 annetun valtioneuvoston päätöksen mukaista avustusta, ja perheelle, joka saa perheenasuntolainoista ja perheenasuntotakuista sekä perheenasuntoavustuksista 19 päivänä joulukuuta 1940 annetun lain mukaista perheenasuntoavustusta, suoritetaan perhelisää vain, mikäli se ylittää asuntoavustuksen määrän. Jos perhe muuten saa valtion varoista avustusta 1 §:n 1 momentissa sanottuun tarkoitukseen, voidaan se ottaa vähennyksenä huomioon perhelisää suoritettaessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1945.

201. Asetus perhelisälain toimeenpanosta.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 1047)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 43)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään 30 päivänä huhtikuuta 1943 annetun perhelisälain 15 §:n nojalla:

1 §. Perhelisää suoritetaan valtioneuvoston vahvistama määrä perhelisälaisa tarkoitettulle suurelle perheelle viidenneltä ja kultakin seuraavalta, sanotun lain 1 ja 2 §:ssä mainitulta lapselta sekä sellaiselle perheelle, jonka pääasiallinen huoltaja on kuollut, kolmannelta ja kultakin seuraavalta edellä mainituissa lainkohdissa tarkoitettulta lapselta.

2 §. Perheen huoltajan, joka haluaa perheelleen perhelisää, on sitä haettava asuinkuntansa huoltolautakunnalta.

Perhelisän saamista tarkoittavassa hakemuksessa on ilmoitettava vanhempien täydelliset nimet, ammatti ja osoite, perhelisälain 1 ja 2 §:ssä tarkoitettujen lasten nimet ja syntymäaika sekä se kunta tai ne kunnat, joille he viimeksi toimitetussa kunnallisverotuksessa olivat verovelvolliset sekä heille silloin maksuunpantujen veroäyrien luku.

Perhelisää haettaessa on hakemuksessa myös ilmoitettava sairastaako joku perheenjäsenistä periytyviä tauteja, kuten periytyvää mielitautia tai kaatumatautia tahi pitkäaikaisia tauteja kuten keuhkotuberkuloosia, sukupuolitauteja tai niihin verrattavia tauteja, ja on siihen myös liitettävä näitä tauteja koskeva saatavissa oleva lääkärintodistus tai muu selvitys.

Hakemukseen on liitettävä:

1) kirkkoherranviraston, siviilirekisterinpitäjän tai muun rekisteriviranomaisen antama todistus, josta käy selville vanhempain nimet, syntymäajat ja -paikat, asuinpaikka ja siviilissäyty, heidän lastensa nimet, syntymäaika ja kansalaisuus sekä ovatko ja mistä kunnasta vanhemmat tai toinen heistä muuttaneet todistuksen antaneen viranomaisen toimialueelle;

2) taksoituslautakunnan todistus, josta selviää, kuinka monta veroäyriä vanhemmille ja perhelisälain 1 ja 2 §:ssä mainituille lapsille viimeksi toimitetussa kunnallisverotuksessa yhteensä on pantu maksettavaksi; sekä

3) muu tarpeelliseksi katsottu selvitys.

Jos perheelle on jo edellisenä vuonna myönnetty perhelisää nykyisessä asuinkunnassa, on edellä 4 momentissa mainitut todistukset liitettävä hakemukseen vain siinä tapauksessa, että perhelisään oikeutettujen perheenjäsenien lukumäärä on muuttunut tai että heille maksuunpantujen veroäyrien määrä on noussut edellisen perhelisän myöntämisen jälkeen.

3 §. Huoltopiirin piirivalvojan on huoltolautakunnan pyynnöstä annettava lausuntonsa perhelisäasiain käsittelyyn vaikuttavista seikoista sekä siitä, missä muodossa ja minkälaisissa erissä perhelisä olisi annettava.

4 §. Huoltolautakunnan päätös on viipymättä todisteellisesti pöytäkirjanotteella annettava hakijalle tiedoksi. Jos perhelisä on hakijalle myönnetty, on hänelle päätöksessä ilmoitettava, paitsi perhelisän määrää, myös missä muodossa ja millaisissa erissä perhelisä suoritetaan sekä missä ja milloin se on perhelisälain 12 §:ssä säädetyllä uhalla nostettavissa.

5 §. Perhelisä voidaan myöntää ainoastaan siltä vuodelta, jonka aikana sitä haetaan.

Milloin perhe tulee kalenterivuoden kuluessa perhelisään oikeutetuksi sen johdosta, että sen huollettavana olevien lasten luku kasvaa perhelisälain 7 §:n 1 momentin edellyttämällä tavalla, suoritetaan sille yksi neljäsosa perhelisän täydestä määrästä kultakin tätä perheenjäsenen lukumäärässä tapahtunutta muutosta seuraavalta kalenterivuoden neljännekseltä. Perhelisä myönnetään täysimääräisenä, jos perhe on vuoden alussa ollut oikeutettu sitä saamaan taikka muusta kuin edellä mainitusta syystä kalenterivuoden kuluessa tulee siihen oikeutetuksi.

N:o 201 (jatk.)

6 §. Perhelisälain 11 §:n 2 momentissa mainittuun hakemukseen on kunnan liitettävä selvitys, jossa mainitaan perhelisää saaneiden lasten ja heidän vanhempiensa nimet ja syntymäaika sekä kuinka paljon ja missä muodossa perhelisää on suoritettu, tilitys valtion varoista kunnalle etukäteen toimitetuista rahamääristä sekä muu sosiaaliministeriön tarpeelliseksi katsoma selvitys.

7 §. Edellä 2 ja 6 §:ssä mainitut hakemukset, 2 §:n 4 momentin 2 kohdassa mainittu todistus ja 4 §:ssä mainittu pöytäkirjanote on kirjoitettava sosiaaliministeriön vahvistamille lomakkeille. Lomakkeita toimittaa sosiaaliministeriö huoltolautakunnan tilauksesta sille maksutta, ja tulee huoltolautakunnan pitää niitä niinkään maksutta hakijoiden saatavana.

8 §. Mitä perhelisälaisissa ja tässä asetuksessa on säädetty huoltolautakunnasta, koskee vastaavasti kuntaan erikseen asetettua lastensuojelulautakuntaa.

9 §. Tarkempia ohjeita perhelisälain ja tämän asetuksen toimeenpanosta antaa tarvittaessa sosiaaliministeriö.

10 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1945 ja sillä kumotaan 14 päivänä toukokuuta 1943 annettu asetus perhelisälain toimeenpanosta.

202. Perhelisälain toimeenpano.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 30 p:ltä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 1048)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 188)

Huhtikuun 30 päivänä 1943 annetun perhelisälain 3 ja 4 §:n nojalla, ensiksi mainittu lainkohta sellaisena kuin se on sanotun lain muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1944 annetussa laissa, on valtioneuvosto sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Kunnat jaetaan perhelisän saamiseen nähden neljään ryhmään siten, että neljänteen ryhmään kuuluvat kuntien kalleusryhmyksestä 14 päivänä joulukuuta 1942 annetussa sosiaaliministeriön päätöksessä kuudenteen ja viidenteen kalleusryhmään luetut kunnat, kolmanteen ryhmään sanotussa päätöksessä neljänteen kalleusryhmään luetut kunnat, toiseen ryhmään päätöksessä kolmanteen ja toiseen kalleusryhmään luetut kunnat sekä ensimmäiseen ryhmään päätöksen vastaavaan kalleusryhmään luetut kunnat.

Veroäyrien enimmäismäärä saa perhelisälain 1 §:n 1 momentissa tarkoitettulla perheellä olla 500 äyriä, jos perhe asuu neljänteen ryhmään kuuluvassa kunnassa, 410 äyriä, jos se asuu kolmanteen ryhmään kuuluvassa kunnassa, 380 äyriä sen asuessa toiseen ryhmään kuuluvassa kunnassa ja 310 äyriä sen asuessa ensimmäisen ryhmän kunnassa.

Perhelisälain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulla perheellä saa veroäyrien

enimmäismäärä olla 390 äyriä, jos se asuu neljänteen ryhmään kuuluvassa kunnassa, 320 äyriä, jos se asuu kolmannen ryhmän kunnassa, 290 äyriä sen asuessa toisen ryhmän kunnassa ja 240 äyriä sen asuessa ensimmäisen ryhmän kunnassa.

2 §. Perhelisän suuruus saa olla perhelisälain 1 §:n 1 momentissa mainitun perheen viidettä ja kutakin seuraavaa sekä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettun perheen kolmatta ja kutakin seuraavaa huollettavana olevaa lasta kohden neljännessä ryhmässä enintään 1,600 markkaa, kolmannessa enintään 1,400 markkaa, toisessa enintään 1,200 markkaa ja ensimmäisessä ryhmässä enintään 1,000 markkaa vuodessa.

3 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1945 ja sillä kumotaan valtioneuvoston 22 päivänä joulukuuta 1943 antama päätös perhelisälain toimeenpanosta.

203. Laki eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä annetun lain voimassaolon jatkamisesta.

Annettu joulukuun 22 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 1015)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 25 ja 99, 1942 : 150 ja 1943 : 149)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään, että 17 päivänä tammikuuta 1941 annettu laki eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä on edelleen voimassa vuoden 1945 loppuun, minkä jälkeen sillä muutetut säännökset tulevat jälleen voimaan sellaisina kuin ne olivat ennen sanotun lain voimaantuloa.

204. Asetus työnvälitysasioiden väliaikaisesta alistamisesta kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön johtoon.

Annettu joulukuun 29 p:nä 1944.

(Suomen as.-kok. 1944 : 1072)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 25 ja 99, 1942 : 16 sekä 1943 : 149 ja 152)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä 17 päivänä tammikuuta 1941 annetun lain 5 §:n ja sanotun lain voimassaolon jatkamisesta 22 päivänä joulukuuta 1944 annetun lain nojalla:

1 §. Ne tehtävät, jotka 23 päivänä heinäkuuta 1936 annetun työnvälityslain sekä samana päivänä sen toimeenpanosta ja sairaanhoitajatarhdistysten työnvälityksestä annettujen asetusten mukaan kuuluvat

N:o 204 (jatk.)

sosiaaliministeriölle, siirretään kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle.

2 §. Tämä asetus on voimassa vuoden 1945 aikana, minkä jälkeen 1 §:ssä tarkoitetut tehtävät jälleen siirtyvät sosiaaliministeriölle.

205. Sodan aikana turvasäilöön otettujen kaupungin työläisten työsuhde.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 23 p:ltä 1940.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, ettei sodan aikana turvasäilöön otetun työläisen työsuhdetta katsota katkenneeksi, jos asianomaista työläistä turvasäilössä pitämisen jälkeen ei ole asetettu syytteen rikoksesta tai tuomittu rangaistukseen ja hänet sitäpaitsi on otettu takaisin kaupungin työhön. Jos työläiselle sitävastoin ei ole voitu työn puutteen tai muun, asianomaisen osastopäällikön harkinnasta riippuvan syyn johdosta järjestää työtä, on työsuhde katsottava katkenneeksi.

206. XXII kaupunginosan korttelia n:o 555 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

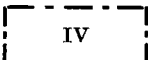
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 1 p:ltä 1944.

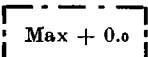
(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2316)

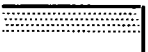
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 22 päivältä joulukuuta 1943, jolla Helsingin kaupungin XXII kaupunginosan korttelissa n:o 555 olevien tonttien n:ot 1 ja 16 asemakaavan muuttaminen rakennusoikeuteen nähden on hyväksytty niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 14 päivältä tammikuuta 1944 n:o F. 95, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

 Rakennusala enintään 4-kerroksista paloa pidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

 Numero, joka osoittaa rakennuksen kattolistan suurimman korkeuden 0-tasosta luettuna.

 Istutettava tontinosa.

Tontille n:o 1 korttelissa n:o 555 tehtävän rakennuksen koko kerros-pinta-ala saa olla enintään 5860 m².

Tontille n:o 16 korttelissa n:o 555 tehtävän rakennuksen koko kerros-pinta-ala saa olla enintään 4650 m².

207. XXIII kaupunginosan kortteileita n:ot 669, 670, 671 ja 920 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 1 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 133)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2344)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 22 päivältä joulukuuta 1943, jolla Helsingin kaupungin XXIII kaupunginosan kortteileiden n:ot 669, 670, 671 ja 920 asemakaavan muuttaminen teollisuuskortteileiden ja katumaan järjestelyä varten sekä saman kaupunginosan kortteileiden n:ot 669 ja 670 tonttijaon muuttaminen ovat hyväksytyt niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 14 päivältä tammikuuta 1944 n:o F. 96, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Tehdaskortteileilla n:ot 669 ja 671 on julkisivuoikeus liikennealuetta vastaan.

— : — : — Alue, jolle kaupungilla on oikeus rakentaa viemärijohto
 — > — > — ja suorittaa sen kunnossapidosta aiheutuvia töitä.

208. XIV kaupunginosan korttelia n:o 516 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 6 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 84)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2350)

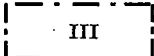
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 29 päivältä maaliskuuta 1944, jolla Helsingin kaupungin XIV kaupunginosan korttelissa n:o 516 olevan tontin n:o 7 asemakaavan muuttaminen siten, että tontti muutetaan yleisen raken-

N:o 208 (jatk.)

nuksen tontiksi, on hyväksytty niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 8 päivältä toukokuuta 1944 n:o F. 869, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

 Rakennusala enintään 3-kerroksista ja enintään 13 m korkeata yleistä rakennusta varten.

Rakennuksen ullakkokerros saadaan sisustaa A:lla merkityllä tontin osalla.

209. XX kaupunginosan kortteileita n:ot 787—790 koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 7 p:itä 1944.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2355)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 31 päivältä toukokuuta 1944, jolla Helsingin kaupungin XX kaupunginosan asemakaavan laajentaminen siten, että muodostetaan tehdaskorttelit n:ot 789 ja 790 ja varastorakennuskorttelit n:ot 787 ja 788 sekä tonttijako tehdaskorttelia n:o 789 varten on hyväksytty niinkuin ohellinen asemakaavapiirros sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 21 päivältä kesäkuuta 1944 n:o F. 1026, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Uusille kaduille on annettu seuraavat nimet: *Pässinkuja — Bässgränd, Sulhasenkatu — Brudgumsgatan ja Morsiamenkatu — Brudgatan.*

210. XIV kaupunginosan kortteileita n:ot 479 a ja 479 b koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 17 p:itä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 86)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2362)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivältä lokakuuta 1944, jolla Helsingin kau-

pungin XIV kaupunginosan kortteleiden n:ot 479 a ja 479 b asemakaavan muuttaminen kortteiden yhdistämiseksi yhdeksi kortteliksi n:o 479 sekä katumaan ja tonttien rakentaminen yksityiskohtaista järjestelyä varten ja jolla korttelia n:o 479 varten uusi tonttijako on hyväksytty niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 31 päivältä lokakuuta 1944 n:o F. 1463, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

Yleisen rakennuksen tontti n:o 5 korttelissa n:o 479 on sairaalatontti, jolle saadaan sijoittaa asuntoja vain sairaalan varsinaista henkilökuntaa ja korkeintaan 4 lääkäriä varten. Rakennuskorkeus saa olla enintään 21 m, paitsi B:llä merkityllä tontinosalla, jossa rakennuskorkeus saa olla 33 m. Rakennusten maanpäällinen kuutiotilavuus saa olla yhteensä enintään 117,000 m³.

Tonttia n:o 52 saadaan käyttää sekä asuntotarkoituksiin että sähkölaitoksen haara-asemaa varten.

A Ajotie tontilla n:o 3 b, jota tontti n:o 52 on oikeutettu käyttämään.

— Max. + 25.0 — Numero, joka osoittaa mihin korkeuteen 0-tasosta luetuna rakennuksen kattolista saadaan sijoittaa.

..... Istutettava tontinosa.

Asemakaavamuutoksen kautta poistuu katunimi *Punaisen-Ristinukuja*
— *Röda-Korsgränden*.

211. XIII kaupunginosan korttelia n:o 411 ja XX kaupunginosassa olevaa n. s. Leppäsuon aluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 17 p:ltä 1944.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2229)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivältä lokakuuta 1944, jolla Helsingin kaupungin XIII kaupunginosan korttelin n:o 411 ja tämän korttelin eteläpuolella XX kaupunginosassa olevaa n. s. Leppäsuon aluetta koskevan asemakaavan muuttaminen katumaan ja tonttien järjestelyä sekä rakentamisen yksityiskohtaista järjestelyä varten tonteilla on hyväksytty niin-

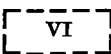
N:o 211 (jatk.)

kuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 31 päivältä lokakuuta 1944 n:o F. 1464, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräyksiä:

 Istutettava tontinosa.

 Rakennusala enintään 6-kerroksista paloa pidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

212. VI kaupunginosan korttelia n:o 123 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön ktrjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle marraskuun 20 p:ltä 1944.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 93)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2361)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivältä lokakuuta 1944, jolla Helsingin kaupungin VI kaupunginosan korttelin n:o 123 asemakaavan muuttaminen tonttien n:ot 24 a ja 24 b osalta tonttien rakentamisen yksityiskohtaista järjestelyä varten ja saman korttelin tonttijaon muuttaminen siten, että tontit n:ot 24 a ja 24 b yhdistetään tontiksi n:o 24, ovat hyväksytyt niin kuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 31 päivältä lokakuuta 1944 n:o F. 1465, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asemakaavamääräys:

Tontista n:o 24 korttelissa n:o 123 saadaan käyttää rakentamiseen enintään 4/5 tontin pinta-alasta, kuitenkin niin että rakennusten kerrospinta-ala saa olla yhteensä enintään 6755 m².

213. IV kaupunginosan korttella n:o 77 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle joulukuun 5 p:ltä 1944.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2357 a)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 20 päivältä syyskuuta 1944, jolla Helsingin kaupungin IV kaupunginosan korttelin n:o 77 tonttijaon muuttaminen siten, että tontit n:ot 1 ja 22 yhdistetään yhdeksi tontiksi, sekä asema-kaavan muuttaminen, jonka mukaan näin saatu tontti muutetaan yleisen rakennuksen tontiksi, minkä määrätyllä osalla kattolista saadaan asettaa sellaiseen tasoon, että rakennuskorkeus tulee ylittämään sallitun rakennuskorkeuden tontin Lönnotinkadun puolella 15 metrin matkalla 2.60 metrillä ja 16 metrin matkalla 7.30 metrillä, on hyväksytty niinkuin ohellinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat, jättäen sisäasiainministeriö kaupunginvaltuuston päätöksen kuitenkin vahvistamatta siltä osalta, joka tarkoittaa kattolistakorkeuden korottamista.

Tämän sisäasiainministeriö, viitaten lääninhallituksen kirjeeseen 11 päivältä lokakuuta 1944 n:o F. 1397, ilmoittaa lääninhallitukselle tiedoksi sekä Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon saatettavaksi.

Asema-kaavamääräys:

Yleisen rakennuksen tontilla n:o 3 korttelissa n:o 77 saadaan A:lla merkityllä tontinosalla rakennuksen kattolista sijoittaa korkeuteen 32.50 ja kattokaide korkeuteen 34.45 0-tasosta luettuna.

214. Tonttijaonmuutos vuonna 1944.

Kaup. osa.	Kortteli.	Tontti.	M u u t o s.	Kaup. valt. päätös.	Sisäas. min. vahvistus.
II	95 b	21	Jaetaan kahdeksi eri tontiksi n:ot 21 a ja 21 b Keskuskadun varrella	11.10.44	6.11.44

215. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1944.

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.	Kielialto- luokka.	Kaup. valt. päättö	
						tehty.	astui voi- maan.
1	Palolaitos	Ruiskumestari	1 30	V		26.1	1.2.44
2	»	Toimistonhoitaja	1 26	IV		»	»
3	»	Vanh. toimistoapulainen yl. pl.	1 32	V		»	»
4	»	Nuor. toimistoapulainen al. pl.	1 41	V		»	»
5	»	Lähetti	1 56	V		»	»
6	»	Varastonhoitaja	1 35	V		»	»
7	»	Varusmestari	1 31	V		»	»
8	Nikkilän sairaala	Karjanhoitaja	1 47	—		»	1.1.44
9	Valmistava poikain ammatti- koulu	Opettaja	1 23	—		»	1.9.44
10	Kaasulaitos	Nuor. toimistoapulainen yl. pl.	1 38	IV		8.3	1.4.44
11	Sähkölaitos	Asemamestari	1 25	V		10.5	1.1.45
12	Lastensuojeluvirasto	Lääkäri (vrt. taulu B, n:ot 1—2)	1 18	III		31.5	»
13	Sähkölaitos	Apulaiskassanhoitaja	1 35	IV		»	»
14	Kaupunginkirjasto	Kirjastoapulainen	1 36	IV		»	»
15	»	Lähetti	1 43	—		»	»
16	Rahatoimisto, palkka- ja eläkeasiainosasto	Vanh. toimistoapulainen al. pl.	1 35	IV		21.6	1.7.44
17	»	Nuor. toimistoapulainen yl. pl.	1 37	IV		»	»
18	» kirjajaosasto	»	2 37	IV		»	»
19	Tilastotoimisto	Apulaisaktuaari	1 33	III		»	1.1.45
20	Vesijohtolaitos	Käyttöpäällikkö (vrt. taulu B, n:o 4)	1 21	—		»	»
21	Terveystoimintalautakunta	Kaupunginkätilö	2 33	IV		»	1.7.44
22	Kaupunginkanslia	Puhelimenhoitaja	1 42	—		30.8	1.1.45
23	Nikkilän sairaala	Apumies (vrt. taulu B, n:o 5)	1 45	—		»	»
24	Suomenkiel. kansakoulut	Nuor. toimistoapulainen yl. pl. (vrt. taulu B, n:o 6)	1 38	—		»	»
25	Kansakoulut	Koulupsykiatrin apulainen	1 32	III		»	»
26	Elintarvikekeskus	Ruokalanhoitaja	4 51	—		20.9	»
27	»	Pääkeittäjä	1 47	—		»	»
28	»	Varastonhoitaja	1 33	—		»	»
29	»	Nuor. toimistoapulainen yl. pl.	1 39	—		»	»
30	»	Nuor. toimistoapulainen	1 45	—		»	»
31	»	Puhelimenhoitaja	1 48	—		»	»
32	»	Autonkuljettaja	2 39	—		»	»
33	»	Koulukeittäjä	2 50	—		»	»
34	Kaasulaitos	Rahakevarastonhoitaja (vrt. taulu B, n:o 9)	1 39	IV		»	»
35	Sähkölaitos	Nuor. toimistoapulainen al. pl. (vrt. taulu B, n:o 10)	4 41	—		»	»
36	»	Nuor. toimistoapulainen al. pl. (vrt. taulu B, n:o 10)	10 42	—		»	»
37	»	Mittarinlukija (vrt. taulu B, n:o 11)	3 41	—		»	»

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.	Kielitaitoluokka.	Kaup. valt. päätös	
						tehty.	astui voimaan.
38	Sähkölaitos	Tarkastusinsinööri (vrt. taulu B, n:o 12)	1	119	IV	20.9	1.1.45
39	Urheilu- ja retkeilylautakunta	Retkeilyasiamies	1	119	III	»	»
40	Vesijohtolaitos	Vanh. putkimestari (vrt. taulu B, n:o 13)	1	25	—	11.10	»
41	Sähkölaitos	Autoesimies (vrt. taulu B, n:o 14)	1	33	V	»	»
42	Marian sairaala	Vanh. toimistoapulainen al. pl. (vrt. taulu B, n:o 15)	1	35	—	22.11	1.2.45

B. Lakkautetut virat.

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.	Palkkaluokka.	Kaup. valt. päätös	
					tehty.	astui voimaan.
1	Lastensuojeluvirasto	Vastaanotto- ja koulukotien lääkäri (vrt. taulu A, n:o 12)	1	31	31.5	1.1.45
2	»	Pikkulastenhoidon valvontalääkäri	1	25	»	»
3	Rahatoimisto	Nuor. toimistoapulainen al. pl.	4	41	21.6	1.7.44
4	Vesijohtolaitos	Ylikonemestari (vrt. taulu A, n:o 20)	1	23	»	1.1.45
5	Nikkilän sairaala	Ajomies (vrt. taulu A, n:o 23)	1	46	30.8	»
6	Suomenkiel. kansakoulut	Nuor. toimistoapulainen al. pl. (vrt. taulu A, n:o 24)	1	40	»	»
7	Marian sairaala	Apulaislääkäri	1	29	20.9	»
8	»	Laboratorioapulaislääkäri	1	29	»	»
9	Kaasulaitos	Nuor. toimistoapul. al. pl. (vrt. taulu A, n:o 34)	1	41	»	»
10	Sähkölaitos	Toimistoapulainen (vrt. taulu A, n:ot 35—36)	14	43	»	»
11	»	Mittarinlukija (vrt. taulu A, n:o 37)	3	39	»	»
12	»	Tarkastusosaston esimies (vrt. taulu A, n:o 38)	1	23	»	»
13	Vesijohtolaitos	Nuor. putkimestari (vrt. taulu A, n:o 40)	1	29	11.10	»
14	Sähkölaitos	Nuor. varastoapulainen (vrt. taulu A, n:o 41)	1	39	»	»
15	Marian sairaala	Apulaistaloudenhoitaja (vrt. taulu A, n:o 42)	1	35	22.11	1.2.45

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

(Vrt. kuun. as.-kok. 1944: 154).

N:o	Virasto tai laitos.	Virka.	Lukumäärä.		Palkkaluokka		Kaup. valt. päätös	
			entinen.	nyk.	tehty.	astui voimaan.		
1	Kaupunginkanslia	Kanslia-apulainen	2	41	39	30.8	1.1.45	
2	Tilastotoimisto	Nuor. toimistoapulainen yl. pl.	1	39	37	»	»	
3	Verotusvalmisteluvirasto	Nuor. toimistoapulainen al. pl.	6	41	40	»	»	
4	Maistraatin ja raastuvanoikeuden arkisto	Apulaisaktuaari al. pl.	1	39	37	»	»	
5	Palolaitos	Nuor. palomies	30	41	39	»	»	
6	»	Vanh. palomies	34	39	38	»	»	
7	»	Nuor. korpraali	29	37	36	»	»	
8	Nikkilän sairaala	Asentaja	1	42	41	»	»	
9	»	Sianhoitaja	1	53	49	»	»	
10	Tervalammen työlaitos	Johtaja	1	19	17	»	»	
11	Suomenkiel. kansakoulut	Siivooja	1	55	54	»	»	
12	Ruotsinkiel. kansakoulut	Kanslia-apulainen	1	40	39	»	»	
13	Lastentarhat	Talousapulainen	4	52	51	20.9	»	
14	»	»	2	56	55	»	»	
15	Kaupunginkirjasto	Kirjastoapulainen	24	36	35	»	»	
16	Kaupunginorkesteri	Taloudenhoitaja	1	36	34	»	»	
17	Kiinteistötoimisto, maanmittaus- ja kartastotöiden osasto	Apulaiskaupungeodeetti	1	17	15	»	»	
18	» maatalousosasto	Kaupunginagronoomi	1	15	14	»	»	
19	» »	I apulaisagronoomi	1	21	20	»	»	
20	Satamahallintotoimisto, satamakannantaosasto	Hissilaitoksen koneenkäyttäjä	3	41	39	»	»	
21	» »	» apulaiskoneenkäyttäjä, uusi nimitys: hissilaitoksen koneenkäyttäjä	5	42	39	»	»	
22	» »	Talonmies	4	44	42	»	»	
23	Elintarvikekeskus	Pääkeittäjä	2	50	47	»	»	
24	Kaasulaitos	Nuor. toimistoapulainen al. pl.	5	41	40	»	»	
25	» »	» » » »	2	42	40	»	»	
26	Sähkölaitos	Puhelimenhoitaja	1	43	42	»	»	
27	Kaasulaitos	Mittarinlukija	15	39	37	»	»	
28	Sähkölaitos	»	3	39	37	»	»	

D. Muutetut virat.

N:o	Virasto tai laitos.	V i r a n		Lukumäärä.	Palkka- luokka		Kaup. valt. päätös	
		aikaisempi nimitys.	uusi nimitys.		entinen.	uusi.	tehty.	astui voi- maan.
1	Kiinteistötoimisto, asemakaavaosasto	Apulaisasemakaava- arkkitehti	I apulaisasema- kaava-arkkitehti	1	12	12	31.5	1.6.44
2	» »	Toimistoarkkitehti	II apulaisasema- kaava-arkkitehti	1	15	12	»	»
3	» »	Apulaistoimisto- arkkitehti	Toimistoarkkitehti	1	17	17	»	»